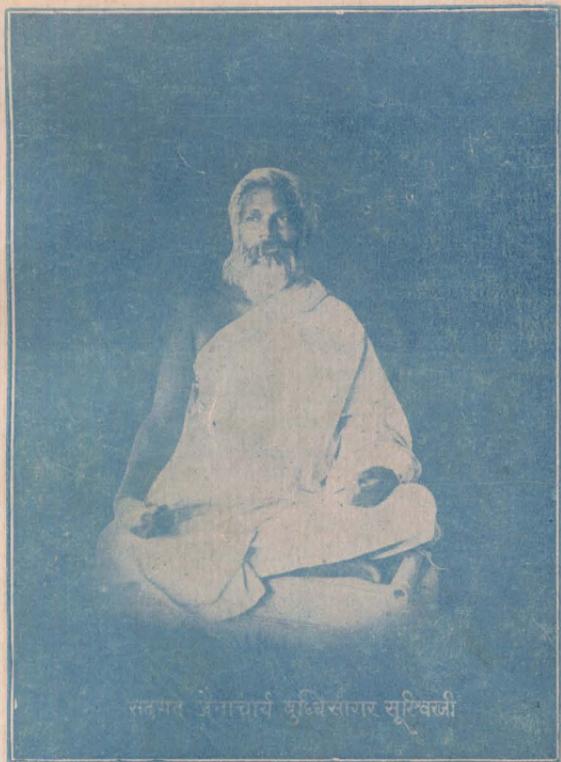

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरि स्मारक ग्रंथ.

सहस्र जनाचार्य बुद्धिसागर सूरिश्रजी

योगनिष्ठाध्यात्मज्ञानदिवाकर
श्रीमद् बुद्धिसागर सूरिश्रजी.

શ્રીમહુ બૃહિસાગરસૂરિ અંથમાળા અંથેક ૧૦૯.

વિશ્વવંદ્ય શ્રીમદ્ બૃહિસાગરસૂરિશ્વરેભ્યો નમઃ
પ્રાતઃસ્મરણીય, જગત્પૂજ્ય, યોગનિધિધ્યાત્મશાનહિવાકર,
મહાડવિ, બાલઅભ્યચારી, પંહિતપ્રનર, શતાધિક-
અંથાલેખક, સાહિત્યાચાર્ય શાસ્ત્રવિશાસ્થ,
સુરિસાગ્રાટ આચાર્ય માદારાજ

શ્રીમહુ બૃહિસાગરસૂરિ

સુમારા અંથ

—०५०—

અધ્યાત્મી પ્રસિદ્ધ કૃતીઓ,
શ્રી અનેયાત્મહાન પ્રસારક મંડળ
દા. રાધીલ વિદ્યાલયાલ હીમચંદ.
પાદરા.

સંવત ૧૯૮૨.

પત ૨૦૦૦

૧૯૨૬.

—०५१—

વડોદરા, લુદાણુમિકે સ્ટેટિક પ્રિ. પ્રેસમા અંથાલાલ પિટુલભાઈ ડાકરે
પ્રકારાક મણિશ્વરાયુ. તા. ૧૦-૨-૩૫.

—०५२—

સુધરેલી કિમત રૂ. ૭/૫૦

—૦૫૩—

श्री सद्गुरु स्तुति मङ्गलम् ।

श्रीमन्तं ज्ञानवत्तं विशद्मतिमतां संभतं चाहमूर्ति ।
 सौभाग्येक प्रधानं प्रवरसुखदं सर्वशास्त्रं प्रवीणम् ॥
 शुद्धानन्दं प्रकाशं विष्वधजनवरं कर्मभूमिखनिधं ।
 बुद्धयज्ञिं सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः सद्गुरुं दिव्यरूपम् ॥३॥

श्री सागराजितमूरिश्वर.

विद्वत्वं स्वपरागमेषु पदुताम ध्यात्मविद्यास्वपि ।
 माध्यस्थं सततोषमित्यमतुलं सल्लेखकत्वं तथा ॥
 यस्यग्रन्थशतां प्रमाणयति सद्वृत्तिधियां पाटवं ।
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वदम् ॥

पं. अमोघचरण.

आत्मज्ञानं तपोनिधि वरदं जे अध्यात्मज्ञानी महा ।
 विश्वोद्धारक विश्वविद्य विरला गुहदेव विश्वे अहा ॥
 मोघा शारदनन्दं जे परम श्री श्री योगविद्या भर्या ।
 बुद्धिसागर सद्गुरु निष्पत्त्यो मणि अंतरे दिनकरा ॥

पादराकर.

आत्मज्ञानं तपोविभूषित महा वैराग्यदिव्याच यै ।
 पर्यविण गुणेन बोधयति यो जीवादि तत्त्वानि च ॥
 नेत्रं काहणिकं च राजतिरां यद्ब्रह्मचर्यं ब्रतैः ।
 श्री सूरिश्वर बुद्धिसागर पदाभ्योजं नतोऽयं मणिः ॥

पादराकर.

श्री १०८ महाग्रंथ प्रणेता योगनिष्ठ शास्त्रविशारद् जैनाचार्य
श्रीमद् बुद्धिसागर सूरिश्वरजी.

उजन्म सं. १९३० महा वदी १४
(विजापुर).

देहोत्सर्ग सं. १९८१ ज्येष्ठ वदी ३
(विजापुर).

दीक्षा सं. १९५७ (पालनपुर).

आचार्य पदवी सं. १९७० (पेथापुर).

श्री सद्गुरु मंगलम् !

गुह्यवर के शुनभान्.

(राग पीतु त्रिताल)

शुहृवर के शुनगान ! प्रान रट ! शुहृवर.

हिंय शानप्रिपूरित सूरिवर !

चुडामणि चारित्र योगिवर !

नय निष्ठेप सुजान ! प्रान रट.

राग देश मह मोह मानका त्याजी, हेव समान !

जाना गुठ गंलिर आगमहे, जड चेतन पहिचान ! प्रान रट.

स्वानुकावी शुद्धात्मुपचोअी, हीया तत्व हो छान !

अलथ भस्त छअर्हम महाबीर, अंतर एक निशान ! प्रान रट

परमप्रेमभर लोचन भिलसत, डिलबर हया, न मान !

महाकनि पंडित वाहिविलेता, अद्वयादी अलवान ! प्रान रट

ज्ञानकियामंडित, निश्चय व्यवहार उल्लय हे जान !

भिलसत रगरग अंतरात्ममें, परमतत्व हे तान ! प्रान रट

योगनिष्ठ महाकर्मयोगिवर, शास्त्रविशारद महान् !

शुद्धानभर अथप्रेषुता, मुष्टिपुरि सोपान ! प्रान रट

अंथ एक शत आठ भनोहर, माला पुष्प समान !

जगद्दुकारक लिखहयासे, शुंथत श्रीजिनभान ! प्रान रट

योगिश्वर अवधूत उजवालत, जैन धर्म जग भान !

सूरिसआट सकलआगमधर, स्वपर समयहे जान ! प्रान रट

षट्हर्षनवेता संरक्षक, शाशन सिंह समान !

भाणी भस्त भक्तान भयलंजक, त्रिविधत्स विश्राम ! प्रान रट

शुनपर्योग शुनस्थानक, नय बंग पक्ष परमान !

छडा पिंगला नाह अनाहेत, ऐकत योगि सुजान ! प्रान रट

अमरधाम हे वासीशुहृवर, प्रातःस्मरणिय नाम !

सूरिवर श्री युद्धिस गरंगु, चरनत हेठि प्रनाम ! प्रान रट

प्रान ! परम उपकारक पठमें, त्रिलोक तुष्ण समान !

बुद्धिवाल मनि गावत हिलबर, श्री शुहृवरनके गान ! प्रावरट

पाहराके.

धन्यवाद.

શ્રીમહા બુદ્ધિસાગરસૂરિ અંથમાણા અંથાંક ૧૦૬ તરીકે આ અંથ પ્રકાશને પામે છે. ૧૦૮ મહાઅંથાઙ્કી પુષ્પોની દિંય આત્મજ્ઞાન સુવાસભરી માળાના મેર તરીકે આ અંથ શ્રીમહા શુક્રદેવના સમાધિમંહિરમાં તેમની જંય સુર્તિની પ્રતિષ્ઠાના સં. ૧૬૮૮ ના ફૂગણું શુદ્ધ ગીજના સુગ્રસંગેજ પ્રકટ થાય છે, એ હર્ષનો વિષય છે.

આ અંથ પ્રકટ કરવામાં મુહૂર્ત તપાસવામાં તથા ધાર્યી જાતની જાતિ મહેનત કરી તે સત્તવર પ્રકટ કરવામાં તન મનથી મહા કરનાર લાઈ મણીલાલ પાહરાકરની શુક્રદક્ષિત પ્રસંશનીય છે. તેમની અમંડ મહેનત ન હેતુ તો આ અંથ આટલો વહેલો પ્રસિદ્ધ થઈ ન શકતુ.

હોટાના ખોડાકો તથા હોટાઓ તૈયાર કરાવી જડપથી મુરા પાડવા બાહ્ય શેઠ માહેનલાલ નગીનહાસ લાંખરીઆનો ઉપકાર માનવામાં આવે છે.

આ અંથમાં નીચે પ્રમાણે આચિંક મહા મળી છે, કે શુક્રદક્ષિત જ્યોતિરમાણોની શુક્રદક્ષિતનાંજ દર્શાન કરાવે છે અને મંડળ તરફથી તેઓને આલાર સાથે ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

૩ ૨૫૦) શેઠ છગનલાલ એમચંદ મહેસાણુવાળા

૩ ૨૫૦) શેઠ નગીનહાસ રાયચંદ લાંખરીઆના સુપુત્રો

શેઠ અમથાભાઈનાં સ્વ. ધર્મપત્રિનિ ખાઈ ચંદન તથા શેઠ મણીલાલનાં સ્વ. ધર્મપત્રિનિ ખાઈ અંપાના પૂછું સમરણાયે હા. લાઈ અમથાભાઈ તથા હાલાભાઈ. મેસાણું.

વક્ત્રાંય.

આતઃક્રમરથી સદ્ગુરુદેવ આચાર્ય લગ્વનું શ્રીમદ્ યુદ્ધિસા-
ગર સૂર્યિધરણ અમના સ્વર્ગિગમનના રમણ્ણાંશ્ પ્રકટ થતો આ
“ સુમારુક થાંથ ” વાંચેકેના કરક્રમણમાં સુકૃતાં સંતોષ ઉપને છે.

ગુરુદેવના સ્વર્ગિગમન પછી સત્ત્વરંજ આ થાંથ પ્રકટ કરવાના
વિચારો જ્યારે અમે પ્રકટ કર્યો, ત્યારે તેને માટે આટલું બધું સા-
હિત્ય ભાડેરમળ પુરું પાડશે એવી કલપનાંચે ન હતી. પ્રસંગની પણ
રાહ જેવી છાંદ જણ્ણાંશું અને જ્યાં ત્યાં ગુરુભક્તો તરફથી પાહુકાની
પ્રતિષ્ઠાએ, મહેસુસવો, સમાધિમંહિરનાં ખાતસુહુંતો વિ. થવાના
સમાચારો મલવા લાગ્યા. મહેસાણ્ણાએ તો સૌથીએ પહેલ કરી અને
ગુરુશ્રીના સ્વર્ગિગમનથી બરાખર પંદરમેજ દિવસે, સ્વર્ગિગમનનાજ
સમયે શ્રી ગુરુદેવની પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા કરી. તે પછી અમદાવાઢ,
પ્રાંતીજ આહિ સ્થળો અને પેથાપુર વિભાગુરમાં સમાધિમંહિરનાં
ખાતસુહુંતો થયાં અને કામ જહાંથી ચાલવા લાગ્યાં. ફરમીયાન
ગુરુશ્રીના અનુંતસ્મારકની ચોજના થડાં અને મહારા પુત્ર
મણ્ણિલાલ પાહરાકરે તે આખત ગુરુભક્તિથી પ્રેરાધ ઉપાદી લીધી અને
તે બધાર નીકળી પડ્યા અને દુક સમયમાં સારી રકમ મેળની પાછા
કર્યો. છતાં કામ તો ચાલુજ હતું. એટલામાં શ્રી સદ્ગુરુ-
દેવનું સમાધિમંહિર તૈયાર થઈ જવા આંશું અને ઝાગણું સુદ
ત્રીજની પ્રતિષ્ઠા ઠરી, ત્યારે અમારે આ થાંથ માટે તાખડતો તૈયા-
રીએ કરવાની કરજ પડી અને આ કામ ઉપહયું. જો કે મારી
નાહુરસ્ત પ્રકૃતિના લીધે તે સંતોષકારક તો નહિંનું જણ્ણાય.

ધારણા હતી કે ૧૫ થી ૨૦ ક્રમાંનો આ અંક થયો. છતાં
પ્રેસમાં જતાં મેટર તો ૫૦ થી ૬૦ ક્રમાં જેટલું થયું. સમય ઘણોજ
હુંકો અને મર્યાદીત સમયમાં આ થાંથ પ્રકટ કરવાની ધારણા ?
આમ છતાં અમે તેટલો અચ્યુત કરીને પણ તે પ્રકટ કરવા નિશ્ચય
કર્યો ને કામ શરૂ કર્યું.

૬

અર્ધી મજબૂતી પોડાંચતાં વડોદરા લુહાણું પ્રેસના ઉત્સાહી મેને-
જર સાહેશ પોડાંચીવળવા માટે લખાણું દુંકાવવા ક્રદજ પાડવાથી
કેટલાએ સજજન ગુહુ ભક્ત સુનિરાને તથા ભાઈઓ અને
બહેનોનાં લખાણું દુંકાવવાં પડયાં અને કેટલાંક તદ્દન કાઢી
નાંખવાં પડયાં. અમેં આત્મિથી જાણુનીએ છીએ કે અમારી સખ્ત
નામરણ છતાં વખતસર અંક પ્રકટ કરવા ખાતરજ, સમયના અલાવે
પહેંચી વળવા માટેજ અમારે ન ખુટકે આમ કરવા હિલગારી ભરી
ક્રરજ પણ છે, અને તે માટે વેખક મહાશયો જેમનાં લખાણું પ્રકટ
ન થઇ શક્યાં હોય, યાતો દુંકા થયાં હોય, તેઓ ક્ષમા કરશેજ.

ગુહદેવના પદૃથિય શ્રી અનિતસાગરજની સ્તુર્ચિદ્ધરણની
એકલાનીજ વીશ કનિતાઓ અમોએ ઓછી કરી છે, એ પરથી
કેટલું સાહિત્ય કાઠનું પડયું હોય તેનો ખ્યાલ આવશે

આ અંક એટલે ગુહદેવના સ્વર્ગિગમન તથા તેઓશીના
જીવનનાં અને ગુહભક્તોની ગુહભક્તિનાં હર્થીન !

જે ગુહદેવને વિદ્યાની તમામ કેમો પોતાના માને, જેમને
માટે વિશ્વસમસ્ત રડે, જેમને સૌ કોષ પોતાના કહેવરાવવામાં
જોરવ માને, તે વિભૂતિ માટે તો કહેવાનુંજ શું હોય ?

ગુજરાત કચ્છ કાઠીયાવાડ, મારવાડ, મદ્યપાંતો, હંસિયુ આદિ
તમામ હેશોનાં શહેર અને ગામડાંઓના સંઘોએ જાહેર સભાઓ
ભરી, હડતાળો પારી, ઓચ્છબો કરી, શ્રીમદ્દ્પ્રતિ પોતાનો લહિત-
ભાવ દર્શાવ્યો છે. સૌ એ ચોણીરાજ જતાં રીયા છે, તેમના આત્માની
શાંતિ છચ્છી છે.

અનેક રાણ, રાણુઓ, હિવાનો, પ્રધાનો, સંબો, આચાર્યો,
પન્ચાસો, તથા શૈતાંખર ઉપરાંત સ્થાનિકવાસી લાઈઓ, વિદ્ધાનો
તથા તમામ કોમના અસંખ્ય ભાઈ જહેનોએ શ્રીમહુના અવસાન
અફલ સભાઓ, ઠરાનો, તારો, પત્રો દ્વારા પોતાના શ્રીમદ્ પ્રત્યેના
લહિતભાવ અને પૂજયભાવ બતાવ્યા છે.

વળી જાહેર સંસ્થાઓ ઉપરાંત જાણીતાં ચેપડો નૈન, વીર-

૬

શાસન, જૈનધર્મપ્રકાશ, આત્માનંહપ્રકાશ, સાહિત્ય, એવાંશે કોની-કલ, સાંજવર્તમાન, હિન્દુસ્થાન, મુખ્યાધસમાચાર, પ્રજાભિત્ર, પારસી, વિવિધવિચારમાળા, સયાળુવિજ્ય, નવગુજરાત, ગુજરાતી પંચ, પ્રજાબંધુ, ગુજરાત સમાચાર, નવસુગ તથા બીજાં મરાઠી, હીન્દી, દ્યુલીશ, હેનિક, અડવાડીક, માસીક પત્રોએ પણ ડોલમેનાં ડોલમે ભરો, શ્રીમહના સમાચાર વખતો વખત તાખડતોએ પ્રકટ કરી, હૃદાઓ છાપી શ્રીમહુ પ્રતિ પોતાની પૂજય લગણીએ ઘટાવી છે.

તેમજ વિક્રાનોએ આ સ્મારક અંક માટે ખાસ લખણો લખી મોકલ્યાં છે, તેમનો આ સ્થળે અંતઃકરણું પુર્વેક મંડળ તરફથી હું આભાર માનું છું.

શ્રીમહના પટશિષ્ય શ્રી અનિતસાગરસૂર્યિલનાં ૨૨ દાંયો. શ્રી જ્યયસાગરજી શ્રી મહેંત્રસાગરજી, તથા શ્રી કોર્તિસાગરજી મહારાજ એમણે ખાસ લખણો મોકલેતાં તે પણ લઈ શકાયાં નથી. તેમજ રા. મણીલાલ હોલતચંહ શાહ બી.એલ.એલ.બી.જવેરી જીવણું ચાકરચંહ સાકરચંહ, શેઠ વીરપાળ વર્ધમાન, વકીલ નગીનદાસ સાંકળચંહ પૈથાપુરવાળા, રા. ગોરધનલાઈ વીરચંહ, રા. નાથાલાલ ધર્મચંહ મહેતા રા. મણીલાલ હીરચંહ, માસ્તર ચીમનલાલ જેચંહસાઈ, રા. મોહનલાલ ચુનીલાલ ધામી, રા. મોહનલાલ ચુનીલાલ મહેતા, રા. શાંતીલાલ મગનલાલ, રા. ત્રીકમલાલ મોતીલાલ રા. હેશાઈલાઈ લુલાભાઈ, રા. આત્મારામ ઐમચંહ, રા. ડાયાલાઈ નથુભાઈ, રા. કલ્યાણચંહ કેશવલાલ, રા. લોણીલાલ અમથાલાલ, રા. ચંહુલાલ ગોઠળદાસ રા. કેશવ હુ. શેઠ તેમજ શ્રીમહના ખાસ લક્ષ્ણ અભુભીર, તથા કાનલુ ગઠની, તથા અંત્યજ ધાંધાણુ લક્ષ્ણો, રા. ચંહુલાલ, રા. પોપટલાલ આહિ સદગુરુદેવના પરમ લક્ષ્ણોના ધણું પરિશ્રમે લખી મોકલેતા ઉત્તમ ભાવવાહી કેણે પણું ન લઈ શકાયા બદલ અમે દિલગીર છીએ.

આ અંક પોતાના હમેશના નિયમ પ્રમાણે પણ અતિ દુઃખ સમયમાં ધણી અગવડો વેઠી વખતસર છાપી આપવા બદલ વડોદરા દુંહાણુપ્રેસના ઉત્તસ્થી મેનેજર અને માલીક લાઇ અંભાલાલ પીકુલભાઈનો પણ આ સ્થળે ખાસ આભાર માનીએ છીએ.

આહિ વચ્ચન.

આધ્યાત્મશાનના એક દીપકને બુઝાયે આઠ ભાસ વિત્યા છતાંએ, એ મહાન् ઉપકારક, સમર્થ સાહિત્યાચાર્ય, આધ્યાત્મ અને યોગમાર્ગબ્રણેતા, જૈન અને જૈનેતર સમાજમાં જ્ઞાનની ઉધા પ્રકટાવનાર શુદ્ધેવ લાણે હળ સ્વર્ગવાસી થયાજ નથી, પાણ હર્ષન હેશો એ અમર આશા છુટ્ટીજ નથી. છતાંએ ખાત્રી છે કે એ આશા કળારી છે. એમના સ્વર્ગવાસેતો ગુજરાતથી માંથી, કંઈ કાડી-યાવાડ, મારવાડ, મેવાડ, ફક્સિલુ આહિ ભારતવર્ષીય હેશો ઉપરાંત થૂરોપ અમેરિકા આહિ હેશોના વિક્રાનેથી રડાંથા છે.

શુદ્ધેવના જૈન સમાજ ઉપરજ નહિ પણ ભારતવર્ષીયર, માત્ર જૈનો ઉપરજ નહિ પણ મોટા રાણ રાણુઓ પ્રધાનો વિક્રાનો કવિઓ સાહિત્યભક્તો, પંડિતો, શાસ્ત્રીઓ, આચાર્યો, સાધુઓ અને નિરક્ષદો પર પણ અનહિ ઉપકારો છે ને તે કઢી પણ ન વિસરી શકાય તેવા છે.

તેઓથી ડેટકા ખધા અખાળ વૃષ્ટ, ઉછરતા મેધાની યુવરોના, આંશ્વલવિધાવિભૂતો તથા જૈનેતરોના માર્ગદર્શિક ભન્યા છે તે કોનાથી અજ્ઞાતુ છે?

સાધુઓનાં લાહેર વ્યાખ્યાનની પહેલ કરનાર, આધ્યાત્મ જ્ઞાનની, વીરપ્રભુના સાચા ઉડા ગંભીર તત્ત્વજ્ઞાનની ઉદ્ઘોષખ્યાનકે જનતાને જગાડનાર, કિયામાં જ્ઞાનને ઓત્ત પ્રોત્ત કરનાર, અહિંસા અને સંધ્ય પ્રગતીને પ્રચારનાર, ચુવાનો ને બાલકોમાં વ્યાચામદ્વારા નવાં ચેતન જગવનાર, યોગનાં નવાં રસાયણ કારા સુદ્ધાવોમાં પણ નવાં લુચન પૂરનાર, દ્રવ્યાલુયોગ જેવા ગહન વિષયને ધરધરનો ઉગયોણી માલ બનાવનાર, ગુરુ હુંગર કોતર લોંઘરાં ઓંધાં નહિ-કિનારાના ચુસ્ત જોગી, બાલપ્રભુચારી જ્યારે જૈનધર્મનો જુંડો લઈ ગુજરાતને દ્વારે આવી ઉલા અને “ જથ્થત થા જૈન કોમ ” નો નાઈ પોકાયો ત્યારે તેમની એ મસ્તહેહ-જોગીની દાડી-અને અપ્રતા-હશાનું અનોંખુ જ્યકિત્તવ જગતને પ્રતિત્વ થયું.

अष्टांग योगनिष्ठात् वाल ब्रह्मचारी मस्त कवि शेखर.

श्रीमद् बुद्धिसागर सूरिश्वरजी.

जन्म.

सं. १९३० माह वदी १४ वीजापुर.

स्वर्गगमन.

सं. १९८१ ना जेठ वदी ३ वीजापुर.

૬

મીસીસ સ્ટીવનસન અને થીલ નાસ્તીક કિશ્વિયનોના તથા લાલા લાજપતરાયના જૈન ધર્મપરના અછાજતા હુમલા સામે જ્યારે શ્રીમદ્ મેહાન પડ્યા અને ખરા જવાયોનાં પુસ્તકો અનેક દાખલા ફ્લીડો સાથે લખી પ્રકટ કર્યાં ત્યારે એમની મહાશક્તિ વિશ્વે જેણ. રમરણમાં નથી, લાંખા વર્ષોના ગાળામાં ડેઈપણું પંથના આચાર્ય સંસ્કૃત પ્રાકૃત હિન્દી ગુજરાતી ગીરામાં લગભગ ૧૨૫ ઉપરાંત થંથી આટલા દુંકા વખતમાં આવેખ્યા હેઠાં અને તે પણ ગદ્ય પદમાં અને ઉપનિષદ્ કર્મચોગ આત્મજ્ઞાન અને અષ્ટાંગચોગ ઉપર. વળી ભજનસંથહના ૧૧ લાગો, તથા થીલ ઉત્કૃષ્ટ કાળોના થંથી લખનાર એ મહાકવિ ને જાતે પૂરતા ન પિછાન્યા હેઠાં તો હવે પિછાનશે ને રોશેજ.

જ્યાં ગયા ત્યાં શાંતિ સૌખ્ય સંપ અને સમાનતાનાં સોણું લાંનાજ ઉપાસકને પ્રચારક.

રાજન્યો લક્તો છતાં લઘુતા ? ગિર્વાણુના અનન્ય ઉપાસક છતાં ખાળજુઓનેથે સમજાય તેવા સાહિત્યનાં આવેખન

જૈન છતાં જૈનેતરોના પરમ પૂજય ! એ શુરૂદેવના ઉપકારો કેશલા ગણુવા ને સમરવા ?

જૈન ધર્મની ઉન્નતિ, જૈન સમાજનો ઉદ્ઘય, જૈન સાહિત્યનો સર્વત્ર પ્રચાર, જૈન કોમની ચદ્દીના ઉપાયો અને જૈન જનતાના અંગ-આત્મખળની સતતું ચિન્તવના ! એ પરમ ચોગીએ આજનું કરીને તેમાંજ ખ્યા.

સ્વર્ગિગમન પહેલાંથીજ પોતાના લક્તોને ચેતાવ્યા અને આખર મજલ માટે તૈયારી કરી; પ્રથમથીજ મૃત્યુ જણે તેજ ચોગી. એમણે એ જાંખ્યું હતું, પરવાર્યા હતા-શિષ્યોને લક્તોને મળી લીધું હતું કાર્યભાગ જખુાવી લગાવી દીધો હતો. ને હસ્તાં હસ્તાં મૃત્યુને સત્કારું-સ્વિકારું હતું. એનાં શાં શુણુગાન ?

એમનાં જતાં એમના લક્તો જરાયે ડગ્યા વિના તેઓશ્રીની તમામ પ્રવૃત્તિઓ ચાલુ રાખી રહ્યા છે. તેઓશ્રીના પદ્ધતિઓ શ્રીમદ્

૧૦

અલુતસાગરસૂરિ ધર્મા વિક્રાન્ત બાહોશ, ભાષાજ, બક્તા, કબિ, લેખક, પંડિત, અને શાશ્વત છે. તેમણે પણ સંખ્યાખ્ય પુસ્તકો રચ્યાં છે. ગુરુદેવ એ બાળતમાં સંતોષ પાંડી ગયા છે.

શ્રી અદ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસ્તારક મંડળ આ મંડળ ગુરુદેવે સ્થાપા પછી અધાપ સુધી આત્મજ્ઞાનનાં શ્રીમદ્ તેમજ અન્ય પૂર્વી-ચાર્યોનાં પુસ્તકો છપાવવા, તથા પ્રચાર કરવાના કાર્યને કરવામાં પૂર્ણ હત્તચિત્ત રહ્યું છે. મંડળ તરફથી શ્રીમહના સ્વર્ગંગમન નીમિત્તે અવંત સ્મારક શાહ કર્યું છે. ને રા. મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકરે લિન્નલિન્ન સ્થયો ઇરી ઇંદની યોજના પ્રમાણે ગુજરાત ને દક્ષિણાધ્યમાં ડેડ પુના સુધી ઇરી લગભગ ૧૬૦૦૦ જેટલી રકમ બેણી કરી છે. મંડળે શ્રીમહના મહાશ્રદ્ધા તો છપાવી પ્રકટ કર્યા છે ને અધાપ તે કાર્ય પાદરા ખતે ચાહું છે.

મંડળની હેડ એસ્ટ્રીસ સુંબાઈ ખતે છે ને ત્યાં એક કમીટી દ્વારા મંડળ હવે વધુ ઉત્સાહથી કાર્ય કરે છે.

સું પૂર્ણ કૈન શ્વેઠ બોર્ડિંગ—અમદાવાદ ગુરુદ્ધ્રીની સ્થાપેલ આ સંસ્થામાં માટી સંખ્યામાં વિદ્યાર્થીઓ લાલ લધ રહ્યા છે.

વડોદરા જૈન બોર્ડિંગ—માં પણ ઉત્તમ કાર્ય ચાલે છે.

શ્રી યશોવિજયલુ કૈન ગુરુકુળ પાદીતાણા.—૧૦૦ બાળકો પુર આનંદથી વિદ્યાક્યાસ કરી રહ્યાં છે

શિક્ષાય ધર્માચો સંસ્થાએ શ્રીમહની સ્થાપેલી ચાલી રહી છે. શ્રીમહના સમરથુમાં ધર્મ ડેકાણે પાહુકાચોની પ્રતિષ્ઠાએ થઈ છે. પેથાપુરમાં ગુરુમંહિર તૈયાર કરવાનું કામ ચાલે છે. મહુદીમાં પણ સગાધિમંહિર તૈયાર થાય છે. અમદાવાદમાં શ્રી કુખ્સાગરલુ મહા-રાજની પાહુકાની સાથેજ શ્રીમહની પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા રજ દિવસના મહાન ઉત્સવપૂર્વક થઈ છે. મેસાણામાં પણ દાદાસાહેબ શ્રી રવિસા ગરણ મદારાજની પાહુકાની સાથેજ શ્રીમહની પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા થઈ ચુકી છે. પાંતીજમાં પણ પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા થઈ છે. અન્ય સ્થળે પ્રતિષ્ઠાચોનાં કાર્યો ચાહું છે.

૧૧

વિજપુરમાં શ્રીમહાને અગ્નિસંકાર કર્યો તે સ્થળે શેડ કંકચંદ મૂળચંદની વાકીમાં એક વિશાળ સમાધિમંહિર તૈયાર કર્યું છે. તેમાં પ્રતિષ્ઠા કરવા સારુ શ્રી ગુલાભચંદનું ઢ્ઠ્ઠાળ એમ. એ.ની માઝુંતે જ્યાપુર આતે શુરૂમુર્તિ તૈયાર કરવા આપેલ. મીટા ખર્ચે તૈયાર થઈ આવેલી આ મૂર્તિ પરમ સુંદર અને આમેહુખ શુરૂશ્રીના પ્રમાણેજ છે. તેની પ્રતિષ્ઠા ક્રાગણું સુ. ઉના રોજ ચઢતે પણ રે થશે. આ પ્રસંગે શ્રી ગુરુલક્ષ્મિનો ધર્માં મોટોં સમૃદ્ધાય મળશે. વિજપુર વાસીઓને સ્વાગત કરવાનાં લંડાણું લેવાની ઉત્તમ તક સાંપડી છે. સ્વાગતમાં વિજપુર અદ્વિતિય છે. શુરૂદેવતુંજ જન્મ ને નિર્વાણ સ્થાન હેઠળ તેને તો નમનજ !

છેવટ તમામ શુરૂ લક્ષ્મિનો એકજ વિનંતી. શુરૂદેવને, તેમનાં આહરેતાં સત્તાધ્યાને, તેમના આશયોને, ઝર્માનોને પૂર્ણપણે વક્ષાદાર રહી, એઓશ્રીના આત્માને શાંતી સંતોષ થાય એમ કરવું, એ પ્રત્યેકનો પરમ ધર્મ ગણ્યાય

ધર્મ હેવ શુરૂ હેશ સંધ અને ડ્રામની ઉન્નતિનો શુરૂ આદેશ ધનાઢ્યો ધનથી, વિદ્ધાનો લેખકો કવિઓ પંડિતો ચોનાની વિદ્ધાથી, છિતર જને અંગધારી પાળવા કટિયદ્ધ થાય.

શુરૂશ્રીના શિષ્યો ? શુરૂદેવના પવિત્ર આસનને-આજાઓને-પ્રાણું સાટે સંલાણી શાશન ઉન્નતી કરવા મંડી પડે.

લઘતો લક્ષ્મિથી તેમનાં સમરણપૂર્વક ઉત્તમ પવિત્ર જ્ઞાન-વાળું સાચું જીવન ગાળવા પ્રયત્નવાન અને.

અને શુર્જ રાષ્ટ્ર ! ભાર્તા ! વિશ્વ ! તહારા અમોલા સફ્ફુલ લાલ માટે અશ્વ ઢોળી એવા અનેક મસ્ત સાચા યોગીઓ ઉત્પન્ન કરવા કૃપા કર એજ વિનંતી.

શ્રી શુરૂદેવના પાદપદમાં અમારાં સદ્ગ્રાવપૂર્પનાં લક્ષ્મિભાને સમર્પણ.

વક્ષીલ મોહનલાલ હીમચંદ પાદરા.

હું અને મહારા ગુરુહેવ !

મુરલ અરુદ્ધર જે કવા તે સવિ સુગુરુ પસાય ।
બીજીમાત્ર જીણે શિખબીયું, પ્રગનુ તેહના પાય ॥

શ્રી કવીયણ.

મહારા ગુરુહેવ ! એમને માટે શું લખું ? અવકાશથી તે
વક્તાયમાં કેમ લખાય ? ત્રૈવીશ ત્રૈવીશ વર્ષના અખંડ પરિયય !
વિસર્યો કેમ વિસરાયો આત્માનું લાન તો એમણે કરાયું.

“ન્યાં લગે આત્મતત્ત્વ ચિન્યો નહિ ત્યાં લગે સાધના સર્વ
જુઠીઃ” એ સૂત્રનો સાક્ષાત્કાર એમણેજ કરાયો. ૧૬૫૮ ના
માગશર શુદ્ધી ૧૦ ના રોજ પાહરામાંજ મને એ લભ્ય ચોગીરાજનાં
પ્રથમ દર્શન થયાં ને તેજ સુભય મહારા સાચા જીવનની ઉધાનો !
હિયાઓમાંજ મુક્તિ માની એહેલાઓને સાચાં આત્મજ્ઞાન-દોદ્જ્ઞાન,
જહચેતનનાં લાન અને ઉંડા ગૂઢ તત્ત્વજ્ઞાનનાં દાન એમણેજ કર્યો !
હું તો એ લુંધા ત્યાં સુધી એમની પાછળ પડેલો. અમારા પાહરાના
જ્ઞાનું મંડળના ભાઈ માણ્યુકલાઈ, ભાઈલાલભાઈ, પ્રેમયંદલાઈ,
મંગળભાઈ, છગનલાલ કારભારી આહિ સાથે ગણુત્તીના દ્વિવો
વિત્યે હું તો એમની છાયામાં ઢોડી જતો, ને તમહિલને એ કદ્વયુક્ત
પાસે અપૂર્વ શાંતિ મળતી અને એમની કૃતિનાં મોટા ભાગનાં
પુર્સ્તકોનું પ્રકાશન મહારી ક્ષારજ થયું અને થતું હોવાથી તે
ક્ષારા કેટલું બધું જ્ઞાન પમાયું ?

હ્યાણુ ગુરુહેવે રવર્ગગમન પહેલાં આખરની તૈયારી પત્રકારા
મને જણ્ણાવી. અને મહેં સહકૃદુંબ તેમની સેવાનો લાલ, તેમને
આંતિમ આત્માપદ્યોગ હેવનો લાલ, અરે ! છેવટે તેમને છેલ્લું સ્નાન
વિલેપન કરવા સુધીનો અલભ્ય લાલ લીધો ! ને જે નજરે શ્રીમદ્દને
જહિતભાવે વિશ્વોપકાર કરતાં જેયેલા તે જ નજરે શ્રીમદ્દને
જાણીબુત થતાં પણ જેયા ! સંસારની તો એ રીતજ છે ને ?

૧૩

છતાંચે છેવટ સુધીની તેમની સેવાની પ્રાપ્તિનો સંતોષ રહેછે જ.

હવે કાંઈ એ મળવાના છે ? અમારી તો એ હિશાજ શ્રીમહાના જતાં હૃડતાઈ ગઠ. હુમારા શાંશચે. હવે કોણું છેદશે ? અમને અજ્ઞાનાંધકારમાંથી પડતા કોણું અચાવી લેશો? નવાં અભિનવ જ્ઞાનનાં દાન કોણું દેશો ? આ વિચાર તો હવે જીવનલાર હૃદય હુલમલાવ શેજને ! લારતના દ્વારે એવા બંધ ચેગીનો સાચો આત્માહૃતેક હવે કથારે શુણુશે ? એ તો ગયા જ ! એમના માટે હું લાવનાનેજ પ્રાધાન્ય આપનાર શું લખું ? કંઈજ નહિં ! મારો આત્મા તેઓ-શ્રીના ચરણુમાં અર્પોઈ, કરવા ચોણ્ય સૌ કાંઈ યથાશક્તિ કરી રહો છે, તેમાં એચ્ચાશ્રીનો મહાન् આત્મા બળ પ્રેરોએજ મહેન્ધા.

અં જય શુઝેવ અર્હેમ શાંતિ
તત્પાદરેણુ
વકીલ મોહનલાલ હીમતચંદ પાહરા

અ૦ જ્ઞા૦ પ્ર૦ મંડળનાં પુસ્તકો મળવાનાં (સેન્ટરે) સ્થળો.

સંસારસમુદ્ર તરવાના જહાજ સમા ગુરુશ્રીના ઉત્તમોત્તમ અંથો નીચેના સ્થળોએ ફૂલકું વા પત્રથી મળી શકે છે.

- ૧ વકીલ મોહનલાલ હીમતચંદ. પાહરા. ગુજરાત.
- ૨ શા. ચંહુલાલ ગોકળાસ વીજાપુર.
- ૩ શા. નગીનહાસ રાયચંદ લાંખડીઅં. મહેસાણુ.
- ૪ શા. આત્મારામ એમચંદ સાણુંદ.
- ૫ શા. રતીલાલ ડેશવલાલ પ્રાંતીજ.
- ૬ શ્રી ખુદ્રિસાગરસૂરિ નૈન સેમાજ પેથાપુર.
- ૭ શા. મેહનલાલ નગીનહાસ લાંખડીઅં. ૧૬૨-૬૪ બનરાગેટ
કોટ સુંભાઈ.

શાસ્ત્રવિશારદ્ધ યોગનિષ્ઠ પરમાર્થયાત્રિમક મહાકબિ.

આચાર્ય લગ્નવન શ્રીમહ યુદ્ધિસાગર સૂર્યિશ્વરજીનું

કુંક જીવન ચારિત્ર.

આત્મજ્ઞાનની મૂર્તિશા । સરળ ને શાંતિ સમાધિ ભર્યો ।
 યોગિરાજ સમર્થ, સત્કલિ, મહા આચાર્ય સાહિત્યના !
 હિંયાત્મા ગિર્વાણના પ્રભર ને, વિક્ષાન, વફતા મહા !
 ત્યાગી, પૂર્ણ વિરાગની સુપ્રતિમા, ખાખી, સુસાધુ અહા !
 થયો આત્મજ્ઞાનકુંજ સરખા, જેણે રચ્યા અણુમૂલા !
 સિદ્ધાંતો સ્વાહાદના, રગરણે રેલી રહ્યા હોયલાં !
 સુભિત્તામાર્ગ પ્રવાસી, અદ્ભુત સૂર્યિકર્ણાની મૂર્તિ સમા !
 વંહુ સદગુર યુદ્ધિસાગર, મહિષમય યોગહિવાઠરા !

પાદરાકૃત.

મહાપુરુષોનાં જીવન હોરવાં એ અસામાન્ય બાધત છે.
 ગંભીર સાગરમાં કુલકી મારવા જેવો પ્રયાસ તો ભક્તિવશ થઈને
 જ કરાયને ? શુરૂહેવતું ચારિત્રલેખન ! તેમના પહરજરેણુ સમાન
 લાફતજીનને આદેખવાનો પ્રસંગ આવે છે, એ પણ મહૂદ્ભાજ ને ?
 અસ્તુ.

શુરૂહેવનાં જીવનનાં આદેખન ! ગહન સસુદ્રનાં કુલકી !
 અદ્યપજ સામાન્ય જનથી કદીએ થઈ શકે ? એ તો સાગરની
 ગંભીરતા માપવા સમાન મહત્કાર્ય ! પહે પહે સખલનનો ભય !
 છતાંય—

અલ્ય શુતં શ્રુતવતાં પરિહાસધામ,
 ત્વદ્ભૂમિકિરેવ મુખરી કુરુતે બલાન્ભામ्
 યકોકિલઃ કિલમધૌમધુરં વિરૌતિ,
 યજ્ઞારુચાન્નકલિકા નિકરૈક હેતુ ॥

૧૫

તેમ આ પ્રયાસ તો અભિતવશ બની કરું છું.

ભારતવર્ષમાં પંડિતપ્રવર કવિરત્ન ચોગીશ્વર પરમ શાસ્ત્રવેત્તા પદ્મશર્ણનનિપૂણું શ્રીમદ્ યુદ્ધિસાગરજી મહારાજને કર્યો। સંકારી જીવત્મા નથી પિછાનતો હોય એમનો જન્મ ગુજરાતના ભૂષણસમા પ્રસિદ્ધ વિનાયુર શહેરમાં, કુર્મક્ષત્રિય (પાઠીદાર) કુળમાં અંબા-શિવહાસ-માતાપિતાને ત્યાં ૧૬૩૦ ના મહા વર્ષી ૧૪ શિવરાત્રીના રોજ થયો હતો. એ લાઇઓ અને અહેનોના તે ભાઈ હતા.

ઘેડુત બાળક તરીકેની ખાલ્યાવરથામાંજ પૂર્વ સત્કર્મસંચય અણે તેઓશ્રીને આગળ વધવાનો માર્ગ મળ્યો હતો. વર્તમાનકાલીન વિચરતા સાધુઓના વડિલો જે મને પૂજ્ય માનતા તે માતઃસમરણીય વિશ્વવંધ શ્રીમદ્ રવિસાગરજી મહારાજનાં દર્શનને પરિણામે વિનાયુરીય શેઠ નથુલાઈ મંચાચાંદનો ઉદ્ઘાર અને વાત્સલ્યલથો આશ્રય તેમને મળ્યો અને તે દ્વારા એઓશ્રી વિદ્યા પ્રાપ્તિ કરી શક્યા.

ખાલ્યાવરથાથીજ સંસાર પ્રત્યે અર્દચિવાળા અને ત્યાગધર્મના પ્રેમી શ્રીમદ્બને માતપિતાની પરણાવવાની લાલચ ન ગમી અને સુમતિ-સુક્રિતમાં આશક્ત તેઓશ્રી ક્ષણિક સંસારી સી ન જ પરછ્યા. છતાંચે માતુવાત્સલ્ય લાવે, માતપિતાના જીવતાં દિક્ષા ન લેવાની પ્રતિજ્ઞાવાળા તો અનાંયાજ.

અભ્યાસ વધ્યો, વિદ્યાર્થી મળી અદ્યાપક અન્યા, અને પાલણુર પાઠશાળાની પરિક્ષા લેવા જતાં-પોતાના ઉચ્ચાત્માની પરિક્ષા આપી હેવાઈ. પાલણુર ઉપાશ્રમાંજ એક ખુણું પોતે શાંત ચીતે ધ્યાનમાં એસી ગયા. નિશ્ચય કર્યો અને કૃતનિશ્ચય બની શ્રીમદ્ યુદ્ધસાગરજી મહારાજ પાસે માતા પિતા ગત થવાથી સાં. ૧૬૫૭ ના માગશર માસમાં સંસાર ત્યાળી દિક્ષા લીધી.

તેઓશ્રીના ચાતુર્મોસની શરૂઆત સુરતથી થઈ. ત્યાંથીજ પુસ્તક લાખવાની પણ શરૂઆત થઈ. ત્યાંજ ખ્રીસ્તીઅંડન પુસ્તક લાખું, ત્યાંથી પાછરા પદ્ધાયો. ત્યાં પણ તેઓશ્રીની ઉપકાર વૃત્તિ

૧૬

છાની ન રહી અને ત્યાંના વકીલ મોહનલાલ હિમચંદ તથા બીજું જીજાચું મંડળીને પઢ્રોંયવિચાર, આગમસાર, નયયકસાર આહિ તત્ત્વજ્ઞાનના ગણન અંથે ધરાવ્યા અને પઢ્રોંયવિચાર અંથું અનાવ્યો.

હવે શ્રીમહિની દેખીની અપ્રતિહતપણે વિચરવા લાગી. વક્તૃત્વ-શક્તિ ઉછળવા લાગી અને પાંડિત્ય પ્રકાશી ઉડયું. જૈન જૈનેતરો તેમનાં વચ્ચનામુંનોથી એંચાતા ચાતકો ને તેમના માટે તલસવા લાગ્યા અને પેતે આત્મજ્ઞાનમાં મસ્ત થતા ચાલ્યા.

આ જ્ઞાનસુરક્ષિતિના પરિમળ શ્રીમંત સયાજીરાવ ગાયકવાહના અતંરદ્વારેચ પહોંચ્યા, તેમણે શ્રીમહિને યોલાવી પોતાની ધર્મ શ્વવચ્છની પિપાસા એણે વાર તૂંત કરી સુધે બન્યા. આમજ માણુસા ફરખાર, સાણુંંદ ફરખાર આહિ અનેક ફરખારો રાનાએ અમલહારો શેઠ શાહું-કારો તથા વિક્ષાનો તેમના અનુરાગી બન્યા અને શ્રીમદ્ પાકા આખી બનતા ચાલ્યા.

૧૯૬૪ માં શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળ તેમના સમક્ષ સ્થાપવામાં આવ્યું. ને મંડળે ૧૦૮ અંથે શ્રીમહિની કૃતિના પ્રકટ કર્યો અને હજુથે અસ્પલીતપણે ચાલ્યા કરે છે; અમલવાહની જૈન એર્ડીંગ, વડોહરાની જૈન એર્ડીંગ, શ્રી ધંટાકરણ મહાવીર આહિ અનેક સંસ્થાએ સ્થાપી, પાલીતાણા શુદ્ધુળ ડગમગતું હેખી તેને પગલદ કરાયું. આવાં અનેક કાંચો કર્યાં.

હવે શ્રીમહિની શહેરો પ્રતિ અધ્યુગમો થતાં દુંગરા કેતરો ચોંધાં, નહી કિનારા, શુદ્ધાંએ વધુ ઇચ્છાવા લાગ્યાં. અષ્ટાંગચોાગ, ધ્યાન-સમધિમાં ઉંડાને ઉંડા ઉત્તરતા શ્રીમહિનું જીવન એક સાચા ભાખી મસ્તચેણીનું બન્યું, અને સ્વાનુભવના આશવાદ કેતા-કેતા છલ ભરેલા અમૃત પાત્ર સમાં પુસ્તકોમાં પણ તેજ અમૂર્ખ સ્વાનુભવ ઉછળવા માંડયો. પ્રભુભક્તિના સાચા લક્ષ્ણ, શ્રીમહિને લજનોના કેકા લલકારવા માંડયા ને લજન સંથકના અગીઆર લાગો જૈન જૈનેતરોએ ઘરબેર, એતરે એનર ને જગેજગે ગાવાં માંડયા.

બૃહદ્ર વિજાપુર મુત્તાંત

શ્રીમત મહારાજ સયાળરાવ ગાયકવાડ

ભારતભૂષણ વિદ્યાવિદ્યાસી ગુર્જર નરેશ

નેમના રાજ્યમાં વિજાપુરમાં સુરીશરણ જન્મ્યા અને નિર્વાણ પાંચાં

૧૭

શ્રીમહાના સહગુરુકૃહેવ પ્રાતઃ સમરણ્ય શ્રી સુખસાગરજી મહારાજ સ્વર્ગિયાની થતાં પોતે સાગરગચ્છાધિપતી બન્યા, અને સ્થાનકવાસી સાધુઓ પણ તેમના પ્રેમથી એંચાદ તેમના શિષ્યો બન્યા (હાલના પટધર પણુ) અને શિષ્ય પરિવાર વધાર્યો.

મહાત્મ પાંડિત્ય, જાણુપણું, ક્ષયોપશમ, ઠવિત્વશક્તિ અને બહુ શુદ્ધતાપણું એટલાં બધાં વદ્યાં કે કાશી સુંભાઈ વડોદરા રાજનગર આહિના પાંડિતો સમક્ષ તેઓશ્રીને પેથાપુર આતે ૧૬૭૦ માં આચાર્યાંયેપદ આપવામાં આવ્યું.

ચોગની પરિપૂર્ણતાએ ચોગનિષ્ઠ અને વદ્દુદર્શન તથા અનેક શાસ્ત્રોના પારંગતપણ્યાથી તેઓ શાસ્ત્રવિશારદ કહેવાયા.

હું આ સરસ્વતીનાંદન, ભારતવર્ષમાં પોતાના શાન-સ્વાતુભાવનો લાભ નૈન જેનેતરદૈને લેહભાવ વિના નિરંકુશપણે આપવા લાગ્યા. તેમના એધેલા અંત્યને ઉત્તમ હથા મેળવવા લાગ્યા. સુસલભાનો હિન્દુ જેવા બન્યા. હયાનો ઝુંડો ફરકવા લાગ્યો. અને વિશ્વમાં એક મહાન, ચોગી, પ્રભરવકૃતા, મહાકવિ પરમ પાંડિત, સમર્થ આચાર્ય, પ્રભરવિદ્ધાન, અનેકવાહિવિજેતા, સ્વપરસમયના જાણ, નૈનજેનેતરવર્ગસુપ્રસિદ્ધ, વચનસિદ્ધ, ખાલ્યાખાલ્યારી, અને સમર્થ લેખક તરીકે પ્રસિદ્ધીને પામ્યા.

તેમણે સંકલનેલા ૧૦૮ મહાથંથો સંસ્કૃત પ્રાકૃત હિન્દી માગધી શુજરાતી ભાષામાં, ગધ પદમાં છપાઈ ગયા, અને પોતે શ્રીસંધ, ભારતહેશ, ધર્મ, સાહિત્ય, ભાષા અને આત્માની સેવાથી સંતોષ પામ્યા જાણ્યા.

આ સ્થિતિને પામતા સુધીમાં તો તેઓશ્રીને હાથે અનેક મહા-ભારત સુકોયો થઈ ચુક્યાં હતાં, અનેક સંધો કઢાવ્યા, અનેક પુસ્તકાલયો ઓલાબ્યાં, ઓર્ડિંગો સ્થપાવી, તથા અનેકને પ્રતિષ્ઠાયા.

વિભાપુરમાં એઓશ્રીના સહુપદેશથી એક વિશાળ પત્થરનું શાન મંહિર તૈયાર કરાવવામાં આવ્યું છે, જેમાં ધ્યાન માટે લોંઘરાં, મોટાં મોટાં કથાએ વિગેર કર્યાં છે. જેમાં લક્ષ્માલધીની ફીમતનાં

૧૯૮

શ્રીમહે સંખેલાં પુસ્તકો ઉલસાય છે. કે તમામ મોંડાનુંથાં છાપેલાં, હસ્ત લિખીત, તાડપત્રોપરનાં પુસ્તકો સહિત જ્ઞાનમંહિર શ્રીમહે શ્રી સંઘને અર્પણું કરી દીપેલ છે. આ સમયમાં આવા જ્ઞાનલંડારને જ્ઞાન મંહિરનું શ્રી સંઘને સમર્પણું કરી દેવા જેટલી નિઃસ્પૃહ દશા કોઈ ર્થળે જોવામાં આવતી નથી.

શ્રીમહાને બાધ્યાવસ્થાથીજ મીડી પીશાખને રોગ હતો. કે છેલ્લી હુદે ચોંચતાં મુંખાધિના પ્રખ્યાત ડૉ. કુપરે વખતોવખત તપાસી મૃત્યુ માટે અમુક સુહત આપેલી. પણ તે સુહત વિન્દે પાછા શ્રીમહ તો જીવંતને જીવંતજ. ત્યારે કુપરે છેવટે જાણવેલું કે, “તમો સાચા ચોગિ છો. તમે અમારા મેડીકલ રેકોર્ડને તોડ્યો છો.” ચોગિઓને કાયદા બાંધી શકતાજ નથી.

૧૯૮૧માં શ્રીમહ પોતાનાં તમામ પુસ્તકો જલદી છપાવી દેવા આતુર જાણ્યા. ને સામઠા ૨૭ અંથે સાત આડ પ્રેસો રોકી છપાવવા આપો દેવાયા. શ્રીમહ કહેતા કે હવે અવસર થયો છે, પ્રવાસ પૂર્ણ થવા આવ્યો છે. તેથારી કરો.

અને પછી તો પોતે મહુદીમાં જ વિરભ્યા. ચાતુર્માસ માટે અનેક સંદેશ આવતાં પોતે હસ્તાને કહેતા કે કોણું ચોમાસુ કરવાનું છે ? પણ કોણું માને ? છેવટે પોતે પોતાના પ્રિયલક્ષ્મી મોહનલાલ હીમંથંધ પાહરાવાસીને એક લાંબો પત્ર પંદર હિવસે અગાઉ લખાઈયો. કે હવે હું પરવારવારી ગયો છું, સમય નિકટ છે. તમે પણ ચેતને. તેઓ સહકૃદુંખ મહુદી જાખ રહ્યા. મેસાણું નિવાસી બાંધરીઆ શેડ મોહનલાલ પણ સહકૃદુંખ ત્યાં હતાજ. મહુદી ગામવાસીઓની ભક્તિ તો હુદ્ધપારની. વીજાપુરગણા શેડ મોતીલાલ નહાનથંહની શુરૂભક્તિ એટલી બધી તિવ્ર હતી કે તેઓના ભક્તિ બોલચુંખેજ શ્રીમહને વિજાપુર ચેંચા. મૃત્યુ પહેલાં ચાર હિવસ સુધી કળ્ણાવલિ સુશોધથંથ શ્રીમહ લખ્યો. ને પછી વખવાનું બંધ થયું શ્રીમહ પોતાનું મૃત્યુ ઘણું પહેલાંથી પરખણું હતું. તેમણે જેશીઓને ઘાલાવી રજુ-

૧૬

યોગનો યોગ પુછતાં, જેઠ વહી તુ સવારે આઠ ને નવના વચ્ચે અતાંથો. વિલપુર શોઠ મોતીલાલ નાનચંદના આશ્રમથી શ્રીમહે પોતાને, ત્યાં ત્રીજના સવારે ૬ વાગે પોચાડવાની શરતે લક્ષ જવાની સમૃતી આપી અને પોતાને પાછું થયું હોવાથી ડિંચકાને પાટીએ સુખાદી શ્રીમહને ત્રીજના સવારે ૭ વાગે વિલપુર પોચાડયા. ઝે અંદેરું ના ઉચ્ચાર સાથે શ્રીમહ તેજ સ્થળ કે જ્યાં પોતે ઘણો સમય ગાંધો હતો ત્યાં વિરભા. પછી પોતાના ભક્ત વક્તીલજ ને સ કેત કરતાં પોતાના શિષ્યો તથા સૌ ભક્તો, આવકેને પાસે પોલાવી અંતિમનો ઉપદેશ આપ્યો, ત્યારેજ સૌ સમજયા કે 'વખત ભરાઈ ચુક્યો?' વક્તી-લજ શ્રીમહને આત્માની લખતદશાનો ઉપયોગ આપવા લાગ્યા. શ્રીમહની આ વખતની શાંતિ અપૂર્વ હતી. ડાક્ટર માધવલાલ નાગર-દાસ પ્રાંતીજવાલી લાંબા સમયથી ગુરુભક્તિ માટે સાથેજ હતા. શ્રીમહના સુખપર અલોહિક હાસ્ય ને પ્રકાશ પ્રકટયાં ને નેત્ર મિચાયાં ને બીજાં ક્ષણે તે ખુલ્લી ગયાં. બાજુ સંહેલાધ. અનંતપ્રકાશ કરતો ઉજવળ દીપક બુનદો. શાશનનો ધોરી ધર્મ સ્તંભ, ગચ્છાધિપતી. મહાનું આચાર્ય બગવાનું પોતાતું' આત્મ-હિત સાધી અનેકને તારી પણે પડયા. ચાલ્યા ગયા. રહ્યું માત્ર જો-ગીડ. છતાં મૃત્યુ સમયે ને તે પછી ર૪ કલાક પર્યાંત તે સુખશ્રી પરતું વિલસતું હાસ્ય ને પ્રકાશ કર્યાંને જણ્ણાયલાં એવાં હતાં, એમ ડાક્ટર જણાવે છે. આમ આ મહાપુરુષની જીવન લીલા સમેટાધ હતો સુખડે મૃત્યુને લેટનાર આ વીરકેશરી સુલાટ અનંત ધામમાં પરવયો.

તેઓશ્રીનાં અંગલક્ષણો ચમત્કારીક હતાં. કપાળમાં ચંદ્ર, કમર સુધી પહેંચતા હાથ, હાથપગનાં આંગળાંમાં ૧૮ ચક (જે સિદ્ધિસુનિલુંએ જેચેલાં હતાં) પુષ્ટ વિશાળ ભલવાનું સાડાચાડમધ્ય-નો હેઠલંબ, પહાડી અવાજ, એક સાચા યોગી તરીકે તેમને ઠ્યકત કરતાં.

તેઓશ્રીએ કઢી પણ ભાડે કયડા કે કામળ વાપર્યો' નથી.

૨૦

આજી શુંહળીમાં કદ્દીકશાને અઢેલી બેહાનથી, સુખવાસ કદ્દી વાપરોનથી, સ્ત્રીવર્ગથી પરિચય કે પત્રંબહનાર કદ્દી કદ્દોનથી. રસભાર પહાથો ખાખા નથી. લેખન વાંચન ધર્મ ચચોવિના અન્ય વ્યવસાય કદ્દોનથી. કોઈની નિંદા વિકથા કે ડાકઠમાલમાં કદ્દી પહુંચા નથી. વિલાયતી હવા કદ્દી વાપરી નથી. હમેશાં સરળ હંસરહિત નાના શાંત સંપીલું પ્રેમલખું સાત્ત્વિક યોગીલુંવન ગાજું છે.

તેમનાં અહૃતથલુંવન, કવિલુંવન, સાહુલુંવન, લકુતલુંવન, પ્રેમલુંવન, પાંડિતલુંવન, આધ્યાત્મિકલુંવન, મસ્તકુદીરીલુંવન, ચોગળુંવન, ત્યાગીલુંવન, સાહિત્યાચાર્યનું લુંવન, આહિલુંવનો પર તો ગ્રથક પ્રથક અથે લરાય. આ દુંક લુંવનમાં શું લખાય ? આતો માત્ર લુંવન છાંચા ! સાધંત વિસ્તૃત લુંવન તો તૈથાર થાય ત્યારે. ત્યાં સુધીતો ઓએ દુંક લુંવન જગની અંજળીથી લુણાસાની રૂપા છીપાવવી રહી.

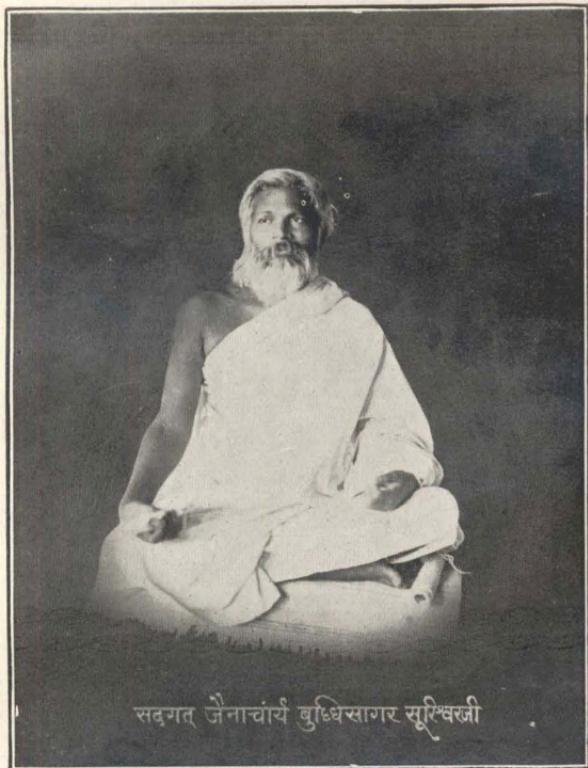
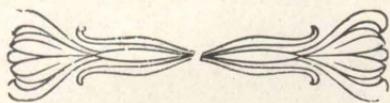
તેમના જતાં લારતવર્ષે શું કશું તે તો અહ્વાંશે આ અંથજ કહેશે. બાકી તો લુંવંત ચભતકારસમા યોગી પુરુષોને જનતા સત્ય સ્વકૃપમાં પૂર્ણપણે લુંવતાં કદીયે પીછાની નજ શકે. માત્ર તેમના જતાંજ તે બને, ને આમાં પણ તેમજ બનયું છે:

શ્રીમદ્ધના લુંવનપરથી આપણુ સૌને તેમના પગદે ચાલવા બળ ને સદભુજ્દિ મળો. એજ વાંચા સહિત—

સુરખ અખખર ને કલઘ, તે સનિ સુગુરે પસાય.
વર્ષું માત્ર લુણી શિખવીયું, પ્રથમું તહેના પાય..

૪૫ અર્હમ શ્રી સદગુરે નમઃ

પાદરાક્ષર.

योगनिष्ठाध्यात्म ज्ञान दिवाकर
श्रीमद् बुद्धिसागर मूरिश्वरजी.

जन्म.

सं. १९३० माह वदी १४ वीजापुर.

स्वर्गमन.

सं. १९८१ ना जेठ वदी ३ वीजापुर.

जैनाचार्य श्री वृद्धिसागर सुरीश्वरजी

ओमना उपननो अंतीम समय.

अने कविवास.

पुज्यपाद प्रातःकरणीय अभिडधर्मचारी शास्त्रीशारद
जैनाचार्य' चेष्टनीष्ठ आध्यात्मज्ञानीवाहक, श्रीमह वृद्धिसागर
सुरीश्वरजी महाराज आजकाल केटलाक वर्षतयी शुजरातना सुप्र
स्तीष्ठ अने अती रक्षण एवा साभरकांडाना प्रदेशमां वीचरता हुता.
हरभीयान गया यैत्र मासमां तेओशी वीजापुर मुक्तामे पधार्या, त्यारे
त्वां तेमना प्रशीर्ष स्थवीर सुनीराज श्री वृद्धिसागरजी ऐताना
नाशवंत देहनो यैत्र सुह प नी रात्रे त्याग क्षेत्री. महुंम सुनीशी
अक्षीतीय शुद्धकर्ता हुता. तेमनी भक्तीना बणथी शुद्धशीघ्र तेमने
अंतीम आराधना करतां जग्धाऽयु' हतुं कै, बाहु वृद्धिसागर! हुं
तारा आत्मस्वद्वप्मां रहेके. जरापशु गमराधिश नही. हुं तारी
पाछणज आवुं कुं। संत पुढेये एक वयनी डोये छे. तेमना ते
वयनने सत्य करवाने आतर जग्धे तेज समयथी शुद्धशीघ्र आत्म-
जग्धतिमां तिवता वधारवा भाँडी. ते समये सांखु सांखी वीजेरे
समुदाय सभीपमां जहु ओछा हुतो, अने धब्बेखरे आग आय
स्थले वीचरतो हुतो, पक्षात हवा तथा शांतीना भाटे पुज्य शुद्धशी
यैत्र वही १० ने रोज भधुपुरीमां (महुंमी) पधार्या, अने अन्य ज-
नेने तथा सांखु सांखीघ्राने पत्रथी भभर आपवामां आवी कै हुवे
आ देहनो जडसो नथी, अने हुं तमोने घब्बा नम लावे अभावुं
कुं. ले कै आ वर्षते शुद्धशीनी तथीयत सारी हती, छतां खीभानी-
मांशी पसार थयेला तेथी शांती पुछवाने आतर हुर हुर देशना
श्रावक तथा श्रावीकांघ्रा, जेनेतदौ अने सांखु तथा सांखीघ्रा शुद्धशीनी
पासे भधुपुरीमां आववा लाज्यां. आ प्रसंगे भधुपुरी गाम भटी
थडेर थध रहुं हतुं. परम शुद्धकर्ता पाहरानाणा शेठ मोहनलाल
हमचंह वक्षीलल तथा महावीनयवान श्रीसुत् शेठ मोहनलाल भांभ-

૨૨

દીયા મહેસાંધુવાલા તો આસ ચોતાનું ધર વસાવી ત્યાં શુરૂકર્તીમાં હાજર હતા.

જેઠ શુદ્ધી ૧૩ ના તખીયત સુધારાપર જણાઈ તે દીવસે પણ તેમણે હસેશની માઝેક કષાવલિનાં મુદ્ર જાતે તપાસ્યાં, તેમજ શાખી પાસે કેટલાંક નવિન કાળ્યો રચી લખાયાં.

દીવસે દીવસે સુરીશ્વરાજની તખીયત સુધારાપર આવતી હતી. પરંતુ હતવીધીના ચોગથી પુનઃ શુરૂકીની તખીયતે ઇય બહલવા માંદયું. તે દરમીયાન આચાર્યાં કી અન્જિતસુરી તથા પાંભેન્દ્રસાગરાજ વીગેરે સુનીએ. તથા શ્રી લાલક્ષ્મીલ, હોલતક્ષ્મીલ, અમદૃતક્ષ્મીલ વીગેરે સાધવીએ. પણ ખાજાર ગામોમાંથી જેઠ શુદ્ધી ૧૦ લગભગ આવી ગયાં હતાં. આ વખતે શુરૂકી સામાન્ય બીમારીમાં હતા. તેમની હવા વીગેરે સેવામાં પ્રાંતીજવાલા જાળીતા ડાક્ટર માધવવાલ હાજર હતા. તેમજ વીળપુરવાલા શેઠ માતીલાલ નાનયંન પણ ખરી ખાંતથી શુરૂકીની ભાડતી કરતા હતા. શ્રી અણતસાગરસુરી અને પાંભેન્દ્રસાગરને આચાર્યા જાળી શુરૂકીને આનંદ થયો. હવે વખત જતાં બીમારી વધવા લાગી. પરંતુ શુરૂકી તો તેને સમલાયે સહન કરતા હતા અને માત્ર છે અહીમ મહાબીરના શરૂધ વીના અન્ય ઓલાલાં ખહુજ કરી કર્યું હતું. સેઠાડો માણુસો આવતા. તેમનું વંફન રવીકારી વૃત્ત પચાણુ આપતા અને મંગળીઠ પણ સંભળાવતા હતા. તેરસના દીવસે જુદાય થવાથી પુનઃ તખીયત સારી જણાવા લાગી, છતાં શુરૂકી તો જણાવતા હતા કે ભાઈએ! સુખાદ્રી પુરી થઈ ગઈ છે. સમય માત્ર થોડો છે. ને કાંઈ છચ્છા હોય તે લધ થયો, નહીંતર પાછળ પસ્તાવો થયો. પણ અજ્ઞાનતાના બળથી શુરૂકીનો આશય ડોષ જાણે? વિનાપુરનેં સંઘ વિનાતી કરવા આવતાં પુંધરાથી લોળાનાથ જોખીને લોલાવી સુકરત કઢાયું. નેણ વહી રે નું સુહરત આયું. શુરૂકીએ કલ્યું ના? ક્રીજનું સુહરત છે. જોખીએ કલ્યું હા. પણ નહાણુમાં છ વાગ્યા ખાડ. તે વખતે શુરૂકી એ જણાયું કે ના, તે પહેલાં મને ગામમાં લઇ જયો. જોક્યે. ત્યારે સર્વેએ તે વાત કણું કરી. પણ્ણાત નેણ વહી ર ના. દીવસે વીળપુર

૨૩

વીજેરે ગામીના સંઘાએ મહુપુરી સુકામે હાજરી આપી, લાવપુર્વક પોતપોતાના ગામમાં શુકૃશ્રીને લઈ જવાની કાવના બતાવી, પરંતુ શુકૃશ્રીએ હુર જવા ના પાડી, અને છેવટે વિનાપુર જવાનું ઠણું. છેવટમાં શુકૃશ્રીએ જણાયા કે લાઇએંદ્રા. હું તમારી સેવા કરી શક્યો નથી. વખતો વખત મેં તમને અહુ વખત ઠણું, હશે તે બધ ની ક્ષમા માણું છું, અને હવે હું મારી સુસાદ્ધરી પુણું કરવા માણું છું. તમે ગલરાશો નહીં. તેમજ સરે હળીમળીને ચાલશો. સંઘને છાડશો નહીં. તમારી સંભાળ અલુતસુરી રાખશો અને તે મારી આમી તમને પડવા હોય નહીં. વીજેરે એધ આપતા હતા. આને જાણીતા વહે તથા ડાકટરો હાજર હતા. તેઓ સરેએ જણાયા કે હવે શુકૃશ્રીને જ્યાં લઈ જવા હોય ત્યાં તાકીડે લઈ જવાની જરૂર છે. આ પ્રસંગે આચાર્ય શ્રી અણતસાગરસુરી, ૫૦ શ્રી રિદ્ધિસાગરલું પં. મહેન્દ્રસાગર ગણ્ણી, શ્રી. ઉત્તમસાગરલું અને સુની સમતાસાગરલું, વડીલ મોહનભાઈ, બાંધરીઆ મોહનલાલ તથા રતીલાલ મોહનલાલ તથા ચોપટલાલ મણીલાલ વિજેરે એમણે તો શુકૃશ્રીની સેવામાં પોતાના કર્મો ખરાવી નાંખ્યાં હો. હરાવેલા સમય પ્રમાણે ત્રીજના વહાણ્યામાં શુકૃશ્રીને મહુવીથી ધણી સારી સગવડ સાથે વિનાપુર લઈ ગયા. સેંકડો માણુસો સાથે હાજર હતાં. પં. મહેન્દ્રસાગરલું અને સમતાસાગરલું વિજેરે સુનીએ પણ સાથમાંજ હતા. રસ્તામાં શુકૃશ્રી વખતો વખત પં. મહેન્દ્રસાગરને સુચના આપતા તે પ્રમાણે થે. અતા અને ચાલતા. એમ કરતાં કરતાં વિનાપુરની ભાગોળ આવી. શુકૃશ્રી તો અહેમ મહાબીર વીના થીજણું એલાતા નહિ. ગામમાં પ્રવેશ કરતાં પં. મહેન્દ્રસાગરને બોલાયા અને ઠણું કે લાઇ! શાંતિ: આ શુકૃશ્રીની વાણીદ્વારા છેલ્લા અસ્કરે નીકળ્યા હતા. આદ વીધાશાળામાં શુકૃશ્રીનો પ્રવેશ થયો. સુકરર એટલે વશોથી જે રથળે તેઓ વખતો વખત બીરાજતા હતા, તેજ રથળે સંથારે થીછાવી તેના ઉપર શુકૃશ્રીને પદ્ધરાયા. આ પ્રસંગ ખાસ નોંધ લેવા જેવો હતો કારણ શુકૃશ્રીએ વીશાળદ્રષ્ટિ અને ઉદાર ભાવથી વિનાપુર અને તેની આસપાસના તમામ ગામીની પ્રલાને પોતાના પ્રેમમાં ચકચુર બનાવી હતી. તેથી કોઈ મોઢા

૨૪

મેળાની માર્ગ જનસમાજ તેમનાં દર્શન માટે ધર્ષણી મોદી સંપ્રણા-
માં આવવા લાગ્યાં. પરંતુ ગુરુએ તો પરલોકગમનની તેથારીએ
સજવા માંથી. ચોતાના અંતરભાવમાં લીન બની, શાંત સુદ્રાએ માત્ર
અંખ અને સુખની પ્રપુદ્ધતા પૂર્ણ ભાવિક જનેની અક્ષિને સ્વી-
કારતા હતા. ફરમયાન સિદ્ધિત ગંભીર હતી. પરંતુ અજીતસૂરિ વિગેરે
પાછળ હતા. તેમના માટે થોખતા હોય તેમ શાંત આવે થોડા વખત
રહ્યા, એટામાં શ્રીઅલુતસૂરિ આંધા. તેમણું વંદન વિગેરે ગુરુશ્રીએ
સંપ્રેમ સ્વીકાર્યું. સાધ્યીલ લાલશ્રીલ, ઢોકતશ્રીલ વિગેરે સાધ્યોવર્ગનું
વંદન જીવયું. બાદ શાંત સુદ્રાએ થંક્યા. 'વકીલ મોહનલાલભાઈ
આત્મોપચોગનો ઘ્યાલ હુને સતત દેવ લાગ્યા. ગુરુશ્રીએ ખુલ્લ પ્રપુદ્ધ
સુદ્રાએ અંખ ઉંઘાડી, ઉપચોગ સહીત પંડીતમરણુની ફરેક વિધિને
સ્વીકારવા લાગ્યાં અને વત નિયમ સાથે સંવાચાઈ વાગે હસ્તે
અહેરે સ્વર્ગવાસ પામ્યા, આ પ્રસંગનો દેખાલ પાવાપુરીમાં થયેલા
ચરમનલુરાજના નીર્વાણનો વખત ખાસ યાદ કરાવતો હતો.
હારો નરનારીઓનાં નેત્રોમાં અશ વીના બીજું કાંઈ
પણ લેવામાં આવતું નહોતું. ત્યાર બાદ ગુરુશ્રીના ભૂત
ફૂલને વિધિ પ્રમાણે સનાનાદીક સમય કીયાયો. કરાવીને
તુલનું વાંચો પહેરાવી પાઠ ઉપર પદ્મરાવવામાં આંધું હતું.
લેમ લેમ વીજળી વેગે આ માઠા સમાચાર મસ્સરતા ગયા તેમ તેમ
જનસમુદ્ધાયનાં ટોળે ટોળાં દર્શનાર્થે આવવા લાગ્યાં. અધીક આ-
ક્ષ્યાંની વાત તો એ છે કે મહુંમ ગુરુશ્રીના દર્શનનો લાભ લેવા
બીલકુલ લોહભાવ વીના પ્રાણાણુ, પ્રદ્યલાટ, નાગરો, ડેશાધ, વાણી-
યાઓ, સોની, સુથાર, કઠીયા, કાઠીઓ, પટેલ, માળી, વહેરા,
સુખલમાન, ફરળ, ભાવસાર, રંગરેજ, કેળી, વાધરી અને અંત્યને
સુદ્ધાં આંધા હતા, અને ગુરુશ્રીને લેઈ આંખે અસુ લાવી એમ
ઓલતા હતા કે અરેરે! ગુરુશ્રીનો ચોતાનું સાધ્ય સાધી ગયા છે
પરંતુ આવા ઉદ્ધાર અને વીશાળદીધારક, હથાળુ ગુરુશ્રીના સ્વર્ગ-
વાસથી જૈન સમાજે અરે? ભારત માતાએ એક અદ્વીતીય પ્રતિનીધિ,
અસાધારણ સુખાટ, ઉચ્ચકાટીનો મહાપુરુષ, એક ઉત્તમ ચોગી, શુદ્ધ-
અદ્ધક સંત, અવીરત ઉદ્ઘોગી, શ્રેષ્ઠ કન્વી, શાસનનો અંપ્રતીમ અક્ત

૨૪-૧

જઈન શાસનનો અરે ? ભારતનો દીપતો ભાતુ, સાહીત્યનો વીશીષ
વીકાસી, અધ્યાત્મજ્ઞાનનો અયુર્વ નીધી, નીરપુરી છતાં શાસનની
દાંડ ધરાવનાર, સફગુણુમ'ડીત, વીચક્ષણ જુદ્ધિનો સાગર શુભાંઘો
છે, કે જેની એટ પુરાવી અશક્ય છે. બળી જે સંમયે તીવ્યો અને
ધર્મોપર અનેક આક્રમણો થતાં જય છે, તેવા વીપતકાલમાં આવા
ધર્મ'વીર જુદ્ધિસાગર શાસનસ્તંભો, શાસનસુલટો, શાસનરત્નો મહાપુ-
રૂપો શિવગામી થતાં જય છે. એ જાણી કયા શાસનશુલેચ્છાને હુખ્યાં
અશુ ન આવે ? પરંતુ કુરીલ કાળની અને કુરુતની અફળ ઘટના
આગળ કોઈનો ધલાજ નથી, એમ એલતાં નર નારીઓનો સસુહ
આવતો અને જતો હતો. દેશોદેશ તાર તથા રધાલદારાએ નિજ-
ણીના વેગે આ અતી ઐહેભયો સમાચાર પહોંચાડવામાં આંધ્યા.
જુડુશ્રીની પાદણી તૈયાર થથા લાગી. જેમાં કીમતી વણો તથા
વસ્તુઓ વાપરવામાં આવી હતી. અગર, કર્પુર, કેશર, કસ્તુરી, અને
સુગંધીત ચીનેનો મોટો જથો એકદમ લેંગો કરવામાં આંધ્યો હતો.
ગામમાં એ દીવસની લારે હડતાળ પાળવામાં આવી હતી. પશુ પક્ષી-
અને ધાસ હાણો અને ગરીબીને લોજન વીજેરેની ગોડવણો થઈ
હતી. અપોરની ટ્રેનમાં શેઠાણી ગંગાધાર શેઠ હલપતલાઈ ભગુભાઈનો
વિધવા, શેઠ મણીભાઈ હલપતલાઈ તથા રાત્રે વીરચંહલાઈ લગત,
શકરચંહ હીરાચંહ, લોળા વિમળભાઈ તથા ણીજે દીવસે સવારે સુંબ-
ધથી શેઠ લુલાણુંચંહ ધર્મચંહ. અમથાલાલ લાંખરીઆ વિગેરે અસ-
ખ્ય માણુસો આવી પહોંચયા હતા.

અપોરની તથા રાતની ટ્રેનમાં હલરો માણુસો આવી પહોંચાં
હતા. રાતના સમય સમાજ વીદાશાળાના અહૃતના ભાગમાં એકત્ર
થયો હતો, જેમાં પ્રસંગને ચોંચ આચાર્યશ્રી અજીતસાગરસુરીએ
એધ આપી મરહુમ જુડુશ્રીની ઓળખાણું સાથે વીજપુરના ઉપર
તેમનો અપ્રતીમ પ્રેમ તથા ઉપકાર કંઈ સંભળાવીને તેમના
સ્મારક માટે આપણે કાંઈ કરવું જેધે વિગેરે કણું હતું.
તેજ વખતે જુડુશ્રીની અંતીમંકીયાના કાચોના ચડાવા થયા
હતા, જેમાં જુડુશ્રીને પાદખીમાં પધરાવવાનો ચડાવો થતાં
રૂ. ૨૦૧ મહુરીવાળા શેઠ કાળીદાસ માનચંહ એલયા હતા.
૪

२४-२

हेगडी उंचकवा भाटे पाठण्वाला शेठ पुनमचंड चुनीलाल इ. परप
 शिव्या हुता, तथा अग्नीसंडार करवाना वीक्षणपुरवाणा शेठ मैती-
 लाल नानचंड इ. १००१ शिव्या हुता, तथा पालणी उंचकवा, धुप
 करवा, वासक्षेप पुजा वीगेरेना. जुहा जुहा भणीने कुल इ. ४६३१ ते
 वर्खते उपज्या हुता, त्रीजनी रात्री अकुलनेनी मंडणीओं
 अजनो गावामां अने शुद्धकृतीमां व्यतीत करी. ते रात्रीमां जुही जुही
 व्यक्तीओं जुही जुही रीते शुद्धश्रीना अनेक व्यभतकारो लोया,
 ओम जनोहवाराओ लेखके सांखयुं, अने अनुकूल्युं छे.
 वहाणुं वातां आरे लोकमेहनी जमवा लाणी. ते वर्खते बहारगाम अने
 गामना भणीने आशारे इश हलर माणुसोनी मेहनी लेणी
 थहुं हुती. ते वर्खतनो हेखाव ओक नोंध लेवा लेवा थयो हुतो,
 जेमां तमाम जातीओं लाग लीयो हुतो. आ प्रसंगे सुअध.
 सुरत, अमहावाद, वडोहरा, पाहरा, पाठण, पालणपुर, मेहसाणा,
 साणुंड, गोधानी, पेथापुर, माणुसा, महुदी, आनेल, रीहरोल.
 पुंधरा, लोहरा, लाडोल, गवाडा, न्यामेल, गेरीता, उनावा, वरसोडा,
 संधपुर, कोरवडा, वीसनगर, प्रांतीज, पेढामली, ईलेल, आगलोड
 वीगेरे सुंधयाअंध शहेदेना तथा गामेना माणुसोओ छाजरी
 आपी हुती अने शुद्धकृतीनो लाल लीयो हुतो. जेठ वटी ४ना जुध-
 वारे सवारे ता वागे “जय जयनंदा, जयजय लदा” ना शण्हेनी
 अजन्ना, ओंठ अने जातजलतना वालुंत्रोना नाह अने नीशान डंकानी
 साथे शुद्धश्रीतुं स्मशान यात्रातुं सरघस काढवामां आनयुं हुतुं, जेमां
 अमात्य मंडणे तथा जहनेतर, आक्षण्य, मुसलमान आदी तमाम
 कोमेओ भावपुर्वक हाजरी आपी हुती. सरघस विद्यशाणी नीडणी
 करणाना ए.रा आगण थध वेरावासण, लाटवाडा, वटावी कधेरी
 आगण थध अनर अने दोसीवाडा वीगेरे जहेर रस्तामां थधने
 शहेरनी पश्चीम दीशामां आवेली शेठ मगनलाल कुंकुमचंडनी वाडीमां
 साडानव वागतां घडांच्युं हुतुं. त्यां घडेशी गोडवण्य थयेली
 जयाओ (जयां प्रथमथी शुद्धश्रीओ इमांयुं हुतुं त्यां) शुद्धश्रीनो
 पालणीने रथापन करवामां आवी ने ते पछी ते जयाओ
 हुलरो भाणुसोनी मेहनी वच्ये परमशुद्धकृत पाहरा-

२४-३

વાળા વડીલ મોહનલાલ દિમયંહે ગુરુશ્રીના કરેવા ઉપકારોતું જાંપુણ્ણ હીગુદશાંન કરાવતાં ને તેના બહલામાં આપણે કાઈ કરવું જેઠાં, ઓમ કહેતાં તેજ વખતે હાજર રહેલાઓમાં, ધન્ય છે! એવા નરને કે જેણે ગુરુભકૃતી પ્રથર્થી કરવા સૌથી પહેલાં ડીને અસરકારક લાખું કરીને હું ૧૫૧ પોતાના તરફથી જાહેર કર્યા હતા. આ વીર શેઠ વાડીલાલ રાવનજી સાણું હંગામાં હતા. લોકોએ ગુરુશ્રીનું સમાધી મંદ્ચીર બંધાવવાની છંગા પ્રગટ કરીને પોતા-પોતાના તરફથી મોટી મોટી રકમો જાહેર કરતાં, તેજ વખતે હું ૬૬૫૭ જાહેર થયા હતા. પછો તમામ જનસમુહાયના સુખ ઉપર દીક્ષારીની લાગણી પ્રસરેલી જણ્ણાતી હતી. તે પછી વાય સલામી સાથે માત્ર સુખદ અને સુગંધી પહાથીથી શેઠ મોટીલાલ નાનથંહે અગ્નિસંકાર કર્યો હતો. અજાય જેતું છે કે અગ્નિસંકારવાળી જગ ધણ્ણા વખત સુધી લીની રહી હતી ને પીલાડુલ સુકાતી ન હતી. જયારે આનુમાનુ લીનાશ જરાએ જણ્ણાતી ન હતી.

પછીથી શ્રી અલૃતસાગરસૂરિએ વીધીયુક્ત દેવવંહન સેંકડો માણ્યુસો સંગાથે કર્યું હતું. મરહુમની છેવટની વીખુતી તેમની ચીતાની જગાએથી ઉડાવી લઈ મહુફીના શેઠ કાળીદાસ માનથંહે સંઘ સમર્સ્ત મહુફીના આરે સાખરમ રીમાં આડ બરસુકત વહન કરી હતી. મરહુમશ્રીની લક્ષ્ણી મહુફીના સંઘે તન, મન, અને ધનથી વણી સારો કરી હતી, જેથી લક્ષ્ણાધીન જગતાનનો કહેવા પ્રમાણે ગુરુશ્રી મહુફીને બહુજ ચાહતા હતા અને તેમણે મહુફીને પ્રસિદ્ધિમાં લાવવા માટે ધણ્ણોજ આત્મભોગ આપ્યો છે. મરહુમશ્રીના એહ અર્થો સમાચાર સંલગ્નાથી અલૃતસૂરિના ઉપરના તથા મંડળ ઉપર સંખ્યાબંધ તારો તથા પત્રો રોજના રોજ ગયા હતા. ગામેગામ હડતાળો ટે.રપથીને હાણ્ણો, ગરીએને અતાજ અને મંહીરોમાં પુલાએ. મરહુમશ્રીના માનમાં લાચ્છાનવ માં આવ્યાં હતાં. અને આવશે. વીજાપુરના સંઘ તરફથી અઠાડ એન્ગ્રેવ થયો હતો. અને મહુંમશ્રીના સમાધીસ્થળ ઉપર કણ્ણ સુંહ ગુરુમંદીર બાંધવમાં આવ્યું છે.

અપૂર્વ સમશાનયાત્રા.

દશ હજાર માણુસોની મેદની.

સુપ્રસિદ્ધ મહાન् ચોગચ્છર જૈનાચાર્ય શ્રીમહેં ખુદ્દિસાગર સૂરીશ્વરળના સ્વર્ગગમનના સમાચાર કરી વખ્યા. શ્રીમહેં એક મહાન् ધૂરધર જૈનાચાર્ય હતા. તેમોને મહૂડી ગામથી વીળપુર લાવવામાં આવ્યા હતા, જ્યાં આવવા પછી તુરતજ શ્રીમહિની સ્થિતિ અગડવાનાં ચીન્હે જણ્યાં હતાં. સહગતના ચુલ્લ અતુરાળી લક્ત પાહરાનિવાસી વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ શ્રીમહિની પાસે ઘણ્ણા દિવસથી સેવામાં હતા. તેમણે તુરતજ ધટ્ટતી વ્યવસ્થા કરી હતી. અને શ્રીમહેંને આત્મસ્વદૃપમાં લયલીન રહેવાની પ્રાર્થના કર્યો કરતા હતા. સ્વર્ગગમન પહેલાંની એક સીનીટ સુધી શ્રીમહેં પુણ્ય સાવધ અને આત્મોપયોગની સ્થિતિમાં હતા. છેવટે અહેમ મહાવીર શબ્દોચ્ચાર વચ્ચે શ્રીમહેં સ્વર્ગસ્થ સ્થિતિને પ્રાપ્ત થયા હતા. આ પ્રસંગે હજારો માણુસો કીએ પુરુષો સાથું સાધવીએ હજાર હતાં. તેમનો તમામ શીખ પરીવાર પણ હજાર હતો. સ્વર્ગગમનના લગભગ ૪૦૦-૫૦૦ તાર રવાના થયા હતા, અને દુંક સમયમાં અસંખ્ય માણુસો પગ રસ્તે તથા રેલમાં આવી પહેંચ્યાં હતાં. જેઠ વદી છ ખુલ્લવારના રેલ સવારે જ વાગે શ્રીમહિના મૃતહેઠને શાખોકતવીધીપુર્વક વકીલ મોહનલાલ હીમચંદના હાથે સ્નાન વીદેપન કિયા કરવામાં આવી હતી. ઉપાશ્રયના મધ્યલાગમાં શ્રીમહિના શરીરને હરેશાં જેસવાંની જગ્યાએ પાટપર પદ્ધરાંયું હતું. તેમને છેવટનું નમન કરવા આશરે ગામ તથા બહાર ગામના પાંચ હજાર માણુસો આવી ગયા હતા. આ પ્રસંગે શ્રીમહિના હેઠ ઉપર ચોવીસ કલાક વીતી ગયા છતાં પણ અપુર્વ તેજ વીલસતું હતું. જણે લુંબંત મુર્તિં હોય નહો ? એજ હેઠને જરીના કપડાથી મઢેલ તુરતજ નવી બનાવેલી પાલખીમાં પદ્ધરાંયો. હતો, અને ગામના સ્થાનીક સુધ્ય અમલહારી ચોલીસ પાર્ટી તથા એન્ડ સહીત આશરે

૨૪-૫

૧૦ થી ૧૨ હજાર માણુસોનું સરવસ નીકળ્યું હતું. જૈનો પ્રાણશોભા
મુસલમાનો, પૌલરા, પાટીદારો આવી તમામ ડોમના માણુસો
આહંક કરતા ચાલતા હતા. એન્ડનો કર્દણું સ્વર ને આ હૃદય-વિદ્વારક
પ્રસંગ હાહાકાર ઉપબની રહ્યો હતો. ને આંસુ સારવામાં મહદ
કરતો હતો. બહારણમથી અવેલામાં સુખ્ય અમહાવાહના શેઠ
મણીભાઈ હલપતલાઈ, તેમના માતુશ્રી ગંગાભાઈ, સુખધરી જવેરી
લવણ્યંહ ધર્મચંહ, શેઠ લાંખરીઓ, મહેસાણ્યાથી શેઠ વેણીચંહ
સુરચંહ, અમહાવાહના જવેરી કેશવલાલ લલુલાઈ રાયજી આવી
અનેક માણુસો હતા; અસાધારણ મેહની તથા ગરવી હોવા છતાંથે
શાંતિ અને ગંભીરતા જણાતી હતી. ખાસ નેંઘવા જેવી બાધત તો
એ હતી કે મુસલમાન લાઈઓની હાજરી ધણીજ હતી અને તેઓ સૈં
આંસુભરી આંખે શ્રીમહની પાદખીને આંખ આપી છેવટનું માન
આપતા હતા. પાટીદાર-ઠાકરડા-રજુપુત તથા ઢેડ લાંગી દોકની
મંડળીઓએ તો આખી રાત એક બાજુએ લજન કરતા હતા. તેઓ પણ ઉપા-
શ્રયની બહાર આખી રાત એક બાજુએ લજન કરતા હતા. તેઓ
પણ પોતાના વાદો સાથે લજન ગાતા ચાલતા હતા. રસ્તે ઇધાનાણું
-તાંબા નાણું ઉછાળવામાં આવતું હતું તથા ગાડામાં ભરેલી મીઠાઈ
તથા અનાજ ગરીયોમાં વહેંચવામાં આવતું હતું. આ સરવસ બજા-
સમાં થઈ ગામમાં ફરી શેઠ મગનલાલ કર્કુચંહવાલી પટવાળી
વાડીમાં આંધ્રું. (અહીં જ સહ્યગતે પ્રથમ પોતાના હેઠને અજિન
ઢાક હેવા સુચંધું હતું.) જુદા જુદા માણુસોએ આખેલ લગભગ પણ
થી ૬૦ મણ સુખધરની ચીતા તૈયાર કરવામાં આવી હતી. આ સુખધરમાં
વીજાપુર ઉપરાંત મહેસાણા પાઠરા, માણુસા, અમહાવાહના શ્રાવકો
તથા જૈનેતરૈએ પણ પોતાના તરફથી સુખડ રજુ કરી હતી. અઝનીઠાહ
કીયા થઈ રહ્યા પછી પાહરવાળા વકીલ મોહનભાઈ હીમચંહ
સહ્યગતના ગુણોનું તથા તેઓએ કરેલા સમાજપરના ઉપકારોનું વર્ષુંન
કરી તેઓ શ્રીની પાછળ તેઓના ઉપહેશનું સ્મરણ રાખી તે પ્રમાણે
આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને તથા પોતાના આત્માના ગુણો પ્રગટ કરવા
પ્રયત્ન, કરવા તથા શ્રીમહનું સમારક જગવવા ધણીજ લાગણી ભરી

૨૪-૬

રીતે વીવેચન કરતાં, અધો કલાકમાંજ લગભગ છ હન્દર ઝૂપીઆનાં વચ્ચેને। અપાયાં હતાં, જેમાં ખીલુ આવે તે રકમ ઉમેરી અજિન સંસ્કારવાલી જગ્યાએ હેરી અધ્યાત્મી શ્રીમહિની મુરતી પધરાવવા ઠરાયું હતું. દુષ્ટી ઉંચકનારે દૃ. પ્રેરણ (દૃ. ૧૦૦૧) આપી મોતીલાલ નડાનચંદ જીવેરી વીળપુરવાળાએ અજિન સંસ્કાર કર્યો હતો. કેટલાક ડાયા ઘી પણ ચીતામાં નાખવામાં આયું હતું. આ વખત હાજર રહેલાઓની આંખમાં આંસુ ઉલ્લાસાતાં હતાં. સમશાનવીધીની ઉછારામણીમાં આશરે ઝૂપીઆ છ હન્દર ઉપજ્યા હતા. મુત્સુતીથી તથા સમશાન યાત્રાના બને દીવસે વીળપુરમાં સખ્તમાં સખ્ત હડતાળ પડી હતી. આવી હડતાળ આ ગામમાં પ્રથમજ વાર પડી હતી. જે પરથી જૈન તથા જૈનેતર તમામ જાતના તમામ માણુસેનાની શ્રીમદ્ પ્રત્યેની અપુર્વ ગ્રેમ લાક્ષ્ટી જણ્યાઈ આવતી હતી શ્રીમહિને પુસ્તક લખવાનો તથા કસરસ્વતી ઉપાસનાનો લારે ચોખ હોવાથી તેમણે ૧૦૮ મહાન् તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરપુર સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, હિન્દી, ગુજરાતી ભાષાના અથ્યા લાખ્યા છે. તે ૧૦૮ અથ્યાની માગા શ્રી અદ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંદ્યો પ્રકટ કર્યો છે. આમ ૧૦૮ અથ્યાની સંપુર્ણમાળા પોતાની હૃદાતીમાં પ્રસીદ્ધ કરી સફ્ફધર્મનો ઝેલાવો કરી ઉત્કૃષ્ટ ચારીત્ર પાળી પોતાનું અવતાર કાર્ય પુણું કરી પુણ્યાયુધ થતાં જૈન ડોમ અને લારતર્વના આ મહાનું ચોગીશ્વરે અનેક લાક્ષોને વીલાપ કરતા છાણી સ્વર્ગગમન કર્યું છે. તેમના જવાથી લારતર્વ એક ધર્મધુરંધર સ્તંભ ગુમાય્યો છે. તેમના આત્માને શાંતી મળે।

શ્રી યુદ્ધહેવસ્થાપિત.

શ્રી વીજાપુર જૈન જ્ઞાનમંદિર.

આ જ્ઞાનમંદિર સહયુક્તેવ શ્રીમહિ યુદ્ધસાગરજી સુરિક્ષણજીના સહયોગથી અને શેડ વીરચંદભાઈ કૃષ્ણજીની પ્રારંભની તથા ખોલ્યોની મહદ્વથી વિજાપુર ખાતે થોડા વખતપર બાંધવામાં આવ્યું હતું. તે પત્થરનું (શાયરપુષ્પ) હોઢ, તેમાં મોટાં મોટાં કણાએ પુસ્તકોથી ભરેલાં છે. ધણ્ય શોભાયમાન ત્રણું મજલાનું, મોખરે સરસ્વતીની આરસની મુર્તિથી શોભી ઉદ્ઘતું, લોયરાંભોવાળું આ જ્ઞાનમંદિર શિલ્પ તેમજ પુસ્તકાલય તરીકેનો એક સુંદર નમુનો છે. (જુઓ અંથમાંતું ચિત્ર)

શ્રીમહિ યુદ્ધશ્રીએ પોતાનો તમામ જ્ઞાનભંડાર આમાં મુક્યો છે, કેમાં સંસ્કૃત, માગધી, ગુજરાતી, પાલી, ધર્મશાસ્ત્ર વિજેરે ભાષાઓનાં સર્વદ્વર્ણનેનાં છાપેલાં, હસ્તલીખીત, તાડપત્રોપરનાં, સર્વ જલતના સાહિત્યનાં અનેક પુસ્તકોનો સમાવેશ થાય છે. ધણ્યી લાંખી મુહૂરતના પરિસ્તિમે આ પુસ્તકો સંચાલાયાં છે.

આ જ્ઞાનમંદિરમાનો અમૃત્ય અંથભંડાર સ્વર્ગિગમન અગાઉ શ્રી સંધને એક દાનપત્ર લખી આપી, શ્રીમહિ નિષ્પૃહપણે અર્પણ કરી દ્યો છે. જે અક્ષિસપત્ર આ પત્રમાં છપાયેલું છે.

આ જ્ઞાનમંદિરનો ઉપયોગ સૌ કોઠ છુટથી કરી શકે છે અને સહાગતથીતું આ પણ એક જીવત અમર રમારક યાતો અમર કીર્તિ સ્તંભ છે.

વિજાપુરને આ અમૃત્ય વારસો ભળવા બહસ તે ગૈરવાનિત બન્યું છે. વિજાપુરના ભાઇઓ તેને સાચની વાપરી તેમાં વૃદ્ધિ કરે તો જ તેમની શોભા ગણ્યાય.

શ્રી વિનાપુર જૈન જ્ઞાનમહિરતું

શ્રી સંધને અર્પણ.

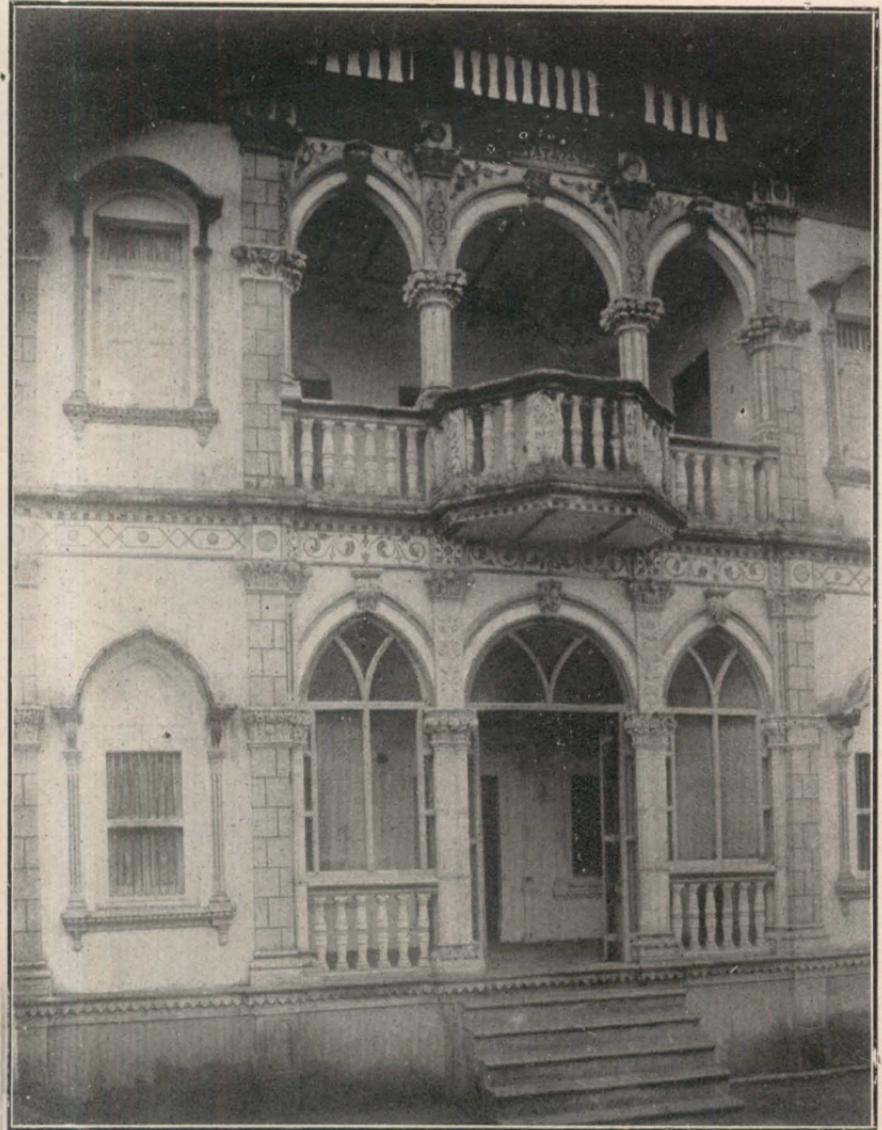
વિનાપુર જૈન જ્ઞાનમહિર પુસ્તકલંડાર સંબંધી ભારી નીચે પ્રમાણે ડેટલીક સુચનાઓ છે અને તે પ્રમાણે વિનાપુરના જૈન સંધને અમારા સાધુ શિષ્યોના ઉપદેશાનુસાર વિનાપુર જૈનજ્ઞાનમહિરનો વહીવટ કર્યો.

૧. આજસુધી અમોએ આ જ્ઞાનમહિરમાં લખેલ છાપેલ ને અથે પુસ્તકો સુક્ષમાં છે તેની ભાલકી સંધની છે અને ને પુસ્તકો અમારા તરથી સુક્ષ્મવાભાં આવશે તેની ભાલકી પણ સંધની છે. કંત અમે જીવીએ લાં સુધી અમારી આજા પ્રમાણે વિનાપુર જ્ઞાનમહિર કમીટી અમારાં સુક્ષેપ્તાં પુસ્તકો ભંડારની નીમેલી, અગર નિમન્વાભાં આવે તે વહીવટ કરી શકે. અને તેઓ અમારા સાધુ સાધ્વીના ઉપદેશાનુસાર વહીવટ કરવો.

૨. આ વિનાપુર જૈન જ્ઞાનમહિરમાં સુક્ષેપ્તા અમારો જ્ઞાનમહિર સંધને પહેલાંથી સોંપેશે છે. તેનો કાલાનુસાર ગમે તે ધારા ધોરણે કાયદા ધરીને વહીવટ કરવાભાં આવે, પણ સુક્ષેપ્તાં પુસ્તકોની સંખ્યા કાયમ રહે, એક પુસ્તક પણ આધું ન થાય, એવી રીતે શા. મ. ખાતે સારી આવક થતાં તે અંગે નોકર રાખી લાયશેરી તરીકે ઉપયોગ કરવાભાં આવે તો તે સુધો કાયમ રાખીને સંધની કમીટી વહીવટ કરે. પણ વારંવાર પ્રસંગોપાત્ર એક બીજાને વહીવટ સોંપત્તાં પુસ્તક ગ્રન્થની સંખ્યા શાખી દેવી અને ડોછ નોકર વગેરે આનગીભાં પુસ્તક ઉપાડી ન જાય એવી સાવચેતિથી વહીવટ કરવો.

૩. ભવિષ્યમાં શા. મ. પુસ્તક ભંડાર ખાતે ને ને કમીટીએ નિમાય તેણે ભતબેદ પ્રસંગે વા સ્વાભાવિક રીતે શા. મ. ની પ્રગતિની સારી વ્યવસ્થા માટે અમારા સાધુઓની સલાહ દેવી અને તે પ્રમાણે વર્તિંદું. અને અમારા સાધુ શિષ્યોનો શા. ભા. પુસ્તકોનો ઉપયોગ કરવાને પ્રથમ હક્ક સ્વિકારવો; કાયમ રાખવો અને અમારા શિષ્ય સાધુઓ વિષે જેઓ અહિંના જ્ઞાનમહિરમાં પુસ્તક સંગ્રહે તેઓ તેઓની જંગી સુધી પોતાની આજા પ્રમાણે શ્રાવકો પાસે અહીં પુસ્તકસંગ્રહ કાયમ રાખીને વહીવટ કરાવવા ઉપદેશ આપે

શ્રીમહ ગુરુદેવે સ્થાપેલ.

શ્રી વિજાપુર જૈન જ્ઞાનમંદિર.

२४-८

- अने पश्चात् तेजोनुं शरीर न होय सारे विजपुरनो। संघ आहि-
थतुविधसंघ तेना स्वतंत्र वहीवट व्यवस्था करे. जे रीते ह्राव
करीने वि. रा. भ. मां पुस्तकसंग्रह अन्य साधुओ। पासे मुकावने।
४ अमारा ज्ञानभंडार, अहोथी विजपुरनो संघ अन्यत्र न मोक्षे,
न आपे अने विजपुरसंघनी होयाती सारी रीते होय लां सुधी
अमारा नाम स्थाये अहो शाखीने सर्वं जैनोने तथा जैमेतरीते
कायदा घटाने पुस्तको वांचवा आपे अने पाणां लंडारमां भूके।
- ५ रा. भ. पुस्तक लंडारमां अन्य धर्मनां तथा अन्य औतिहासिक वरेरे
पुस्तको मुक्यां छे. ते जैनो वाचे अने तेमांथी सार अहल्यु करे
अने ज्ञानमां वधारो। करे तथा जैनोने प्रसंगे ते उपयोगी थाय
जीवुं जाणीने मुक्तेलां छे. केटलांक पुस्तको एवां छे के तेना योग्य
अधिकारी उपयोग करी थोडे, एवां पुस्तकोने अधिकारीनी परीक्षा करी
योग्य होय तो आपवां अने ते बायत सानी आवार्दि साधु वगे-
रेनी सलाह लधने वहीवटदार कमिटीमेआ वर्तवुं।
- ६ मुनि श्रीतिसागरज्ञ अने वृद्धिसागरज्ञनो, ज्ञानभंडार अहो ज्ञानभंडीरमां
अभोगे मुक्यो छे, ते जेवी शरते के तेजोनी भरलु होय तो अहो
राखे अगर भीज डेकाष्टे नयां तेमने योग्य लागे त्यां राखे, अने
तेजो छेवट सुधी अहो लंडार राखे तो तेमना स्वर्गिगमन आहे
तेमनी आज्ञा प्रभाषणे पाण्याथी संघ वहीवट करे अने तेनो भालीक
संघ गण्याय अने तेनो अभोगे घडेला कामदारीने अनुसरी संघ
वहीवट करी शके।
- ७ मुनिश्री वृद्धिसागरज्ञनो ज्ञानभंडार अमारा साधु शिष्योनी सलाह
लेधने अहो राखवो. घटे तो अहो राखवो अगर नयां वृद्धिसागरज्ञना
नामनी यादी रहे अने जैनोने उपयोगी थाय त्यां राखवो, तेमां
अल्पतसागरसूरी, प्रवर्तक ऋद्धिसागरज्ञ, मुनिश्री श्रीतिसागरज्ञ, मुनिश्री
नयसागरज्ञ अने श्री उत्तमसागरज्ञनो सलाह लधने ते बायतमां
विजपुरना संघे वर्तवुं।
- ८ भारी पाण्या संघे लभेली सुचनाओने ध्यानमां राखी ते प्रभाषणे
ज्ञानभंडीरनो वहीवट करवो, अने अमारा साधु साधीमेआनी सलाह
आज्ञाथी वहीवट सुधारा वधारा के ने संघने योग्य लागे ते संघे
करवां अने ज्ञानभंडारमां व्रद्धि करवी।

२४-१०

६. विजयुर शानभंदिभानो शावभंडार के ले में भेगा औ उसे ते
सर्वनी भालीक श्री संघ छे आने ते हुं संघने सोंपु छुं. असे उमरनी
शरते, सुअनाचोआ संघे वडीवड़ करवे।

x

x

इत्येवं ३५ अंहैम महाक्रीर शान्ति:

क्षेत्र भुद्धिसागरसूरि

वि. सं. १४८१. चैत्रसुहि १०

आ नक्ल आजलैने संघत १४८१ ना केह वही ६ मे वारे शुक्र
शानभंदिरना आवसना आमपडाना पा. २ शुद्धश्रीमे घोताना हाथे भेन्सीलथी
क्षेत्र छे, तेना आजलैने उतारा करी शा. भोडनलाल डेमचंहबाई
पादरावाणा उपर आ नक्ल भोडलानी छे. हा. चंहलाल जोडलदास.

शु उडया गुरुदेव !

उननगीरिना उन्नत श्रुंगे—
वारथ जूँये जेगी त्वारी !
पामर भोभथी परवरीआ !
क्यां राजलहंस त्यज यारी ?
२५ आगणे राज न संहे—
हिव्यातभा अत्यवतारी !
उडया ! उडया ! शु अमर धामभां !
रडानीने आलम सारी !

पाठराइरे

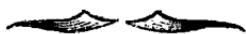
जेना वाणीविलासमां विभवता र्याद्वनाह विद्यातस्थी,
शांति संयम तिव्र स्वानुभावनी लहरे वहे निर्भणा;
परभावे नव क्षेत्र २५, २८ता आत्मोपगेडे हगी,
ते श्री सहगुर भुद्धिसागर, कृपारसभिंदु ए घो भृषि।

पाठराइरे

ॐ ज्ञेन्मत्तदीक्ष

महान् लेखक साहित्याचार्य कवि शिरमणी
श्रीमद् बुद्धिसागर मूरजिना हस्ताक्षर.

શ્રીમહાના અવસાન સમયે આવેલા તારો.

સાધુઓના તારો.

શ્રીવિજયનેસી સૂરિધરજી.

ચાણુસ્મા.

Received wire, extremely sorry.

તાર મખ્યો. અત્યંત દિલગીર છું.

શ્રીવિજયવહ્લભસૂરિધરજી. શુજરાંવાલા.

પંઝાખ.

Extremely regret for Suriji's loss.

સૂરિધરજીના સ્વર્ગગમનથી અત્યંત દિલગીર છું.

શ્રી વિજયનીતિ સૂરિધરજી.

વાંકાનેર.

Extremely Sorry for the death of Buddhisager
Surjee.

શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી સૂરિધરજીના સ્વર્ગગમનથી લારે
દિલગીરી થઈ છે.

શ્રી વિજયમોહન સૂરિજી

ખાંલાત.

We and Shree Sangha extremely sorry to hear
death of Acharya Shree Buddhisagerjee Maharaj

આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના સ્વર્ગગમનથી મને
તથા ખાંલાતના સકળ સંઘને અત્યંત શોક થયો છે.

૨૬

૫. લાભવિજયળ

મુંખાદી.

Sorry for Jainacharya Buddhisagerji Suri's death
done deovandan and worship.

આચાર્ય શ્રી ભુદ્ધિસાગરજી સૂર્યિકરણના અવસાનથી ધૂષ્પાજ હિંગળીર છીએ. અતે હેવવંહન કરવામાં આંથું હતું તેમજ પુણ ધૂષ્પાવવામાં આવી હતી.

ગુહસ્થેણા તારો.

શાય અહાદુર રાય કુમારસીહલ.

કલકત્તા.

જેનાચાર્ય શ્રીમદ્ ભુદ્ધિસાગરજીના અવસાનથી કદી ન પુરાય તેવી ઓટ ગઢ છે તે માટે ધૂષ્પાજ હિંગળીર છીએ. સલા કારવાની તૈયારી કરું છું.

શેઠ કુવરજ આંથુંહલ.

ભાવનગર.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી ભુદ્ધિસાગરજીના અકાળ અવસાનના સમાચાર સાંભળી લારે હિંગળીરી ફેલાઈ છે.

વકીલ. નંહલાલ લલલુભાઈ.

વડોદરા.

શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજના અવસાનથી ધૂષ્પાજ હિંગળીર છું.

શેઠ લલુભાઈ કરમચંહ ડલાલ.

મુંખાદી.

તાર મણ્ણો. પારાવાર હિંગળીર છું.

શી. ડાદ્યાભાઈ ઘેલાભાઈ.

મુંખાદી.

આચાર્ય મહારાજના શોકજનક અવસાન શ્રવણથી અત્યંક હિંગળીર થયો છું.

२७

શોઠ હલસુખલાઈ.**સુંખાઈ.**

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજીના શોકજનક અવસ્થાનથી ભારે શોક થયો છે. સમસ્ત જૈન કોમને ન પુરાય તેવી ઓટ પડી છે. સદગતના અમર આત્માને ચીર થાંતી મળો એમ પ્રાર્થું છું.

ગાંધી વહ્લલભાસ ત્રીભુવનહાસ.**લાવનગર.**

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગિયમનથી આપાર હિલગીર છીએ.

શોઠ મોહનલાલ નગીનહાસ ભાંખરીએ.**સુંખાઈ.**

તાર મજયો. હિલગીરીનો પાર નથી. અમે અને થીલાએ મેલમાં આવીએ છીએ.

શોઠ ડાણાલાઈ કીલાચંહ**સુંખાઈ.**

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગિયાસથી ઘણ્ણાજ હિલગીર થયા છીએ.

શોઠ મનસુખલાલ લલુલાઈ**સુંખાઈ.**

આચાર્ય શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના અતિ શોયનીય સ્વર્ગિયમનથી અસદ્ય હિલગીરી ઉપજે છે. જૈન કોમને ભારે ઓટ પડી છે. તેમના અમર આત્માને થાંતી મળો.

શોઠ અમૃતલાલ શકરચંહ હીરાચંહ અમદાવાદવાળા.**સુંખાઈ.**

ગુરુઢેવતું સ્વર્ગિયમન સાંભળી આપાર શોક થયો છે.

શોઠ કસ્તુરલાઈ મગનલાલ**વહ્લસાડ**

આચાર્ય મહારાજના અકુસમાત સ્વર્ગિયમન માટે ઘણ્ણાજ હિલગીરી થઈ છે. તેઓ ક્રીના આત્માને થાંતી મળો.

૩૬

શ્રોઠ પુનમચંદ મોહનલાલ મેસાણુવાળા. મુંખાઈ.

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગવાસનો તાર મળ્યો. હિલણીરિને
પાર નથી.

શ્રોઠ ચીમનલાલ ડાણ્ધાલાઈ મુંખાઈ.

ગુરુશ્રીના સ્વર્ગિગમનથી અતિ શોક થયો છે. શ્રીજીના આત્માને
શાંતિ ધિચ્છું છું.

શ્રોઠ હીરાલાલ ચીમનલાલ મુંખાઈ.

શ્રીમહદ્ભૂદ્ધિસાગરજી મહારાજના સ્વર્ગવાસથી ધણુજ હીલણીર
થયા છીએ. સમસ્ત વિશ્વના જૈન સંઘને તેમની ઓટ અસહ્ય છે.
તેમના આત્માને શાંતિ મળો.

શ્રોઠ રવચંદ વલેચંદ. મુંખાઈ.

આચાર્ય મહારાજનો શ્રીચનીય સ્વર્ગવાસ સાંભળી અતિશાય
સંતાપ થાય છે.

શ્રોઠ કેશવજી જગાલાઈ. તળાન.

આચાર્ય મહારાજના અવસાન શ્રવણુથી ભારે શોક થયો છે.
તેમની મોટી ખાંખી પડી છે. તેમના આત્માને શાંતિ મળો.

શ્રોઠ અંધાલાલ નારાયણાઈ જવેરી. વડોદરા.

મહાત્માજીના સ્વર્ગવાસથી ભારે હિલણીર થઈ છે.

સંસ્ક્યાચ્યોના તારે.

પાલીતાણુ. શ્રી યશોવિજય જૈન ગુરુકુળ.

ધણુજ હિલણીર છીએ. જૈન કોમને ન પુરાય તેવી ભારે ઓટ પડી.

૨૮

વડોદરા.

જૈન યુવક મંડળ.

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહેતુદ્વિસાગરજીના સ્વર્ગગમન માટે ધર્માજ હિલગીર છીએ. જૈનોમાં આજે લારે ઓટ ગઈ છે. હિલગીરીમાં લાગ લઈએ છીએ.

વડોદરા.

જૈન બોર્ડિંગ.

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહેતુદ્વિસાગરજી મહારાજના આત્માને શાંતિ મળો.

સેક્ટરી જૈન બોર્ડિંગ—વડોદરા.

સંઘાના તારે.

કલકત્તા.

શ્રી આનંદવિજયજીના સમક્ષે કલકત્તાને જૈનસંઘ શ્રી તુદ્વિસાગરજી મહારાજના અવસાન માટે ધર્માજ લાગણી લરેલી હિલગીરી સાથે તેમના આત્માની શાંતિ ધર્યે છે.

પ્રાણીજીવનહાસ જેઠાખાઈ.

આકોલા.

શ્રીમહેતુદ્વિસાગરજી સૂર્યિશ્વરજીના અવસાન માટે ધર્માજ હિલગીર છીએ. તેમના આત્માને શાંતિ મળો.

સોમચંહ—સંધ સમસ્ત.

મેસાણી.

આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગગમનથી સફળ સંધ અતિશય હિલગીર છે. આજે અને આવતી કાલે હડતાલ પળાવી છે.

કરાંચી.

ધર્માજ હિલગીર છીએ. જૈન સંધને આચાર્યજીના દેવગત થવાથી પ્રાણીજ લારે ઓટ ગઈ છે.

પોપટલાલ.

૫૬

ભાવનગર.

આચાર્ય શ્રીના સ્વર્ગુગમન માટે બધા હિલળીરી ઝડેર કરે છે.
ભાવનગર જૈન સંદ્ધ.

સોનગઢ.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના અવસાનથી
પારાવાર એક થયો છે.

જૈનસંદ્ધ—સોનગઢ.

વડનગર.

આચાર્ય શ્રીના સ્વર્ગુગમનથી અત્રેનો સફળ સંદ્ધ ઘણ્ણો હિલ
ળીર થયો છે.

જૈનસંદ્ધ—વડનગર.

વડોદરા.

આચાર્ય મહારાજના અકાળ અવસાન બહલ વડોદરાનો જૈન
સંદ્ધ હિલળીરી પ્રહર્ષિત કરે છે.

અંભાલાલ.

વડોદરા-રાવપુરા.

આચાર્ય મહારાજના ઠાળગત અયાના સમાચાર સાંશળી હંડ
પાર શોક થયો છે. તેમના આત્માને શાંતિ ઈચ્છાઓ છીએ.

વડોદરા રાવપુરા—જૈનસંદ્ધ.

વલસાડ.

આચાર્ય શ્રીના અકરમાત અવસાન માટે જૈનસંદ્ધ ઘણ્ણોજ હિલ-
ળીર છે.

વલસાડ જૈનસંદ્ધ.

વલસાડ.

શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના કવખતના સ્વર્ગુગમનથી વલ-
સાડના જૈનો ઘણ્ણોજ હીલળીર છે.

પુલચંદ.

શ્રીમહદૂના અવશાન સમયે આવેલા પત્રો.

સાધુ મુનિરાજના પત્રો.

પૂજય લૈનાચાર્ય શ્રીમહદૂ વિશ્વિષ્ટમલસૂરીશ્વરજી ભાગારાજ
સાહેબ આદીડાણ્યાં ૧૨ ના તરફથી તત્ત્વ શ્રી વિજાપુર મધ્યે પરમ-
પૂજય જગ્નારાધક શ્રી સંદ્રશોળ્ય ધર્મલાલ વાંચશો. શ્રી બુદ્ધિસાગર-
સૂરીશ્વરજીના અકસ્માત કાલધર્મ પાભ્યાનો તમારા તરફનો તાર
મખ્યો. એના જાણી ધણી દીક્ષારી થાય છે તે સ્વાભાવિક છે. તેઓ
શાંત માયાળું અને આનંદિક સ્વભાવવાળા હોઈ સર્વને ફોઈને યાહ
આવે તેમ અનન્તા જેવું છે. બાકી તો આયુષ્યના ક્ષયથવાથી સર્વને
માટે એજ રસ્તો છે. એટલે ધર્મસાધનમાં વિશેષ તત્પર થઈ તેમનાં
આત્માને શાન્તિમળે. એજ. હા. ૩૦

શ્રી વિજયનીતિ સૂરિશ્વરજી,

વાંકાનેર.

સૂરિશ્વરજીના સ્વર્ગગમનના સમાચાર સાંલળી અત્યંત ખેદ
થયો છે. માન્દળી વધારે હતી તે અમારા જાણવામાં નહતું મહા-
પુષ્યશ્વાળી તેઓ હતા. અત્યારે પણ પુરણું અંતરાય ધણું વધે
ભેણો થયો. નહીં અને નાની વયમાં અકસ્માત કાળજીપી રાક્ષસે
ખળાતકાર કર્યો અને લૈનકોમમાં આવા સારા માણુસની ખોટ પડી
હુએ એવા ઉત્તમ પુરુષની ખોટ આવા સમયમાં કોણું પુરનાર છે?

શ્રી જીનકૃપાચંક્રસૂરિજી.

વાલોતરા.

આ. શ્રુ. ૨.

અપરંચ પત્ર ૨૦-૬-૨૨ કા આયા. વાંચણેસે હુમારે પરમ
સુહૃદ સુજંગવર્ય પરમોધર્મિ શાસ્ત્રપ્રેમી યોગનિષ્ઠ રૂપાતિનિષ્પા-

३२

इक मुनिपति श्रीदू आचार्यजी श्रीमद् बुद्धिसागरजी स्मरणमें आये. विधिवशात् वियोगका अकसोत ही साथमें ही उत्पन्न भया. क्या किया जाये? अशक्य अनुष्टुप्नासे जोर नहिं. तुम लोकोंके मस्तक पर छव थें. प्रारब्धसे उठ गया. अनित्यादि भावनाहिसे चीत्तको व्यग्रताका निवारण भया. तपसंयममें विशेष उध्यम रखो. आयुष्य का विश्वास नहिं हय.

श्री विद्याविज्ञयल्,

शु लभुं, एज विचारी रहो। छुं? तेऽयोनो। अने स्वर्गस्थ शुद्ध-
देव श्रीविज्ञयधर्मसूरीभरनो धनिष्ठ संभृंध हुतो ए हुं सारी ऐडे
जाणुं छुं। जैनसमाजनी आवी परिस्थितिमां आचार्य श्री बुद्धिसा-
गरज्ञ ज्ञेवा विद्वान योऽी अने निरलिभानी त्याझी महात्मानुं
स्वर्गागमन जैन समाजने भाटे केटलुं अधुं हानिकर्ता छे? एयो हुं
ज्यारे विचार कृदृं छुं त्यारे अरेअर लारे दीक्षारीरी उत्पन्न थाय
छ. तेऽयो शुद्धानुशाशी हुता, नहि के हुसाशही. तेमनी दृतियोए
जैनसाहित्यमां अतुलित क्षणो आएयो। छे, हुं आ हुंका पत्रमा
शु लभुं?

तमारो तार आचार्य महाराजना नामथी आगरा गयेको
त्यांथी भीवाणुदी गयो। हुतो। अने तेनो ज्वाल पण् आचार्य श्रीए
आएयो। छे एम भने ज्वालायुं हुतुं। भने नथी तार भज्यो। के नथी
पत्र। मैं तो बोभ्ये समाचारमां समाचार वाच्यां हुता, लेके तार
के पत्र न आ०यो। माइं हुद्य तो। पेपरमां वाच्यीने रक्षी पड्युं हुतुं।
विद्यार्थीयोने ते प्रसंगे माराथी अन्यो। तेट्बो। उपहेश आएयो
हुतो। आभी संस्थामां शोक छवायेयो। हुतो। माइं तो। नअ मन्तव्य
छे के शासननी सेवा करनार एक पण् व्यक्तिनो। जैनसमाजनी
कमलाग्नुं सूचक छे।

विद्याविज्ञय.

33

स्थानकवासी मुनिराज श्रीमह नागचंद्रलु त्वामि.

अशाढ शुद्धी १२
कच्छ काठोडरा.

आजे जैनपत्र वांचतां आचार्यश्री बुद्धिसागरल्लुना अवसाननी भीना जाणुतां भारे ऐह थयो. मरुंभ म भडात्मा आध्यात्मिक रा. नना पूर्व प्रणेता हुता. सरव शांत अने पूर्व शुद्ध संथभी हुता. पेतानी साधुवृत्तिमां रही लुवन गाज्युं हतुं. जैन ज्ञेतर वर्गने अतिहितावह विविध विषयनां पुस्तकें रची भडान् उपठार कयो छे. अटपट अपच्चाथी वेगणा रही हमेश शुक्रप्रवृत्तिमां तेमध्ये लुवन गाज्युं हतुं. आवा साधुरत्ननी जैनसमाजमां भारे ऐट परी छे. अमना अमर आत्माने अमे शांति धन्याच्छीच्छी छीच्छे.

मुनिराज श्री हंसविजयलु तथा पन्नासलु श्री संपत्तिविजयलु.
वडोडरा.

तार मध्ये बुद्धिसागरसूरिश्वरल्लुनो. स्वर्गवास ऊजाणी धन्या दीक्षणीरथया छीच्छे. शहेरमां जैनज्ञेतरोमां पाखी पडावी छे.

मुनी श्री कान्तीविजयलु.

पालण्यपुर.

आचार्य महाराजना जाते अमहवाह हर्शन थयां हुतां. तेओआशीना देवलेकां गयाना समाचार सांखणी अत्यन्त दीक्षणीरी थध छे. मरुंभ सूरिलु महाराजनां आत्माने शांती भयो।

पं. श्रीमह ललितविजयजी भद्राराज साहेब.

भायखला—मुंबाइ.

सूरिश्वरजीके अवसानका समाचार सुनकर अनहद दुःख हुआ. शोठ देवकरण मूलजी और हाथीभाईसे स्वगरीहण सुन कर बढ़ाही आघात हुआ.

३४

पडते कालमें सारासार वस्तुओंकी हानी होना चाहाहो जाता हय. पीछे उसकी जगा खाली रहती हय. परंतु मात्री भाव बलवान हय. इत्यादि.

મુા૦ રાષ્ટ્રપુર.

મુા૦ રાષ્ટ્રપત્રથી લિં ૫. શ્રી કેશરવિજયજી તથા દેવવિજયજી થી વિજરપુર સંધ સમસ્ત ચોગ્ય ધર્મલાલ સાથે તમારો તાર મખ્યો, બુદ્ધિસાગરસ્કુરિધરજીના કાલધર્મના માડા સમાચાર જાહી ધણ્યા દીકળગીર થયા છીએ. લાવી આગળ કોઈનું ચાલતું નથી આજે દેરાસરજીમાં આંગળી પૂજા વગેરે લણ્ણાવવામાં આવેલ છે. મુા૦ રાષ્ટ્રપુર, કેશરવિજયજી તથા હિન્જવિજયજી.

રાદેર નીશાલ કણીઆ.

રાદેરથી લીં ૦ ને ડિરસાગરજી, ખીલું અને તાર પહોંચ્યો છે. આવા હુઃખ સમાચાર સાંલળી અને સંધમાં હીલગીરી પ્રસરી હતી. સંધ સાથે દેવવંહન કિયા કરી મહારાજજીના આત્માને શાન્તિ ઈચ્છી હતી. અને એમના માનમાં ધામધુમથી પૂજા લણ્ણાવવામાં આવી હતી.

મુનિ કાંનિવિજયજી

નામનગર.

શીમદ બુદ્ધિસાગરસ્કુરિધરજીના નિર્વાણ થયાના દીકળગીર ભયો સમાચાર મખ્યા. સંધ સાથે દેવવંહન આદિ કરેલ છે. તેમની છાચામાં આશામ મળશે એવી આશામાં એકદમ અસ્તનો. તાર મખ્યો.

પન્થાસ શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ તગા ચીમનવિજય

પાટણ.

આચાર્ય માહારાજ કાળ ધર્મ પાભ્યા જાહી અને ધણ્યી દીલ ગીરી ફેલાઈ છે, દેવવંહન વિગેરે સુકારોં કર્યાં છે,

३५

मुनि ज्ञानसागर साधी शशुगार श्री आहिं,

दीसा.

आजरोजे सांजना उवाजे तारथी श्री आचार्य महाराज साडेह
 श्री भुद्धिसागरलु लेवलेई पाम्या छे ते जाणी वाणीज दीक्षणीरी
 थड्ही छे अने हेववंहन साधु श्रावक साधवीये वांदा छे, आवा महान्
 पुरुषनी घोट पडवाथी जैनशासनमां मोटी घोट पडी छे शासनमां
 आवा महान् पुरुषेनी खामी पडवाथी अहुज दीक्षणीर थया छीये.
 ओज.

ली० तामिदार सेवक-उभम रवयंह.

मारतरथी ली० हानमुनि. गध काल आचार्य महाराज श्री
 भुद्धिसागरलु परम उपकारीशीना स्वर्गवासनी अभरथी अहसोस,
 जैन शासनमां साच्या होरो अगर महंताधिराजनी आभी थड्ह पडी
 एवा साधुयेा निवडवा विरक्ष छे. जैनशासनमां चढती थवा
 संभव ज्ञातो नथी. ज्ञानथी चारित्रथी तेझाशीनो जश माणुसे
 माणुस मुक्ताकंठे नाना मोटा गामनगरे लोडो गाता हता. सर्व
 निराश थड्ह हिवस पण्ह हुःअना लोडोने थयेल छे. शुं करुं ?
 आपणो कांઈ उपाय नथी.

ली० हानमुनि

भुद्धिसागरसूरीवरनो विरह.

कांतिवि० तीलकसागर

भुद्धिसागरसूरि महाराजना लज्जन भावयो लोह गाय छे,
 तेतुं कारणु के लज्जन भाववाही अने अहुज प्रिय छे. सूरी
 महाराज भुद्धिसागरलुनो ऐवार भेणाप. तेमां चेली वार पण्ह
 अमने शांत रस आवेल थील वार मोहन यच्छवीना अंगले सूरी-
 लुना दर्शननो लाल थयेल त्यारे अमारी अक्षु शांत कंडी थयेल.

दी. मरहुम सूरीवर १००८ भुद्धिसाठ माठ साठ नेह कांतिवि०
 कंड शांति,

३६

ओः ॥

शा० जै० श्री बुद्धिसागरसूरजी म० के स्वर्गे गमनसे आपको कष्ट हुआही होगा, मगर इस बातमें मेरेको भी बहुत दुःख हुआ, ऐसे ज्ञानी-ध्यानी-गंभीर-गुणग्राही-सज्जन होने वडे मुश्किल हैं, मेरे पर बड़ी कृपा रखते थे पत्र व्यवहारकी कृपाथी मगर दर्शनका अंतराथ रहा, आषण शु० १.

मणिसागर—कोटा,

जैन धर्मशाला—राजपुताना,

पन्थासहीरमुनी^ल

वीश्वनगर.

परमपुञ्ज्य प्रातःस्मरणीय आचार्यवर्य शासनाश्रितिकारक आचार्य भडाराज श्रीमद्भुद्धिसागरसूरिश्वर^ल भडाराजना स्वर्गमनन्ती अहुज दीक्षणीरी थाये छे, भारतवर्षमांथी अद्वितीय अध्यात्मीक छीरो चाल्यो गये छे, आवा प्रकावशाणी पुढ़ियोथीज शासननी शोभा वधे छे, श्रीमहना लुवनमां शासनने अनेक प्रकारना लालो भल्या छे, तेत्रेश्व्रितुं योगल्लवन अहुज उंच्य प्रकारतुं हतुं ते सर्वत्र प्रसिद्ध छे, कवी लुवनमां तो पौते भारतवर्षिय कवियक्षमां यक्षवति तुल्य हता, आचार्य भडाराजना स्वर्ग पधारवाथी अमने अनहुह चीता थर्द्दे अने ओक जैनशासनमां स्तंभलूत आचार्य भडाराज झोड़ भेडा छीये.

मुनमेहनविज्यलु.

वीरभग्नाम.

श्रीमह बुद्धिसागरसूरीश्वर^लना स्वर्गवासना समाचार जाणी पारावार दीक्षणीरी थक्ष छे.

मुमीराज श्रीहरीसागरजी

पालीताणा

श्रीमान् अध्यात्मयोगी श्री बुद्धिसागरजी सूरीकी देवगती हो गइ, इस अशुभ समाचारसे हमारे हृदयको सदस्ता

३७

व्यथित कर दिया. मुझे आशा थी की इस प्रवासमें श्रीमद् के दर्शन जरुर करूंगा, परन्तु यह मेरी आशा कुपछायवत् अव्रश्य हो गई. आपके लाला लचपतराय की उत्तर स्वरूप पुस्तक पढ़के जो मेरी पुरुष बुद्धि हुई. और दर्शनकी लालसा थी सब आशा निराशामय होगई. सद्गत्की जैसे योगी इस संसारमें अब न होवेंगे.

दाखिलय प्रेमविजय

नरोडा.

आज रोज तार भणतां सूरिश्वरल्लुना स्वर्णिभनना समाचार जाणुतां भारे ऐह थयो छे अने देववंहन आहि मुझ्येहा करवामां आव्यां छे. आचार्य महाराज जतां तेमनी धार्षीज आभी पडी छे, भावी प्रधण छे.

मु. दर्शनविजय, सानविजय, न्यायविजय.

सूरिश्वरल्लु जतां ज्ञेनशासन एक वीर हाक्क भारनार नेताने ऐह घेहुं छे. शुर्जन साहित्य तेमने भाटे आंसु सारे तेम अन्युं छे.

दी. मुनि हीमतविजयलु तथा हुर्वसविजयलु तथा कांतीमुनिलु, अभावाद,

आचार्य श्री बुद्धिसागर सूरीलु देवगत थया ते सांकणी हमें धर्षा दीक्षित थया छीअ. अने देववंहन करेक छे. हालाना समयमां एक महान पुरुषनी घोट पडी छे. ते लुकाय तेम नथी.

श्री विजयभूपेद्रसूरिलु.

पालीताणु.

मर्हुम श्री बुद्धिसागरसूरीश्वरलु भाटे लभ्युं छे ज्ञेवाज क्यानी तथा भावाभाव भरथी अङ्गीवाणा तथा गृष्णाडि भमत्वथी

૩૮

સેંકડો કોશ હુર રહેનેવાલા હતા. ઉપરની વાત તેઓના અંન્ધોથી માલુમ પડે છે. મર્હુમ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધીસાગરસુરીલના સ્વર્ગમનથી શ્રી સંઘને તથા તેઓના શુણુઆહક પુરુષોને ત્થા વીજય લુપેન્ડસુરી આદિ સુનિમંદળને પણ બહુ દીકળીશી થઈ. પણ આ રસ્તો બધાને માટે મેડો વેલો જોવાનો છે. પુલ કરમાઈ જાય છે પણ તેની વાસના રહી જાય છે તેવીજ રીતે મર્હુમની કીર્તી આ હુનીઆમાં રહી ગઈ છે.

સાધવીજાયોના પત્રો.

સાધવીજ મનોહરશ્રીજ તથા સુશિલાશ્રીજ,	મહેસાણુ.
સાધવીજ લાલશ્રીજ તથા ભીમ શ્રીજ તથા કંચનશ્રીજ, લાવનગર	
સાધવીજ શૃંગારશ્રીજ તથા સુક્તાશ્રીજ,	કીસાટાઉ.
સાધવીજ તીવક્તશ્રીજ તથા હેમશ્રીજ આદિ,	રાધનપુર.
સાધવીજ જૈનશ્રીજ તથા પદ્મશ્રીજ,	માંગરોળ અંહર.
સાધવીજ હેતશ્રીજ તથા ઉત્તમશ્રીજ,	સાણુંઢ.
સાધવીજ મંગળશ્રીજ તથા કંચનશ્રીજ,	સગરામપરા-સુરત.

જુદા જુદા અહસ્થેના આવેલા પત્રો.

વડોદરાના નેકનામહાર હિવાન સાહેબ,
સર મનુલાઈ નંદશાંકર મહેતા,
હંસુર કચેરી,
વડોદરા, તા. ૧૫ ૬-૨૫.

રા. રા. વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ્રાઈ, પાદરા.

વિ. વિ. પ્રાતઃસમરણીય પૂજયપાહ શાસ્વિદ્ધારિ યોગાનષ્ટ
નૈનાચાર્ય શ્રીમહ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્વરાજ મહારાજે વીજાપુર ગામે
તા. ૬-૬-૨૫ ના રોજ સ્વર્ગગમન કર્યું. તે સાંલળી ઘણું દીલ-
ગીર છીએ. પ્રભુ તેઓશ્રીના આત્માને શાંતી આપો.

ગુજરાતના મહાકવિ શ્રીચુત નાનાલાલ દલપતરામ કવિ, એમ. એ.
હીલાઈની વાડી-અમહાવાહ,
તા. ૧૧ જુન ૧૯૮૫.

પત્ર મળ્યો વાંચીને એ સૌને અવશ્યમેવના સમાચાર જાણ્યા.
નીત્ય નીરખીએ છીએ, સૌનું એ ભાવી છે, બુઝિ, જાન ને અનુભ-
વનાં એ ડાપણ છે. પણ હૃદય એ ડાપણનો યોલ સ્વીકારવા
ના યાડે છે.

એ તો અરેખર સાગર હતો.

નૈનસંધ આજે જાણુતો નથી કે એનું કેટલું આત્મધન
હરાયું છે.

એવો સાધુ સંધને પચાસે વર્ષોએ મળે તો સંધનાં સફસાગ્ય
એ તો સાચો સન્યાસી હતો.

એના દીલની ઉદારતા પર સંપ્રદાયીએને વશીકરણ કરતી.

૪૦

જ્ઞાન અને ભક્તી પરમાત્મ ચોગ માટે જ્ઞાનાં છે પણ મતુષ્યોના મતુષ્ય પ્રતિના ધર્મ ધર્ષા વીસરે છે. તે ચોતેપોતાના સ'કોચના હુણોમાં લરાઈ રહે છે. બુદ્ધિસાગરલુ મહાતુભાવ વિરામતામાં એલતા સંપ્રદાયમાં તો એ શોભતા પણ અનેક સંપ્રદાયીઓના સમૃદ્ધાય સંઘમાં પણ એમની તેજસ્વીતા અણાની નહોઠી.

એમની લંઘમૂર્તી એમના આત્મસ્વરૂપ જેવી લંઘ હતી. વિશાળ મૂર્ખાવિંહ, ઉચ્ચ અને પુષ્ટ ડેહસ્થંલ, ચોગેન્દ્રના જેવી હાલી! એમનો જાબરજસ્ત હંડે! આપણે સે. માનવજીત મૂર્તિપૂજક છીએ. અને એ લંઘ મૂર્તી અદ્દશ્ય અદ્ધ છે, પણ નીરખી છે તેમના અન્તરમાંથી તે જલદી ભુસાશે નહિએ.

આનંદનાં પછી આવા અવભૂત જૈનસંઘમાં થોડાજ થયા હશે. સાથના શિષ્યમંડળના તો અદ્ધજન્મહાતા પિતા અને શિરાંધ્ર ગયા છે. કેટલીક વેળા આચાર્યાસનનાં વચન ઉચ્ચરવાં એ ચે મીથ્યા છે.

નાનાલાલ કનિના જથશ્રી હરિ.

તફ ક. એક માર્ફ લજન સાંભરી આવે છે તે લંઘ છું. એતું પ્રથમ ચરણું તો જુના એક પ્રસિધ્ધ લજનતું છે. બાકીનું માર્ફ છે, એમાં શ્રી બુદ્ધિસાગરલુનોજ જાણે આત્મપ્રતિમા ઉતરી હોય એવું છે માટે મોહિલું છું.

મળે જે જતિ સતિ રે કોઈ સાહેબને હરખાર

ધીંગાધીરી ભારખમાં

સિદ્ધાર્મ તણું શણુંગાર

પુન્ય પાપના પરખના

કાઈ થાં—

આંખલદી અનલોમાં રમતી

ઉછ્લે ઉરનાં પુર

સત્ત ચીતું આનંદે એલંદા

ધર્મ ધુરધેર શુર

મળેને જતિ સતિરે

કોઈ આહુલેકના હરખાર.

૪૧

પંડિત લાલચંદ્ર લગવાનહાસ ગાંધી.

વડોદરા રાજ્ય સેંટ્રલ લાયાન્સેરી.

સંસ્કૃત વિલાગ-વડોદરા જેઠ વદી ૪. ૧૯૮૧

આજે એકાએક વજાપ્રહારની જેમ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી સૂરજિલ
મહારાજના સ્વર્ગવાસના હુંખ અખર મલ્યા. અતિવ હિતળીની
થાં. સદગત તો પોતાનું સાધી ગયા છે, પણ તેમના સ્વર્ગ
વાસથી જૈનસમાજે પોતાને એક અદ્વિતીય પ્રતિનિધિ, અસાધારણ
સુલટ, ઉચ્ચ કેટિનો મહાપુરુષ, એક ઉત્તમ યોગી, સુખેચ્છક સંત,
અવિરલ ઉઘોળી, એક કલિ, શાશનનો અપત્તિમ બક્ત, જૈનશાશનનો
સાનુ, સાહિત્યનો એક વિશિષ્ટ વિલાસી, અંયાત્મશાનનો અપૂર્વ
નિધિ, નિઃસ્પૃહી છતાં શાશન હાજ ધરાવનાર, સદગુણુમંડિત, વિષ્ણુ
ક્ષણુ બુદ્ધનો સાગર શુમાર્યો છે, કે જેમની ઓટ પુરાવી સુશ્કેલ છે.

જે સુમયે તિથો અને ધર્મ ઉપર અનેક પ્રકારથી આડમણ્ણા
થતાં જાય છે; તેવા વિપત્કાળમાં આવા ધર્મવીર બુદ્ધિસાગર શાશન
રતંદો, શાશન સુલટો, શાશન રતન મહાપુરુષો અદ્રશ્ય થતા જાય
છે એ જાણી કયા શાશન-શુલેચ્છકને હુંખનાં અશ્વ ન આવે !

સદગતના આત્માને શાંતિ ભળો એમ પ્રાર્થુ છું.

Bhaialal Jain. H. M. B.
Municipal Commissioner.
My Dearest brother Padrakar.

Katni, c. P.
16 June 25.

Padra.

The news of the demise of most revered Shree Buddhisager Suriji Maharaj, broke upon me like a thunderbolt. A Most brilliant Jewel of learning has been snatched from the Jains. This is the most irreparable loss. You'll do a most noble service to the country by writing the life of His Holiness. I very much appriciate your nice idia.

४२

શ્રીયુતુ લેયાલાલ જૈન.
સ્થાનીસીપાલ કમીશનર.
પ્રિય લાઈ પાદરાકર,

કટની (સી. પી.)
૧૬ જૂન ૧૯૮૫.

મહાન् ચોગીરાજ શ્રી ખુદ્ડિસાગરસ્વરિણુ મહારાજના સ્વર્ગ
ગમનના સમાચારે ભારા હૃદયપર વળપ્રહાર કચેરી છે. એક મહાનું
જળહળતું વિક્રદ રન આપણી પાસેથી ઝુંચવી લેવામાં આંખું
છે. આપણુંને ના પુરી શક્તિય તેવી ચોટ પડી છે. પૂજયપાદશ્રીનું
અવનચ્ચરિત્ર લખીને તમે દેશની મહાનું સેવા અનન્તી શક્તિયો.
તમારો તે સુંદર વિચાર મને ખુલ્લું ગમ્યો.

શ્રીસ્વામિનારાયણાય નમ:
મો. અ. શુ. ૧૩.

સકલજૈનસાધુચક્રચુદામણિભ્ય: ન્યાયદ્વાકરણસાહિત્યાદિ
પારાવારપારિણિભ્ય: પ્રકૃતિજન્યસૌજન્યવાત્સલ્યદ્વાર્યદાક્ષિ
પ્રયાદિગુણગણેભ્ય: સુગૃહીતનામધેયેભ્ય: સાગરાડજિતાડ્ચાર્યેભ્ય:
શ્રીનગરાત્મ ગિરિજાશાંકરશરમા સસ્નેહ સખેદ વિજ્ઞાપયતિ ॥

અખણંડભૂમણ્ડલપ્રખ્યાપિત સત્ત્કીર્તયસ્તુચ્છીકૃતસંસારસુખા:
શ્રીયુદ્ધચભ્યાચાર્યા: સ્વસ્વરૂપમુગતા ઇતિ કર્ણોપકર્ણિકયાડ્ચ-
કર્ણી ચચ્ચપ્રાત ઇવ ભૂવિદલનમિષ લક્ષયકુભ: શૂખ્યા ઇવ
દિનમણિસ્તમિરાક્રાન્ત ઇવ નિખિલવિશ્વ સખેદમિષ સકલ-
સહુદ્યધિદ્રજ્જનાનામપરેવાં તર્દ્વ વવન ચન્દ્રચાતકાનામાપામ-
રાણામપિ હૃદિ મહાન શોક: સમજનિ । હા ધિક દેવ !
કિમિદ્વન્ત્વયા ચરિતમ । કેવલ વિજયપુરસ્યરત્નમહારિ । અહો
તુર્વિધેડલપશ્યસ્વનેકાનજાનોપદેશપરાયણેષુ સકલમનુજહિત-
કારિષુ તત્ત્વભવતસુ અસમજસ્ત વ્યાધાર્યીતિ મહાચિવ્રમિતિ ।
ઇદાની મહજનચરણકમલોપાસનનિર્મેલાન્ત:કરણા સ્તેષુ દૃઢ-
તરબદ્ધસૌહૃદાસ્તદ દર્શનં વિના નિર્મેષમપિ સ્થાતુમજાકનુબન્તો
મહાજના: કે શરણ યાસ્થનિત કવાન્યે સ્થનિત ક્ષય ગમિષ્યનિત
કસ્યાગ્રે સ્વીયદુઃખં નિવેદયિષ્યન્તે । હા દૈવ નિવ્રણ નિલેંજ્જ
પંરૂપહૃદ્ય નાસ્તિતે દ્યા । સકલસાધુસમૂહતિલકામાના: ગા-

४३

मभीर्यधैर्यवीयौदार्थदयादा क्षिण्यसौजन्यवात्सल्यसौहृद्यादिगुण-
निधयोऽखिलविश्वहितोपदेशपरा दिग्नतकीर्तयः पूर्वोक्ता महा-
त्मान् आकस्मिकतया त्वयास्वपथं सुपनीताः।

पतदुदन्तं दूरस्थितानामहर्दिंचं परिचयं शून्यानामस्मादशा-
नामपि चेतः प्रसन्नं विक्षोभयति किं पुना रात्रिनिदव्याचार्य-
चरणकमलोपासननिर्मलान्तःकरणानाम् भवत्वशाणामन्तःकरणं
विक्षोभये तत्र किमुत वक्तव्यम् । तथाप्यनेकज्ञानग्रन्थपरिशील-
नपरास्तुच्छोकृतविषयसुखागुरुशिष्यपरंपरास्थितिपर्यालोचन-
शाश्वाङ्गायमानव्यवहारगाचरा ज्ञानमेवात्मसाधनमिति मन्त्रानाः
सर्वं विश्वं कालकवचमिति स्वान्ते निधारियन्तः स्वकीयं स्वान्तं
शान्तिपरं विधास्यन्ति इति शासे आसासेव्य तत्र स्थितानाम् ।
रुद्राश्रितज्ञानामपि ज्ञानवात्तिलापेन मरुमरीचिकातोयवद्यं
संसार इति बोधेन च शान्तिं विधास्यन्ति इति शिष्यम् ॥

ले० भोलानाथ केशवराम शर्मा,

पञ्चप्राप्त्युत्तरमुपससन्तु भवन्तः । तत्रस्थितानां परमप्री-
तिपात्राणां शास्त्री माइशंकर.

पेथापुर. ता. १६-७-२५.

परमभीष्य-सन्माननीय-श्री वशीलजु भोड्हनदालालाई पाठरा.

पेथापुरथी ली. शुलेच्छक शीवलालना प्रेमथी. वंडन स्वी-
कारश्वी. श्रीमह युद्धिसागरल्लसूर्यिचरल्लना. रमारकमंडभां तेए।
पुन्य परमात्माना शुण्डार्वी ह गावाने हुं अद्वपश ४८८. शठतीवान
नथी. हुं तो तेएना पुन्यपाद्वत्तुं पुजन करी तेपादने साक्षांग हंडवत्
करी तेएना हास्यमंड सुखनां हर्थन ने वंडन करी तेएनी शि-
क्षाना तात्पर्यत्तुं समरणु करी तेएना अतावेद. पत्थे आ लुहणीमां
आकी रહेली सुसाक्षीमां प्रथाणु करतो रहीश, ओज भारा नीरंतर
हुहयत्तुं समारक तेएशीने सर्वज्ञ पचीन आत्मा. स्वीकारश्वी. ओम
भारी आतरी छे.

आपना पुन्य प्रयास प्रत्येभारी सहातुभूती छे. शुल प्रयास
आपनो सहृदय थाएयो.

आपत्तुं हेशत्तुं शुब्र ईच्छनार

शीवलालना वंडन स्वीकारयो

कारकारी श्री पेथापुर हरभास।

૪૮

જવેરી સુળણંદ આશારામ વેરાઈ.

અમહાવાહ.

તા. ૧૬-૬-૧૯૮૫.

તા. ૬ ભી નોં શુક્ર મહારાજના કાળ ધર્મ પાર્યાનો 'પત્ર વાંચી અત્યંત ગમગીન થયો છું' લૈનપત્ર અને મુંબદ્ધ સમાચારમાં અગટ થયેલ તેમના હૈટાને જેતાં હૈયું ભરાઈ આવે છે. એ નિર્દેખ પ્રેમમૂર્તિના વિરહની વેહના કયા કરુણ શખડોમાં જણ્ણાખું. સર્વ જગતુને લૈન સમજી ઉપરેશ આપનાર એ જગતયોગિની ઓઠ શી રીતે પુરાશે? એક વખતે અતેના આંખલી ચોણન્દુ ઉપાશ્રેણે શુક્ર મહારાજના વંદને ગયો હતો. ત્યાં ઉપર એક કુતરો ચઢી આવ્યો અને મહારાજ સાહેબનો નાલુક આવી ઉલો. ત્યાં તો એ વિશ્વોપકારી સહશુક્રનું હૃદ્ય ઉછળવા લાગ્યું અને કુતરને સંયોધી કહેવા લાગ્યા કે કુતરસીલાધી ધર્મદ્યાનમાં મસ્ત રહેલે. આતમાને લુલી નો જણો. કુતરો પણ સુંધ ભાવે સામે જેઇ રહ્યો. એ પંદર વર્ષી પર અનેલી વાત આને યાહ આવતાં ચક્ષુઓ ભરાઈ લંઘ છે, તેમણે લખેલા અથે અજનો વગેરે તરફ દશ્ચ નાખું છું ત્યાં તો એ જગત ઉપકારી શુક્રના જવાથી જગતુની ઓઠ માટે શી ગણ્ણના કરું? નાના બાળકો અને અજાન ગામડીઆયો તરફનો તેમનો પ્રેમ હદ ઓળંગી જાય તેવો હતો. મારી સાથેની એક વખતની ધર્મચચ્છીમાં જ્યારે તેમણે ચોગના અભ્યાસ માટે આખું જેવા પહાડ ઉપર એક નીર્જન સ્થાનમાં ચોગના અભ્યાસીઓ માટેની એક પાઠશાળા માટેના વિચારો જણ્ણાંબ્યા ત્યારે તો થાડી વખત હું હીંગમૃદ થઈ ગયો. હું તે તેમને મસ્ત ફૂકીર લખું કે આહાલેક જગાવનાર ચોણી લખું? હું તે તેમને કલિ લખું કે વકતા લખું? છતિહાસજ લખું કે તત્ત્વજ્ઞાની લખું? જગતમાં વસતા એક સાધુ લખું કે જગતુને પેલે પાર ઉલેલા એક ચોણી લખું? હું તે તેમને વિદ્વાનોના ધર્મોપહેશક લખું કે લોણા ગામડીઆયો ના અને તિથીચોના પણ ધર્મોપહેશક લખું? આમ બધી બાળું એ દશ્ચ નાખતાં ફેવળ મનોસુંધતાજ આવે છે. કૃત્યાહિ.

૪૫

રતીલાલ મગનલાલ હલાલ.

પેરિસ-ક્રાન્સ.

શ્રી. અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ-સુખાઈ.

શ્રીયુત મણ્ણલાલ પાદરાકર.

જત લાઈ ક્રી નેમચયંહલાઈ ઉપર તમારા તરફથી મોકલી આ-
પેતા શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસુરિષ્વરણના સંખ્યના સર્વ કાગળો મળ્યા.
પૂછ્ય ગુરુમહારાજ સાહેભનો સ્વમારક અંક બહાર પાડવાનો આ-
પનો પ્રયત્ન પ્રશ્નસનીય છે. અને શિષ્ય તરીકે મારે ઝાળો આપવો
નેથીએ તેવા ઝણુનથાંધન અતુસાર આ સાથે સ્વરચિત કાન્ય મોકલી
આપું છું. જે આપ પ્રગટ કરશોાળ.

અલખતા એમનો સ્વમારક અંક ગુજરાતી સાહિત્યને તેમજ
નૈનભાલમને અને ખાસ કરીને તેમના અંગતના શિષ્ય મંડળને
અતિ ઉપયોગી તેમજ ઉપકારી નીવડશેજ. જે શક્તિએ સ્વલ્પનમાં
૧૦૮ થી પણ વિશેષ પુસ્તકો જન સેવા અર્થે લખ્યા છે. તે શક્તિ
પૂજા અર્થે જે થાય તે થોડું છે. તેમનો ઉદ્ઘોગ-તેમની ખાત,
તેમની ભાવના, તેમની શક્તિ અથવા હતાં. સાગર તે તો જ્ઞાનનો
સાગર હતો—એલવા એસે અને વખત વહી જાય પણ થાકે નહિ.
એ મૂર્તિ ગઢ, એ શક્તિ લય પામી—પણ અનેક એવા જીવત્માઓ
છે કે જેમાં એ શક્તિએ શક્તિ—કૃષ્ણ ચીંન્ગારી પેહા કરી છે. તે
કેમ હોલવાયે ?

છેવટે આપના પ્રયત્નમાં આપ દ્વારીભૂતથાવ અને વિશ્વવ્યાપી
સાગર શક્તિતું સાહિત્ય-વાંચન વિશ્વમાં હૈલાય એવા સર્વ પ્રયત્ન
તમારા તરફથી થાઓ એ અલિલાધારે હું વિરસુ છું.

લી. રનેહાધિન

રતીલાલ મગનલાલ હલાલ, પેરિસ. (ક્રાન્સ).

૪૬

વીશનગર. રૂહનતીધિ.

એ ! પૂજય મોટાલાઈ !

આ ઓકાચેક વજપ્રહાર શો ? શો ભયાનક કારમે કોણ વીધિનો ? મહારો તારણુહાર, સાચા આત્મધર્મનો અતાવણુહાર શું સાચેજ ઉડી ગયો ? એ નય નિષેખ સસ્તાંગી અને હેયજેયાહિને રૂકુટ રીતે જણાવનાર ચોગીરાજ શું જતાજ રહ્યા ? આ સાચું છે ? મેં તો માનવા નાજ પાડી. પણ ઉપરાઉપરી સમાચાર મળ્યા અને આપા તથા હું બહાર નીકળી પડ્યાં. તમે તો જણ્ણો છો બધીએ વાતમાં વીશનગર પાછળ છે છતાંએ અમે જામમાં હડતાલ પડાવી. ઇપીયા લેગા કરી પુનાઓ લણ્ણાવવા માંડી છો. પુનાઓ માટે ઇપીયા મળેજ જય છે. હેવવંદન પણ કર્યો છે.

એ લાઈ ! હે અધ્યાત્મજ્ઞાનગાની લહરીએ કોણ ઉછા-ગશે ? હે આત્મધર્મના અંકાર કોણ જગાવશે ? આત્મા અને પુરુષના લોહ કોણ જગાવશે ? હા, આત્મધર્મના એલીયા, સાચા સંત, કીર્તિનાનકેસરી, કવિસાટ, સૂરિશોખર; અનેકવાહિ-વિજેતા એ યુદ્ધિધનિધાન શુરૂદેવ કયાં મળશે ! લાઈ ! આપણું તો સર્વદ્વ ગયું હો ! જેણું માણુસ અનાંયા, જેણું સાચું આત્મજીવન અવતાં શિખ્યું જેણું મુક્તિમાર્ગ અતાંયો એ શુરૂદેવ આચાર્ય ભગવનું ચાલ્યાજ ગયા ? હાય ! બાપાને પણ ઘણું લાગ્યું. મારે તો બાર વૃત્ત લેવાના તથા શિરપર એ અખધૂત ચોગીરાજનો વાસક્ષેપ નાખાવવાના મનેરથ મનમાં જ રહ્યા.

હે તો એમનાં આદેશો શિરોધ્યાર્ય કરી તેમનાં સ્મરણુ-માનસીક પૂજન-અને અચાનક કરવાંજ આપણે માટે રહ્યાંને ?

વીરા ! હે નહિં મળે હોં એ સાચા સૂરિવર ! એવા સમર્થ સહિત્યાચાર્ય, પ્રભર વક્તા, મહાકવિરાજ, ષટ્ટહશનવેત્તા, સ્વ-ભાવમાં રમનાર આત્મહર્ષી દ્યાળું શુરૂદેવ !

નમન એમના ચરણુમાં ! એ આનંદધન અવતારના પદ્ધતિમાં.

શુરૂદેવની ચરણુરજ.

અહેન લાઠકી વિક્ષામલાઈ. વીશનગર.

૪૭

સુળયં હલાઈ હરિલાલ.

સુકૃતતીર્થી

તા. ૧૧ મી ના સયાળ વિજયમાં એકદમ પૂજયપાદ મહારાજ શ્રીના સ્થુત શરીર છોડ્યાના અસહુય અને માઠા સમાચાર વાંચ્યા. ખરેખર એમના જેવા સમર્થ અને અતુલવી સાચા સંતની આપણું સર્વને તેમજ જૈનસમાજને પોટ પડશે. એવા સાચા અને અતુલવી સમર્થ સંતો. આ જમાનામાં ફૂકત ગણુત્તીનાજ હોય છે. એમને અદ્ભુત આત્મા જયાં હશે ત્યાં શાંતીજ અતુલવતો હશે. પરંતુ આપણે એમના તરફની પ્રેમ અકર્તીના લીધે હર હંમેશ એમના આત્માને શાંતી ધર્છીશું.

x

x

x

હું મારા કર્મવશાતું એમના દર્શન કરવાની ધર્છા હોવા છતાં નજ પાની શક્યો. નીમોણુ ! પ્રખ્ય મહાબીર એમના આત્મા ને અનેક ધખી શાંતી આપો.

શ્રીખૃત જ્યંતીલાલ એચ્છવલાલ મહેતા વડોદરા મામાનીપોળ.

બી. એ. એલ. એલ. બી.

ગુરુશ્રી હેવલોંક પાસ્યાના હુંઘડ સમાભાર બાણ્યા ત્યારથીજ હુદ્ધય કંકળી ઉઠયું છે. ચેન નથી પડતું. હુર રહેતા છતાં એ અમારી તો સમીપજ હતા. એમના હૃદયના—આત્માના અણુદીઠ તારો સર્વ દીશાઓ લેદી મારા કાનમાં ગુણ રહેતા.

એ સમર્થ હતા કારણુ કે ચોગી હતા. મને તો એમણુ ચોગ તથા વિન્દે પ્રેમથી તૃપ્ત કરી દીધો છે. મારો સંસાર માર્ગ પણ તેમણેજ સરળ કરી દીધો છે કારણુ કે તેઓશ્રી વચનસીજપુરુષ હતા. મારાપરના એમના આર્થિવાહો હંમશા ઇજ્યા છે. હું આ મારો સ્વાતુલબ લખ્યું છું.

ગુરુશ્રીએ ધાર્યું હોત તો પોતાનો દોગ જડસુળથી ઉખેડી શકત. શરીર કંચન સમાન કરી હેત એ પણ નકકી. પરંતુ એમના અળવાન આત્મા માટે એ શરીર એમને નાદાયક લાગ્યુ હશે. કારણુ

૪૮

કે કર્મના લોગો એમણે એ શરીર દ્વારા લોગવ્યા છે. છેદલા ત્રણ
વર્ષથી એ શરીરના મૃત્યુની વાતો સંબળતો. મૃત્યુનીવાત (૧) અને
તે પણ એમનાજ શરીરના મૃત્યુની વાત (૨)

શેડ લોગીલાલ વીરચંહ દીપચંહ ને. પી

મુખ્ય

x

x

x

ગાઈકાવ અપોરના આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરલુના
કાળધર્મ પાભ્યાના એદ્દકારક સમાચાર મલ્યા તેથી બારે દીક્ષારી થઇ
છે. તે કાળમાં લખી જાય તેમ નથી. અરેખર કોહીતુર અરી પડ્યો.
એમના જેવા આચાર્ય ગુરુ હાલના કાળમાં થવા સુશકેલ છે.
સ્વર્ણામાંચે ધાર્યું ન હોતું કે એકાએક ગુરુશ્રી કાળધર્મ પાભ્યો.
આપણુને તેઓશ્રીની ઓટ લાગે તે સ્વાલાવીક છે પણ તેઓશ્રીતેઓ
આ હુનીયામાં અમર નામ કરી ગયા છે અને તરી ગયા છે. વધુ
લખવા કલમ ચાલતી નથી.

વડીલ નંદલાલ લંબલુલાઈ.

વડોઠરા.

ગાઈ કાલ રોજ પૂજય આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર
સૂર્યિધરલુ હેવલોક પધાર્યોના સમાચાર જાણી લંબાં દીક્ષારી
થઇ છે, અતેના સકળ સંધમાં શોઠની લાગણી પ્રકટી નીકળી છે.
અતેના સંધમાં શેડ તરફથી તથા મામાની પોણેથી તથા મારા
તરફથી વીજાપુરના સંધ ઉપર દીક્ષારીના તાર ગયા છે. અતેના
નૈનસંધ તરફથી શહેરમાં પાખી પાળવામાં આવી છે તેમજ કોઈ
પોળના હેરે મોટા ઢાઠથી પુન લણ્ણાવી ભક્તી કરવામાં આવી છે.

ગુરુ મહારાજે શાસનની ને સેવા અનન્તી છે તે અમુલ્ય છે.
તેઓશ્રી અખંડ પરીક્રમથી ને સાહિત્ય નૈનસંધને વારસામાં

૪૬

આચ્યું છે તેની કદર હવે પછી થયો. પ્રત્યેક મહાન् વ્યકૃતીની તેની હ્યાતીમાં જે કદર થાય છે તેના કરતાં તેમના પશ્યાત્ તેમની ખરી ખુલ્લી માત્રમ પડે છે.

પદેલ સુળજુલાધ જેઠાભાધ.

વડોદરા લાડવાડા.

શ્રીમદ્ જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના શરીરનો વિલય થવાના સમાચાર છાપાદ્ધારા મળ્યા. એ મહાપુરુષના સમાગમનો લાભ મને પાહરે મળેલો, તેથી હેહવિલયના સમાચાર મળતાં જ તેમના પ્રતિના સહભાવતું પૂણ્ય સ્મરચ થયું અને હુદ્ધયને આધાતુ પણ થયો. આવા સચ્ચારીવાનું વિક્ષાનું અને ધર્મનિષ્ઠ લુખન ગાળનાર મહાપુરુષેણી હેઠમાં જોટ છે તેમાં અધિક ઉમેરો થયો. તેમના સત્તસંગથી ઘણુંને ઉચ્ચ જ્ઞાન માર્ગ મળ્યો છે. આત્માનુ હર્થન થયું છે. પ્રભુ તેમના આત્માને શાન્તી આપે.

ડા. પ્રાણજીવનદાસુ મચારામ

આત્મસુંબા

આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજને મળવા સાથેજ તેઓ પ્રત્યે પૂજ્યભાવ થઈ જાય તેવો તેમનો પ્રભાવ હતો. તેઓશ્રી જૈન ડેટલા મહાનુપુરુષ હતા. તેટલાજ સમસ્ત હિંદુ ડેટના હતા. તેઓશ્રી સાથે પાદરા સુકામેજે જ્ઞાન ગોઢીને સ્વાહ અતુલંઘ્યો. છે તે કદીપણું વીસરી શક્તાય તેમ છેજ નહિ. જૈનધર્મ શુર્વીર પ્રજ્ઞાનો ધર્મ છે તે વાતતું પ્રતિપાદન તો તેમના પાસેથીજ પહેલ વહેલા સાંલળેલું. અને તેમની તે વાત પ્રતિપાદન ફરવાની શૈલી તો ખરૈખર અતુકરણીયજ હતી. તે મહાનુ આત્માની આપણીપર અમી દ્રષ્ટી હો.

૫૦

મુંબાઈ

શ્રેષ્ઠ હીરાલાલભાઈ

સુમનકાર્યાલય ચોપાટી વાલકેચર

x

x

x

જૈનશાસના પવિત્ર નાયકનો ડેહદિપક ખુલ્લાયાના સમાચાર
જાણી મને સખત આધાત થયો છે.

x

x

x

એ મહાત્માના દર્શનથી મને એમ થતું કે આ કોઈ સાધારણ
મતુષ્ય નથી પણ તત્ત્વજ્ઞાની દેવ છે અને ખરેખર એમની છણી
નેઇને હરકોઠં કહેતું કે આ એક પવિત્ર મહાનપુરુષ છે. એમના ગુણો
લખવાની મારામાં શાકતી નથી. એમણે રચેલા ૧૦૮ અંથે યાવત્યંદ્ર-
હિવાકરો. ચીર સ્મરણીય રહ્યેનો. એ મહાત્મા સંરકૃત પ્રાકૃત હીંદી
અને ગુજરાતી લાખાના તો સાક્ષર હતા. આર્થિવર્તમાં લાગ્યેન
કોઈ એ મહાત્માથી અનાણ્યો હો. હું વીજાપુર આવ્યો
ત્યારે બંનારમાં જૈનેતર વર્ગની હુકાને અને ઘરોમાં આ મહાત્માની
એકેક છણી મેં નજરે નેઇ છે. વીજાપુરની પ્રજા એ મહાત્મા માટે
હાડમાંસ વેચી આપે તો કાંઈ વધારેના કહેવાય, કારણ કે વીજાપુર
માં જન્મ લઈ તથા ત્યાંજ નીવાર્ણ પાની તેમણે વીજાપુરને
અમરકીર્તિવંતુ કર્યું છે. એ મહાત્માએ ગુજરાત કાડીઆવાડમાં
શહેરે શહેરે અને ગામડે ગામડે ફરી અહિસાપરમોધર્મનો
પડડ વળડ્યો છે. હવે એવા મહાપુરુષ કયાંથી મળશો? એક
બાળક જેવા નિરોધ પ્રેમાળ સ્વલ્લાવથી તેમણે આખી ગુજરાતને
વશ કરી હતી. ગુજરાતના જૈનો અને ધર્તિર હોમેં મારે એમણે હાડ
ચામ વેચી આપ્યાં હતાં. પછી બાકી શું રહ્યું. આવા મહાત્માની
યાહ ધર્તિહાસમાં સુવર્ણ અક્ષરે લખાશે અને તત્ત સમયની જૈન
કોમ જાણુશે. અને એલાશે કે એક મહાત્મા થઇ ગયા છે. ખરેખર
એમણે ક્રીંતી દીપાવી છે. એમના આત્માને પ્રલુબ શાંતિ આપે.

૫૧

સુરજથી શ્રી મોહનલાલભાઈ.

મહેસાણુથી દી. તાયેદાર શુક્રેચ્છક વીરપાલ વર્ધમાન વકીલ. આપને પત્ર મળ્યો વાંચી ધર્માજ અફ્સોસ. મહાત્મા અગર મારા ધર્મપિતાશ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ હતા, એમાં એમત્તે હોઢ શકેજ નહિ આ ખુલ્લુ છે. તેઓ મારા ધર્મપીતા હતા તેટલુંજ નહીં પરંતુ મેં કે કાંઈ તેમનાથી સાંલઘણું, તેનો જેઠલો દૈવાનો કે ને ઈસમના પરિચયમાં આવ્યો તે ઈસમના કણોમાં મેં કર્યો છે. અને તેમની મૂર્તી હમેશાં મારા હૃદયમાં ખડી છે, ધર્મ શું ચીજ છે તેતું લાન કરાવનાર મારા માટે તેઓ જ હતા અને તે લાભ અર્થેજ મારો આત્મા મારા સ્થૂલ દેહને વકીલાત કરવા પર ભૂર્યીમાં ધસડી લાવ્યો હતો. એમજ માઝ માનવું છે. એટલુંજ નહીં પણ વીજાપુર છાડી મહેસાણું આવતાં સ્ટેશન ઉપર આશીર્વાદ આપનાર તેઓાજ હતા. હું માત્ર ક્રમભાગશાળી હતો કે ક્રોન જેધતો લાલ મેં તેમનાથી પ્રમાદ વશ ન લીધ્યો. પરંતુ તેમના આત્મમંહીરમાં મારા માટે વીશાલ સ્થાન હતું. આથી આગળ વધીને કહું તો મારામાં તેમની દષ્ટિએ ને કાંઈ અપૂર્ણ વરતુસ્થીતી સમજવામાં જણ્ણાતી હશે તે તેઓ ગયા શીયાળામાં મહેસાણું આવી દૂર કરવાના હતા, અને તેતું વચન તેઓશ્રીએ મને આપ્યું હતું. ક્રોન પ્રેમભાવ(?) શું લખવું(?) તેજ હવે મને દષ્ટિગોચર થતું નથી. પરંતુ તેમનો આત્મા સ્વર્ગભૂમીમાં ગંધો. તેમ સાંલળતાં હૃદય શોકવાન થવાની સાથે મેં તે મહાન આત્મા સાથે એતાપ્રોત થયો. હોય તેમ તેમની ધર્મ મારા કાંઈ અપરાધ થયા હોય અવીનથ થયો. હોય તેની ક્ષમા ચાહી હતી અને શોકમાં મારા જેવા શુર આત્મા નેજ હુકશાન થયું તેમ નહીં પરંતુ હીંદેનો સુધ્યું અસ્ત પામ્યો. તેમ મને જણ્ણાયું હતું.

૪૨

શા વીઠલભાઈ હુરીયંદ ત્થા પરમાણુંદ માધવલુ પાલીતાણુ

પરમપૂજય ગચ્છસ્કલિવિષ્વવર્ય ચોગનિષ્ટ જૈનાચાર્ય શ્રીમહ અુદ્ધિસાગર સ્તુરિધરલુ મહારાજ કાળધર્મ પાન્યાના ચોચીંતા સમાચાર જાણ્ણી અમે ઘણ્ણા દીલગીર થયા છીએ. અરેખર જૈન સમાજને એક મોટા વિકાનુ નરરત્નની લારે એટ પડી છે. તેહું વણ્ણન કરવું અશક્ય છે.

મસાલીઓ લહેરથંડ મંધાચંડ

રાધનપુર

મહારાજશ્રીના કાળ કયોને તાર વાંચી ઘણ્ણા દીલગીર થયા છીએ. મહાજન તરફથી ગામમાં હડતાલ પાડી છે.

શા. મનસુખલાલ ઠાણ્યાભાઈ

વઢવાણુ કાંપ

ધર્મધૂરંધર શાસનના સ્થાન મહાજાની અદ્ભુત ચોગી કવિવર ચોગનિષ્ટ આચાર્ય શ્રીમહ અુદ્ધિસાગર સ્તુરિલુના સ્વર્ગગમનના સમાચારથી ઘણ્ણીજ દીલગીરી થધ છે. તે મહાપુરૂષ જૈનધર્મની સાચીસેવા સહેવ બળવી જૈન શાસનમાં સાહેં અજવાણુ પાડી ગયા છે. અનેક ઉત્તમ અંગ્રેઝીને ભળીલુંદેને મહાન્દ ઉપકાર કરી ગયા છે. એટલે એ મહાત્માનું નામ કરી ભુલાય તેમ નથી. એ ઉપકારીને કોણુ ભુલે.

x

x

x

અતે શ્રી સંધ તરફથી પાખી પાડી ચોક પ્રદર્શીત કરવામાં આંદો છે. પૂન આંદો સંદગતના આત્માને શાંતી અથે અનેક સુકાયો થયાં છે.

૫૩

રમણીકવાલ

પુના.

x x x

મુંબાઈથી ગુરુ મહારાજના સ્વર્ગવાસનો તાર ભલ્યો અને
આરે આધાત થયો. હવે આવા ગુરુ મળવા સુરકેલ છે. દીલમાં ઘણુંજ
લાગી આવે છે. આટલો વખત પાસે રહ્યો અને આવા વખતે મારા
જેવા ક્રમનસીભને ત્યાં રહેલું ના અન્યું. એ હુલોંધ્ય છે, શું લખું?
હીંમત અને કલમ ચાલતી નથી.

x x x

તાર મળતાંજ અહીં અને લશકરમાં પાણી પાડી હતી પુન
આંગી આદિ સત્કારોં ચાલું છે. શોકપ્રદર્શન સલા પણ ભરીએ
છીએ. શહેરમાં અડાઈ ઓચ્છવ શકું થયો. છે. જૈનધર્મનો મોટામાં
મોટા થાંબલો જરો રહ્યો.

x x x

તળેગામમાં પણ પાણી તથા સલા ભરવામાં આંયાં છે.

x x x

અહિંના લોકોને ઘણુંજ લાગી આંયું છે અને હેવવંહન
આદિ કિયા આચાર્ય શ્રી જયસૂરિજીના હાથથી થઇ છે.

શેડ અન્તલાલ સકરચંદ ડિલાચંદ.

અમદાવાદવાળા. સુંખિ. તા. ૧૩-૬-૨૫

પૂજ્ય અચાર્ય માહારાજ સાહેબના માનમાં તમામ બજારે,
જૈન સંસ્થાઓ, પનાલાલ હાઇસકુલ, સુળજ જેડા માર્કેટ, ચાંદી
સોનાના, તથા વાસણું બજાર, કે જ્યાં આપણું જૈન લાઇઓની
લાગવગ એંધી છે તે પણ મહારાજ સાહેબના ગ્રલાવથી અંધ
રહ્યાં હતાં. આવતી કાલે સવારે ભાયખળે સુંખિ જૈન સંઘની એક
નાહેર સલા આ માટે મળનાર છે. માહારાજ સાહેબના સ્વર્ગવાસના
સમાચાર શ્રી ગોડીજીને હેઠેરાસરે, મંગળવારે સાંજે ચોઢવામાં

૪૮

આંયા ત્યારે ઓચીઠિા આ વજપાતથી લોકોના હૃદય પર ભારે આધાત થયો હતો. અને લોકોની આંખમાં આંસુ નીકળી પડ્યાં હતાં. મુખ્યમાં જૈનભાઈઓએ ધાર્યા કરતાં વધુ શોક પાળી સહગતુ પ્રત્યેની પોતાની પૂજય લાવના બતાવી આપી છે અને મુખ્ય શહેર કે જ્યાં આપણા ભાઈઓની વધું લાગવગ ન હોવા છતાં પણ, આટલાં બધાં બજારો બંધ રહે, અને હડતાળ પડે, તે નવાઈ જેવું ગણ્યાય.

શેઠ હીરાચંહ ઓશાળ

સુરત સગરામપુરા.

x x x

પૂજય ગુરુક્ષીના અવસાનથી હૃદયમાં દીલગીરીને આધાત થયો. મહારાજશીનો માચાળુ સ્વભાવ, ઉત્તમ બોધ તપ ત્યાગ વૈરાગ્ય અને ઉત્તમ આત્મજ્ઞાન સાહાધ નભ્રતા વીજેરે ગુણો મારા હૃદયમાં કોતરાધ રહ્યા છે. તેમના આત્માને શાંતિ મળો.

વકીલ છોદુલાધ ગુલાખચંહ

સુરત ગોપીપુરા.

x x x

અમારા અશુભ કર્મના ઉદ્ઘયને લીધે થોડા વખતથી ગુરુ મહારાજનાં દર્શન કરી શક્યા નહેતા, એ મહાત્માનો આખી જૈનકોમ તથા અન્ય દર્શનીયો પર ધણો ઉપકાર થયો છે. અને તેની કીમત જે કે તેમના દર્શનનેનો લાભ લેનારને તો હતીજ પણ હું તો સર્વ ડાઇને લાગ્યા બિના રહેશે નાહ. એ મહાત્મામાં કંઈ અજબ શકૃતી હતી. તેમનાં જેટલાં શુણ્યગાન કરીએ તેટલાં ઓછાં છે. આપણું સર્વને તેમની ધર્ષણીજ ખોટ પડ્યો. બધાનેજ ખોટ પડી છે. એવા ગુરુ હાલ તો મંજવા મુશ્કેલ છે. તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ મળો.

x x x

૪૫

સહગતના સ્વર્ગવાસના સમાચાર જાળુતાજ અતે હેવ વાંદવામાં આંધ્રા હતા. તથા શહેરમાં લાઈન્સમાં તથા ક્રતારગમના તમામ હેરાસરોમાં આંગીપુન કરાવામાં આવી હતી. શ્રી રત્નસાગરજી જૈન વિદ્યાશાળા બંધ રાખવામાં આવી હતી. આદીશ્વર લગ્નવાનને હેરે તથા બીજે અહૃદાઈ આચછવો શરૂ છે. ગરીબોને ડેરી પુરીનું ભોજન તે હિલ્સે આપવામાં આંધ્રું હતું. આ સંખધમાં આગળ હીલચાલ ચાલુ છે.

શા. ભોગીલાલ મગનલાલ.

સાણુંઠ તા-૨૦-૫-૨૫

શ્રીમહુ સહગુડ પરમપુન્ય આચાર્ય માહારાજ શ્રી બુધીધી સાગરજી સુરીધરના સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંસળી હમો બહુ દીકળીર થયા છીએ. માહારાજ શ્રી જૈન ડોમમાં સ્તંભ ઇપ હતા. તેમની એટ પુરાય તેમ નથી.

વડીલ હલપતલાઈ પોપટલાલ

અમદાવાદ

શ્રી ભોગનલાલ બાઈ!

પતાસાની ચેળ

પૂજ્ય ગુરુશ્રી બુદ્ધિસાગરજી કાળધર્મ પાભ્યાના સમાચાર જાણી મને ધણુજ દીકળીરી થઈ છે અને તેઓશ્રીનો વિદોગ અસંશોધ પડ્યો છે.

x

x

x

પૂજ્ય ગુરુશ્રીના મારા પોતાના પર ધણુજ ઉપકારો થએલા છે. મારામાં મારા પિતા શ્રીએ જૈન ધર્મના સંસકારોનાં બીજ વાચેલાં છે પરંતુ વિચાર કરતાં શીખ્યો. અને અન્ય ધર્મનાં પુસ્તકો વાંચતો થયો. અને આપણા ધર્મમાં બીજાના પુસ્તકો પણ વાંચતો થયો. ત્યારબાદ મારા વિચારો હાલના કહેવાતા સુધારકો જેવા થઈ ગયા અને તેમ કરતાં હું જૈન ધર્મના માર્ગમાંથી અસી ગયો. તે વખતે મને જૈન ધર્મમાં દશ કરન્નાર પૂજ્યશ્રીજ હતા. અને તેવું એક વખત નહિં

૫૬

પણ ધાર્ષિવાર અનેહું હતું અને તે બધાએ વખતે પૂજયક્ષી મને લક્ષમાં રાખતા અને મારા વિચારો સુધારતા તથા મને જૈનધર્મમાં દઢ કરતા.

x x x

મને જો કાંઈ જૈનધર્મનું તત્ત્વ જાણવાની છચ્છા થતી હોય અને તેના પર પ્રેમ આવતો હોય તો તે પૂજયક્ષીનોજ ઉપકાર છે. અદ્યાત્મ જ્ઞાનમાં મને હાલમાં જે રસ પડે છે તે પણ તેઓશ્રીનોજ ઉપકાર છે.

x x x

અદ્યાત્મ જ્ઞાનમાં અને દ્રોગમાં તેમનો જોડો મળવો સુરકેલ છે. તેઓ હંમેશાં રાજ્યોગમાં રહેતા એમ માનું છું.

તેઓશ્રીની મન વચન અને કાચાના પ્રણોગથી પ્રાણી માત્ર ઉપર અત્યાંત દ્વારા તેમજ મૈત્રી ભાવ તેમજ દરેક પ્રાણીનું લખું કરવાનું તીવ્ય છચ્છા જોઈ હું તો અજયભજ બની જતો.

તેઓશ્રીને રોગે જૈનધર્મની લગની લાગેલી હતી. અને જૈનો દ્રોગી હુઃખી ના થાય તથા નકામો દ્રોગ વ્યય ના થાય તેને માટે હંમેશાં ધ્યાન રાખતા અને જૈનો તથા જૈનધર્મની ઉન્નતિ માટે હંમેશા મન વચન અને કાચાથી કાળજીવાળા રહેતા.

x x x

ઉંઠત ૧૯૮૧ ના ચૈત્ર વર્ષી ડ ના અરસામાં આપના ઉપર પંદર પાનાનો પત્ર મારી પાસે લખાયો છે હવે મને ભાન આવે છે કે પત્રદ્વારા છેવટનો ઉપદેશ પૂજયક્ષીએ મને આપેલો. ચોતે પરવારી લઈ જણે સૌની સાથે છેવટના મળી લેતા હોય તેમ એ પત્રમાં પૂજયક્ષીના છંસારા છે.

પરંતુ તે અજાની મહુષ્યની સમજ બદાર હોવાથી કેમ સમઝય ?

૫૭

બોજક હરીલાલ શ્રીલોવનદાસ.

પાઠ્ય.

જૈનાચાર્ય શ્રીમહ ખુદ્ધીસાગરજી સુરીશ્વરજી માહારાજ સાહેબના અકાલ મૃત્યુના સમાચાર તારથી જાણ્ણી અમે અત્યંત દીલગીર થયા છીએ.

અમે અત્યાર સુધીમાં ઘણા મુનીરાજેના પરીયયમાં આવેલા છીએ. તેમાં સ્વર્ગસ્થ સુરીશ્વરજી માહારાજ પ્રથમ પંક્તીના ચેગનીષ, વીક્રાન સમર્થ કવી, નિંદા વિક્રથ રહીત, અધ્યાત્મ જીવન ગાળનાર અહલુત ચેણી હના. તેઓ શ્રીમાં અનેક સદગુણો હતા. તેમજ તેઓ શ્રીએ જે જે પુસ્તકો રચેલાં છે તે અરેખર જૈન તેમજ જૈનેતર ડેમને ઘણાંજ લાલકારક છે. માહારાજ સાહેબ જે જે પુનાએ રચી છે. તે અમેએ ઘણે સ્થળે ભણાવેલી છે. તે સાંસલી શ્રોતાજ્ઞનોને અતી આદહાદ ઉપને છે. માહારાજ સાહેબ ની ખોટ કોઈ રીતે પુરવાર થધ શકે એમ નથી. અમે તેઓ શ્રીના આત્માની શાંતિ છચ્છીએ છીએ.

શ્રીખુત માવજ હામજ શાહ.

સુંખાઈ.

ખાણુ પનાલાલ પુનમચંહ જૈન હાઈસ્કુલ

શાસ્વિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીમહ ખુદ્ધીસાગરધૂરી માહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચાર વર્તમાન પત્રો દ્વારા જાણવામાં આવતાં એક થયો છે. આચાર્યશ્રીના અવસાનથી જૈનસમાજે જેમ પોતાનુ અમુલ્ય રતન ગુમાંયુ છે. તેમજ જૈનેતર દાખિએ પણ ઉદાર વીચારવાન શુક્ર રતનજ ખોયુ છે.

૪૮

શા. બાલાભાઈ ને ચંદ્રલાઈ.

અમહાવાઢ.

જ્ઞાનેરી બોલાભાઈ વીમલદાસ.

"

માસ્તર હીમતલાલ મગનલાલ.

"

શા. બાલાભાઈ બાપુજી.

"

પુન્ય પ્રાતઃસ્માણિંય આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગિગમનથી અતે
હાહાકાર વર્તોઈ રહ્યો છે; અતે વર્તી ૧૦ થી સત્તાવીશ દીવસને
મહોત્સવ શરૂ થયો છે. અશાઢ સુદી ૧૦ ને દીવસે અણોત્ત્રી સ્નાન
તથા સુદી ૧૨ ના દીવસે સુરીધરજીના પગલાંની પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે.

શા. કસ્તુરચંહ વહાલચંહ

પાટણ.

પુન્ય મહારાજજી સાહેખના સ્વર્ગિગમનથી અતે સર્વત્ર
લારે દીલગીરી હેલાઈ છે. અણું મહોત્સવ શરૂ થઈ ગયો છે. તથા
મહારાજશ્રીતું સ્મારક ઇંડ પણ થયું છે.

શેઠ પુલચંહ એમચંહ.

વળાઢ.

સુર્યસમાન ધર્મધુરધર યોગનિષ શ્રીમહ ખુદ્દિસાગર સુરી.
શ્વરજી મહારાજના સ્વર્ગવાસથી ધર્મધીજ દીલગીરી હેલાઈ છે.
નૈનધર્મના મહાત્મા પુરુષની એક મોટી એટ પડી ગઈ છે,
તેમના આત્માને પરમ શાંતી મળે.

શેઠ તુલસીદાસ જગલવનદાસ.

મુંબાઈ.

યોગનિષ શ્રીમહ આચાર્ય ખુદ્દિસાગરજીને રવર્ગવાસ, સાં-
ભલી અહૃજ દીલગીર થયા છીયે. મહારાજશ્રીના સ્વર્ગવાસથી
મુંબાઈમાં તમામ ધંધા રોજગાર બંધ રહ્યા હતા.

૪૬

શોઠ. મગનલાલ કકલદાશ. દોશી પાલણુપુર.

ગુરુ માહારાજના કાળ કર્યાનું જાણી ધણ્ણાજ દીલગીર થયા છીએ. અતેના શાંખ તરફથી પુણાચો. ઓચ્છવ. તથા સલાચો. વીજેરે સુકાચો ચાલુ છે.

શોઠ. બાબુલાલ માણેકલાલ પુના.

ગુરુ માહારાજશ્રી ભુધ્ધિસાગર સુરીજી કાન્ધિમં પાભ્યાના સમાચાર સાંલદી અતે સંધમાં તેમજ અમને ધણ્ણાજ ઉદ્ઘાસી થઈ છે. ગુજરાતી, મારવાડી, કચ્છી, કાઠીયાવાડી વીજેરે સર્વેંમે મલી આજરોજ અનારમાં પાખી પાલી છે. અફુાધ ઓચ્છવ થરુ કરાંયો છે. નૈનકોમમાં આજે ધણ્ણી મોટી ખામી પડી છે.

શોઠ લાઇચાંદભાઈ જેચાંદભાઈ તથા હચાંદભાઈ-તથા શેઠાણ્ણી.

સુંભાઈ.

ગુરુ માહારાજ આચાર્યશ્રી ભુધ્ધિસાગરજી સુરીધરજીના સ્વર્ગવાસ પાભ્યાના સમાચાર સાંલદી ધણ્ણા દીલગીર થયા છીએ. તેમના અમર આત્માને શાંતિ મળો એમ ઇચ્છિએ છીએ.

અવેરી. બુરીયાલાઈ લુવણચાંદ તરફથી

શોઠ. કૃતેચાંદ અવેરેચાંદ

પૂજ્યપાદ ગુરુવર્યં શ્રીમહા ભુધ્ધિસાગરજીસુરિના સ્વર્ગવાસના શોકજનક સમાચાર સાંલળી અત્યંત જેહ થયો છે.

સાહીત્ય ક્ષેત્રમાં લુવનપર્યંત સતત કાંચું કરી નૈનપ્રણ ઉપર તેમણે કરેલ ઉપકાર નૈનસમાજ લવિષ્યમાં દીર્ઘકાળ પર્યંત સમરણું કર્યા કરશે. સાધુ લુવનમાં લોકાપકાર માદેની પ્રવૃત્તિ શરીરની દરકાર કર્યાવીના ચાલુ રાખવી એ મહાન આત્મા સીવાય અની શકતું નથી.

૫૭

શોઠાસારાબાઈ ડાદ્યાલાઈ.

અમહાવાઇ.

શ્રીમાન् પરમ પૂજય સર્વોત્તમ અમણુગુણુસંપન્ન આચાર્ય
મહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગરજીનું અવસાન થયાના ખબરથી કાડુલાજોના
હૃદયને લારે આધાત થયો છે. લાડતવત્સલ પૂજયશ્રીના ગુણોનું
મનન કરતાં અવણું અને હૃદયને વળાધાત થાય તેમાં કાંઈ વિશેષ
અતિશયોક્તિ નથી. મારા જેવા જીવને એ લગ્બવાનશ્રીના હેઠનાં
દર્શનનો લાલ લેવાની તઠ ન મળી, તેમાં દુર સુંખાઈ હોવાનું કારણ
અન્યું, અત્યારે શ્રીમાન् શ્રીના આત્માને સર્વોત્તમ શાન્તિ મળે
એવી છંચા રાખી હું વિરસુષું.

૬૧૦ ભાવાબાઈ ગટાબાઈ

લદ્દુલાઈ ગુલાખચંડ જવેરી.

સુંખાઈ.

પૂજય ગુરુવર્ય શ્રી શ્રીમદ્ જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીના
અકાલ ડેહેટસર્જના ઐહેજનઠ સમાચાર અને ગાઈકાલે સાંજના
સાંભળી અમો ધણું દીલગીર થયા ધીએ-તેએશ્રીએ દેશના જુદા
જુદા લાગોમાં વિહાર કરી પોતાની અમૃત વાણીથી અનેક શહેરો
અને ગામોના સંધે ઉપર અનહંડ ઉપકાર કરેલા છે. તેએશ્રીની
ધર્મને અંગે સાહિત્ય અને અધ્યાત્મજ્ઞાનને અંગેની સેવાએ અનુ-
પમ છે. અને તે માટે જૈન સંધ હંમેશ તેએશ્રીને પરમ આલારી
રહેશે. તેએશ્રીની “અહિંસા” માટેની લાગણી પણ સર્વોત્તમ હતી.
તેએસા સ્થળે સ્થળે માંસાહારી તેમજ અન્ય કોમેવાળાને વિહાર
દરમિયાન પ્રતિએધ કરતા હતા. તેએશ્રીના ડેહેટસર્જથી જૈનસમા-
જને અત્યારે જોટ થઈ છે અને તે પુરાવી અશક્ય છે. સાંસાર
અસાર છે. જેટલો સંખંધ હોય તેટલોઝ કામ આવી શકે છે

૬૧૦ મગનલાલ.

૬૧

શેઠ અમૃતલાલ કેવળહાસ.

મુંખાઈ તા. ૧૦-૬-૨૪

ગીરગામ સેનંદહરસ્ટરડોડ.

મોરારજી ગોકળહાસ બીજિંગ

શ્રી આચાર્ય મહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગરજીના એકદમ હેવળત થયાના સમાચારનાણી અમેલ તથા અમારા ધરમાંથી પણ સરે ધાર્ણાંજ દીકળીર થયાં છીએ. અમેલે દીન ર પહેલાં કાળ પણ લખીને તથીયતના સમાચાર પુછાયા હતા. અમેલને આવી ખરર હોત તો દીન ૨-૩ પહેલાં ત્યાં આવી જત તો અમેલને છેવટનાં તેમનાં હર્ષનનો લાલ પણ થાત. વળી અમેલને ગાઈ કાલે સાંજે ખરર મલી હતે તો રાતે અગ્રેથી મેલગાડીમાં નીકળી બપોરે ત્યાં આવત તો તેમના અભિનાહ વરતે પણ અમેલને ત્યાં હાજર થવાનો લાલ પણ. મલત. મહુઝીના મહાજને ગાઈ કાલે અગ્રે અમેલને તારમાં ખરર આપી હતે તો અમેલ તરત ત્યાં આવીને જે લાલ વૈવાનો હોત તે લઈ શકત. અનવા કારણું આગળ કોઈનો ઉપાય નથી. અમેલને છેવટની વરતે કંઈપણ લાલ મળી શક્યો નહીં. તેના માટે અમેલને ધાર્ણાંજ લાગી આવે છે. આવા મહાત્માજીની એક મોટી આમી પડી છે તે ખોટ કોઈ રીતે પુરી શકાય તેમ નથી. તેમના ગુણો વિશે જેટલું લખીયે તેટલું થાડું છે.

દી. સેવક અમૃતલાલ કેવળહાસ.

શેઠ શુલાભચંહ આણુંદળુ.

લાવળનર.

પરમ ઉપગારી શુદ્ધ મહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજીનો સ્વર્ગવાસ થયાની ખરર સાંલળી બહુ દીકળીરી થઈ છે. આવા સંમર્થ સાંધુ આકાળમાં બહુજ જુજ છે તેમાં જે આજ સંઘને પડે છે તે ન પુરાય તેવી છે. તેચ્છા વિક્રાન્ત સાક્ષર ચાચિત્ર શુદ્ધ રીતે પાલન કરનાર શુરવીર આદર્શ મુનીમહારાજ હતા. એમણે કાર્યો તથા મુસ્તકોને પ્રચાર કરવામાં બહુ સારો લાલ આપેલ છે. શુદ્ધુલની સંસ્થાને નવું આદર્શ લુલન આપવાની તેમના હુદ્દયની શુભબાગણી

६२

ने अने प्रेरणा अत्युत्तम हुतां. एवां एवां अनेक शुभकथों तेमण्ये
करी आ देहना अंत समय सुधी ज्ञवन कृतार्थ कर्युं छे. तेमना
प्रेरेलां आहरेलां ज्ञतावेलां कडेलां जे के कार्यों छे ते तभाम ने वधु
भद्र मणो। अने सहगत परम उपगारी शुद्धमहाराजने परम-
शान्तिनो मार्ग नलुकम्प मद्दो तेम हुं धन्धु छुं एज विनांति.

ली. सेवक गुलाखयं ह आणुदण्ड नी १००८ वार
वंडण्डीक रशालु.

मोरबी

योगलिखीतंग मोरबीसे नगरशेठ विक्रमचंद्र अमृतलाल.
बञ्चपातरुप जैनसमाचारद्वारा यह खबर सुनी की
आचार्य सूरिश्वर बुद्धिसागरजीका स्वर्गीवास हो गय. केसा गजब
किया के ऐसे २ रत्न पुरुषोंको उठा २ के अपनी कचहरी
भरते है ! तो क्या फीर भी तेरे पाँस कमी रह गई के उत्तम
२ रत्न समान पुरुषोंका तो ले गया, और कोई जगतका उद्घार
करने वाले और जैनधर्मको दीपानेवाले अनुभवी रहे तो उ-
सका भी नहीं छोड़ना हैं ऐसा अन्याय अब तुझे नहीं करना
चाहिए ! इतनेमें पालनपुरसे बुमता हुवा आपका पत्र मिला.

लिखी. नगरशेठ विक्रमचंद्र अमृतलाल.

मध्येलाल नथुलाल दोसी.

अमहावाह.

गध काले सयालुविज्य वांचनां “नैनाचार्य श्रीमद् भुद्धि सागरलु
नो रवर्गीवास” एवुं भथाणु नजरे पडयुं. केटलाल वभतथी तेमनी
तथीयत नरम हुती एम मारा सांसारवामां आ०युं हुं पण हुं
तेमने भणी शाकुं ते पूर्वे तो तेमना क्षालधर्म पाम्याना समाचार
मध्या एन्हें तेगने स्थुद्वदेहे भद्रवानी धर्छा तो मनमांज रही
गई. जे वस्तु आपणु धार्थमां नथी. त्यां नियतिने वश थया विना
छुटको नथी, तेमना अवसानथी जैनमन्त्रे एक हीरो

૬૩

ગુમાવચો છે. સાહિત્યને પોતાના એક ભક્તની ઓટ પડી છે. તેમના અનેક મિત્રોને સાચા સલાહકારની આમી જણ્ણાઈ છે. જૈનધર્મ પ્રત્યે બધી ડોમના મરુષ્યોત્તુ વચ્છુ થાય તે માટે તે રાત દ્વિવસ ભર્થી રવ્યા હતા. અને પોતાના હાથમાંથી કલમ તો કવચિત જ છોડતા હતા. જૈનપ્રભના લાલી કલ્યાણને વાસ્તે અનેક વિચારે કરતા હતા. પણ જ્યાં ત્યાં કુસંપ હેખી તથા લોકોની તેમની સલાહ પ્રમાણે ચાલવાની મંહત્તા જેઠ ઘણીવાર નીરાશના ઉદ્ગાર તેમના સુખમાંથી નીઠળી પડતા હતા. એટસે છેવટે સ્વસુધારણું તરફ તેમનું ચિત્ત વધારે એંચાચું હતું. છતાં જૈન ડોમના ઉદ્ઘયના પ્રક્રોચ્છી હોએ થર્યાતું હોય તો તેમાં તે રસલથોં લાગ લેતા હતા. તેમની ઘણી ઉચ્ચભાવનાઓ મનમાં ને મનમાં રહી ગઈ. આપણે ખરા હૃદયથી એવીજ પ્રાર્થના કરીશું કે તેઓશ્રી જન્મ લે ત્યારે એવા સંલેખોમાં તેમનો જન્મ થાય કે જ્યાં તેમની લઘ્ય ભાવનાઓ સફ્રેલ થવાનો પ્રસંગ મલે. આપણે કહેવું જોઈએ કે તેમણે તેમના કર્તાંય ક્ષેત્ર પ્રહેશમાં તેમનાથી બનતું કર્યું છે. અને પોતાના આત્મ પ્રકાશને માટે રાતદિન પ્રયત્ન કર્યો છે. આપને હું શું કખી શકું? આપ ઘણું વર્ષથી તેમના નીકટ પરીયથી હતા. આપના એ ગુરુવર્ય હતા. તે તો પોતાના કેટલાક અપૂર્વ ગુણોને લીધે તથા લખેલાં સંખ્યાખંડ પુસ્તકોને લીધે પોતાનું નામ અમર મૂક્તા ગયા છે, છતાં પાછળ રહેલા તેમના ભક્તો શિષ્યો તથા અનુયાયીઓની કૂરજ છે કે તેમણે તેમનું નામ ચિરસ્થાયી રહે તેવું કાંઈ સ્મારક કરવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

૬૩૦ સેવક મણ્ણિલાલ નથુલાઈ ડોશી ઝી. એ.

૬૪

અમહાવાદ હાજ પટેલની પોળ.
યાણીઆની પોળ તા. ૧૦-૬-૨૫

અમહાવાદથી લીઠ ભાલાભાઈ અમરતલાલ એન્જું ગઈ કાલ રોજ શ્રીમહૃ ખુદ્દીસાગરજી મહારાજ શ્રી દેવગત થયાનું જાણી અતરે જૈનભાઈઓને અને એમોને ઘણીજ દીકળગીરી થઈ છે અને આ હક્કીકિત એ કલાકમાં અમહાવાદ શહેરમાં પસરી ગઈ હતી જે કે શ્રી ખુદ્દીસાગરજી નેવા વિરલા પુરુષો હવે આ કાલમાં ભાગ્યેજ થઈ આવશે. જે કે મહુર્મના દર્શનની આતુરતા આજ લગભગ ૧૫ દિવસથી થએલી પણ મારા કમનસીબના ભાગ્યેજ તેમના દર્શન માં અંતરાય પડેલો. લીઠ ભાલાભાઈ અમૃતલાલ (અમહાવાદ)

સુંખાઈ

ભાંખરીઓ ભાઈઓ !

તા. ૧૦-૬-૨૫

સુંખાઈથી લીઠ શાઠ મહીલાલ અમથાલાલ એન્ડ પ્રધસ્ય ભાંખરીઓ. ગઈકાલ રોજ રાર સાંજના ચાર વાગે મળ્યો હતો. શાસ્ત્ર વિશારદ ચોગનિધ આત્મજ્ઞાનહિવાકર જૈનાચાર્ય શ્રીમહૃ ખુદ્દીસાગર સ્તૂરીશ્વરજી મહારાજના કાલધર્મપાદ્યાના સમાચાર જાણીને અત્યંત દીકળગીર થયા છીએ. ને જૈન કોમમાં એક મોટી ઓટ પડી છે. પણ આપણો ઉપાય નથી. સર્વે બજારોમાં ખબર આપવામાં આવી હતી. ને અમારા ભાઈ અમથાલાલ ગઈકાલ રોજ મેલમાં નીકળી તમારી તરફ આવેલા છે. આજરોજ, ચાહ બજાર, કરીઆણું બજાર, ખાંડ બજાર, ત્રાંબા કાંટો તથા સેના ચાંદી બજારો. ખંધરાખવામાં આવેલ છે. આવતી કાલે મારકીટ તથા સરાએ બજાર ખંધ રહેશે. તા. ૧૦-૬-૨૫.

લીઠ શાહ ચંદુલાલ નગીનહાસ.

૬૫

૦૪ રા.

રા. સુરખણી ધર્મનિષ્ટ વડીલ સાહેબ મોહનલાલભાઈની સેવામાં હાલમાં હું અહીંથાં છું. આપે આપેલાં પુસ્તક પેકી માત્ર એકજ “ચોગ હીપક” વાંચી રહ્યો છું. જીઝાં પણ અવકાશ મળે તેમ શાંતિથી વાંચવાની ઉમેદ છે “ચોગહીપકના” વાંચન પછી સુનિરાજ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી પ્રયે માર્દો જે આદર લાવ હતો. તેમાં એટલો અધી વધારો થયો છે કે હવે તો તે આત્મવિલાસી ચોગને મળી રૂખ્ર વધુ લાભ મેળવી લેવાની તીવ્ર જીજાસા થઈ છે. ધ્યાન પ્રસંગ આપણો ત્યારે સહજ તેમ થશેજ.

દીઠ સેવક હયાળ ડા. દેશાઈના પ્રણામ.

મુંખદથી દીઠ અભ્રતલાલ સંકરચંદ.

મહારાજ સાહેબના કાલધર્મ પાદ્યાના સમાચાર જાણી અવને અત્યંત ઐદ થયો છે. અને તે નીમિતે અતરેના ગોડીલુના દહેરાસરમાં સુરતના મહાજન તરફથી પૂજા ભણ્ણાવવામાં આવી હતી. એજ

શેડ જગાલાઈ હલપતલાઈ

અમહાવાહ.

મારાથી કાગળ લખ્યા સિવાય બીજો ઉપાય નથી ને શું લાખું તે સૂજતું નથી તે છતાં લખું છું તે ક્ષમા કરશો. હું આમને પહેલાં મણ્યો પછીથી અગિયારશે આણુ ગયો હતો. ત્યાં મહીનો રહ્યો ને પછી અંભાળ અને કુંભારીઆળ અને પાલણુપુર એ હિવસ રહી વેર આવ્યો છું. મારા ઉપર અત્રેથી મારા ગુમાસ્તાએ મહારાજ સાહેબનો કાગળ હું તથા મણીલાલ કયાં છીએ તે બાખત આવ્યો હતો. તે સમાચાર મને આણુથી આંદ્યાબાહ અંભાળ ગયા પહેલાં મણ્યા. તરતજ મેં મહારાજ

૬૬

સાહેબને કાળળ લખ્યો. પણ તે વખતે મને કાંઈ પણ અખર તેમના
મંદ્વાડની નહોટી તેથી ભારા કમનશીએ મેળાપ પણ થઈ શક્યો.
તે વાત સંભાગેથી શું થાય છે તે હું જ જાણું છું.

લી. જગાલાઠ.

મંગળદાસ તથા સારાલાઠ

સુંભાઈ.

ગુરુક્ષી આચાર્ય શ્રીમહ યુદ્ધિસાગરજી સ્વર્ગિત થયાથી
હુમોને દરરોજ દીલગીરી થયા કરે છે. એવા મહાન् પુરુષ કેવા નામ
તેવા ગુણવાલા આવેાડ ને પરદોકની અંદર હુમને ફરીને મલવા સુરક્ષેત્ર
છે. હમારી તેમજ અમારા ગામનું તેમજ દરેક જૈન અનુષ્ઠાના
છત્રડિપ હતા. વળી હમારા કમનશીએ તેમનાં દર્શાન કરવા પણ અમો
શક્તિમાન થયા નહીં. જ્યારે જ્યારે કે જે ટાઇમે શ્રીમહ આચાર્ય
શ્રીયુદ્ધિસાગરજીનું નામ યાડ આવે તે વખતે દીલગીરી થયા કરે
છે. તે હવે પળે પળે યાહ આવ્યા કરે છે. એવા હેવ જૈવા ગુરુનો
સમાગમ થવો હવે સુરક્ષેત્ર છે.

મંગળદાસ તથા સારાલાઠ

મશાલી આ લહેરચંહ મંછારામ

રાધનપુર.

ઓઝું મહારાજ સાહેબના કાળધર્મ પાભ્યાના સમાચાર અને
તારથી મળેલ હતા. વાંચી ઘણ્ણાજ દીલગીર થયા છીએ. હેવનંદન
ઉપાશ્રેય થયું હતું ઓજે દિવસે મહાજન તરફથી પાખી પાળી હતી

ચંહુલાલ ડાયાલાઠ

કલકન્તા

પૂજય સુનિ મહારાજ શ્રી. આચાર્ય મહારાજ શ્રી યુદ્ધિસાગ
રજી મહારાજ હેવદોક પાભ્યાની અખર જાણું ઘણ્ણીજ દીલગીરી
ઉપલું છે. અને સમસ્ત જૈન સંઘે એક અમૃત્ય રતન ગુમાંયું છે.

૫૭

સમસ્ત સંધ ઉપર તેઓશીએ કરેલા અનહં ઉપકારો તથા શી સંધની ઉન્નતિ માટે કરેલા અત્યંત પ્રયાસો અત્યારે તેઓશીની ગેરહુાજરીમાં હરેકને ચાહ આવે તે વાસ્તવિક છે.

ચંહલાલ ડાદ્યાલાઈ

સ્ટોરેઝ

મુખ્યાઈ.

અમારા પરમપુરુષ શુકૃશી મહદ્પટકારી આચાર્ય લગ્નવાનું શ્રીમહ બુધસાગરાલ મહારાજશી કાલધર્મ પાદ્યાના સમાચાર મારા પ્રવાસમાં છાપાક્ષારા જાણી ધર્ણો એક થયો છે.

પાઠણુથી શેઠ નગીનહાસ મંગળચંહ તથા લલપતચંહ તથા અમારી માતાલુ. ચંદ્રવિજયાલ મહારાજશીએ હેવ વંદ્ધાંયા હતા. બાદ આજરોજ પાઠણુ શહેરમાં પાખી પડાવી છે, તથા ચક્કે ચક્કે ગાચો વિગેરે ઢારોને ધાસ નંખાંયું છે. એજ હા. નગીનહાસની વંદણા.

આનંદ પ્રેસ

ભાવનગર.

ગાઈ કાલે પૂજય આચાર્ય મહારાજ શ્રીબુધિસાગરાલ મહારાજ ના સ્વર્ગગમનના સમાચાર જાણી અત્યંત દીકળજીરી થઈ છે. સ્વર્ગ સ્થતું જાનદ્યાન અને ચારિત્રનું સમરણ ? એ વિશે કંઈ એાછું કહી શકાય તેમ નથી. ખરે તેમનાજેવા મહાપુરુષનો વિદોગ જૈતકેમને ગલની કર્તા છે, એક રતન શુમાચેલ છે. પૂજય શુકૃમહારાજના પવિત્રાત્માને અખંડ શાન્તિ મળો તેવી મારી પ્રાર્થના છે.

લીં સેવક શુલાખચંહ લલુલાઈ.

५८

જવેરી મોહનલાલ હેમચંદ

બોધ્યે.

મુંખાએથી લીઠ શા. મોહનલાલ હેમચંદ. આજે અત્યારે આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહે બુદ્ધસાગરજીના કાળધર્મ પાર્યાના સમાચાર જાણ્ણી અમે ધણ્ણા દીકણીર થયા છીએ. એવા મહાનું પુરુષની શાશનમાં એક જોટ પડી છે.

લીઠ શાહ મોહનલાલ હેમચંદ.

અવેરીભુવન વલસાડ.

લલ્લલાઈ ગુલાખચંદ અવેરી.

પરમ પૂજય પરમ ઉપકારી શ્રીમહુ કેનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિ સાગરસુરીધરજીએ ગઈ કાલે કાલકર્યાના સમાચાર અને અમોએ ગઈ કાંતે સાંજના સાંભળ્યા. પરમ પૂજયપરમ ઉપકારી શાંતમૂર્તિ આચાર્યશ્રીના હેવધર્મ પામવાથી કેનસમાજને ધણ્ણી મોટી જોટ પડી છે. આ એદુકારક સમાચાર સાંભળી અમોને તથા અવેના શ્રી સંધને અત્યાંત દીકણીરી થિં છે. અવેથી દીકણીરી પ્રદર્શિત કરનારો તાર આજ રોજ સવારે રવાના કર્યો છે. જે મખ્યો હશે.

લલ્લલાઈ ગુલાખચંદ અવેરી

અવેરી કેશવલાલ ઘેલાંભાઈ. નેમચંદ તથા મોતીલાલ

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુ બુદ્ધિસાગરજી વિલાપુર મુકામે નેઠ વહ ત ને સવારે આડ વાળે કાળ કર્યોનું જાણ્ણી ધણ્ણા દીકણીર થયા છીએ. કેનકોમમાં મહાપુરુષની આમી પડી છે મુંખાઈ સમાચાર પત્ર બુક્પોષથી આપના ઉપર મોકદ્યું છે.

લીઠ અવેરી કેશવલાલ ઘેલાલાઈ અમદાવાદ.

૬૪

રવચંહલાઈ

ચાણુરમા.

વિશેષ શુકૃ મહારાજ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ સાહેનું જના કાલ કર્યાના દીકણીરી ભરેલ સમાચાર જાણી ઘણ્ણાજ દીકણીર થયા છીએ. આ અખર મળવાથી ગામમાં પાખી પડાવી છે. તથા કાલે સતતરબેદી પુના જાણ્ણાવવા નક્કી કર્યું છે.

લી૦ રવચંહ.

આગરા

લી૦ આગરાથી પેથાપુરવાળા શાહ સોમચંહ ગોવિંહરામ તથા પરી ડાઢાભાઈ માણોકચંહ. આચાર્ય મહારાજ કાલ કરી ગયાનો વીજપુરથી તાર હતો ને સાંલળી અમો ઘણ્ણા દીકણીર થયા છીએ.

લી૦ શા. સોમચંહ ગોવિંહરામ—આગરા.

આકેલાથી લી૦ પેથાપુરવાલા. બાદ શુકૃ મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજીના કાળ કર્યાના સમાચાર જાણી ઘણ્ણાજ દીકણીર થયા છીએ. તેમના આત્માને શાન્તિ મળો તેમ ધર્મછીએ છીએ.

શા૦ ન્યાલચંહ ફૂતેચંહ, શા. ફૂકીરચંહ છનાલાઈ તથા શાહ કેશવલાલ મનસુખરામ-પટવા શરધચંહ હાથી તથા બુધાલાલ મંધારામ.

રાજનગર.

એતાનકી રાજનગરથી શાહ પોપરલાલ શામળાસ હીમતલાલ અમીચંહ શાહ. રતીલાલ વાડીલાલ, ચમનલાલ સુખલાલ, રતનચંહ મનસુખરામ તથા શાહ ભાઈલાલ નાનાલાલ જત ચોગનીએ બાલ પ્રક્ષયારી શ્રી ૧૦૦૮ સુરિધરજી બુદ્ધિસાગરજીના અવસાનના સમાચાર સાંલળી અમો સર્વે અત્થંત દીકણીર થયા છીએ. તેમના આત્માને શાન્તિ થાએ. એવું અમો અંતઃકરણ પુરવક ધર્મછીએ છીએ.

૭૦

જ્વેરી ચંહુલાલ સુળયંદ

પાતનપુર.

આજે પુલયપાહ ગુરુ મહારાજ સ્વર્ગ સીધાંયાના માઠા સમાચાર સાંલળી ઘણ્યા હીલગીર થયા છીએ. જૈનોના એક મહા પુરુષની ઓટ પડી ગઈ છે, તેથે વારંવાર એવ થાય છે, પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતી આપે તેવી પ્રાર્થના છે.

દીં જ્વેરી ચંહુલાલ સુળયંદ.

મોહનલાલ ચુનીલાલ.

સુંખાધ.

બીજું અમે સાંલળી ઘણ્યા હીલગીર થયા છીએ કે શ્રીમાન् શ્રી બુદ્ધિસાગરજી આચાર્ય મહારાજ કાલધર્મ થયા. તે સાંલળી અમેને ઘણ્યા આધાત થચ્યો છે. અમે આજસમાં ભળવા આવવા રહી ગયા છીએ. પાંચમાં આરામાં હાલના વખતમાં જૈન કેંદ્રે એક વીક્ષાન ગુરુ ગુમાંયા છે.

વડોદરા.

વડોદરાથી લીં જ્વેરી કેઠાલાલ ચુનીલાલ તથા શાંતિલાલ કેઠાલાલ તથા એન ડાહી અતે જેઠ વદ્દી પ ને હિવસે હડતાલ પાડી હતી. ને ત્યારથી શહેરમાં તથા અહીં કોઈપોણે તથા મામાની પોળે અહૃદ્ય ઓછા ચાલુ થચ્યો હતો. તે જણ્યો.

વડોદરા.

જ્વેરી કેઠાલાલ ચુનીલાલ વિં લખવાતું કે ગુરુ મહારાજે કાલ કર્યો તે નીમિસે જાને વદ્દી પ ને હિવસે મહાજન તરફથી આખા શહેરમાં હડતાલ પાડવામાં આવી હતી. અને મામાનીપોળે તથા કોઈપોણે તથા શહેરમાં પીપળાશેરીમાં અહૃદ્ય ઓછા ચાલુ શરૂ થચ્યો છે. તે જણ્યું સાંહેનું હોય.

૭૧

પરીખ નગીનહાસ મનસુખભાઈ.

આમદાવાદ.

જત ગાંધી કાલરાજ શુક્રહેવ ચોગનિષ્ટ, શ્રીમહૃ યુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરણ કાલધર્મ પામ્યાના અતિશય હુઃખ્ર સમાચાર સાંલળી હૃદયને પારાવાર હુઃખ ઉત્પન્ન થયું છે. છેવટના ટાઈમે દર્શનનો લાલ પણ હું ન લધ શક્યો. તે હૃદયને સાલયાં કરે છે. આવી પ્રથમ છે સર્વની માટે તે રસ્તો એક હિવસ છે. એમ ધારી પૂજય મહુંમ શુક્રહેવ તેમના જીવનના કોય સત્તિતાનાંહડ્ય સત્ત્યસ્વરૂપમાં લીન થઈ કૈવલ્યપહ પ્રાપ્ત કરી અખંડ આનંદ અતુલબેના અને તેમના અમરતમાને પરમશાન્તિ પ્રાપ્તથાએ. એમ ઈચ્છુ છું. આજે બાર વાગ્યા પછી અખર પકી કે ફર્હન કિયા એપોરે એ વાગે થવાની છે અને અત્રેથી ઘણું માણસો ગયા છે. આ અખર પણ સવારમાં મલી-હાત તે સવારની ગાડીમાં અત્રેથી આવી શકત અને પૂજય શુક્ર-હેવનાં મૃત હેઠનાં પણ દર્શન કરી શકત પણ તે અખર મોડી મલવાથી હૃદયને અતીશય એહ થયો છે. આ કલીકાલમાં તેમના જેવા યોગી પુરુષો મલવા હુર્લાલ છે. અનેક લક્ષાજ્ઞનો યાતો આવકોને તો આ અનાવથી હુઃખ થાય પણ જેનેતર પ્રજ્ઞાને પણ પ્રજ્ઞાવીરના શાસનનો આસ્તાંલ ટૂટી પડતાં અત્યાત ક્ષેત્ર થયો છે. પણ તેમાં ઉપાય નથી. પ્રજ્ઞ તેમના પરમપવિત્ર આત્માને શાન્તિ એપો એજ કા શાન્તિ.

ડા. સેવક નગીન.

મુંખાઈ.

મુંખાઈ બંદરથી લીઠ પારી રવગંહ વન્નેચંદ તથા લાઈ છોટાલાલ તથા આઈ અંભાલાલ તથા લાઈ બહેચરલાલ વિગેરે ધીજું દીલગીરી સાથે જણ્ણાવવાનું. કે પૂજય ચોગનિષ્ટ પરમપૂજય આચાર્ય મહારાજ શ્રી....શ્રી યુદ્ધિસાગરસૂરિશ્વરણ મહારાજ ગયા કાલે સવારે આઠવાગે કાલધર્મ પામ્યા છે. તે સાંલળી અમો ધણ્ણાજ દીલગીરી પામ્યા છીએ અને દીલગીરીનો પાર રહ્યો નથી.

૭૨

અમેં કાંઈ કાગળમાં વિશેષ લખી શકતા નથી એજ સંવત ૧૯૮૧
ના જેઠ વદ્દી ૪

લીઠ રવચંહ વજેચંહ તથા ભાઇ છોટાલાલ

મુંખાઈ.

મુંખાઈથી લીઠ મોહનલાલ ચુનીલાલ અવેરી. વિશેષ
લખવાને ધણીજ દીકળીરી થાય છે, જે પૂજય શુરૂ મહારાજશ્રી
બુદ્ધિસાગરજી સૂરીધરણ સ્વર્ગવાસ પામ્યા, તે ખખર જાણી હું
ધણોજ દીકળીર થયો છું. ઓચિન્તુ શુરૂ મહારાજને શું થઈ ગયું? મને
જે વખતસર આપના તરફથી સમાચાર મખ્યા હોય તો જરૂર
શુરૂજ પાસે આવીને દર્શનનો લાલ વૈત પણ હું કમભાગ્ય જેથી શ્રી
શુરૂ દર્શનનો છેવટમાં ભાગ લઈશક્યો નથી. શુરૂજ મારા પરમ
ઉપકારી હતા, અને તેઓ મારા ઉપર અત્યંત કૃપા રાખતા હતા.
સંહેદ્રિ તેઓને પ્રથીને દૂર કરતો હતો. તેની આપસાહેણને ખખર
છે. હતાં મને તેમની નરમ તણીયતના સમાચાર આપના તરફથી
મખ્યા નહીં તે ધણુંજ હુંખતું કારણ થઈ પડ્યું ને ભાવી અનવાનું
અની ગયું. લીઠ મોહનલાલ ચુનીલાલ મુંખાઈ.

અંભાત.

અંભાતથી લીઠ દીપચંહ પાનાચંહ, બકોરદાસ રતીલાલ વીગેરે

પત્ર મખ્યો વાંચી ધણોજ દીકળીર થયા છીએ. પરમ પૂજય
આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી કાલધર્મ પામી સ્વર્ગે સિધાંત્યા તે
વાંચી મનને ધણોજ આધાત થયો. લાચાર તેઓશ્રી જૈન કોમના
એક અતુપમ સાક્ષર વિક્રાન્ત હતા. તેમના અવસાનથી કોમમાં
ખરેખર એટ પડી છે. આવા પુરુષોની ગેરહાજરીથી જૈનની પડતી
જણ્ણાય છે. કાલની ગતી ગહન છે તેમાં ઉપાય નથી. લાંખા વખ
તથી જણ્ણાય છે કે ગયેલા પુરુષોની જૈન કોમમાં એટ પુરાતી નથી
પરંતુ આચાર્ય શ્રીજીની એટ તો ભારે પડી છે.

७३

॥ श्रीहरि ॥

वसो श्री हरीमंदीर ता. ११-६-२५

मास्तर व्यास गोरखन लक्ष्मुराम. गर्द कले श्री भुद्धिं
सागरलु गुड्हेव श्री हरि थया तेवा माठा समाचार मतवाथी
वसोमां भारे गमगीनी हैलाई हती ने डक्ताल घाडवामां आवी
हती. महाराज श्री महान् भुद्धिशाली हता तेमज पक्षा विद्या
विकासी हता तथा दरेक जग्याए सहभेद आगी धष्टुओनां मन
लुती लीधां हतां. एवा महान् पुढ़ आ पृथ्वीमांथी उपही जवाथी
भारे जोट पडी छे.

मुंबाई

शुक्र महाराज येणीनिष्ट आल अह्याचारी आचार्य श्रीमद्
भुद्धिसागरलु महाराजना देवगतना समाचार सांलणी हुं नही
पछु आणो. जैन समुदाय दीक्षणीर छे. जैन कोम्भां महाराज
साहेबनी भोटी ज्ञान गर्द. अतरे भायभते पन्यासलु श्री लक्ष्मी-
विजयलुना ग्रमुभपणे संघ तरक्षथी जहेर सका भरी तेमना
गुण्यगान गाई दीक्षणीरी भतावी हती ने लुव हयानी टीप थर्द
जेना हुं लुव छेडावी आव्यो हतो. ने अपोरे पूजा भष्टुवी हती
ए सहेजे जाणुवा लभुं छुं.

ली० डायालाई न्हातयांह

गांधी आत्माराम

साष्टुंह,

आचार्य श्रीना स्वर्गगमनना समाचारथी थेण्टी दीक्षणीरी.
आचार्य महाराज श्री भुद्धिसागर सुरीश्वरलु महाराजना डेहात्सर्गनी
भभर भणतां गायेने घास नांभवामां आ०युं हतुं अने श्री पश्च
प्रक्षुलु महाराजना डेरासरे त्रिषु दीवस पुजा भष्टुववामां आवी हती.
अत्रेथी गुड्हश्रीना अजिन संस्कारनी क्षीयामां भाग लेवाने भोटी

૭૪

संघ्यामां भाषुसो गया हुता. જેઓએ ગુરુશ્રીની પालખી ઉપાડવामां
તેમજ સમારક ઇંડમાં આવીસો રૂપીઆ ભર્યા હતા. તેઓશ્રીના
સ્વર્ગિગમન નીમિત્તે શ્રી પદ્મપણજી મહારાજના હેરાસરે જેઠ વદી
૧૧ થી અધાનહિકા મહેત્સુવ શરૂ કરવામાં આવ્યો હતો. અને સમ
વસરણુની રચના કરવામાં આવી હતી, દરરોજ ગુરુશ્રીની અનાવેલી
પુલએ ભણુવવામાં આવતી હતી. પુલમાં આચાર્ય શ્રી વિજય
સીધ્યી ચુંબીધરજી તથા મનહરસ્વીજ્યજી ગણી તથા આવકો તથા
સાધવીઓ તથા આવીકાઓ મેરી સંઘ્યામાં હાજર રહેતાં હતાં.
દરરોજ જલતાતની આંગીઓ અનાવવામાં આવતી હતી, આંગી
રચવા માટે અમહાવાહથી મોતીલાલભાઈ આવેલા હતા, ગામનો
ઉત્કાહ અપૂર્વ હતો. તેઓશ્રીના સમરદ્ધની વર્ષિક તીથીએ કાયમ
પુલ ભણુવવા તથા તે દિવસે સાગર ગચ્છને જમણુ આપવા
અવેના આશારામ ઘેલાબાઈએ (૩. ૨૫૦૦) શ્રી સાગરગચ્છને
અર્પણ કર્યા છે. અધાનહિકામહેત્સુવમાં એનદવાળુ પણુ લાવવામાં
આવેલ હતું. ગણી લક્ષ્મિપૂર્વક પૂજા ભણુવવામાં આવતી હતી.

લીઠ સેવકો.

ગાંધી આત્મારામ ઐમયાંદ.

મહેતા દલસુખભાઈ ગોવીંગ.

વરસોડા.

વિ. સહગુરુ મહારાજના સ્વર્ગવાસશી અવેના સંઘમાં અત્યંત
દીક્ષારી થઈ હતી, અમારો સુખ્ય આધાર ગુરુ મહારાજ ઉપર
હતો, અતે અહૃતી એચ્છવની અશાઢ શુદ્ધી ર થી શરૂઆત અને
અશાઢ સુદ્ધી ૧૦ પુર્ણાદુતીથર્થિછે. તે પ્રયાંગે અતે સ ઘે અમારા ગામના
પ્રમણુમાં બહુ સારો લાગ લીધેલ હતો. અમારા કેવા કલ્પિવેકી
અને અજાનને ગુરુ મહારાજે વખતો વખત પધારી ને જે
ઉપકાર કર્યા છે તે ભૂલી શકાય તેમ નથી. ગુરુ મહારાજને આ
ગામ પ્રિય હતું. લીઠ નાથાલાલ.

૭૫

ગાંઝુ. તા. ૧૫-૨-૨૫

પરમ પવિત્ર શ્રીમાન् આચાર્ય મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી
સુરીશ્વરજી દેહસ્વકલ થયાનો પત્ર આંગે તેથી આ અજ્ઞાની લુલાને
ધણીજ દીલગીરી થઈ ને તે નિમિત્ત પરમ કૃપાળું પરમાત્માનું ખાલી
ધરી આત્માને શાંત પાડ્યો. અતેના અમારા સ્નેહી વંગમાં જાયાં
ચાર જાણું સરવે એ દીલગીર થઈ ઘડીલર પ્રલુદ્યાનમાં ક્ષીણ
પરોંયું. સદગત શુરૂ મહારાજે મારા ઉપર તથા આંતિકબાસિં ધર્મને
ધર્માજ ઉપકાર કર્યો છે. પ્રલુસરખા શુરૂ મહારાજ નીરંતર ધર્મ
લાલની આશીશ હેતા સાંલખ્યોજ કરે છે.

મધુરસ્થાદ.

નદીઓદ નાગરવાડો તા.૦. ૨૪૮૬-૮૩૪૫૫૫

પૂજ્યપાહ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના દેહાત્સર્ગના સામ્યાદાર
સાંલળી પારાવાર ઐહ થયો છે. જેવાએ ગુરુ હતા; તેવા લાલની છુટાં
મહાત્મા હતા. મારા પ્રતિ સામિજ્ઞનું મમત્વ ? મને દર્શન આપવા
પારાવાર ક્ષેત્ર વેહી નદીઓદ રસ્તામાં આવે તેવો તેમણે કરેલો
વિહાર અને છેલ્લા મને તેડાવવાના પોતે લખેલા પત્રો એ તાજા-
પ્રસંગો જ્યારે યાહ આવે છે ત્યારે તેમના આંતિમ દર્શનનો મને
લાલ ન મળ્યો. ત્યારે એમ લાગે છે કે કર્મ કરતાં ય પ્રાર્થણ્ય ધર્મવત્તર
છે. આ પત્ર લણું છું ત્યારે તેમની પવિત્ર છાચાં આખ આગળ
તરવરે છે. સં.૦ ૧૯૧૧ પણીના અધા પ્રસંગોનું સમરણ કરવે છે.

નદીઓદ મોસારજી

૭૬

સુમનકાર્યાલય નંબર. ૧૩
ચાપારી સુંખાઈ. તાતો ૧૧-૫-૨૫

શ્રીગનીષ્ટાચાર્ય મહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગરલુણે હેઠયાગ કર્યાના
શોક સમાચાર જાણ્યી હૃદયને હુઃઅ-થાય છે. હૃદયને હુઃઅ થવાતું
કારણ એજ છે કે એમના ગુણો મેં મારા થીબા સંખ્યાઓ જેડે
સંભળ્યા હતા અને એમની છથીનાં દર્શનથી મને ડેઢ મહાત્મા
હોય એમ લાન થયું ને ભાધ હીરાલાલ મારફતે મેં જાણ્યું કે એ-
મણે ૧૦૮ પુસ્તકો રચાં છે એજ એમની સુંદરમાં સુંદર યાદી. એજ
એમના લુલનાં સુવિષ્ણું સામ્રાજ્ય. એજ એમના લુલનો ધર્તિહાસ.
જગત્ ૧૦૮ પુસ્તકો વાંચે વિચારે અને એમના લુલની નકલા-
કરી પોતાનું લુલન આહશ્ય કરે. જૈનધર્મમાં દરેક સાધુ
શ્રી બુદ્ધિસાગરલુણી તુલે આવે અને અહિસાપરમોધર્મનો
ધર્મદ્વાજ અપીલ ધરણી પર ફરકાવે. પ્રભુ એમના આત્માને
અખુટ શાંતિ આપો અને આશીર્વાદનો વરસાદ વરસે એમ હું
અંતઃકરણ પૂર્વીક આથેના કરે છું. એજ અરજ

લીઠ ઈશ્વર.

સુંખાઈ.

પાયધુની ત્રાંખાકાંટા તાતો ૧૦-૬-૨૫

પરમ પૂજય શ્રી જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરલુણ મહારાજ કાલધર્મ
પાખ્યાના સમાચાર સંભળીને મારા લુલને પારાવાર ઐદ ઉત્પન્ન
થાય છે. હું નિર્ભાગ્ય હોવાથી મારાથી કંઈપણ લાલ લેઈ શકાયો
નથી. આજે અમારો સુતર બનાર બંધ રાખ્યો હતો. એટલે આપો
ત્રાંખાકાંટા બંધ રહ્યો હતો. અને નવાળું પ્રકારની પૂજન આડભરથી
અણુવવામાં આવી હતી. અને શ્રીકૃણની પ્રભાવના પણ કરી હતી.
તેમાં ચડાવાના પેસા સારા થયા હતા. આજે સાંજરે ભાવના પણ
આંગી લાખેણ્ણી રચાવેલી છે જણુવવા માટે લખું છું જેડ વઢી ર
અખવાર.

લીઠ વાડીલાલ હોલરામ

૭૭

આલાલાઈ ભાઈલાલ

ચીડા.

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુ બુદ્ધિસાગરલુના સ્વર્ગવાસનો પત્ર
વાંચી અરેનો સંધ ઘણો હીલગીર થયો છે અને સંધે સારી રીતે
પાખી પાળવામાં સારો આદર અતાયો છે. હડતાલ જેવી પાખી
પાળી છે. આચાર્ય મહારાજ જૈન ધર્મના સુગટ સમાન હતા એચો
સાહેબની ઓટ હાલના જમાનામાં જૈન સંધમાં કોઈ પણ
પુરનાર નથી. એજ

૧૧૦ ૬-૬-૨૫

મહુંદા.

વિં કોણ ધારતું હતું કે આમ એકાએક અણુધારેલા અશુભ
સમાચાર અને આવી પહેંચશે. માનનીય પૂજ્ય સદ્ગુરુજીના ઠાલ
ધર્મના સમાચાર આજે મળ્યા. હીલગીર છું પણ ઉપાય શું કરું ?
તેમના જેવા પવિત્ર આત્માને માટે બીજે વિચાર શું કરાય ? તેમના
આત્માની શાન્તિ અર્થે જે અને તે કરવું એજ

૧૧૦ મહુંદાલાલ.

પુના સીટી દોં કોલેજ

હેસાઈ ચુનીલાલ હુદ્દેલાસ

શ્રીમહુ આચાર્ય પ્રભુજી બુદ્ધિસાગરલુસ્તૂરીએ અમરાપુરવાસ
કીધા પછી મારો જૈન તત્ત્વ જાનના લાભનો જરે. એકાએક વહેતો
ખાંધ થયો છે. જૈન શીર્ષોસાશીના ઉદાર અને દયા ચુક્તા ચિદ્ધાન્તોએ
તે પ્રભુજીના સત્સમાગમથી મારા હૃદય ઉપર ઉંડી શુલ અસર કરી
છે. હવે તેઓશીના ઉત્તમ વિચારાની છાપની અસર હરદમ ચાલુ
રાખવા તેઓશીનાં પવિત્ર પુસ્તકો છે. એમ હું નમૃતા પૂર્વક
માનું છું.

૭૮

વિક્રતિપતિ

પાઠણ.

અત્યંત દીક્ષાગીરી સાથે મનમાં ધણુંજ હુઃખ થાય છે કે આચાર્ય ગુરુ મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી દેવલોક થયા. તે જાણી ધણુંજ દીક્ષાગીર થયે છું, પણ એમના આત્માને પરમેશ્વર સુખી અને સતોપ્ષીત રાખે. એમણે એમના દેહનું સહા કર્તાંબ અજાન્યું છે. એજ

૩૧૦ ડાહ્યાભાઈ વૈલાભાઈ

મુંખાઈ.

ગાંધ કાલ સાંજના ચાર વાગે શેડ નગીનહાસ રાયચંદ ઉપર આચાર્ય મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી કાલ કર્યાના સમાચારનો તાર મળ્યો જે સાંલળી અમો ધણુંજ દીક્ષાગીર થયા છીએ ને તે દીક્ષાગીરીનો વળતો તાર ગાંધ કાલ કીયો છે. વળી અતે મહારાજ સાહેબ કાલ કર્યાના સમાચાર સાંલળી આને ખાંડળનર તથા સુડીભન્નર તથા તાંબાકંટો તથા કરીઆણું અજાર વળે ધણુંં અજાર બંધ છે.

દા. ડાહ્યાભાઈ વૈલાભાઈ.

ચીમનલાલ ડાહ્યાભાઈ.

તાંબાકંટા સુંખધ નં. ૩

આચાર્ય શ્રી યોગનીએ શ્રીમહ ગુરુ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વરજી સાહેબના કાળધર્મ પાસ્યાના સમાચાર મલવાથી અમેને આને ધણુંજ દીક્ષાગીરી ઉત્પન્ન થઈ છે, આને અતેના સુતર ખજાર તેમજ ણીલાં ખજારો અંધ રાખી પાણી પાળવામાં આવી છે. તેમજ પૂજા લણુવવામાં આવી છે, તથા પ્રભાવના આંગ્ની વિગેર ધર્મકાર્ય યથાશક્તિ કરવામાં આવ્યાં છે. મહાન् ગુરુશ્રીની આને મોટી ઓટ પડી છે તેનાં માટે ધણુંજ દીક્ષાગીરી થઈ છે આને તાર પણ કર્યો છે.

પ્રતાપ ચુનીલાલ.

૭૮

પાલાડ.

બુરીઅભાઈ જીવણું હત્થા શેડાણી હત્થા લાયચં ફલાઈ
તથા ફ્યાચં હત્થા દીપચં હત્થા.

વિશેષ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી સુરીશરજી કાળધર્મ
પાખ્યા તે સમાચાર સાંભળી અમે ઘણ્ણા દીકળગીર થયા છીએ.
અમેને તથા નૈન કેમને મોગી ઓટ પડી છે એમના આત્માને
શાંતિ મદ્દી.

મોરણી જેઠ વદી ૬

મોરણીથી લીઠ શ્રાવીકાળાઈ માણી હત્થા મોંધીખાઈ રંભા
ખાઈ હત્થા વેકી વગેરે

મહારાજ સાહેબ બુદ્ધિસાગરજી કાળધર્મ પાખ્યાના સમા-
ચાર નીતિવિજયજી આચાર્યના સુખથી સાંભળી બહુજ દીકળગીરી
થઈ છે નૈનનો ઉગતો સ્રૂય આથમી ગયા જેલું થયું છે—

કૃસા ટાઉનથી.

જેઠ વદી ૪ ની અગોરે ઉ વાગે તાર આવેલો તે વાંચતાંજ
મારી આંખો અંધારામાં આવી ગઈ અને હંધથું ભરાઈ આંધું
આચીન્તો આવો બનાવ એકદમ બની ગયાથી દીકળગીરીનો પાર નથી
મહારા પ્રત્યે તેઓ સાંદેખની લાગણી પુરેપુરુષી હતી હું એ વષ
ઉપર વીજપુર ગાંધેલો ત્યાર પછી મહારા કમનશીએ દરશન પણ
થયાં નહીં તેથી બહુજ લાયાર છું. કંનધર્મમાં ખરેખરી ઓટ પડી
તેમાં વળી પાલછુપુરવાળાને દીકળગીરીનો નથી માગું છું કે તેઓ
શ્રીનાથાત્માને શાંતિ મળો તથાસ્તુઃ

૮૦

શાહ લુવરાજ રવચંહ તથા ભાઈ હીરાલાલ.

માણ્સા.

ખાહ અતે આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરલું સુરીશ્વરલું કાળ ધર્મ પાભ્યા એવા સમાચાર કરી વળવાથી અમોને અતીશય દીક્ષારી ઉત્પન્ન થઈ છે. જૈન ડેમમાંથી એક થાંલદો જતો રહ્યો છે. અમોને દીક્ષારીનો પાર નથી ઠંડ ચેન પડતું નથો. એજ સં ૧૯૮૧ ના જેઠ વર્ષી. ૫

લીઠ શાહ. લુવરાજ રવચંહ તથા ભાઈ હીરાલાલ

શાહ તારાચંહ બહેચરદાસ

મુઠ પાટણુ

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરલું સુરીશ્વરલું કાળ ધર્મને પાભ્યા તેવા સમાચાર શેઠ નગીદાસ ઉપરના તારથી જાણી મને ધણ્ણીજ દીક્ષારી થઈ છે. પાચમા આરામાં આવા મહાનુપ્રદીપ મળવા મહા ફુર્લંબ છે. એક ચળકતો હીરે ગુમ થયો છે. ભાવી બનવા વસ્તુ બન્યા કરે છે. એજ

ગુલાખચંહ કાલાઈ

પાલીતાણુઃ.

વિશેષ દીક્ષારીની સાથે લખવાનું કે આજરોજ ગુરૂ મહારાજના દેવલોક પાભ્યાના સમાચાર સાંલળી અમો સૌ ધણ્ણી દીક્ષારી થયા છીએ. ધણ્ણું જ ઝાડું થણું. પંચમકાળમાં આવા મહાનુપ્રદીપની જૈનધર્મમાં માટી ઝાટ પડી. પણ કાલની ગતી ધણ્ણીજ વિચિત્ર છે, એજ

શાહ પુલચંહ મુણચંહ

કટોસણુ.

ગુરૂ મહારાજ દેવગત થયા તેથી અમને દીક્ષારી ધણ્ણી છે. આપને પ્રથમ કાગળ પાનસર લખ્યો હતો. તે કાગળ પાછો આવ્યો છે ને ગુરૂ મહારાજે ધણ્ણો ઉદ્ધાર કર્યો ને ધણ્ણાને પોતે તાર્યો.

૮૧

સુંખાઈ.

સુંખાઈ બંહરથી લીઠ તવકચંહ કેવળ માણુસાવાળા તથા
ચંહલાલ કુંગરથી વીજાપુરવાલા વિગેરે

વિઠ લખવતું કે પરમ પૂજય મહાન् ઉપકારી ગુણુસિન્ધુ
રત્નનાલંડાર આચાર્ય મહારાજ સાહેબ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી સ્તુતી
શ્વરજી કાલધર્મ પામી ગયા તેથી મારા હૃદયમાં દીકાળીરીનો
પાર નથી. તેમ અતેના સકલ સંધને મહાયેદ ઉત્પન્ન થયો છે.
આ કાલમાં આવા ચુગપ્રધાન મહાત્માની મોટી જોટ ગઈ છે. હવે
આખા ચુજરાતમાં કોઈ પણ માણુસને તલ માત્ર પણ વીસરજન
થના પામશે નહિં. મહારાજશ્રીના મહાન् ઉપકારી શાન્તવૃત્તિ
અભંડ ઘ્રણાચયું અદ્વિતીય હતાં. તેમના આત્માને વિરંશ્વી શાંતી
રહેલા. તેઓશ્રી પરમાત્મ પદવિના ધર્ષી બયા હશે. તેમના વીશેમાં
હું એક અવ્ય બુદ્ધિવાળો તૃણું સમ ગુણ ગાવાને સમર્થ નથી પણ
મારી મનોકલ્પના એ મને લાધ્યું. એજ.

ગુરુ મહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગરજી સાહેબના એકાએક કાળ ગમન
થયાના ગમગીની અને હુઃઅહાયક સમાચાર તાર મારઝે સાંલળી
અમારા લુબને તથા અમારા વડીલ લાઇ મોતીલાલભાઈને તથા
અમારા ઘરમાં સરવે એરાં છોકરાંબાને ઘણુંજ હુઃખ થણું છે. ને તે
સમાચાર સાંલળી અમે તુરત સંધ લેગો કરવાની ખટપટમાં પડયા
હતો ને સંગ લેગો કથોં હતો. ને સંધમાં સખત પાખી પાડવાનો
ઠરાવ કથોં હતો. ને રાતના મહુંમના માનમાં ડાશીવાડામાં લેગા
થક શોક પ્રહ શેરીંત કરીને શહેરમાં પાખીનો બાહ્યણ ફેરંથો. હતો.
ને શહેરમાં લેઠ વહીક બુધવારે સખત પાખી મહુંમના માનમાં
પાખી હતી ને ઢારોને પુષ્ટળ ધાસ નંખાંથું હતું. વલી મહુંમના
માનમાં પંચાસરે અહૂએ એચ્છવ માંડવાનો ઠરાવ કથોં હતો.
શ્રીમહદ્વની વિદ્ધતા તથા તેમના ત્યાગીપણુનાં અતે ઘણું વખાણ
થાય છે ને મહુંમની જોટ કોઈ રીતે પુરાય તેમ નથી.

૮૨

મહુંમના એકાએક દેવતોએ પાણ્યાના સમાચાર સંબળી અમારા જીવને ધણી દીકળગીરી થયા કરે છે. ને કાળગમનના માટે આપણો કાંઈ ઉપાય ચાલતો નથી. મહાનું પુરુષની ઓષ્ઠ કોઈ રીતે પુરાય તેમ નથી. ગુરુ આચાર્ય મહારાજ ભુદ્ધિસાગરજી કાલ કરવાથી ધણીજ દીકળગીરી થઈ છે. અને સંઘે પાખી વગેરે બંદોભસ્ત સારો કર્યો હતો.

દેવવાંદવા વિગેરની વીધિ પણું સાગરના ઉપાશ્રેણી રીતે થયો હતો. નેમનિજ્ય મહારાજ હંજુ ચાણુસમે છે. અહીંઅં આંધ્યા નથી પણું અઠવાડીઆ પછી આવવાતું સંબળાય છે.

મુખાંદ.

વિશ્વતું રતન કુદરતે હરી લીધું જાણી અમો ધણ્યા જ દીકળગીર થયા છીએ ને તેને બદલ શું લખવું તેની સમજ પડતી નથી.

બધેકા.

ગુજરાત પુરાતંય મંહિર.

ગઈ કાલે મહારાજશીના કાલધર્મના સમાચાર વાંચ્યા અને સંબળ્યા. અત્યંત દીકળગીરી થક. જૈનસમાજનો એક સ્તાંલ ગયો હવે આપણો તેમના ગુણ્યું અનુકરણું કરવું રહું અને તેમના આત્માની શાાંત ઈચ્છાવી.

લીં આપનો બાલશંકુજી.

૮૩

પાઠણ.

લીખાલાઈ ગોવિંદરામની વિનંતિ છે કે સમર્થ શુરૂ આચાર્ય મહારાજ એમનો વિદેશ અમારા જેવા સંસારને હુઃઅદ છે. બાગમાંથી ભીલેલું કૂલ ચૂટી લેવાથ છે તેમ થયું છે. એજ ધર્માચાર્યની ઓટ પડી છે. તેનો વધુ એને આપણું ઉપર આની પડ્યો છે. વડાસદુશ્રી સુખસાગરજી મહારાજ શ્રી રવિસાગરજી મહારાજ અદ્રથ થયા છે. તેજ અમાણું શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજનું નિર્વાણ થયું છે.

જમનગર.

જમનગરથી લી૦ પારેખ જગન્નાથ જેડા તથા હઠીસંગ ત્થા હાથીલાલ ત્થા છોટાલાલ ત્થા કેશવલાલ ત્થા ચમનલાલ ત્થા ભગનલાલ ત્થા કેશરી ત્થા ક યાલાલ ત્થા જ્યયંહલાલ વગેરે શ્રીમાનું આચાર્ય મહારાજ બુદ્ધિસાગરજી હેલ થયાના સમાચાર વાંચીને અમો ધધ્યાજ દીકળગીર થયા છીએ. એક આપણી જૈન કોષમાં આપણો રતન સમાન હીરો ગુમાંયો છે. અમે વધુ હિવસ હડતાલ પાડી છે ધર્મધ્યાન થયું હતું.

લી૦ જગન્નાથ જેડા—જમનગર.

ખીચેલથી લખીતંગ સીરદારમલ લુલરાજ હળરીમલ શુલાખચંહ ખીમરાજ. મહારાજશ્રીના સમાચાર સાંલળી અતરે ગામમાં રાવલ સાથે હેલો પડાયો. હતો અને આઠમને હિવસે ઉપવાસ આંણીલ સર્જ શક્તિ ભાક્ષક કોખાં હતાં. જેવિ જાહેરે પૂજા ભાણ્યાની હતી, અને એ હિવસ આંગી રચાવી હતી.

જુદા જુદા શહેરોના સંઘોના પત્રો.

શ્રી સંબ સમસ્ત,

કલકત્તા બ'દર.

શાન્ત દાન્ત ધીર વીર, પંચસમિતી, નીચુપિત સુમંકીત, યોગનિષ્ટ
આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહદ, બુદ્ધિસાગરલુણિશ્વરલુણા સ્વર્ગિવાસના
હૃદયલોહક સમાચારનો તાર મળતાં, કલકત્તા શહેરમાં સર્વત્ર લારે
દીકાળીરી પ્રસરી રહી છે અને ગધકાવે પન્થાસ શ્રી આનંદવિજયલુ
ગણીના અધ્યક્ષસ્થાને સમસ્ત શ્રી સંધની, શોક પ્રદર્શિત સભા
મળી હતી. તે વખતે સહગત આચાર્યશ્રીના ગુણાતુવાદ થયા બાદ
શોક પ્રદર્શિત તાર કરવાનો અને હિંદુસાપત્ર લખવાનો પ્રરતાવ
સર્વાતુમતે પસાર થયો હતો જે નીચે પ્રમાણે છે:—

સંપ્રતકાળમાં એક સમર્થ વિદ્વદ્વર્ય આચાર્ય પુંગવનો
વિરહ થતાં સમાજના હત ભાગ્યે, તેમની ઓટ પુરે તેવા વીર
રહનોનો પ્રાહુરીંબ દ્રષ્ટિગોચર થતો નથી, એ સમાજની હીણુદ્યા
સુચ્યવે છે. આવા સમયમાં સુરીધરલનું સ્વર્ગિગમન તે સમાજને
એક નહી પુરી શકાય તેવી ઓટ છે. ભાવી પ્રભળ છે. સહગતના
આત્માને શાન્તિ છાંચીએ છીએ.

ઠરાચ.

Shree Jain Sangh of Calcutta assembled under the Presidentship of Anandvijayji Gani deeply mourns the sad demise of Acharya Shree Budhisagarji Suri and conveys their deep sense of Sorrow. May his great soul rest in eternal peace.

Sheth Pranjivandas Jethabhai.

૮૭

પન્થાસળ શ્રી આનંદવિજયજી ગણ્ણીના પ્રમુખપણ્ણા હેઠળ
મળેલો કલકત્તાને શ્રીસમર્ત જૈન સંધ્ય, આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુ
બુદ્ધિસાગરસુરિજીના અતિ ઐદજનક અવસાન બહલ પોતાનો
અવર્ષ્ણનિય ઐદ જહેર કરે છે. સંદગતના મહાન् આત્માને અમર
ધામમાં ચિર શાન્તિ મળો.

શ્રેષ્ઠ પ્રાણુજીવન જેઠાખાઈ.

શ્રી જૈન સંધ્યની જહેર સમા,

ભાયખલા, મુંબઈ તા. ૧૪-૬-૨૫

અનેના જૈનભાઈઓની એક જહેર સલા જેઠ વહ ક
તા. ૧૪-૬-૨૫ રવીવારના રોજ સવારના દ વાગે ભાયખલા,
ઉપાશ્રયમાં પન્થાસળ મહારાજ શ્રી લલિતવિજયજીના પ્રમુખપણ્ણા
નીચે સંદગત ચોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રીમહુ બુદ્ધિસાગર સુરીધરજીના
કાળધર્મ પાદ્યા બહલ દીકણીરી દર્શાવવા મળી હતી. તેમાં નીચે
પ્રમાણે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

કરાવ.

મુંબઈના જૈન શૈંતાંબર લાઇઝોની આ સલા પૂજયપાદ ચોગ-
નિષ્ઠ શાસ્ત્ર વિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીમહુ બુદ્ધિસાગર સુરીધરજી કાળ
ધર્મ પાદ્યા તેને માટે પોતાના હૃદયની ઉંડી દીકણીરી જહેર કરે
છે. શ્રીમહુ ઉત્તમ ચારિત્રિવાન શાન્તગુણી, કલિ, વક્તા, તથા અધ્યા-
તિમક પુરુષ હતા. તેમણે ઘણા ઉત્તમોત્તમ સ્વરચિત અંગો બહાર
પાડ્યાં છે. જેમનાં લજનો આખાળ વૃદ્ધ ઘણ્ણાજ પ્રેમથી ગાય છે,
જેમની શ્રીમંત સરહાર ગાયકવાડે પણ સુક્ત કંઠે પ્રશંસા કરી

૮૬

છે. તેવા આપણુંમાં મહાન् ગણ્યતા આચાર્યના કાળધર્મ પામ-
વાથી આપણુને ભારે ઓટ પડી છે.

દાઃ લલિતવિજયજી. સુરિનોકા અવસાનકા સમાચાર
સુણકર અનહદ દુષ્ટ હુથા.

મહનાન્ન જે. મહેતા, એરિસ્ટર

ઓ. સે. શ્રી જૈનયેતાંખર કેન્ટિક્સન્સ.

વીરચંદ પાનાચંદ શાહ

ઓ. સે. જૈન એન્ઝ્યુ બોડે.

મણ્ણુલાલ સુરજમલ જવેદી

ઓ. સે. જૈન એસો. આર્દ્ર ધન્દીઆ.

માતિચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆ સાલીસીટ:

ઓ. સે. જૈન મહાવીર વિદ્યાલય

હિરાબાઈ રામચંદ મહાલ

અન્તલાલ વાડીલાલ શાહ

ઓ. મંત્રી જૈન સ્વયંસેવક મંદળ.

લદ્ધુલાઈ કરમચંદ હલાલ

ઓ. સે. જૈન યશોવિજયલુ ગુરુકુળ

મહનાન્ન જે. મહેતા. એરિસ્ટર

ઓ. સે. જૈન માંગરોળ સલા.

શ્રી સંધુ સમસ્ત

પ્રૌણ.

શેડ લગવાનાન્ન પાનાચંદ

x

x

x

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુ બુદ્ધિસાગરનું કાળ કરી ગયા તેથી
અગે એ દિવસ હુક્તાલ પાડી છે. ખરેખર જૈન ફોમને ધણીજ
મોટી ઓટ પડી છે.

૮૭

પ્રાંતીજ જૈન સંધા.

પ્રાંતીજ

આજે હૃહયને અત્યંત આધાતું પહોચાડનાર ફુખદ સમાચાર મળ્યા ગુરુશ્રીના વીચોગ સહાને માટે થયો આપણુંને દીક્ષાસો આપનાર તેમજ બ્યવહારીક તંથા તાત્ત્વીક ધૂંચા પણ ટાળનાર સાચો સારથીક હવે કચારે હરી મળયો ? અરેખર જૈનોનો સાચો હીરો ગુમ થયો. અને સહાજન તરફથી હડતાળ પાડવામાં આવો છે.

જૈનસંગ સમર્સ્ત

નામનગર

પરમ પુન્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી બુદ્ધસાગરજી માહારાજ સ્વર્ગિવાસ થયાનો અને તાર મળતાં નામનગરના સંધમાં ધર્ષણીજ દીલગીર હેલાઈ છે. અને ત્રણું દીવસ અમારી પડહ પાળવામાં આંધ્યો છે. આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગિવાસથી જે દીલગીરી થાઈ છે તે કાગળમાં લખી જાય એમ નથી.

જૈન ડેમે એક અસાધારણું રતન ગુમાંથું છે. આવા પ્રખર વિદ્ધાન સમર્થ યોગી તદ્દન સરળ સ્વક્ષાવી પૂરણું પ્રભાવી અધ્યાત્મ રસમાં મળન શાખ વેતા ઉંચ ચરિત્રવાન મહાનું કંવી અને લુંઘાની ભર જેણું વૈરાગ્યજ ધાર્યો આવા અનેક શુણો જેણું ધારણું કરી જૈન અને જૈનેતર પ્રજાને જે ઉપકાર કર્યા છે એ કોઈ દીવસ વીસરી શકાય એવું નથી. આચાર્ય મહારાજશ્રીની જોટ કોઈ રીતે પુરી પડે તેવું નથી.

સંધ સમર્સ્ત

ગોધાવી.

આચાર્યશ્રી કાળધમ્ પાભ્યાથી સકળ સંધને ધર્ષી ભારે દીકુંગીરી થઈ છે.

શ્રી પાશ્વાલન મંડળ

વડોદરા

૫૮

સંધ સમસ્ત	માણુસા
આણુંહળ કલ્યાણું	વઢવાણ ટાંપ
શ્રી સંધ સમસ્ત,	ઉઝા
જૈન સંધ સમસ્ત	માણુસા
શેઠ આણુંહળ કલ્યાણું	વઢવાણ
જૈન સંધ સમસ્થ	સાદરા
જૈન સંધ સમસ્થ	ઇડિર
	પાલણુપુર

આચાર્ય માહારાજના કાળધર્મથી અત્રેના સંધને ઘણોજ આધાત થચો છે. તેઓ અત્રેના સંધના ખાસ ઉપગ્રારી હોઈ શ્રી વીર વિધોતેજક સુભાના સંસ્થાપક હોઈ તેઓશ્રીની દીક્ષા પણ અત્રે થાઈ હતી તેમની જવાથી લારે પોટ ગઈ છે.

સંધ સમસ્ત	વસો
-----------	-----

શ્રીયુત બાલાભાઈ બેઈતારામ.

સુરીથરળ માહારાજના સ્વર્ગ ગમનથી અત્રેનો સંધ ઘણોજ દીકળાર થચો છે. આચાર્ય મહારાજના સ્વર્ગવાસથી જૈન હોમે એક હીરો ગુમાંયો છે. તેમના આત્માને શાંતિ મળો. ગામમાં હડતાલ પડાવી છે.

પાનસરના યાત્રાણુંયો તરફથી

શેઠ ડાલ્યાલાઈ છગનલાલ પાટણુવાળા	પાનસર.
--------------------------------	--------

પુન્યપાદ ગુરુ મહારાજ ચોગનિષ્ટ આચાર્ય શ્રી યુદ્ધિસાગર નુ કાળધર્મ પાસ્યાના સમાચાર સાંલળી અત્રેના અમો સર્વ યાત્રા-ગુણોને ઘણોજ પોછ ઉપજ્યો છે. સફગતના આત્માની શાંતિ અથે

૯૭

સુવેં જગતાળુઓએ મળી પુણ આંગી પ્રલાવના વગેરે સત્કારો કર્યાં
હતાં. તેઓશ્રીના આત્મને શાન્તિ મળો એવું અમે છંછીએ છીએ.

પરી. રવચંહ નેચંહલાઈ (પાખી) લીમડી.

જૈન સંધ સમસ્ત.

અવેરી કલ્યાણચંહ કૈશવલાલ વડાદરા.

પરમ પૂજય વંદનીય ગોગનીષ આચાર્ય માહારાજ ૧૦૦૮
શ્રી બુધીસાગરજીના સ્વર્ગવાસના સમાચાર દીકણીરી સાથે સાં-
ભજ્યા છે, તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી અતે લારે દીકણીરી દેલાઈ છે.
સહગત્તના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજને લારે એટ પડી છે. તેમના
સરલ શુદ્ધ સ્વલાવ તથા ઉન્નત વીચારોથી જૈન અને જૈનતેર પ્રલ
તેમના સહવાસને ભુલી શકે તેમ નથી. તેમનો અમર આત્મા
સાંખ્યત સુખને પામી આપણું જૈન સમાજની ઉન્નતી માટે સમા
જમાં શુદ્ધ ચૈતન્ય રેડો.

શા. હીમતલાલ થાકરચંહ આકોલા.

સંધ સમસ્ત વીરમગામ.

પરમ પૂજય આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્વરજી
ના સ્વર્ગિયનના સમાચાર મળતાંજ સંધમાં લારે દીકણીરી
દેલાઈ છે અને પાખી પાડવામાં આવી છે.

વહેરા વાહીલાલ પરસોતમહાસ
શેઠ છગનલાલ અતુરહાસ.

૬૦

जैन संघ

છાટી સાહિ (મેવાડ)
તા. ૧૧ જુન સને ૧૯૮૫

શ્રીમાન આચાર્ય વર્યશ્રી ભુદ્ધિસાગરજી સૂર્યિક્ષરજી મહા-
રાજનું સ્વર્ગારોહણ સાંભળી અતે શ્રી સંઘ ધર્માં એહ દર્શાવે
છે. પૂજ્યપાદશ્રીએ ધર્માં ઉપકાર કર્યો છે. અને સંઘમાં એક
સમર્થ આચાર્યની જોટ થઈ છે. મહુંમના આત્માને શાન્તિ મલવા
જૈન પાઠશાળા કન્યાશાળા લાઠશ્રીરી બંધ રાખવામાં આન્યાં છે.
અને પ્રભુ પ્રાર્થના કરવામાં કરવામાં આવી છે કે, મહુંમનીના
આત્માને શાન્તિ મળે હાલ એજ.

નોટાણું.

શ્રી નોટાણાથી લીઠ સંઘ સમર્સ્ત તથા સેવક મણીલાલ ગો-
પાળનાસ. લખવાતું કે અમેએ આજદેાજ સાંલગેલું ને શુરૂમહા-
રાજ સુરીધરજી ભુદ્ધિસાગરજી મહારાજ સાહેબજી દેવલોક પાસ્યા.
તે સાંલળી અમે ધર્માજ દીકળીર થયા છીએ. અમે પરમાત્મા
પાસે વિનંતી કરીએ છીએ ને શુરૂ મહારાજના આત્માને શાન્તિ
થાઓ. વળી અમે અતે તેમના સમાચાર સાંલળી તરતજ
પાખી તથા પૂજા ભણ્યાની છે મહારાજશ્રીના ગુણો. અમેને
ધર્માજ યાહ આન્યા કરે છે. લીઠ સેવક મણીલાલ ગોપાલ

વેરાવળ.

વેરાવળથી તપાગચ્છને સંઘ હીઠ શાઠ ખુશાલબાઈ કરમ-
ચંદ તથા વહેલા કરમચંદ વછરાજ. પીળું લખવા દીકળીરી છે કે
આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ ભુદ્ધિસાગરજી કાળધર્મ પાસ્યાના સમા-
ચાર છાપામાંથી જાણ્યા છે. તેથી સંઘમાં દીકળીરી પેહા થઈ છે.
તેથી શ્રી ચિંતામણીના દેરાસરમાં યુના પરલાવના તથા આંગી-
રેશની કરી છે. તેમના માનમાં પાઠશાળા બંધ રાખી હતી.

દાઠ મેતા સવળ દેવજી સંઘની પરવાનગીથી.

જુદી જુદી સ્વર્ણાયોના પત્રો.

સુંબાઈ માંગરોળ કૈન સલા.

સુંબાઈ.

શ્રી સુંબાઈ માંગરોળ કૈન સલાની મીઠીંગ તા. ૧૯-૬-૨૫
ના રોજે મળી નીચે પ્રમાણે ઠરાવ કર્યો છે.

ઠરાવ.

આચાર્ય માહારાજ શ્રીમહૃ ભુદ્ધિસાગર સુરિશ્વરલુના કાળ
ધરમ પાખ્યાના સમાચારથી આ સલાની મેનેજંગ કમીટી ઘણીજ
દીકારીએ થાય છે.

હેવકરણ સુણા.

પ્રસૂત

કૈન ઓફિસ.

ભાવનગર તા. ૧૧-૬-૨૫

તાર મળ્યો. પૂજય આચાર્ય શ્રી ભુદ્ધિસાગરલું મહારાજના
સ્વર્ણવાસની અભર જાણી. કૈન સમાજ માટે એક સ્તરંલ દુંગી
પડ્યો. હોય તેમ હુંઘ થાય છે. પ્રાણ છું કે સદ્ગતનો સ્વર્ગિય
આત્મા પુષ્ટ બૂભિમાંથી પણ શાસન તરફ અની દિલ્લી વરસાવે.
આ મહા પુષ્ટની એટ કોઈ રીતે પુશાય તેમ નથી. પરન્તુ લાવી
પાસે આપણે નિરૂપાય છીએ તા. ૧૦ સહર

લી. શ્રી સંધનો સેવક હેવચંડ હામળુના જયલુનેન્દ્ર

કૈન ઓફિસ

ભાવનગર.

ગાંધી કાલે પરમ પૂજય આચાર્ય શ્રી ભુદ્ધિસાગર સુરિલુના
સ્વર્ણવાસની અભર મળતાં આપણુને એક રતન ગુમાવવા માટે એદ
થાય છે. સદ્ગતનો ઉચ્ચ આત્મા કેવલયને વરે એમ પ્રાર્થું છું..

૪૨

જૈન આત્માનંદ સલા.

લાવનગર.

તા. ૧૧-૬-૨૫. આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહે બુદ્ધિસાગરજી મહા-
રાજ સ્વર્ગવાસ પાખ્યાના સમાચાર સાંલળી આ સભાને પારાવાર
દીકણીની થઈ છે. પૂર્બ ગુરુમહારાજના સ્વર્ગવાસથી જૈન હોમનો
એક સ્થાન હુંટી પડ્યો છે. તેમનું નીષ્ઠલંક ચારિત્ર જૈન સમાજ
ઉપર પરમ ઉપકાર કરવાની તીવ્ય આકંસા હૃદયની સરળતા
મીલનસારપણું વિદ્ધતા આહિ અનેક ગુણોથી વિલુખીત ગુરુ
મહારાજની જૈનસમાજને પુરેપુરી ઝોટ પડી છે. છેલ્લી ઘડી સુધી
ને મહાત્માએ જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરવા નીમીંતો પુષ્ટકોનું
અને લેખન કાર્ય કર્યો કર્યું છે. એટલુંજ નહિ પણ અનેક અંશો
લખી જૈન સમાજને માટે પાછળાને જ્ઞાનનો અમૂલ્ય વાર્તસો સુકી
ગયા છે તે ઉપકાર જૈન સમાજ કોઈ રીતે ભુલી શકે તેમ નથી.
તદ્દું ઉપરાંત પોતાના સંજમ માર્ગમાં જ્ઞાન ધ્યાન સજલય વીગેરે
કૃથાયો. કરવા સારા સારા ઉપયોગી અંશોનું તૈયાર કરવાનું કરેલું
સત્કાર્ય પણ જૈન સમાજ ઉપર પુરેપુરે. ઉપકાર કરી આશ્ર્ય
ચહિત કરી નાખે છે. તેઓની ઝોટ પુરી શકાય તેવી નથી. ગુરુરાજ
અનેક રીતે પોતાની પાછળ અમર કિર્તિ સુકી ગયા છે.

શ્રી વિજયધર્મકારાક સભા

લાવનગર.

જૈન સમાજમાં આંગળીના ટેરવે ગણ્યાતા આદર્શ મહાત્મા-
એની નામવલીમાંથી એક ચળાકતું રત્ન આપણે ગુમાંયું છે. જેની
ઝોટ અધ્યાત્મની ફુનિયાને આજની ઘડીએ તો ન પુરાય તેવી છે.
એક વર્ષ આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિ ત્રીજે વર્ષે શ્રી વિજયવીરસૂરિ
ત્યાં તો ચોણે વર્ષે શ્રી બુદ્ધિસાગરજીસૂરિ ચાલ્યા ગયા, આમ
સમાજમાં પુલ્ય આચાર્ય કીનો થતો સ્વર્ગવાસ નોંધ અમારું
તમારું અને પ્રત્યેક શાસન ભાગનું હૃદય કુંદિત થાય એ સ્વભાવીક
છે. ગુરુદેવના સ્વર્ગવાસથી હુંણી થએલી સભાઓએ નીચેનો
કરાવ કર્યો છે.

૪૩

ઠરાવ

જૈન સંધના સ્થાલ શાસન પ્રલાવક અધ્યાત્મરાનપ્રચારક અને જીવન પર્યંતના સાહિત્યસેવક પૂજય આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિના હઃખદ સ્વર્ગગમનથી સાધુસમુદ્દાયના આદર્શ મહાત્માઓની નામાવલીમાંથી એક ચમક્કતુ રતન ઓળું થણું છે, અને જૈનસમાજ, અધ્યાત્મરસીક જનો, સાહિત્યજનો અને ગુર્જર દેશે એક જીવનભરનો મહાન અને સાચો ઉપદેશક, વિચારક અને કાયંકર્તા ગુમાંયો છે, તે બહલ સલા સાચા હૃદયથી દીલગીરી અને દીલસોળ હથ્યાવે છે.

કરાંચી

તા. ૧૯-૬-૧૯૨૫

શ્રી જૈનધુવક્રમંડળ

રખુણેઠ લાઈન કરાંચી.

પરમ પુજય આચાર્ય મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી સુરીના કાલધર્મ પામવાના હૃદયલેહક સમાચારનો તાર ભળતાં હમારા હૃદય ઉપર લારે આવાતું થયો છે. અનેના જૈન સંધની મેનેલુંગ કમીટીની મીટિંગ એલાવાની એક જાહેર સલા એલાવવાની તૈયારી ચાલે છે. સાધુ વાસવાનીલુને વાત ઠરતાં તેઓ પણ ઘણ્યા હીલગીર થયા. પુનય ગુરુશ્રીના કાલ ધર્મથી જૈન ફોમને એક ન પુરી શકાય તેવી યોટ ગઢે છે.

પોપટલાલ શ્રીલોલાલાશ શાહ.
સે. જૈન ધુવક મંડળ.

૬૪

નાગોરીશરાહ, અમદાવાદ.

શ્રી જૈનશૈતાંખર મૂત્રિષુજ્ઞક બોર્ડિંગ

આ બોર્ડિંગના સંસ્થાપક હિતેચું યોગનિષ્ટ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહ ભુદ્રિસાગર સુરિધરળના કાંગધર્મ પાભ્યાથી આ બોર્ડિંગના વિદ્યાર્થીઓ ઘણું દીક્ષાર થયા છે. તેઓશ્રીના સહપદેશ અમૃતથીજ આ બોર્ડિંગ હૃયાતિમાં આવી છે, તેઓ સાહેબે તે સ્થપાદ ત્યારથી આજ સુધી અમી બરી દ્રષ્ટિએ નિહાળી છે. તેથી આજ રોજ વિદ્યાર્થીઓની એક ભીરીંગ મળી મહારાજ સાહેબના આત્માની શાન્તિ ધર્યાનાર નીચે પ્રમાણે ઠરાવ કર્યો છે.

ઠરાવ

હુમેં શ્રી જૈન શૈતાંખર મૂત્રિષુજ્ઞક બોર્ડિંગના વિદ્યાર્થીઓ શ્રીમહ આચાર્ય મહારાજ શ્રીભુદ્રિસાગર સુરીધરળના સ્વર્ગવાસ પાંચાના સમાચાર જાણી ઘણું દીક્ષાર છીએ. મહારાજ સાહેબ પોતેજ આ સંસ્થા માટેના અરેખરા ઉપદેશક હતા. તેઓશ્રીના ઉપદેશથીજ આ સંસ્થાની સ્થાપના થઈ છે અને આ બોર્ડિંગના બોર્ડરોએ, આ સંસ્થામાં રહીને ને લોલો મેળોયા છે, મેળવીએ છીએ, અને હુએ પછી મેળવશું તે તેઓશ્રીની કૃપાતુંજ કર્યા છે. તેઓશ્રીના અવસાનથી આ સંસ્થાને કારે ખોટ પણ છે. અમે સર્વ તે માટે શોક પ્રદર્શિત કરી તેમના આત્માને શાન્તિ ધર્યાએ છીએ.

શા. ડાલ્ફાભાઈ ઉમેદયંદ
સુપ્રી.

મહાવીર ચારીત્રતનાશ્રમ.

સેનગાઠ (કાઠીયાવાડ)

તા. ૧૨-૬-૧૬૨૪

આચાર્ય શ્રીમહ ભુદ્રિસાગરસૂરિજ મહારાજના સ્વર્ગવાસનો તાર મદયો. વાંચી અતી હુખ થયું છે. હેલવંહન આહી કીયા કરી છે.

શા. હીરાચંદ કક્ષબાઈ
જૈન કન્યા વિદ્યાશાળા

અમહાવાહ.

એક સમર્થ વ્યક્તિ શાંત મુત્તીના જૈન કોમભાવ અભાવ થયો.
છ. એ જૈનોના કમ લાગ્ય શીવાય બીજુ હાંઈ નથી. બધુંથે મલી
શકે છે. પણ વીશાળ દીલના મહાત્મા મહાત્મા આ કલીકાળમાં હુલ્લેલ
છે. આપણે માથે હુખ્નો ડુંગર દુટી પડ્યો છે.

ગુરુ મહારાજ સ્વર્ગવાસ પામ્યાનો તાર વાંચી ધણ્ણા દીલગીર
થયા છીએ. પાઠશાળામાં રણ પાડવામાં આવી હતી અને શહેરમાં
પણ હડતાળ હતી.

શ્રી યશોવિજયલુ જૈન ગુરુકુળ.

સ્થળ પાલીતાણુ.

ગુરુદેવશ્રીના સ્વર્ગવાસ સંબંધી સમાચાર હેલાતાં અહીંઓં
ગુરુદેવશ્રીના વિરહ માટે પરમ દીલગીરી હેલાણી હોય છે. આપના આ
સેવકને પણ હૃદયમાં પુરતી દીલગીરી ઉત્પન્ન થઇ છે.

આચાર્ય મહારાજશ્રીની જૈનસમાજ તેમજ જૈનેતર સમાજ
ના કલ્યાણ માટેની પરમ લાગણી કોઈપણ વ્યક્તિથી અનાણીનથી.
એ મહાત્માને દરેક કોમ સરખીજ રીતેજ પીળાણી હતી. અઠાડે
વરણુના લોડો એ મહાત્માના વચ્ચનુંપોને જીવતા હતા અને
એ વચ્ચનુંપોથી સેંકડો પ્રાણીએએ પોતાના જીવનમાં અલૌકિક
સુગંધી પ્રગટાવી વર્તમાનમાં જન સમૃદ્ધાયને એ સુસેવાનો લાભ
આપી રહ્યા છે. આવા એક સમર્થ મહાપુરુષનો વિરહ થતાં જગત્તના
તમામ પ્રાણીએને સ્વાભાવિક દીલગીરી થાય એ નિર્વિવાહ છે.
ગુરુ મહારાજશ્રીઅતું અગાધ જ્ઞાન, એઓની શાસનપ્રિયતા,
તેઓની શૈલી, કાંયની રસીકરતા, વચ્ચની મહુરતા અને
યોગની એકાશ્રતા એવા અનેક ઉજવળ ગુણોની પંક્તિ જેતાં
અન્યત્ર એવા હિંય પુરુષ હાથ લાગે તેમ નથી. ગુરુ મહા-
રાજ શ્રીએ રાજ મહારાજએને તથા ડાક્રડા ગિરાશાદ-

૮૬

રોને પણ અતુપમ ઉપહેશ આપી અહિંસા ધર્મના આરાધક ધનાંયા છે. એવા શાશ્વતના સ્તંભ તુલ્ય શુદ્ધમહારાજ શ્રી સ્વર્ગમાં જતાં તેચોની ઓટ કોઈ રીતે પુરી શકાય તેમ નથી. આપ સાહેણે અંતીમ અવસ્થામાં શુદ્ધ મહારાજશ્રીની અતુપમ સેવા અનની છે એ એ અમૂલ્ય સેવાનો અને તેચો શ્રીના શુલ આશીર્વાદનો પરમ લાલ આપે મેળાંયો છે. એ માટે હૃદયમાં ઉચ્ચય લાવના અગટ થાય છે. આચાર્ય મહારાજશ્રીના અલૌકિક શુદ્ધો અને એઓનો ઉજવળ પ્રેમ એ વાર્તાવાર થાક આવતાં હૃદય ભરાઈ આવે છે.

ॐ શાન્તિ: લીઠ શેડ વિલુવનદાસના ડોટીશ વંદના
પાલીતાણા તાઠ ૧૪-૬-૨૫ રવીવાર જેઠ વદી ૮

શ્રી યશોવિજયજી જૈન શુદ્ધકુળ
રા. શંકરલાલ ડાહ્યાલાઈ કાપડીઆ,
સુપ્રી. જૈન શુદ્ધકુળ
પાલીતાણા.

શુદ્ધ મહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંલળી સર્વને ધાર્ષેણ ખેડ થયો છે. સમાચાર મળતાંજ „વિદ્યાલયતું“ કામકાજ બાંધ કરી વિદ્યાર્થીઓ અને એશ્રીસ સ્ટાઇલ વગેરેની એક મોટી સલા લરવામાં આવી હતી. જેનો રિપોર્ટ જૈનપત્ર ઉપર મોકલ્યો છે. સહગત સુરિષ્ટરાજુનો હારદીક પ્રેમ નીખાલસ હીલ અને શાનની ગંભીરતા સ્મરણુમાં આવતાં ચક્ષુ આંસુથી દ્રવે છે. શુદ્ધમહારાજના સ્વર્ગવાસ થયાના સમાચાર મળતાંજ પડેલી ઓટ માટે આખા જૈનસમાજને ગમગીની થાય એ સ્વલાવીક છે તેચોશ્રીના અસણ વીરહંથી જૈનસમાજમાં અસાધારણું ઓટ પડી છે. ઉભ્યી પ્રભના ઉદ્ઘાર અર્થે જમાનાને અતુસરીને જૈનસમાજની અલીવુદ્ધિ કરવા તેચોશ્રીના જેટલો લગીરથ પ્રયત્ન કરનાર પુરુષરત્ન વિશ્વમાં વીરલ હશે. શુદ્ધશ્રીની અતુપમ દૈખન શૈલી, વાક્યાતુર્ય, કાંય પદુતા લલભલાને હેરત પમાડે છે. શુદ્ધહેવશ્રીના બહેળા વચન પ્રભાવથી

૬૭

અને સીકાંત સમુદ્રના અવગાહનથી જૈનસમાજ વચ્ચે લીનલીન દેશના મહાન् વિદ્યાનોચ્ચે સહગતને શ્રી શાસ્વતીશારવ નામનું અનુપમ ધીર્ઘ અર્પણ કરેલું જેને શ્રીમહે છેલ્લા હમ સુધી દીપાંથું છે. ગુરુશ્રીએ જૈનશાસન માટે સેકડો પુસ્તકો રચીને જે અમુદ્ય વારસો સુફેચો છે તેને માટે જૈનસમાજ સંદૂચે માટે તેમની દૃષ્ટિ છે આવા એક અદ્વિતીય અલૌકિક અને અસાધારણ શક્તિવાળા મહાપુરુષનું અવસાન સંખળતાં અમે સર્વનાં હૃદયમાં આરે વ્યથા ઉત્પન્ન થઇ છે.

આ સંસ્થાના જન-મહાત્મા પરમપિતાસ્વરૂપ સુરિધિરજી આ જગતમાંથી યાદ્યા જતાં ગુરુકુળને મોટી ઓઠ પડી છે. તેઓશ્રીનું મહાત્માવડાપણું અખાડ અધ્યાત્મરચયાર્ય અને પુસ્તકો લખવાની અપુર્વી, શક્તિ અવદોક્તાં કદ્યા વિના યાદતુનથી કે જૈનસમાજે એક સમર્થ મહાપુરુષ ગુમાંયા છે. જૈનોમાંથી પ્રાય: નાણ થાંલી ચોગ વિદ્યા તેમજ અધ્યાત્મવિદ્યાનો પુનરોધાર કરવા અર્થે તેમજ સર્વે દર્શાનમાં જૈન દર્શાનની અડકત્વતા વધે તેવી રીતની વેખન તેમજ વ્યાખ્યાન શૈલીની હાલના વખતમાં પહેલ કરનાર આ મહાપુરુષજ હતા. એ મહાત્માના અમર આત્માને શાન્તિ મળો.

શાકરલાલ ડાહ્યાલાઈ કાપડીએ
ગુરુકુળ સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ.

શ્રી વિદ્યાર્થી આક્ષમ

સુરત

આપણા હૃદય વહ્લાલ નૈત્રમણી પરમ પ્રિય છત્રીસ ગુણ-સંપન્ન અધ્યાત્મરચયાર્યવીભૂષિત શ્રી શાસન ઉદ્ઘારક આચાર્યપદ વીભૂષિત મહાજ્ઞાની સાક્ષરવર્ય સાહીત્યવિર્ધાર્દક પરમ પુજ્ય શ્રીમાન ભુદ્ધિસાગર સુરિધિરજીના ઐહજનક મૃત્યુથી આ આક્ષમના વિદ્યાર્થીઓને અવર્ણનીય ઐહ ઉત્પન્ન થયો છે તે જાહેર કરવા વિદ્યાર્થીઓની એક સલા મળી હતી અને નીચેનો ઠરાવ કર્યો હતો.

૫૮

કાવ.

સુરત વડા ચૌટા જૈન વિદ્યાર્થી આશ્રમની સલા સહૃગત
આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીના અવસરિની માટે હારદિક શોષ જહેર
કરે છે અને મરહુમના આત્માને શાંતી હચ્છે છે. એમના
અવસાનથી જૈન સમાજને ભારે ઓટ ગઈ છે.

શ્રી પાર્વતીજીન મંદળ

રાવપુરા, વડોદરા.

સમર્પત જૈનાચાચોમાં અથગણ્ય ચોગનિષ્ઠ ગુરુ મહારાજ શ્રીમદ્
બુદ્ધિસાગરજી માહારાજ કાળધર્મ પાઠ્યાના સમાચાર અમારા
મંદળને મળતાં અતિશય હીનગીર થયા છીએ. વડોદરા શેહેરના
સંધ સાથેનો તેમનો સહવાસ ઘણો હતો તેમજ અતેના ઉપાંક્ષય
ઉપર તેઓશ્રીનુ' હૃદય ઘણુ' કૃપાવંત હતું. તેથી જ્યારે જ્યારે
તેઓ અતે પદ્ધારતા ત્યારે મામાની પોળના ઉપાંક્ષેયજ વિશેષ
સ્થીરતા કરતા અને સંધળને દર્શનનો લાલ આપતા, તેથીજ
અતે તેઓની પ્રતીમા જણે ખરી હોય એમ લાગે છે. તેમની
હજરીમાં હરરોજ રાત ડિવસ અતેના રહીશો તેમજ અન્યદર્શની
વિદ્ધાનો અને તેઓ શ્રીનાં લજનો પ્રેમથી ગાનાર મંદળ આ ઉપાં
ક્ષેયમાં આવી અતિ ઉંદ્લાસથી તંબુરા વિગેરે સાહિત્ય સાથે
લજનની ધૂન મચાવતા. આવા તેમના પુન્ય સમાગમને લીધે જો
કે તેઓશ્રીને અતે આવે વરસો થઈ ગયા છતાં તેઓશ્રીની મુર્તિ
અતે ખરી હોય તેમ લાગે છે. તેમના આત્માને શાન્તિ મળો.

શા. મંગળદાસ તારાચંદ. પ્રમુખ
શા. વાહીલાલ હીમતલાલ
શા. ચીમનલાલ મનસુખરામ
સેકેટરી.

૪૫

શ્રી.

શ્રી અમદાવાદી હશાશ્રીમાળી વણ્ણિક બોર્ડિંગ

રાવપુરા. મામાનીપોળ વડોદરા

શ્રીમદ્ જ્યાચાર્ય મહારાજ શ્રી અળુતસાગર સુરિલુની
પવિત્ર સેવામાં શુલ સ્થળ પ્રાંતિજ. યોગ્ય શ્રી અમદાવાદી
હશા શ્રીમલી વણ્ણિક બોર્ડિંગની મેનેજલંગ. કમીટીના મેંબર.
રોની વંદ્ધના ૧૦૦૮ વાર અવધારશોલ વિ વિ. ને અમારી
બોર્ડિંગની આજે મળેલી મીટિંગ યોગનિષ્ઠ અદ્યાત્મજ્ઞાનહિવાકર
પરમૈષાપકારી શાખવિશારદ મહાન્ કવિરાજ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર
સુરિશ્વરલુ કે જેએ આ બોર્ડિંગના આધપ્રતિષ્ઠાપક હતા એમના
સ્વર્ગંગમનથી અમે ઘણ્ણાજ દિક્ષારી થયા છીએ અને અમે
સ્વર્ગંશ્વથના આત્માને ચીર શાંતિ ધર્છીએ છીએ અને કમીટીએ આ
બોર્ડિંગના મકાનમાં શ્રીમહનો જારો હેઠો તૈયાર કરી મુક્તવા ઠરાવ
કર્યો છે. સંવત ૧૯૮૧ ના અશાઢ વહ ઉ રવીવાર તા. ૧૨-૭-૨૫

સેવક.

દાદ્યાલાઈ મગનલાલ પરીઅ

ઝી. એ. એલ. એલ. ઝી.

ઝી. સેક્ટરી.

શા. ગ્રીલોવન છોટાલાલ.

પ્રમુખ.

શ્રી યશોવિજયજી નૈન ગુરુકુળ.

એદજનક અવસાન

પાલીતાણા તા. ૨૧ ઝી.

વિલપુર આતે શાખવિશારદ યોગનિષ્ઠ શ્રીમદ્ ક્લેનાચાર્ય
શ્રી બુદ્ધિસાગરલુ સુરિશ્વરલુના કાળધર્મ પારયાના સમાચાર
મળતાં ગુરુકુળના સવં ધાર્મકો અને કાર્યવાહકો અત્યંત દીક્ષારી
થયા. તરતજ વિદ્યાલય બંધ કરવામાં આવ્યું અને બાધોદે આશરે
ત્રણ વાગે એઓશ્રીની દીક્ષારીમાં એક સલા લેંદવામાં આવી.
ગુરુકુળના સુપ્રિન્ટેન્ટનું શંકરલાલભાઈ તથા પર્દિત શ્રી ત્રલુલન
દાસભાઈએ દુઃકમાં એઓશ્રીનું લુલન રહેણી કરણું શાખપત્રે

૧૦૦

અમૂಲી સેવા અને ધર્મ પ્રતેનો પ્રેમ વિજેતે આબદોતું અસરકારક વિવેચન કરી સચોટ અસર ઉપલબ્ધી હતી. એ ઉપરાંત રાતે સુતી વખતે ફરેક વિદ્યાર્થીઓ એક એક નવકારવાળી ગણી હતી. એમના અમર આત્માને પ્રભુ શાંતિ સમર્પો એજ અભ્યર્થના.

એઓશ્રી મહાન् યોગનિષ્ઠ, શાન્ત અને પ્રમાવિક હતા તેમજ સંપૂર્ણ ત્યાણી અને ખાળ અધ્યાત્મરીતી હતા. એમના જવાથી જૈન આલમમાં ન પુરી શકાય એવી જખરજસ્ત ખોટ પણ છે. એમના જવાથી જૈન કોમનો દીવો જુબાઈ ગયો છે. એમનો અભ્યાસ, એમનો જૈનોપર પ્રેમ એમનો યોગ અને એમતું શુદ્ધ ચારિત્ર એ સર્વને આક્ષર્યમુંઘં બનાવતાં, એમની વાણી તો અમૃતજ હતી. કેખક તરીકે પણ એઓશ્રીએ સમસ્ત વિશ્વના કલ્યાણાર્થ કેટલાએ અત્યુત્તમ યોધમય થશે। રચેલા છે જેમાં યોધભાડાર અખુટ લર્હો છે. એ જૈનપ્રજાને એક 'વારસો મબ્ધી એમ માનવાતું' છે.

મહાન् પુરુષો હુનિયામાં જવદેઝ જન્મે છે અને તે પણ આમ એકાએક ચાલ્યા જય એથી અમારાં હુદ્દય કેમ ના રહે ! એમની દીલગીરીતું વણ્ણું કયા શાણ્દેંમાં કરવું ? અરે ! આ પ્રપંચી હુનિયામાંથી અત્યારે તેઓશ્રીએ પોતાની જીવનલીલા સમેરી લીધી. ઇકત યોડાજ સમયના મંહવાડે એ હિંયજીવન રોળી નાખ્યું. એ એટાનો આંક ગણી શકાય તેમ નથી. એઓશ્રી તો નષી સ્વર્ગમાં ગયા હશે. અને ત્યાં એઠા પણ અમારા ગુરુકુળને સંભારતા હશે, નમન એ યોગીને ? જેણે હુનિયામાં વિચરીને અહિંસા ધર્મનો પડહ વગડાવ્યો છે. એઓશ્રી સહાય અમર છે. અમારી પ્રાર્થના છે કે એઓશ્રીનો આત્મા અત્યંત શાંતિ પામેં. જ અસ્તુ.

દી.

વિદ્યાર્થી તલકચંદ માવલ
તંત્રી હસ્તકિલિભિત માસિક “વારબાળ,

૧૦૧

શ્રીમહુના સ્વર્ગમન સર્વિંદી વર્તમાન પત્રાના ઉતારા

જૈન તા. ૧૪-૬-૨૫

સ્વર્ગ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી,

લગભગ ત્રણેક માસ ઉપર ચોગનિષ્ઠ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીની માંહળીએ ગંભીર રૂપ પકડયું હતું. સદ્ગાર્યે જાણે કે મહાતની સાથે લકીને પુનર્જીવન પામ્યા હોય તેમ ઉકીને ઉભા થયા, તેમના લકોતો, અતુયાથીએ અને અતુરાણીએના મહાં ઉપર પ્રપુદ્ધતા છવાઈ, પણ એ પ્રપુદ્ધતા ઠગારી હતી અને નિષ્ઠુર કાળધર્મે ને આશા પ્રેરી હતી તે પાછી નિરાશામાં પરિષ્વભાવવા અર્થે હતી. તેથી તો કલ્પના પણ ભાજ્યે જ કોઠ કરી શકે! અને અમે જાણીને મર્માંડિત થયા છીએ કે સાહિત્યના મહારાષ્ટ્રી, ચોગના અનન્ય ઉપાસક અને જૈન શાશનના સમર્થ આરાધક આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી વીજાપુરમાં ગયા મંગળવારે સવારના આ કુર માંહળીના પરીષ્ણામે દેવલોકમાં જઈ વસ્યા છે? બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ એટલેજ સાહિત્યની સરીતા, ચોગની પ્રેરણા અને નિરપેક્ષપણાનો નિવાસ. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય અને શ્રી હરિલઙ્ગસ્તૂરિ સમા હૈવી શક્તિસંપન્ન પુર્ખેની દિગન્તગામી પ્રતિભા અને અખંડ બુદ્ધિગોરવ નિરાણી આપણે ઘડીભર આશ્ર્યસુગંધ થઈ જઈએ છીએ. પરંતુ આ હીણુ ગણ્યાતા કાળમાં શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજે, એકનિષ્ઠા અને સાત્યતાથી જૈન સાહિત્યની ને સેવા કરી છે તે જૈનસમાજના ઈતિહાસમાં ઉજવળ અક્ષરે આદેખાશે એ વિશે અમને દેશ માત્ર પણ શંકા નથી. પ્રેમાનંહ કવિએ ગુજર્ાતી ગિરાને બીજી સમોવડી ભાષામાં ગૌરવવતી બનાવવાને અર્થે કે પણ કયું હતું અને એ પણ પણવા ને ઉજગરા વેઠયા હતા તેનું શ્રી બુધ્ધિસાગરજી મહારાજની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ જેતાં સ્મરણું થયા વિના રહેતું નથી. જૈનેતર

૧૦૨

સાહિત્યની સમે જૈન સાહિત્યને સ્પાઈચર્ટ લાવે હન્ત મસ્તકે ઉભું રાખવાના તેમના પુણ્યાલિલાખ પાર પડ્યા છે એમ કહેવામાં અતિશયોદ્ધિત નથી.

સાહિત્યપ્રવૃત્તિમાં—વિચાર—મનન અને નિધીધ્યાસનમાં જેની રસવૃત્તિ જામી હાય તેને સંસારના ક્ષુદ્ર રસ ચલિત કરી શકતા નથી. સ. વ. બુદ્ધિસાગરજીના સંબંધમાં એ સૂત્ર પણ સત્ય ઠથુર્ં છે. સાહુ—સુધિની અટપણે અને ડેળાહળમાં પણ તેઓ લગભગ તટસ્થવૃત્તિ જ ધારી રહ્યા હતા. ડોઈ પણ વિખચાદ કે વિતંડાવાદી અદ્વાગ રહેવું જે ને પોતાથી બને તેટલી જૈનશાસન અને સાહિત્યની સેવા કરી છુટું એ તેમનું ધ્યેય હતું. સ. વ. બુદ્ધિસાગરજી જેવા ગંભીર અને અતિલાશાળી પુરુષે આજે આપણા સમાજમાં વિરલ છે. તેવે વખતે એક તેજસ્વી નદ્યકત્રનો આસ કરી કાળબળે જૈન સંઘને દરિદ્ર અને દીન બતાયો છે! શાસનહેવો એ સહૃગતના આત્માને પરમ શાંતિ અપેં જેને તેમની શુષુરાશી તેમના પદ્ધતર આચાર્ય શ્રી અલૃતસાગરજી તેમજ શિષ્યપરિવારમાં ચિરસ્થાધી વાસ કરે એમ પ્રાર્થીએ છીએ.

જૈન તા. ૧૪-૬-૨૫
આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસુરી

જૈન શાસનનો મંગળ સિતારો ગયા મંગળવારે વિજાપુરને પાછર અસ્ત થયાના અથર નોંધતાં અમનેહુંઘ થાય છે. વીજાપુરમાં જ શીવદાસ નામના કષુણીને ઘેર એકાવન વર્ષ પૂર્વે (સ. ૧૬૩૦) શીવરાત્રીના હિવસે આ અદ્યાત્મયોગીનો જન્મ થયો અને ત્યાંજ તેમના પંચલૂતો માટીમાં મળી ગયાં.

પુત્રનાં લક્ષ્મણ પારણામાંથી વર્તાય તેમ શીવદાસ પટેલનો એચર નાનપણુથીજ ત્યાગમૂર્તિ હતો. છુદી નિશાળે જણુતાં પોતાના જૈન મિત્રોને પાઠશાળામાંથી ઈનામ લાવતાં જેઠ તેનું ચિત્ત ત્યાં એચાયું અને છ માસુમાં તો તે પાઠશાળાનો મુખ્ય વિદ્યાર્થી અની

१०३

ગયો, વીજપુરના ધર્મપ્રેરિભી શેડ. નથુલાઈ મંછાચંહે આ આળકનું તેજ જોઈ તેને પોતાનો કરી લીધો. અને મહેસાણુમાં શ્રી ચંદ્રાવિ. જયળું જૈન પાઠશાળામાં આગળ અભ્યાસ વધારવા માટે દાખલ કરી દીધો.

કહે છે કે એચર પટેલ નાના હતા ત્યારથી તેમને ડેઢ વ્યસન કે વિવાસ નહોતાં. માણુસામાં એક લાઈને ત્યાં (શેડ વીરચંહ કૃષ્ણાળુને ત્યાં, જમવાને નેતરવાસી નવી નવી રસવતીએ કરી પીરસી. એચરબાઈ આ સર્વે જુદી જુદી વાનીએ એકઠી કરી ઉપર પાણીની અંજલી રેણી શીરાવી ગયા. જમાનારે આમાં પટેલવૃત્તિ માની; પરંતુ અતે પુછપરછ કરતાં ખુલાસો થયો કે ‘આજે આવા રવાહ ચાખું તો કાઢે લુલ લાલચુદી અને’

આ નિર્દેખાં આળકના વેશવાળાની માણાપે વાત કાઢી એટલે ત્યાંથી જુદીં મહેસાણુ પાઠશાળામાં એચરબાઈ અધ્યાપક તરીકે આવી રહ્યા અને સાગરગચ્છના શિરેભણી શ્રીમહ દ્વીસાગરલું મહારાજનો સમાગમ કરી ત્યાગના મૂળ ઉંડા નાખ્યાં.

સં. ૧૯૫૪ માં ગુરુદ્વારા સ્વર્ગી સંચયો તેનો ધા હજુ ફ્રાયો નહોતો એટલામાં સં. ૧૯૫૬ માં તેમનાં માણાપ હુંકે ગાળો ગુજરાતી ગયાં. એ બનાવે તેમની અનિત્ય ભાવનાને ખુલ વધારી દીધી. પછી તેમના પુષ્યપ્રસંગો સાચવીને સં. ૧૯૫૭ માં પાલણુપુરમાં જઈ શ્રીમનુ સુખસાગરલું મહારાજ પાસે માગશર શુદ્ધ ૧ ને હિને દીક્ષા દીધી.

એચર પટેલમાંથી એચરબાઈ પંડીત અને પણી મુનિશ્રી ગુરુદ્વારને સ્થાને પહોંચેલા આ આત્માનો જ્ઞાનદીપક હુંએ અણ હળવા લાગ્યો, તેમણે પોતાનો વિહાર ઝુરત તથા સુંબદ્ધ સુધી અને ગુજરાત કાઠિયવાડમાં કરવા સાથે અભ્યાસમાં આગળ વધી શાસ્ત્રવિશ્વારહના નિરલપહે પહોંચ્યા. અને સં. ૧૯૬૬ માં ગુરુના સ્વર્ગવાસ પણી તેમણે સાગરગચ્છના શિરેભણી પહેને અલંકૃત

૧૦૪

કથું અને તે પછી તેમના જ્ઞાનતેજથી આકર્ષાઈ કી સંગે આચાર્ય પહુંચાયું.

જે આત્માને આત્મરખુની લગની લગી હોય તે ગચ્છ શિરોમણી હોય કે આચાર્ય કહેવાંય તેખું તેને મનતો સરખું જ ગણ્યાય, આચાર્ય કી બુદ્ધિસાગરણ તો અધ્યાત્મમાં મદ્યા રહેતા, કેસરીયાળ તરફના વિહારમાં હોય કે ભુંખદિમાં હોય, ગામડામાં વીચરતા હોય કે શહેરમાં રદ્ધા હોય, પરંતુ જ્ઞાન અને લખવું-વાંચવું તે તેમના માટે નિત્યનો ખાસ ઐરાક હતો. પ્રભુ-લજનની ધૂનમાં રેખો મસ્તરામ કે ચીદાનંદનું સ્મરણું કરાવતા હતા. તેઓ કહેતા કે—

અમો ઉસ્તાદના ચેલા, કુડીદી વેશમાં ફરતા,
નથી દુનિયા તણી પરવા, અલખની ધૂનમાં રહેતા.

x x x

રોમ રોમ પ્રહેશમાં રે, લોકાલોક સમાચો.
ચૌદ ઘ્રણાંડ નાટક સહુ રે, પ્રીતિ પ્રહેશો સુધાચો.
આતમ અલખ લીલા મેં સવાચો.

x x x

તેઓ શત્રુંન્ય ચઠતા સરસ્વતિ ગુદ્ધામાં કલાકેના કલાકેના કાઢી નાખતા, છડર કે આખુમાં અવધૂતની પેઠે ઉંડાણુમાં છુપાઈ જતા અને શહેરેના જીનાલયોમાં પણ લોયડં લાણે તો ત્યાં કલાકેના સુધી પ્રખુપ્રેમની મર્દી જગાવતા.

તેમને જૈન કે અજૈન, હીંદુ કે સુસલમાન, સૌ સરખા હતા. અંત્યજની માની લીધેલી વાડો ટપીને પણ તેઓ પ્રેમ અને શાંતિને રસ રેલાવતા હતા, તેમનાં લજનનો રસ ધર્મ કે નાતાતના આંતરા વિના સૌ કોઈ પીછ શકતા. ડેડના બાળકોને ધર્મના સંસ્કાર આપીને પાપના પુંજમાંથી બચાવી લેવામાં તેમને આનંદ થતો; તેથી તેવા ત્યાજ્ય ગણ્યાએવાં બાળકોને લખુાવવાને પણ તેઓ સંકોચાતા નહિ.

૧૦૫

તેમની લખવાની શક્તિનું માપ એટલા ઉપરથી થઈ શકે હોય તેમણે અધ્યાત્મ અને આત્મજ્ઞાન, ધર્મચયો, ધૃતિ-હાસ્, કાંય અને તત્ત્વવિચારણા આદ્ય હરેક વિષય ઉપર એટલું તો સાહિત્ય લખણું છે કે તેનો સુકાબ્દો વર્તમાન કાળમાં ભાગ્યે જ ફોઝની સાથે આપણા સમાજમાં થઈ શકે છે. જેમ માળાના ૧૦૮ મણુઢા હોય તેમ અત્યાર સુધીમાં તેમના ૧૦૮ અંથો તો બહાર પડી ચુક્કયા છે, અને તે પણ એક એકથી ચઢતા અને સાહિત્ય સમૃદ્ધિમાં અનના ૩૫ અંકાય તેવા. તેમના લજનોના ૧૧ ભાગ શો અંતઃસ્કુરણમય હળવો લજનોનો અનનો છે, આનંદ-ઘન કાંયના અર્થ લખતાં ૮૦૦ પાના લયાં, પચથી ઉપરેશ આપતાં ૬૦૦ પાનાં, ગવમાં ઉપરેશ આપતાં ૧૦૦૦ પુષ્પ, કર્મચોગમાં ઉત્તર્યો તો લગ્નવદ્ગીતાની ભાવના ઉપર ૧૦૦૦ પુષ્પ ભયો. પરમાત્મ જ્યોતિ પ્રકાશતાં ૫૦૦ પાના અને પરમાત્મ દર્શનકરાવતાં તેટાં જ બીજાં લખી નાખ્યાં ! સાખરમતી નહીનું વર્ણન કરવા એઠા તો જણે અનેક આત્માઓને તેના પ્રતાયે તારી હેવા એઠા હોય તેમ સાખરમતીના ગુણુથામને છેઠો જ ન આવે !

ધતિહાસમાં ઉન્ધો ત્યાં તો સેંકદો શીલાબેણો અને તેનાં હાઈ તથા ધતિહાસ સાથે પરસ્પરનો સંબંધ ચીતરતા જણે તે કાળમાં ભર્મી રહેલ એક સુસાઝેર જેઠ લયો. આવા ૧૦૮ મણુઢા જન સમાજના સન્મુખ ધરીને તેનો મેર શુંથવા કછાવલિ સુશીધ શરૂ કર્યો અને ભૂળાક્ષરના અફેક સ્વરૂપ્યંજન ઉપર આત્મરમણ કરતાં છ હળવ કાંય લખી નાખ્યાં. આ અંથના હળવ તો ‘જ’ ના કાંયે પહોંચ્યા ત્યાં પચીશ કરતાં થઈ ગયાં અને તેટલામાં આજે આ મહાન् વિલૂતિ સ્વર્ગે સંચર્યાના ખખર જણ્ણી અપાર એહ થયો !

જેમ તેણો દેખક અને કવી તરીકે પ્રભર પુરુષ હતા તેમ વકતા તરીકે પણ તેમની વાણી અનેક જીવોને ઉપકાર કરી શકતી. જાહેર લાખણુની પ્રથા સુનિઓ માટે તેમણે જ શરૂ કરેલી સાં. ૧૯૬૫ માં ના. ગાયકવાડ સરકાર મખા ત્યારે તેમણે

૧૦૬

કરેલ ઉપહેશ શ્રીમંતે અંગ્રેજુમાં અનુવાદ કરાવી છપાવી રાખ્યો
અને કુરી રાજમહેલમાં એલાવી ધર્મચર્ચાં કરી ત્યારેજ તેમને
શાંતિ થઈ.

આ અધું છતાં તેઓ દેશકંઠને ભુલ્યા નહોતા. અમદાવાદ
જેવા શહેરમાં જૈન આળકોને ઉંચી કેળવણી લેવા માટે ઉલા રહે-
વાને આશરો નહોતો. તે નેથી શેડ લખલુલાઈ રાયલુને ઉપહેશ
કરતાં જૈન એડીંગની સ્થાપના થઈ. પાલીતાખુમાં જૈન શુરૂકુણા
પાયા હયમચ્યતા લેછને શેડ લુલાયંદે ધર્મચર્ચાંદ તથા શા.
લખલાઈ કરમચંદને એલાવી જણ્ણાંયું કે “ કોમના નિરાધાર
આળકોને આજે મુજબવણુમાં નાણી માર્દ કાળજું કપાઈ
નાય છે. તેને તમારા આધારની જરૂર છે. તેમને તમારા આળક સમ-
જીને કોટે વળગાડો તોજ મને શાંતિ થાય ! ” તુર્ત તેઓ પાલી-
તાખે આંયા અને આજે જૈન શુરૂકુણ તેમના આશિર્વાદથી ૧૦૦
આળકોના આશિર્વાદ લઈ જૈન સમાજની આખૃ દીપાવી રહ્યું છે !
એ સર્વ તેમની પ્રેરણ્ણાનાં ફૂળ છે.

આવી રીતે થાસન સેવાનાં ધીજ તો અનેક સ્થળે દેરેલ અને
ઉંગી પણ નીકળેલાં. પરંતુ તેમાં કયાંય ન મળે હખલ કે ન મળે
નામનાનો આથહ ! એજ તેમની અંદ્યાત્મભાવના સૂચને છે.

સ. ૧૬૬૪ માં તેમના ઉપહેશથી અંદ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડ-
ળનો જન્મ થયો અને તે દ્વારા સેંકડો અંથો પ્રકાશને પાઠ્ય. તે
પેકી ૧૦૮ મણુષા તો તેમના એકલાનાજ હતા. છતાં ન મળે ગ્રેસની
પંચાત કે ન મળે ભાવ-તાતું ભાન ! આટલી તટસ્થતા આજે
આત્મીક ત્યાગ વિના ધીજે કયાં શોધી જાડે ?

. સ્વહેશીના તેઓ પોષક હતા, શુદ્ધિને પીછાણી તેમણે ખાદીજ
વાપરવી શરૂ કરેલી અને તેમના કાંયમાં પણ ‘ સ્વહેશો વસ્તુ
વાપરશો ’ તથા ‘ ખાદીના સત્કાર ’ ને નથી ભુલ્યા.

મહીકંઠામાં તેમનો અંતિમ વિહાર હતો. દરમ્યાન અજ્ઞાન
બોકો વહેમમાં ધર્મ ચુકતા નેથી, વીજાપુર પાસે મહુરીમાં લુનાલય

૧૦૭

તथा તેની નજીક ઘંટાકોર્ણુ મહાવીરની પ્રતિષ્ઠા કરાવીને સેંકડેલો
દોકોને મિદ્યાત્વથી બચાવી લીધા.

આ અંકમાં પ્રકટ થયેલું 'તેમજુ' છાયાદર્શન (હેઠો) પણ
તેમના અધ્યાત્મ લુચનનો ખ્યાલ આપે છે. તેમને હેઠો લેવાની
વાત સહા કાંટાર્યુ લાગતી, તેથી પ્રસંગ જોઈ તેઓ ઠલ્યે ગયેત્યા
ત્યારે અમહાવાહના એક લાવનગરી હેઠોથાક્કર સાધનો લઈ પાછળ
ગયા અને આઢની એથે ડેચેરો ગોઠવી એક આચાર્ય શ્રી પાણા જઈ
વખ્યા એટલે માર્ગમાં આ તૈયારી જોઈ હુર એસી ગયા. એ જોઈ ટાપ-
ટીપ માટે ખોટી ન થતાં ઠલ્યાની તરપણી (જળપાત્ર) સાથે હેઠો એંચી
લેવાયો ! જટા અને આસપાસના એતારોના પથારા ઉપરથી તે બધું
રૂપેટ સમજી શકાય તેથું છે. (આ લેખ હેઠો સાથે છપાયેલ છે)

The Bombay Chronicle

22-6-25.

LATE JAIN ACHARYA BUDDHISAGARJI.

The death of Acharya Shree Buddhisagarji Maharaj, a well-known Jain preceptor, which took place at Vijapur in Baroda State on the 9th instant has caused an irreparable loss to the Jain community. Born in a Patidar's family at Vijapur on Maha Vad 14th Samvat Year 1930, the Acharya took to the study of Jain scriptures at an early age of 7 years. His childhood betrayed a very strong inclination towards ascetism.

After completing his course of studies, on Magaser Sud 6th Samvat Year 1957 he was initiated in the order of Jain ascetics at Palnpur by Shreemad

૧૦૮

Sukhsagarji disciple of Shreemad Ravisagarji of the Sagar section. The deceased lead the life of a perfect Brahmachari (celibate) throughout his life. He had studied Jain and various other scriptures and was well versed in Nyaya, Vyakaran, Yoga etc. Those who came in contact with him were impressed by his simple life. He had written over 108 books on various subjects including Yoga, Adhyatma, Vairaga, etc. Some of those books have been recommended by the Baroda and British Governments for prizes and library purposes and some have been published in Sanskrit, Gujarati and Hindi. He has written "Bhajans" which are recited everywhere. By his death the Jain community has lost one who was a pillar of Jamism.

About Rs. 15,000 have been subscribed towards a Samadhi Mandir which is proposed to be erected in his memory.

(આ વેખ હોટો સાથે છપાયેલ છે)

ધી એન્ડ ડ્રાઇવિંગ કોરનિકલ, ૨૨-૬-૨૫.

વિવિધ નિયારમણા પુ. ૨ અં. ૧૧ મી.

આચાર્યશ્રી બુદ્ધસાગરસૂરી.

જૈન ધર્મના વાર્તામાનિક અનેક પ્રભાવક આચાર્યો પૈકીના એક આચાર્યશ્રી બુદ્ધસાગરસૂરિના તા. ૬ મી જુનના દિવસે મહુદી ઘાતે થયેલા સ્વર્ગવાસના સમાચાર પ્રકટ કરતાં અમને પારાવાર એહ થાય છે.

મરણ પ્રકૃતિ: જીવનં વિકૃતિ: આ નિયમનો આધ્યાત્મિક દર્શિએ જ્યાલ કરીએ તો ડોઈના પણ ભૃત્યુ માણે આપણુને એહ નજ

૧૬૮

થયો જેઠાં, પરન્તુ કે સમગ્રે જૈનસમાજનું નાવ ભરહિયામાં ડાલાયમાન થઈ રહ્યું છે, કે વખતે જૈનધર્મની વાસ્તવિકતાનો પ્રચાર કરવાનો સાહુકૃણ સમય હાથ આવ્યો છે; કે સમગ્રે જનસ-માજગાં છિન્ન લિન્નતા, નિરોધતા અને અધિત્તત સ્વતંત્રતાનો પવન પૂર્કાંધ રહ્યો છે, તે વખતે આચાર્ય શ્રીભુદ્ધિસાગરજી ને વાવિદ્ધાન, ઉદ્ધાર, સમયજી અને લેખક આચાર્યના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજની પ્રત્યેક વ્યક્તિને મર્માંડિત વેહના થાય, તો તેમાં લગાડે આશર્ય પામવા જેવું નથી.

આચાર્ય શ્રીભુદ્ધિસાગરજીનો જન્મ તેજ વિજાપુર ગામમાં થયો. હતો કે જ્યાં તેમનો અભિનસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે. તેઓનો જન્મ કણુથી કુદુર્ભમાં થવા છતાં પૂર્વ જન્મના સુસંસ્કારેના લીધે આદ્યાવસ્થાથીજ જૈનધર્મની શિક્ષા તરફ તેમનું હિલ વજસું હતું અને પ્રારંભથી તેમને શિક્ષાની નોગવાઈ પણ જૈન સંસ્થામાંજ થછ હતી. આદ્યાવસ્થાથીજ તેમની બુદ્ધિ બધું તેજ હતી, અને તેના પરિણામે તેમણે જૈનધર્મનો સારો અભ્યાસ કર્યો હતો. આગળ જતાં અભ્યાસ અપેક્ષાએ પણ લેખન પ્રવૃત્તિ એ એમનો પ્રધાન વિષય થઈ પડ્યો હતો. અને તેનુંજ પરિણામ એ હતું કે તેઓ એક પઢી એક અનેક મૌલિક તેમજ વિવેચનાત્મક અંથો લખી શક્યા હતા. તેમનાં બજનપદ સંઘર્ષો પેટી અધ્યાત્મના પદ્યો વાંચવા અને સાંચા-ળવા પ્રમાણે—તેઓ શ્રીને અધ્યાત્મના વિષય તરફ ઘણ્ણી સારી અભિ-કૃચિ હતી.

આમ એક દર આચાર્ય શ્રીભુદ્ધિસાગરજીસૂરિજી મહારાને પો-તાની વિદ્યા, જ્ઞાન દ્વારાન અને યોગિક કિયાઓથી જૈન અને અજૈન વર્ગમાં સારી અધ્યાત્મિક મેળવી હતી. તેમના બજનોમાં એટલો અધ્યોરસાસ્ત્રવાહ રહેલો છે કે—એ બજનો કોણું જૈન કે કોણું અજૈન તમા-મને ઉપયોગી હોવાથી અધ્યાત્મે રસપૂર્વક તેનો લાલ ઉડાવે છે.

મહુંમ આચાર્યાંની બધું પ્રેરણિદા સ્વલ્પાવના હતા. અટપટોથી

૧૧૦

કુર રહેલા અને પોતાનો સમય લખવા વાંચવામાંજ વ્યતીત કરતાં
તેમણે ઘણ્ણા અંથો લખીને જેમ સાહિત્ય વૃદ્ધિમાં ફાળે આપ્યો
છે, તેવીજ રીતે અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ જેવી ઉપયોગી સંસ્થા-
ઓ સ્થપાવીને પણ જૈનસમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે.

સાહિત્ય-વડોદરા. જીવાઈ

૧૦૮ મહાન થંથ રચયિતા મહાન સાહિત્યાચાર્ય—શાસ્ત્રવિશારદ
શ્રીમહેં બુદ્ધિસાગર સૂરીકૃતરનો સ્વર્ગવાસ.

ધર્મ, સમાજ સેવા, અધ્યાત્મજ્ઞાન, તત્ત્વજ્ઞાન આહિ ગહેન
વિષયો પર સંસ્કૃત પ્રાકૃત હિંદી અને ગુજરાતી ભાષામાં ગદ્યપ-
દ્ધમાં ૧૦૮ મહાન થંથો લખી પોતાની હયાતીમાંજ પ્રકટ કરાવી
વિશ્વને ઉન્નતિ પથમાં હોરનાર મહાન પંડિત પ્રવર, કવિવર, પ્રભર
વક્તા, વિચારક અને તત્ત્વજ્ઞાની જૈનાચાર્ય શ્રીમહેં બુદ્ધિસાગરજી
વિજયપુરમાં ગાઈ તા. ૬-૬-૨૫ ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયના
હુખ્યાયક સમાચાર ફરી વખ્યા છે. સહૃગત ઘણ્ણીજ ઉંચી કેટિના
ચોગાક્યાસી જાની સંત હતા. પ્રેમાનંદની પેકેજ ગુર્જર ભાષાની
ઉત્કૃષ્ટ સેવા અનુવાની લીખમ પ્રતિજ્ઞાવાળા આ મહાત્માને ગુર્જર
ભાષામાં સેંકડો અંથો લખી ગુર્જર સાહિત્યમાં વૃદ્ધિ કરી છે. તેમણે
થાથી સાહિત્ય પરિષદમાં પોતાનો નિખંધ મોકલી આપ્યો હતો.
તેઓ સં. ૧૬૩૦ માં શિવરાત્રિને દિવસે વિજયપુરમાં જનર્યા હતા.
કુર્મ ક્ષત્રિય જાતના પાટીદાર હોઈ તેમના પિતા સુખી અવસ્થામાં
હતા. સંસારી નામ અહેચરદાસ હતું. આજન્તમ અલ્લાયર્ડ વૃત્ત ધારી
૧૬૫૭ ના માગશર સુહ ૭ ના રોજ હિક્ષા લઈ ૧૬૭૦ ના
માગશર શુહ ૧૫ ના રોજ પેથાપુરમાં આચાર્યપદ પ્રાપ્ત કરી
૧૬૮૧ ના જેઠ વહ ૩ ના રોજ નિર્વાણ પામ્યા છે.

તેમણે પોતે નવીન રચેલાં કાબ્ય તથા અધ્યાત્મજ્ઞાનના ઉચ્ચ
કેટિના ૧૦૮ થંથો પ્રકટ થઇ ચૂક્યા છે. કોઈ આચાર્યો પોતાની

૧૧૧

હયાતીમાંજ ૧૦૮ અથેણી માળા પૂર્ણ કરી હોય, એવા આ આચાર્ય જેવા થોડાજ દાખલા ઈતિહાસ બતાવે છે. આવા અદ્ભુત ચ્યાત્રારી સાહિત્યના ઉચ્ચ ડેટિના ઉપાસક, આદ્યાત્મ જ્ઞાન યોગનિષ્ઠ યોગીશ્વરના આત્માને પ્રલુબ શાંતિ આપે.

શ્રી બૃદ્ધિસાગરજીના સ્વર્ગવાસથી ગુજરાતને અને જૈન લાઇઓને માટી ખોટ પડી છે

જૈન ધર્મપ્રકાશ-અધાર.

આચાર્યજી બૃદ્ધિસાગરજીનો સ્વર્ગવાસ.

આ આદ્યાત્મપરાયણ, યોગનિષ્ઠ જૈન સાહિત્યની વૃદ્ધ માટે સતતું ઉધોળી મહાત્મા જેઠ વહિ ઉંને સોમવારે વીજાપુર આતે સ્વર્ગવાંસી ધ્યા છે. એમને જન્મ સંવત ૧૬૩૦ માં વીજાપુરમાં શીવદાસ નામના કૌદુર્યિકને ત્યાં થયો. હતો, નામ બહેચર પાડ્યું હતું. પૂર્વના સંકારથી લઘુવયમાંજ જૈનધર્મ સંખાંધી અભ્યાસને યોગ થયો. હતો, શ્રીમહી રવિસાગરજી મહારાજનો સંયોગ બન્યો. હતો, અને તેને પરિણામે સં. ૧૬૫૭ ના માગશર શુહિ દ ઠે શ્રીમાન્ સુખસાગરજી મહારાજ પાસે ચારિત્ર અદ્ભુત કર્યું હતું તેઓ સાહેબ કર્મેકમે જ્ઞાન, કિયા અંનેમાં વધતાં આચાર્ય પદવી પામ્યા હતા અને ગદ્યપદ્યાત્મક નવા નવા અંથો ચાલુકોના ૧૦૮ મણુદા અનાંયા હતા. જે અધા છપાઈ ગયા છે. હજુ તેમની કૃતિ છપાવની બાકીમાં છે, તે લ૦૪ જીવોને એકાંત ઉપકારક છે, શ્રી આદ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંદળની સ્થાપના એઓ સાહેજેજ કરી હતી. એઓ તફન સાંદ્રાં ને સ્વહેશી વસ્તોજ વાપ્ય રતા હતા. વૈરાગ્ય રસમાં વૃદ્ધ પામતા હતા, તેઓ સાહેબનો અંત સમય બહુજ સુધ્યોરી છે, જેનાંધુઓએ પણ માટી સંખ્યામાં બહારગામથી વીજાપુર આવી તેમની અંતકિયામાં ભાગ લીધો હતો. એ પ્રસંગે ઉપજ પણ બહુ સારી થઈ હતી, આવા. મહાત્માઓની

૧૧૨

ખાલી પડેલી જગ્યા પુરાતી નથી, અમે તેમના સુખ્ય શિષ્ય શ્રી અજિતસાગરસ્કુરિ તેમની ખામી જણાવા નહીં હેચ એમ છચ્છિએ છીએ, અને મહુંમના આત્માને શાંતિ છચ્છિએ છીએ.

પ્રલભંદુ તા. ૧૪-૬-૨૫

જૈન આચાર્યનો સ્વર્ગવાસ—સુપ્રસિદ્ધ જૈન આચાર્ય શ્રીમહું બુધિસાગરલું સુરીધરલું મહારાજ ગયે મંગળવારે સવારના વિનાપુર ગામમાં દુંક બીમારી લોગવી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આ સમયાર અતે મળતાં બીજે દિવસે તેમના માનમાં શેરબનજરા, ખાંડીબનજર, કાપડબનજર, મસ્કતી મારકેટ, કંહોદ્ધિયાળ, ગાંધીબનજર, કંસારબનજર, અવેરીબનજર, ચાંદ્વલાયોળ, દાણુબનજર રોનાચાંદી બનજર, શ્રી જૈન વિશા આસવાળ કલણ, શ્રી જૈન ધર્મ વર્ધક સભા, શ્રી વીરચંહ દીપચંહ લાયાણી વીજેરે બંધ રહ્યાં હતાં. મહુંમ મહાન શેગનીષ, ઉત્તમ ચારીઘ્રવાન અને કવિ હતા. મહુંમે લજન પહસુંઘર, કર્મયોગ તથા ધીજા આધ્યાત્મિક ૧૦૮ પુસ્તકો લખીને જૈન ધર્મની સારી સેવા અનલી છે. મહુંમ પોતાના મળતાવડા સ્વભાવથી જૈન ધર્મ સિવાયના ધીજા ધર્મોવાળાઓને પણ ઘણું પ્રિય અને પૂજ્ય હતા. મહુંમે જૈનોમાં સૌથી મોટામાં મોટી ગણ્યતી આચાર્યની પહવી પ્રાપ્ત કરી હતી અને તેમણે કેટલાક શિષ્યોને દીક્ષા આપી સારી રીતે તૈયાર કર્યો છે. મહુંમ ન્યાતે કણુંથી હતા. તેમ છતાં પોતાના આત્મભગથી અને અક્ષયાસથી આવી ઉચ્ચી પહવી પ્રાપ્ત કરવાને શક્તિમાન થયા હતા. તેમની ઉંમર આશરે ૫૦ વર્ષની હતી. મહુંમ ઘણું વખત રતનયોળ અવેરીવાડમાં આંધીની પોળના જૈન અપાશરામાં રહેલા તેથી તેમના દેહદ્વયાગના સમાચાર સાંભળતાં તેમના દર્શનાર્થી અતેથી સંઘાબંધ જૈનો વિનાપુર ગયા હતા. મહુંમની યાહુંણી કાયમ રાખવા સારુ વિનાપુરમાં મોટું ઝંડ ઉલ્લુ કરવામાં આવ્યું છે.

૧૧૩

સયાજ વિજય ૧૧-૬-૨૫

જૈનાચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુ ભુદ્ધિસાગરજીનો સ્વર્ગવાસ.

ચેણનીષ્ટ શાસ્ત્રવિશારદ જેન આચાર્ય શ્રી ભુદ્ધિસાગરનું સ્વર્ગ-ગમન વિનાલુપુરમાં જયેષ્ઠ વહી ઉ મંગળવાર તા. ૬ મીએ પ્રાતઃકાળે સવારે થયું છે. મરહુમ એક અત્યંત વિક્રાન્ત, જઈન ધર્મગુરુ હોવા છતાં તેઓએ કેદીક અને ભુદ્ધ સંપ્રદાયેનો તેમજ ઈચ્છામ અને ખ્રીસ્તી ધર્મનો સારો અક્ષયાસ કરેલો હોવાથી તથા તેમનો ઉપરેશ વિશાળ હોવાથી જઈન અને ઈતિર હીં હુંએ ઉપરાંત ધણ્યા સુસલમાન, પારસી અને ખ્રીસ્તીએ પણ તેમને શીષ્ય ભાવથી માન આપતા હતા. શ્રીમહ છેલ્દા એ માસથી મહુદી ગામે હા. હરભ્યાન પાંચ છ દીવસ ઉંપર તથીયત વધુ અગડવા માંડતાં વીજાપુરના સંઘે આચ-હુપુર્વક વિનાંતી કરવાથી મહારાજ શ્રીએ માગણી કબુલ રાખી સવા-રના છ વાગ્યા પહેલા લઈ જવાની સુચના કરી હતી. તે મુજબ તેઓએને લાવવામાં આવતાં સેંકડો ઝી-પુરુષ અને આળકો મહારા-જશ્રીના દર્શન માટે લેગાં થયાં હતાં.

મહારાજશ્રીનો જન્મ સં. ૧૯૩૦ માં વીજાપુરમાં પાટીદાર જ્ઞાતિમાં થયો હતો. પ્રાથમિક અક્ષયાસ પુરો કરી ૧૭ વર્ષની વધે તેઓએ નૈન શાસ્ત્રનો અક્ષયાસ શરૂ કરી તીવ્ર ભુદ્ધ, મજબુત અનુભૂષાક્ષિત અને સચોષ સમરણ શક્તિને લીધે ધર્મશાસ્ત્ર ઉપરાંત ન્યાય, ન્યાફરણુ, કાબ્ય આદિ શાસ્ત્રોનો અક્ષયાસ કરી શાસ્ત્ર-પારંગત થયા હતા. મહાર જાન ઉપરાંત તેમની વચ્ચનસિદ્ધિનો પણ ધણ્યાને અનુભવ થયો છે. મરહુમના માનાર્થી એ દીવસ હડગાલ પાળી હતી. અમહાવાહ, સુંખાં વગેરે સ્થળોએ તારથી અખર આપ-વાથી ધણ્યા ભક્તજનો ઝીજેજ દીવસ આવી પહોંચ્યા હતા. તે પછી મહારાજશ્રીના ગત દેહને અગ્નિ સંસ્કાર વિધિ થયો હતો.

११४

अंतरोमिं.

सद्गुरु विरह काठये।

४५

श्रीसद्गुरु-स्मरणम्.

सन्धरावृत्तम्.

श्रीमन्तं ज्ञानवन्तं विशद्ग्रतिमतां संमतं चाहमूर्ति,
सौमाग्यैकप्रधानं प्रवरसुखदं सर्वशास्त्रप्रबोधम्;
शुद्धानन्दप्रकाशं विद्युधजनवरं कर्मभूमीखनिन्दं,
बुद्धचिंधि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः !

सद्गुरु दिव्यरूपम् ॥ १ ॥

अव्यक्तार्थप्रबोधं विमर्थितमदनं धर्मतत्त्वपदानं,
विद्यारण्याम्बुधारं समधिगतसुखं साधितार्थप्रमाणम्;
सच्चिदानन्दगेहं जननमृतिहरं मृत्युपारं प्रयातं,
बुद्धचिंधि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः !

सद्गुरु दिव्यरूपम् ॥ २ ॥

ऐ ! ऐ ! भव्यात्मलोकाः ! अयत पदयुगं यस्य सिद्धान्तभाजाः,
मोक्षस्वर्गार्थदायं विविधसुखमयं सर्वसंपत्तिराजाः;
छिन्नानर्थप्रतानं कषिकुलतिलकं भूरिलोकग्रनीतं,
बुद्धचिंधि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः !

सद्गुरु दिव्यरूपम् ॥ ३ ॥

श्रीमद्विद्यापुरस्था नरयुवतिगणाः कीर्तिपीयूषसारं,
पीत्वा पीत्वा निकामं सुखरतिगमनं दिक्षु लोकाश्च यस्य;
लोकालोकप्रभावं सदतुलविभवं सिद्धशर्मैकधाम,
बुद्धचिंधि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः !

सद्गुरु दिव्यरूपम् ॥ ४ ॥

गीता गीतार्थयुक्ता श्रितनिगमनया येव सा कृष्णगीता,
विद्वद्वर्येण सारा विलसती वसुधामण्डले मोदमाला;

११५

योगाङ्गज्ञानवित्ता सुरचितघटना भिन्नकर्मप्रभावा,
बुद्धशब्दिं शूरिवर्ये स्मरत भविजनाः !
सद्गुरुं दिव्यरूपम् ॥ ५ ॥

दर्शी दर्शी प्रभावं भवभयहरं यस्य सूरीश्वरस्य,
आवं आवं यदीयां भजनविरचनां निर्ममत्वार्थबोधम्;
स्मारं स्मारं च हैर्लीं गुणगणविदितां तुष्टिमन्तः समस्तां,
बुद्धशब्दिं शूरिवर्ये स्मरत भविजनाः !

सद्गुरुं दिव्यरूपम् ॥ ६ ॥

सारं सारस्वतं यो मनसि कलितवानक्षतं शुद्धबुद्ध्या,
न्यायं नव्यानवीनं स्मृतिविषयमरं चक्रिवानन्यभावः,
वेदान्तं वेदसारं भजनएदतया व्यावृणादक्षतार्थं,
बुद्धशब्दिं शूरिवर्ये स्मरत भविजनाः !

सद्गुरुं दिव्यरूपम् ॥ ७ ॥

भूतानां भूरिभाग्याद् गुरुगुणनिलयं यं धरन्ती धरिष्ठी,
रत्नाढ्या कीर्तितेयं जनहृदयहरं कलपवल्लीप्रभावम्;
ईशं सर्गं प्रपञ्चस्तदलिलजलताऽभाग्यमेवाधुनाऽसौ,
बुद्धशब्दिं शूरिवर्ये स्मरत भविजनाः !

सद्गुरुं दिव्यरूपम् ॥ ८ ॥

॥ इति समाप्तम् ॥

अनितसागरसूरेः कृतिः ।

गुरुविरहाष्टकम्

ललितछन्दः

भवभयार्तिहं ते पदान्वजं भुवि सुदुर्लभं सूरिपुङ्गव ! ।
गुरुकृपानिधे ! बुद्धिवारिधे ! देहि दर्शनं कामदं वरम् ॥ १ ॥
स्मरणमुत्कटं ते मुनीश्वर ! मोक्षशर्मदं भक्षतवल्लभ !
वरद ! विश्वतस्तारकोत्तम ! देहि दर्शनं कामदं वरम् ॥ २ ॥
कलिमलापहं भद्रकीर्तनं, तत्र विभो ! क्षितौ क्षीणकर्मणः !
भूतमहोदधेस्तत्त्ववेदक ! वितर दर्शनं बुद्धिवारिधे ! ॥ ३ ॥

११६

तव विभूतयः सर्वतः स्थिता, मतिमतां मनःसद्गनि प्रभो !
 कलयितुं न कोऽप्यस्ति ताः अमो, वितर दर्शनं बुद्धिवारिष्ठे ॥५॥
 तव समाधिना नाथ ! केवलं, शयनमङ्गिनां दुर्यशः खलु ।
 विधिवशादिदं जातमक्षमं, वितर दर्शनं बुद्धिवारिष्ठे ॥६॥
 विशदभूतिमाल्लोकिको गणो, तव गुरो ! कष च संपदा सदा ।
 तदपि तावर्णं दर्शनं वरं, न हि जनः प्रभो ! विस्मरत्यहो ॥७॥
 मधुमतीजनक्षेपदायक ! विविधतस्त्वतो गीतगायक !
 विगतमन्युना संघपालक ! सद्गुरो ! शुभं दर्शनं तव ! ॥८॥
 भवति शोभनस्त्वद्रतो जनो निखिलतिद्विमान् दुर्गतस्तथा ।
 परमभावतः प्रेमभाजन ! वितर दर्शनं बुद्धिवारिष्ठे ॥९॥
 भवारण्ये भ्रान्ता जननमरणात्विधुरा
 अनेके संयाता ध्रुवपदमखण्डात्मविभवाः ।
 अर्थं ते मद्भावः समजनि महामोदजनक
 इदार्नीं स्वर्यातः, किमु गुहवर ! क्षेपसदन ! ॥१०॥

अजितसागरसूरः कृतिः ।

३५

शास्त्रविशारद—योगनिष्ठ—जैनाचार्य—श्रावुद्धिसागरसूरीश्वर ।

“ गुणस्तुत्यष्टकम् ”

॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥

सिद्धश्रीनिलये च गूर्जरधरालङ्कारिणि स्वर्णिभे-
 इनेकश्रीदमहेशजिष्णुकलिते विद्यापूराख्ये पुरे ।
 यो जन्माऽश्रयत पतापभवनं प्राच्यामिवाहर्मणिः
 सूरियच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥१॥
 विलयाते शिवदासकांबुककुलाकाशो विभास्वानिव
 दोषोच्छेदकरोऽपसारिततमाः सच्चक्रहर्षप्रदः ।
 यो जन्माऽप्य खवन्हिनन्दवसुधावर्षे शुभे वासरे (१९३०)
 सूरियच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥२॥

११७

यो बाल्येऽपि हि धर्मकर्मनिरतः सत्यागवैराग्यभाग्
 निर्दम्पः सुविशुद्धधीर्भैषभयोद्विग्नो दयालुर्गुणी ।
 शान्ताक्षप्रकृतिः कृतात्मरमणः सन्मार्गयानोन्मुखः
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥३॥

विद्वत्वं स्वपरागमेषु पटुतामध्यात्मविद्यास्वपि-
 माध्यस्थयं सततोद्यमित्वमतुर्ल सल्लेखकत्वं तथा ।
 यस्य ग्रन्थशातां प्रमाणयति सद्वृत्तिं धियां पाठवं
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥४॥

मूर्तिर्वर्जितसंस्कृतिः परिगलद्वासःस्थितिर्यस्य चै
 स्पष्टं निस्पृहतामपि स्ववपुषि व्याचष्ट इष्टार्थिनः ।
 आद्येषितपत्रसंहतिररं वैराग्यरङ्गं तथा
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥५॥

कारुण्यामृत वारिधेमुनिपतेर्यस्योपदेशादिह
 वर्धं स्थैर्यमुपेषिवद् गुरुकुलं श्रीपाइलिसे पुरे ।
 वालान् शिक्षणपद्धतिं च नयते दीनांस्तथा पोषणं
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥६॥

यस्य कापि कदापि नैव ममता नाहङ्कितश्चेतसि
 नो गात्मर्थ्यं विषयादिसाधनविधौ नैव प्रमत्ता दशा ।
 चारिवं न कलहितं च मनसा भेदो न भक्त-द्विषोः
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥७॥

भूकर्माङ्गुष्ठसुन्धरापरिमिते (१९८१) वर्षे शुभे वैकल्पे
 शुके शुक्लदले निशापतिदिने रम्ये दृतीयातिथौ ।
 यः स्वर्गं समलञ्छकार सुमना द्वित्वा ततु मनवीं
 सूरिर्यच्छतु बुद्धिसागर इति श्रेयांसि वः सोऽन्वहम् ॥८॥

श्रीबुद्धिसागर इति स्तुतिमार्गमेष
 नीतो मया प्रवरभक्तिभूता मुनीन्द्रः ।
 मोक्षातिकारणममोघफलां ददातु
 श्रेयःश्रियं दुरिततातिमणाकरोतु ॥९॥

पं. अमोघचरणस्य कृतिः ।

૧૧૮

શખાર્થ:- સ્વભાવીક લક્ષમીનું ઘર, ગુજરાતનો અલંકાર, અને અનેકદાના (પક્ષે ધની) મોટા મોટા શેડ (પક્ષે મહાદેવ) અને જ્ય મેળવનારા લોડો (પક્ષે ઈંડ્ર) થી શુક્ત સ્વર્ગસદૃશ વિનાપુર નામના નગરમાં પ્રતાપના સ્થાન સ્ફુર્યની ચેઠે જેમણે જ.મ અહંકૃ હયો, તે શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિ તમેને હમેશા કલ્યાણુને આપો । (૧)

ડોષોનો (પક્ષે રાત્રીનો) નાશ કરનાર યાપને (પક્ષે આંધ્ર કારને) ફૂર કરનાર, અને સત્પુરુષોના સમૂહને (પક્ષે સારા ચક્રવાક પક્ષીઓને) હર્ષ આપનાર જે સં. ૧૯૩૦ ના શુલ દિવસે શિવહાસ પટેલના કુળકૃપ આકાશમાં સ્ફુર્યની ચેઠે જ.મ પામ્યા તે શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિ તમેને હંમેશાં કલ્યાણુને આપો । (૨)

જે બાલ્યપણ્યામાં ધર્મકાર્યમાં તત્પર, સારા ત્યાગ વેરાજ્યવાળા ક્રપટરહિત, શુદ્ધ બુદ્ધિવાળા, સંસારના ફુલોથી ઉદ્ધિજન હ્યાવાન, શુદ્ધિદ્રિયોથી અને સ્વભાવથી શાંત, આત્મામાં રમણ કરનાર, અને શુદ્ધ માર્ગગમનને સંમુખ હતા, તે શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિ તમેને કલ્યાણ આપો । (૩)

જેમણી સ્વમત પરમતના શાસ્ત્રોમાં નિપુણુતા, અધ્યાત્મ શાસ્ત્રોમાં પરંગતતા, મહેયસ્થના, હંમેશાં અત્યંત ઉદ્ધમીપણું સુભર્થે વૈખકપણું, શુલ મનોવૃત્તિ અને બુદ્ધિની તિક્ષણુતા તે શ્રીમહદ્વારા અનાવેલા સેંકડો અંથે જ પુરવાર કરે છે તે શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરિ તમેને હંમેશાં કલ્યાણ આપો । (૪)

જે ઈચ્છાક મહાત્માની આડંભરથી રહિત મૂર્તિં અને આમતેમ વિભરાયેલ વાસ્ત્વોની રિથિતિ, પોતાના શરિરની નિરસૃહતા ક્રપણું જણ્યાવે છે અને શ્રાવકો ઉપર લાગેલા પત્રોને સમૂહ અત્યંત વેરાજ્યનો રંગ પ્રકટ કરે છે । તેથી બુદ્ધિસાગરસૂરિ હંમેશાં હંમેશાં કલ્યાણ આપો । (૫)

ને કદણ્યાના સમુદ્ર મુનિરાજના ઉપહેશથી મજાણુત થયેલું પાલીતાણું શ્રી યશોવિજય શુરૂઆત આગફોને શિક્ષણ આપે છે

११६

अने निराधारेन्दुं पैषधु करे छे, ते श्री भुद्धिसागरसूरि तमोने
हमेशां कल्याणु आपे। (६)

जे ने क्यांचे कटीचे भभता नथी । भनमां अङ्कंकार नथी ।
विषयेना साधनेमां आशक्ति नथी, प्रभाव दशा नथी ।
चारित्रमां कलंक नथी अने लक्त तथा देखी ज्ञेमां भत लेड
लाव नथी ! ते श्रीभुद्धिसागरसूरि तमोने कल्याणु आपे। (७)

वि. सं: १६८१ना जेठ सुही व्रीज सोमवारना जेमण्ये आ
मनुष्यहेहोने त्याग करी देवदेवाकने अलंकृत कर्यो, ते श्री भुद्धिसागर
सूरि तमोने कल्याणु आपे। (८)

येवी रीते अत्यंत उक्तिवाणा मारी वडे स्तुति करायेद्वा
'श्री भुद्धिसागर सूरि' तमोने भेष्म प्राप्तिना कारणु इप येवी
अनिष्टण कल्याणुनी लक्षभी आपे, अने पापना समूहेनो नाश
करे। (९)

५. अभेदयरण्य.

श्रीमद् बुद्धिसागरजी सूरिकी पवित्र रमृतिमें ।

हा ! अंधेर ! अपार दुःख ! हा ! हृदय व्यथासे फूटा ।
योगिराज अलमस्त कीर हा ! काल बाज ने लृटा ॥१॥
जिसकी सुनकर गिरा मधुर था सुखमय हृदय हमारा ।
हा ! हा ! सहता उत्त प्रिय कीरको किस पापीने मारा ॥२॥
हृषको दे अध्यात्म अभिय अनुराम अज्ञान मिटाया ।
पूरण वह पीयूषकर हा ! किस राहूने खाया ॥३॥
अंधकार हा अंधकार ! संसार हुआ सब सूना ।
जो विज्ञान प्रभाकर अस्ताचल पर गया प्रबीना ॥४॥
हाय हृदय जलता है तनमें लगी क्षेत्रकी ज्वाला ।
दुख दँवारि है लगी भयानक चहुँ दिश लिएटे माला ॥५॥
नैनों में नहिं नीर जीभ हो गई अचल नहिं उठती ।
रोना है जी छोड़ नहीं फटती छाती पत्थर की ॥६॥

१२०

बज्रपात ! हा ! बज्रपात ! दुर्वैव किया क्या तूने ।
 जो सौराष्ट्र सरोवर का सुख हंस हर लिया तूने ॥७॥
 नहीं नहीं सरवर का जीवन तूने सकल जलाया ।
 नर नारी सरसिंज गण तूने पलमें सबकु म्हळाशा ॥८॥

शुचि उदधि अरु विद्यासागर ज्ञान कला गुण आगर ।
 कहाँ मिलेगा अब पृथ्वी पर बल विवेक मति आगर ॥९॥
 काढ्य कलानिधि सदा बहाते भक्ति सुधा की धारा ।
 हुआ बंद आनंद स्रोत जैनों का प्राण अधारा ॥१०॥

वेद तथा उपनिषद् विज्ञ अलि तत्त्व ज्ञानरस पाला ।
 छोड़ गये अध्यात्म विपिन तज ग्रंथ सुमन की माला
 है साहित्य वियति के विधु गुजराती सुवन सपूते ।
 पोछो अब माता के आँसू हुई बेर बहु रोते ॥११॥

महाशीर की मंजुल मूरति के अनुपम अनुगामी ।
 मंदिर भी तजि चले अचानक ऐसे हुए विरागी ॥१२॥
 साधु शिरोमणि सत्यव्रती साधु समाज के कोकिल
 छोड़ गये रोते हमको यो हुए हाय निर्मोहिल ॥१३॥

भारत मां के लाल हाय सौराष्ट्र सुवन सुखकारी ।
 मातृभूमि को छोड़ चले क्यों ऐ स्वदेश ब्रतधारी ॥१४॥
 वे आनंदकंद शुभ मूरति योगी परम विरागी ।
 तम पाखंड प्रभाकर मिथ्या वेणु विनाशक आगी ॥१५॥

संशय तरु छेदक त्रिशूलवर नीतिधर्म धुरधारी ।
 प्रज्ञाचक्षु चले दुख दे क्यों नीति अहिंसा धारी ॥१६॥
 या तुम गये स्वर्गमें हमको छोड़ समुझकर दोषी ।
 धन्वकोष की देह छोड़ या हुए निपट निर्दोषी ॥१७॥

प्रभुने हमको दिया दुःख पर यही प्रार्थना करते ।
 वसो शांति आनंद युक्त तुम अमरलोकमें रहते ॥१८॥

भैयालाल जैन,

H. M. B.

म्युनीसीपल कमीशनर,
कटनी-(सी. पी.) .

अध्यात्मज्ञान मस्त योगीराज
श्रीमद् बुद्धिसागर सूरिजी.

૧૨૧

સર્વગુરુહેવ ! શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂર્યિથરના અમર આત્માને !

નિવાપાંજલિ.

ગુજરાત-સેપાહિની.

ધર્મનો ધારી વિજયધવજ, બુદ્ધિસાગરસ્થૂર્ણિ ગયા !
 સતત્ત્વાન ત્યાગ વિરાગમંડિત, સર્વગુરુ ચાલ્ટી ગયા ! ધર્મ.
 મહામસ્ત અદ્ભુત અલખ ચોણી, ચોગિનિષ્ઠ ગયા ! ગયા !
 ચુડામણી ચારિગ્રયના, હા ! બુદ્ધિસાગરસ્થૂર્ણિ ગયા ! ધર્મ.
 અદ્યાત્મ જ્ઞાની ક્રેષ્ટ કવિવર, વીર ! વીર ! ગજવી ગયા !
 રગ રગ લિંબયલ તિત્ર વૈરાગ્યે, જગતુ લિંબવી ગયા ! ધર્મ.
 ગુઠ ગંભિર અર્થરસભર, જીન શુંભન શુંભયા !
 ભંસી અનાદાળી સૂરે, નિજ આત્મની ભજવી ગયા ! ધર્મ.
 ભજનો તણ્ણો સાગર ઉછાંયો, જ્ઞાન રસ રેલી ગયા !
 શત એક આડ સુચંદ્ર અદ્ભુત, શુરુથી આદેખી ગયા ! ધર્મ.
 જિવોણુ ને શુર્જર ગીરા, આરાધને જ અપી ગયા !
 આદાપી ગાન નિઃનતમનાં, તપ તિત્ર ત્યાગ તપી ગયા ! ધર્મ.
 સૌ વિશ્વ વર્ણ અદાર કર્ણે, જ્ઞાન રવ ગજવી ગયા !
 નિન્દ્રા ભરી જૈનાલમે, નવચૈતના જગવી ગયા ! ધર્મ.
 મહાચોગસાધક કર્મચોણી, શાસ્ત્રવિશારદ ગયા !
 ખાખી ઇક્ષીર શ્રી વીરના, ત્યાળી ખરા ચાલી ગયા ! ધર્મ
 વક્તા પ્રભર. પ્રજ્ઞપ્રેમી, સમયસુલાણુ ગુરુવર હા ! ગયા !
 શાંશય તણ્ણા છેઢક, મહા પંડિત પ્રવર ઉરી ગયા ! ધર્મ.
 ભારત જગન અહુ તારલા, પણ ચંદ્ર અસ્તાચળ ગયા !
 શુરુહેવ સૂરિસાટ ચોણીરાજ ! હા ! વીરમી ગયા ! ધર્મ.
 કેને પુણીશું શાંશયો, કણા વિરમબાં અંતર અહા !
 છાયાં તીમિર સુવિતા વિહોણુ નિષ્ઠ માંહિ આજ હા ! ધર્મ.

१२२

ગુરુદેવ ! પ્રભુ ગ્રલુતા લર્યો, આનંદથન અવતાર શા !
 ચિત્ત ચિહ્નાનંદ વિલાસી, ખ્યાસી મુક્તિના ઉડી ગયા ! ધર્મ,
 હિન્દુ સુસલમાન ખાલ્સાણે ને પ્રકૃતિ રેતાં રહ્યા !
 અમ હૃદય જગવી વિરહજવાળા, સ્વામિ ! સ્વર્ગ સીધાવીએ. ધર્મ
 કંચાં દેખવા એ અદ્વાચારી, ભંય ચોગીરાજ હા !
 હિંયાત્મકાની સર્વસતીનંદન હવે ન લણાય હા ! ધર્મ.
 ગૌતમ ગરજને સારતા, સૌ શાંશયોજ નીવારતા !
 સિદ્ધ અને લખિથ લયો, ગુરુદેવ હા ! ચાલી ગયા ! ધર્મ.
 મળીએં જધ દવિ અંશમાં, સુખમાગદે શાશ્વત ઠચ્ચો !
 કે અમરધ્યામ સુહાવવા, ગુરુદેવ હા ! ચાલી ગયા ! ધર્મ.
 અજિત આપ હતા જગત્માં, રિદ્ધ કુટ્ઠિં અજ્ઞય રહ્યા !
 શ્રી ચરણુ હેમ મહેંદ્ર ઉત્તમ ભાતુ તિલક સમાય હા ! ધર્મ.
 નહાલા હૃદયના પ્રાણ અર્પણુ આપ ચરણ કરાય શું !
 પશુના કંચાં અમ માનની, ઉપકારી કંઠ ધરાય શું ? ધર્મ.
 અમ હૃદય અશુ પુષ્પમાળા, અકિત ભાવે ધરાય હા !
 અલિયુમય સ્વિકારો અમરધ્યામે, દેવ ! જગત દ્યાળ હા ! ધર્મ.
 ઇદનટીથી] પાદરાકૃત.

મહાચોગીરાજ ! ચોગવિભૂતીવિવસીત ગુરુદેવ ! ના હિવાત્માને !

અકિત પુષ્પાંજલિ

(અરણ્યિક સુનિવર ચાલ્યા ગૌચરી-રાગ.)

યુદ્ધસાગર સૂર્યિવર કંચાં ગયા ! પરમ સુજ્ઞાની ધીર રે !
 આનંદમૂર્તિ અનાહત નાહની ! આત્મશુણે ગંભીર રે ! યુદ્ધ.
 નિજ ઉપયોગ રે સ્વાનુભવી સંદ્રા, વર્તે તરતમ ચોગ રે !
 સ્વ પર પ્રકાશક જ્ઞાને શોભતા, આત્મના ઉપયોગ રે ! યુદ્ધ.

૧૨૩

નિક્ષય ને વ્યવહારે વિચરતા, શિરમણુ અતુર સુભણુ રે !
 ચોગીશ્વર એ અદ્ભુત વિશ્વના, ઉજબળ ભારત લાણુ રે ! બુદ્ધિ.
 જળહળ જયોતે વિશ્વ પ્રકાશતા, દિવ્ય જાનનાં પૂરે રે !
 મસ્ત અલખ એ અધ્યાત્મી અરા, ઉછાળતા શાં તુર રે ! બુદ્ધિ.
 મહાકબિ પંડિત અનુપમ ભારતે, અંથ રચ્યા શત આઠ રે !
 આત્મજાન રસ સાગર રેલતા, એ જસ લેખીની ઠાઠ રે ! બુદ્ધિ.
 પ્રભુ ભજનોના રસગંગાજ્ઞે નવરાંધુ ગુર્જરાંધુ રે !
 મસ્ત અલખનાં ગાને ઝુલતાં મર્દ, મહારાણહ સૈંચારાંધુ રે ! બુદ્ધિ.
 દંબ દ્વેશ વિક્ષયાથી વેગળા મહાર તહાર ન લેશ રે !
 પરમ હ્યાણુ પ્રભુ પ્રેમી પુરા, વિચરે આત્મ પ્રદેશ રે ! બુદ્ધિ.
 સાગર ગુણુનો શા શા હું સમર આનંદ્યન અવતાર રે !
 ઓ અર્હેમ મહાવીર ધ્વની હિંયત્કે, છેદ્યાહૃદ્ય સિતાર રે ! બુદ્ધિ.
 વટ્ટહર્ષનસ્ફેદાધક સહગુરુ, સંશયછેદક નાથ રે !
 ચોગી ધ્યાની આપી અણુમૂલા, ભક્ત તણુ વિશ્વામ રે ! બુદ્ધિ.
 હેવ ! અમરબેન્જ સિધ્ધાવતાં, હાંડાકાર છવાય રે !
 પ્રભુતાલાર હિંયાત્મા કેમ રહે ! નગણુ જગમાં હાય રે ! બુદ્ધિ.
 નહાલા ગુરુલુ કેમ હવે ગોઠશે ? આપ વિના પળ વાર રે !
 કૃંણ જર્દ વિરમી શાંશય પછશુ ? કોણુ હવે આધાર રે ! બુદ્ધિ
 પાખંડી અંધારા વિશ્વમાં, માર્ગ ખરો કોણુ હેશે રે !
 અજ્ઞાનીને આથડતાં હવે, કોણુ ખચાવી લેશે રે ! બુદ્ધિ.
 વીરવચનના ભર્મ જ હોદ્ધલા, સત્ય ધર્મ જિદાંત રે !
 આપ જતાં હા ! કોણુ સમજનવશે, ભાંગી મનની ભાંત રે ! બુદ્ધિ
 આજ ઉઠ્યો આનંદ્યન ઉજણો, ચિહ્નાનંદ યશ ચાલ્યા રે !
 હેવ ! કંદ્ર જતાં દશ દિશમાં, તિમિર પીછોડા હાજ્યો રે ! બુદ્ધિ
 ઉન્નત ગિરિવર વાસી હંસલા, ઉત્તર્યા પામર લોામ રે !
 જ્ઞાન મેતી ચારો ચરી સંચયો, આજ દુષ્યો જળ સોમ રે ! બુદ્ધિ.
 મુડદાંપૂજુક એં ગુજરાત ! રે ! જૈનાતમ પણ જેને રે !
 જીવંતાં ન પીઠાન્યા હેઠને ! હવે પીઠાની રોજે રે ! બુદ્ધિ.

१२४

विद्यापुरना रत्न असुद्धय चो ! विश्व प्राप्तशीत छीधुं दे !
 त्याग तपस्या संयम ज्ञानथी, शीवपुर साधी लीधुं दे ! भुद्धि.
 नडाला समझीतहाथक शुद्धवरा ? भुद्धि तथा भंडार दे !
 तम यरषे प्रखु लेटज शी धद्दे ? विश्व समस्त असार दे ! भुद्धि.
 तनभनधन तो छे प्रखु आपनां, आपज लुवनभूल दे !
 अभर धामभां अर्पणु तो धटे, भण्डि अंतरीआं दुल दे ! भुद्धि.
 चीर विरह समय पादराकरे.

॥ श्री ॥

श्रीपाश्वर्जीनप्रबन्ध, शांत, दान्त महंत त्यागी, वैरागी,
 साधुना सत्ताविषगुणेकरी सुशोभित श्रीविजयविद्याम्भोनिधि,
 औ १००८ श्रीबुद्धिसागरसुरिश्वरजी, आचार्यमहाराज।

॥ कवित ॥

विद्यापूरी जन्मभोमि, विद्याको विनोदि पर्म ।
 पूर्वजन्मसिद्ध यातें सिद्धताइ पूरि हे ॥
 मानें जैनधर्मको प्रमाणे वेद मार्ग आप ।
 योग काव्य कलाहिमें नेक न अधुरी हे ॥
 तपागच्छ हे प्रतच्छ लच्छ अच्छ स्वेतांम्बर ।
 सागर हे साख ज्याकी रीति अति रुरि हे ॥
 पद्मि आचारज पाप, पाप मान ठोर ठार ।
 बुद्धिके समंद बुद्धिसागरजी सुरि हे ॥

॥ १ ॥

गुनि गुन जानें मन मानें पेसो ज्ञान देत ।
 ज्याको क्वेखवे तें रहें दुष्ट जन दुरि हे ॥
 ग्रंथके करैया घिरवीरता धरेया श्रेष्ठ ।
 रीतीनिती राह ज्याकि नेक न अधुरि हे ॥
 मंगल तनुज ज्याको महिमा अनंत जग ।
 प्रित धर्मपंथ ज्याकी सोहे पर्म पुरि हे ॥
 अमित अनंतकारी छंद पथगामी सदा ।
 बुद्धिके समंद बुद्धिसागरजी सुरि हे ॥

॥ २ ॥

दौलतराम मंगलजो कवि.
 विजापुर, निवासि.

૧૨૪

**શ્રી ગુરૂહેવ,
ગજલ-સોહિની.**

ઉદ્ઘાનમાં શુલખાસનો કોમળ કલિકા જોઈ છે;
 મૃહુ કુન્હ સૌભ્ય શિરીષને મધુ માલિકા પણ જોઈ છે. ઉદ્ઘાન-૧
 ફેલળપણુંની રસભરી, ચૌબન હથા નિરખી અર્તિ;
 પણ આપના ત્યાં હૃદયની, મૃહુ લાવના હેખી નથી. ઉદ્ઘાન-૨
 જન પતિત પાવની બોલતા, તે જોઈ છે લાગીરથી;
 મોહન તણ્ણી ચમુના તથા, અર્તિ રમ્ય જોઈ સરસ્વતી. ઉદ્ઘાન-૩
 તાપી તથા આ નર્મદા ને, જોઈ છે સાયરમતી;
 પણ આપના શુલ લાવની, રસનાહિની હેખી નથી. ઉદ્ઘાન-૪
 ચળકાટ કરતી ચન્દ્રિકા, આકાશમાં હેખી ઘણી;
 પ્રાતઃસમય પૂર્વાં વિષે, કિરણુલાલાં હેખી ઘણી. ઉદ્ઘાન-૫
 વિદુત તણ્ણા ચમકારની, ઝેણે હેખી છે જ્યોતિ અર્તિ;
 પણ આપના ત્યાં જાનની, જ્યોતરના કઢી હેખી નથી. ઉદ્ઘાન-૬
 સિંધુ તણ્ણીય અગાધતા, આકાશની ઊંડાણુતા;
 હિમગિરિ તણ્ણી ઊચાણુતા, જળ બિન્હદુઓની પ્રમાણુતા. ઉદ્ઘાન-૭
 એ સર્વ ઝેણે હેખ્યાં છતાં, ગૃહ આપના સરખાં નથી;
 ચૈતન્ય સમ જડ વસ્તુમાં, ગૌઠત્વ ઝેણે હેખ્યાં નથી. ઉદ્ઘાન-૮
 આકાશના તારા તણ્ણી, ગણુના કઢીક અની શકે;
 વર્ષીધના જળ બિન્હની, ગણુના કઢાપિ થઈ શકે. ઉદ્ઘાન-૯
 પણ શુરૂ તણ્ણા શુણુની કઢી, ગણુના સુણી હેખી નથી.
 શુરૂહેવ સમ ઝેણે હીવ્યતા, જન આચયમાં હેખી નથી. ઉદ્ઘાન-૧૦
 સિંહે કરેલી ગર્જના, ગજયુથને લય આપતી;
 ને સૂર્યની જ્યોતિઃ તિમિરના, પુંજનેજ હડાવતી. ઉદ્ઘાન-૧૧
 એવી શુરૂની ગર્જનાઓ, પાપ તાપ પ્રણાલતી;
 શુરૂ ગજના સમ ગર્જના, ધીજે મહદ હેખી નથી. ઉદ્ઘાન-૧૨
 અં જય શુરૂહેવ ?
 એ શાંતિઃ ૩
 આચાર્ય શ્રી અનિતસાગર સૂર્યિલ

૧૨૬

સહશુર વિરહોદ્ધગાર.

સોરઠી.

અંતરને આરામ, અમૃત મહારી દ્રષ્ટિને.
ગરવા જોતમસ્વામ, શુદ્ધવર નિષ્ઠ સુનો કવિ.
દીધાં અઠળક હાન, અંતર અમ અજવાણીઓં.
જડ ચેતનનાં લાન, હેવ હયાળ કરાવીયાં.

હતા હાથ સુહદાલ, હાલ નિરક્ષરના છતાં.
માલમી ચોધો માલ, કવિ કચો સર્વસ્વ દઈ.
મુજ રંકાનું રતન, જગ ઉદ્ધારક ફેશરી.
અણવતાં ખંડુ જતન, ઝુર કાળજુંટવી ગયો.

કહેને દોડ કેમ ? રહવાંયે દોળાઈ ગયા.
અંતરીઆમાં ચેન, કેમ પડે શુરૂ તમ વિના ?
ચોથ હતી અણુદીઠ, આળ શિષ્ય-ગુરુ'નેડલી.
અંદીત થાતાં ખરીત, બીજુ ન લાઘે એડલી.

હેણે સારસ સેહ, એક જતાં બીજું પડે.
ગોજારી આ હેહ, પુટચો ન મળનો ગાડવો.
રગરગ થાયે રાગ, હુડુ શુન્ય જહવત અન્યું.
જુલ છતાં ગઈ વાહ, બુદ્ધિ વણુ જગ આપડા.

સહનિદ્યા કવિમાન, પારચો નેહ હયા થકી.
શું દોળાયાં રાન ? પોકાઢું બેશી મથાળુમાં.
અસલ ધર્મનાં અંગ, કીરે લણુલ્યાં કુલ્પમાં.
નાતાં શુરૂ નીઃસંગ, સત્યપ્રહૃપક આથર્યા ?

એ હિલનોદરિઅાવ, આત્મધર્મનો ઓંકીએ !
લવ સાયરતું નાવ, બુદ્ધિસાગર ચાલીયા !
હિલડાંભર સહલાવ, પ્રભુભાવે નિર્મળ ભલા.
હિબ્યપ્રેમસું નાવ, લરહરિએ બાંંગી ગયું !

૧૨૭

બહે તારવા કોડ, અન્દ કળા બહુ વિસ્તરે.
સહસ્રરશીમ જોડ, મરતાં અન્ય ન સાંપડે,
અંતરીાં આધાર, પંગુલીયાની લાકડી.
ગુરુવર જતાં તાર, તુટ્યા હૃદય સિતારના.

આવ !આની ગુરુદેવ ! આશ લરી દ્રગ આલમાં—
કરી ન દીલબર સેવ ! સર્વ સમર્પણ ચરણ દઈ !
મોંઘા મૂલા મોર, રહુકચો રહુકા અણુમૂલા.
દ્રારી એકની દેર, મીઠો રહુક ન સાંખજો.

તૃષા ભરો આ પ્રાણ, લવભવનો જ્યાદુળ અરે.
વહી ગયો અણુભણુ, મીઠો મહેરામણુ ખરે.
પગલાં પડ્યાં પવિત્ર, લસમ થયો તે ભૂમિમાં.
દોકીયાંની રીત, પંચાળી ય પ્રલળતા.

જગઉદ્ધારણ નાથ, અંગ અમુલખ હોહલાં.
કરી શક્યા કેમ ખાખ ? રાખ ઉડાડી રગ રગે ?
અમૃત લરીયાં નેન, સુખ મલપંતુ પલપલે.
અજિન કેરાં હેન, શોં હેલાયાં (મૃહ) કાળજે ?

હાથ હતા કે રહાયુ ? હૈયું વજ મઠયું હતું ?
ડુખાડ્યો જગજાણુ, હાથે કરી અસ્તાચળો !
ગયાં ધરીપળ હાવ, યુદ્ધિસાગર પરવર્યા.
મણિમય મનના લાવ, મનમાં રહા ગુરુજી જતાં.

પાદરાકર.

લેખકને ગુરુદેવનાં છેદવાં દર્શાન કમનસીજી ન થયાં. સંતાપીત
હૃદયના આ આત્મોદ્ધગાર છે.

લેખક,

૧૨૮

શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.

લેખક

રા. કેશવકાંત દશાડીયા.

જૈન ધર્મના ભરત સંત કૃવિવર,
ચોગનિષ્ઠ ને અદ્યાત્મ ચોગી મુનિવર,
સારી જહાનમાં ભરાહુર થચેતા,
શાસ્ત વિશારદ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.
અત્યભરત ક્રીર ને હેશબકત,
સાહિત્યવીર ને સમાજ સેવક,
આપણી બુદ્ધિનો અમૂલ્ય અજ્ઞનો,
પૂજય, પવિત્રાત્મા શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.
એકસોઅઠ અંથેના મહાન् લેખક,
ગ્રસિદ્ધવક્તા ને ઉપરેશક,
ધર્માનુરાગી, ને અજગ ધૂનિ,
નિઃસ્વાર્થી સાધુ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.
હાન, શીયળ તપને લાવનાની,
દ્વાય, ક્ષમા, સત્યને લક્ષ્ણની,
મધુરી મીઠી પરિમલ પ્રમાવતા,
મહાન્ એલીયા શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.
એકયતા માટે તેઓ આત્મા અર્પાતા,
અહંકાર મંત્રની આંગ પૂકારતા.
હેના સારી આત્મમાં પડધા પાડતા,
મહાન્ અવધુત શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.
'ઉદ્દીપની વિશાળતા' ના એધક,
નેણિક અદ્યાચારી, ને અમોદા રલ,
વાહના મહારી એ સ્વર્ગમાં બિરાજતા,
કુલ પથગંભર શ્રી બુદ્ધિસાગરજીને.

રા. કેશવકાંત દશાડીયા.

૧૨૪

શ્રી બુદ્ધિસાગરજીને.

હરીણીતા

જૈન શાસન ગગન રવિ સમ બુદ્ધિસાગર શ્રી સુરી;
 આજ અસ્તાચળ જતાં હા ! ઝુદ્ધન આત્મરસું ભૂરિ;
 ચોગ જ્ઞાન કિયા વિષે, અપ્રમત્ત રહી પરમાર્થમાં,
 ગાખયું જીવન અલ્લાચારિએ, શિશુવચ્ચ થકી નિઃસ્વાર્થમાં. ૧
 કાંયસાગર રેલાંયો શાસનઃ તથ્બા સાહિત્યથી,
 વ્યાખ્યાન વીર વાણી વિષે, અહુ શોભતા આહિત્યથી,
 પ્રતિબોધવા આ જગતને, સન્માર્ગ માંહિ સ્થાપવા,
 કીધા પ્રગટ રચી અંથ એકસો આડ સકંટ કાપવા. ૨
 અટપટ થકી રહી વેગળા, ચારિન્ય નિર્મલ પાળીને,
 આચાર્ય પદવી ઉચિત તે છત્રીસ શુષ્ણ અજવાળીને;
 જીએવ થકી જે કે શુદ્ધ તોચે લદ્યતા ધારીએ,
 હા ! આજ સ્વર્ગ સીધાવતાં, ઘા વજથી પણ કારો એ. ૩
 ઉત્તમ પુરુષેનું જીવન ને મરણ પણ સહૃદોધ હે,
 રહે મરત આરાધન જીવન લર, મરણ કેરી શોધ એ;
 બુદ્ધિસાગર શ્રી સુરીજી ચરણમાં મમ વંદના,
 હા શાંતિમય એ વંદના હો કમા કેરી નિહંદના. ૪
 શા. લીખાભાઈ છગનલાલ.

ક્યાં શોધુ ?

(આશાવરી-રાગ)

હવે હું શોધીશ કયા સંત ચોગી
 એતો જીવનથી બાળ-બેગી-હવે હું-૧
 બાળ હોએ એના આશ્રમ નિવાસી
 એતો લજન કરે મન મેલી-હવેહું-૨

૧૩૦

જાનનો હરિયો, શક્તિથી અરિયો.
 ત્યાં તો લક્ષ્મિની ભરતી ઉભરેલી-હવેહું-૩
 ત્યાગ અતુપમ, અતુપમ જાનના
 જેના જીવનમાં સેવા જડેલી-હવે-હું-૪
 મંહ મંહ હસતો, પ્રિતિ પ્રસરતો
 જેણે વિશ્વ પ્રેમ મૂર્તિ ધડેકો-હવેહું-૫
 કેખક, કવિ, જાની યોગી,
 વિશ્વકર્માની શક્તિ સરેલી, હવેહું-૬
 જુદ્ધયજીવ જાવે, જુદ્ધયજીવ જેણે
 રતિ-જુદ્ધયજીવ સુષેલી-હવેહું-૭

પેરીસ-કોન્સ.

શ્રી રતિલાલ.

શ્રીમહૃ બુદ્ધિસાગરણ સુરીધર.

[કેખક:-વૈવક્તિ દૂર્લભ શ્યામ ધૂલ. બાનોસા, પોસ્ટ હયાંપુર; વરાડ]

કવિત-મનહર. મુપદ-ચોતાલ

હયાના નિધાન સત્યશીલ શુદ્ધ જાનવાન,
 મનના મહાનું હતા, સુરીધરણ ખરા;
 નામ બુદ્ધિસાગર, બુદ્ધિના સાગર હતા;
 સાચવી યથાથું જેણે, નામની પરંપરા;
 પૂર્વના ગ્રાકટ થયા, ? પુનઃ પુન્ય હેમાચાર્ય!
 સુંહર સંસ્કાર વડે, જેણે શોકાવી ધરા;
 એકસો ને અષ્ટ અંથ, શુંથયા ગદ્યપદ્યાત્મક;
 મધુર જાણુાય જેમાં, શાખ સુધીના જેરા!
 ચોગનિષ્ઠ ચેવા કયાંક હાય તો કઢેલાય નહિ,
 શારહાના ઉપાસક અતિ જે ગોણાયા છે;

૧૩૨

શ્રેષ્ઠ શીંગ કવિતાના કરનારા કોણ એવા;
 જુતેન્દ્રિય વચ્ચનમાં સિદ્ધ એ જણ્ણાયા છે;
 અનેરો પ્રભાવ એમાં અનાયાસ આવ્યો હતો,
 સમતાના પદો જેણે પ્રેમ વડે ગાયાં છે;
 મહા શોયા ! એવા ધીર વીર કયાં અદળ્ય થયા ?
 જેણે જેણા તેણે જેને, લુગરથી ચાલ્યા છે.
 અન્ય સ્થળે ઉપહેશ આપવા વિહાય થયા,
 અથવા એ કયાં સિધાંયા ? હવે કેમ બાળિયે ?
 વારંવાર યાદ આવે, પ્રસન્ન વહન એતું,
 શુક્રના વિરહવાળું મન કેમ વાજિયે ?
 સંસારના તાપ વડે તપેલા આ લુવડને
 શાન્ત કરનાર વિના દિવસ કયાં ગાળિયે ?
 કણી ગયા, લખી ગયા, ગાઇ ગયા, બોલી ગયા,
 જેટલું પણાય હવે તેટલું તો પાળિયે !

એતો ગયા ! કોણું કયા ? બુદ્ધિસાગર સુરીશરળ ? ના, ના
 એ નથી ગયા. એમનો હેઠળ ગયો, પ્રાણું ગયો. આત્મારૂપે તો અક્ષરમાં
 અક્ષર રહ્યા છે. એમના લખેલા એક સો આઠ વંધેમાં એમનું શણે
 શાફ્ફમાં, વાક્યે વાક્યમાં અને પાને પાને રથાન છે. એમનો આત્મા
 તો બોલીજ રહ્યો છે. હવે એ પ્રત્યક્ષ આપણી જોડે વાતો વાતો નહીં
 કરે. કશુંય કહેશે નહિ. મીહુંય નહિ. કહે અને કહવું પણ નહિ
 કહે. જે કહેવાનું હતું તે તો કણી ગયા છે. એમની એટલુંજ કહે.
 વાની ધંઢા હતી. એ અવધી પૂરી થઈ એટલે એ તો ગયા. કોણ
 હેવી બળની એથી વિશેષ કહેવાની એમને આજા નહોતી; પરન્તુ
 એ જે કણી ગયા છે તે અપરિમિત છે. બુદ્ધિનાસાગર જેવડું છે,
 આ સાગર ક્ષારજલથી ભરેલો નથી હો ! અમૃતથી ભરેલો છે.
 એમાંથી પીવાય એટલું પીવ્યો. એમણે તો લુણી જણ્ણાં અને મરી
 પણ જણ્ણાં. હવે આપણે માટે લુવવાતું અને મરવાતું રહ્યા.

૧૩૨

એમનો એજ સહેશ હતો કે જે લુચો તો આ પ્રમાણે લુવને
અને જે મરે તો આ પ્રમાણે મરજે.

કથનારા તો કથી ગયા; પણ પાળનારા કથાં ? ભલે ન્યૂનાધિક
અંશમાં પણ ગુડના આદેશો અંતઃકરણમાં તો ઉતારવાજ જોઈએ.
અજાસુને સુસુકુ થવાની જરૂર અને પામર અને વિષયીની
તો વાત કથાં કરીએ ? આવા મહાતુલાવનો ઉદેશ તો સૌભ્ય
પ્રકૃતિવડે સમાજ સેવા કરવાનોજ હોય. આજ શોચ કરોં
અને ઠાલ ભૂલ્યા. એ પ્રમાણે વર્તવાનું નથી. મહાપુરુષનો
સહેશ તો આ પ્રકારનો હોય છે. જે આપણે આ સહેશ
પ્રતિ સંપૂર્ણ લક્ષ આપીશું તોજ આપણે પ્રગતિ થશે અને
આપણે જેમના શાખનો સત્કાર કરવા તૈયાર ગયા છીએ
એમના પ્રતિનો આપણે પૂજયલાવ ચોંચ રીતિએ સફ્ફલ થઇ શકશે.

સ્વાર્થસાધના સથ કરે, નિજ મતિ, ગતિ અનુસાર;
પરહિત કરના પણ કઠિન, કઠિન હેશ ઉદ્ધાર;
કઠિન હેશ ઉદ્ધાર, કઠિન હોના પ્રતધારી;
કઠિન આત્મસંતોષ, કઠિન રહેના અવિકારી;
સમભાવી સુતર્થ મ, દાનવ સોંભી ના ડરે.
નિજ મતિ, ગતિ અનુસાર સ્વાર્થ સાધના સથ કરે.
પદાર્થમે આનંદ હે, હે અંતર આનંદ ?
વાક્ય સ્થળ, સાધન કલી, જાને નહિ મતિમંદ !
જાને નહિ મતિમંદ, બાદ્ય સામથી શોધે;
કર્મ, જાન, ચિહ્ન જિના, કૌનકો કૌન પ્રભોધે ?
સર્વા કહે હો દ્વયામ, હોમે ઠયા સુખંદ હે ?
હે અંતર આનંદ, પદાર્થમે આનંદ હે ?

૧૩૩

ગુરુ વિરહે તમણે દિલની શાંતની શોધ.

ગાથલ.

અરે ઓ કારભી કુદ્રત, અને સૌ બાળ કુદ્રતનાં.

હૃદય ચીરા તણી સરજત, ગુરુ જાતાં હમારી છે

ઝુગર ને પ્રાણુ તનમન ને રગેરગ શાંતિ વાંચ્છા છે.

મિંચાં નથેને રહેવા ધો, ઇહન સ્થિતિજ ખ્યારી છે.

પરિનિહાયો સખર કલરવ, બધાંએ ત્યાળી હો બાપુ.

ધખેલા ઉરને શાંતિ, થવા હો ધાવ કારી છે.

પ્રકાશીત વિશ્વને કરતા, થડો ઓ વ્યોમના વાસી.

ચક્રીત કરશો ન જ્યોતિશો, દષ્ટિ આ દીન ણીચારી છે.

જગત ને હલમલાવે કાં-અનિલ થંલી ઘડિ જાને.

ગુરુવિરહે ગતિ આજે અનાથન શી અમારી છે.

શૈલ શ્રંગો નિલાંખરધર, સરેરીલ્યો દુતિ સધળી.

વન શ્રી ત્યાળી હો શોભા, અભાળી દષ્ટિશી આજે.

અરણુ, રસ રેલતાં, મૃગ બાળ વિલસે લોલ લોચનથી

ઘડિક થંલી જાને ઠાલાં, મળે જે શાંતિ દિલખણતે !

અનંતી વ્યોમ લીલાયો, ઘડિક શાંતિ ધરી એસો.

બ્યથિત આત્મા અરે શાંતિ, અનુભવ લેશ લેવા ધો.

ગયા એ શાંતિ હેનારા, શાંતમૂર્તિ ગુરુ હેવા.

મણુભય ગુરુદ્વિસાગરાં વિના શાંતિ હવે કયાંથી ?

પાદરાંકણ

શ્રી સદ્ગુરુ સ્મરણુંજલિ૦

(એધવળ સંદેશો—રાગ)

ગુરુદ્વિસાગર સૂર્યિવર સ્વર્ગે સંચર્યા.

પંચમહાવૃતધારી ભુનિ સીરફાર જો.

દ્યોળી દ્યાણી ત્યાળી તપ જાને ભર્યા.

અંતર જેનું પ્રભુથી એકાકાર જો.

યુ.૦

૧૩૪

કથની તેવી રહેણી નિત્યે રામતા.
સર્વ ધર્મના બાણે પુરા મર્મ જો.
શમતાસાગર ગુણગણુઆગર ડોદલા.
જગ ઉદ્ધારણ કેતું છે સત્કર્મ જો.

૪૦

સર્વ કિયાએ કરતા સત્કાચારથી.
જાનદયાનમાં રહેતા નીશદીન લીન જો.
ઉપહેશક કે શુદ્ધ પ્રભુના માર્ગના.
તારક અવિજન સાચા જે નીશદીન જો.

૪૧

શાંખ એકશો આઠ રચ્યા મહામૂલના,
શાધ્યાનસેવાના સત્યા સિરહાર જો.
સંત ત્યાગ તપ ઉત્તમ શુદ્ધને ધારતા.
અજયાન જેણે અંતર જ્ઞાન સિતાર જો.

૪૨

અધ્યાતમ જ્ઞાને આનંદધાન સાંભરે.
ચિદાનંદજી કેવા યોગીરાજ જો.
દેવચંડજી દ્રોગાનુયોગે ખરા.
જેને અંતર સત્ય ધર્મની હાજ જો.

૪૩

મહાવીર પ્રભુનો જાપ જાયો અવતાંસુધી.
મરતાં પણ જસ સુખે અહીં નામ જો.
વીસનગર વાસી અજાની આદીકા.
અર્પે રમરણુંજલિ સદગુરુ સૂરધામ જો.

૪૪

૭હેન લાડકી વિકોમલાઈ
વીસાંગાર.

૧૩૧

“ એક સ્વરણુ ”

હંસિત.

સુખકર અહિંસા સૂત્ર સાચું શિખવતા શાન્તિ ધરી,
અજ્ઞાન વર ઉપદેશથી અજ્ઞાનિતું કેતા હરી.
છલછલ ભરી જેના હૃદયમાં અજ્ઞાન હુઃખારી હ્યા,
બુદ્ધિશ્વા સાગર મહા બુદ્ધિ સુધા સિંચી ગયા,
જૈનાવકાંઠી સુહિત પાચો ધર્મનો લીધો ચાણી,
શત આઠ મણુકાની બનાવી માળ શુલ પુસ્તક તણી.
આત્માતણુ એજસ્ક થકી અજ્વાળી આલમ જૈનની,
પાવન પરમતત્વો મહીં ચીરંજીવીજ ગચ્છો બળી.
વક્તા પ્રખર પંડિત અને મૂરતી મનોહર શોગની,
જેના વિભળ ઉજવળ લુલનમાં જાંખી ના કેં શોકની.
સાક્ષાર, સમાજ સુધારણામાં સરસ ઝાયો હઈ ગયા,
શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરી પહોંચે પરમ એ હિંદુઓ ગયા,
નહિ દ્વેષ જેને અન્ય ધર્મો પર હતો તલમાત્ર પણ,
શ્રાગી છતાં જેને ધણું હિલમાં હરું નહાલું વતન.
નિજ ધર્મના શુલ વિજયપંથો સુગમ સધ હતા થબ્બા,
ત્યાગી ગયા નિજ ફેંક રહેયે અમર અવનિએ રહ્યા.
કે ત્યાગ, કે કવિતા, સુપંડિતાઈથી કે પૂજશે,
તવ સુખદ એ સંભારણે કે, મહુર શુંજન શુંજશે,
વિષ્ણુ તણુ કે હિંય તારો આવળે રે છેડવા
કે આવળે જન ઉરમાં કેં જાન અમૃત રૈડવા.

ઉત્સાહી.

१३६

ॐ अहं महात्मा॒.

श्रीभद्र शुद्धधी सागरल प्रत्ये.

बुज़ोंगी छ'ह.

श्री श्री सहा आत्ममां भाषुनारा.
 वणी ज्ञान अणथी धर्षु ज्ञाषुनारा.
 रही जगतमां त्यागने धारनारा.
 हया दृष्टिथी प्राणीने तारनारा.

१

कही कोध नहीं अंतरे लावनारा.
 अरि उपरे प्रेम डेखाइनारा.
 महा भोहनीकम् नीवारनारा.
 अलोली अमानी वडे प्रेमधारा.

२

हुःपीने हिलसो धृ पुछनारा.
 रही शांतीमां शांतीने आपनारा.
 सहा सर्व सुभी रहो, धर्चिनारा.
 अवीने धृ शीभ उद्धारनारा.

३

गया हेह छोडी सूरि डेवदारा;
 थशो डेम अम अंतरोना सुधारा;
 वडेवरावशो त्यां थकी प्रेमधारा,
 रह्यो आश धारी गुहवर्य मारा.

४

रत्नपुर भद्रालकडी. } ठाण्डालाध नाथुलाध देसाई.
 वीजपुर } वीजपुर

૧૩૭

ઉપકાર સ્મરણ !

નિદ્રા વ્યાપી હતી ભોહની ! શુદ્ધ ત્યાં શાની જણ્ણાયે ?
ઓત અમીને ઠેડેટો કરીને ! નવ લુલનમાં જગાડે !—

વિષુધ આત્મ અનાવે
હુને એ દ્યા કોણું અતાવે !

વિષમ માર્ગ અંધકાર ભરેલો ! જરા ન પગથી જણ્ણાતી !
હિસિ જાનની સુજને આપી ! કચો માર્ગ પ્રકાશી—

પડી હુને દીપજયોત એ જાંખી !
અરેરે ! તેજ એ લાવીશ કયાંથી ?

પ્રોત્સાહન હેતા જ્યાં થાકુ ! જરા ન ઉમિં જણ્ણાતી;
અંતરમાં સ્પુરણ્ણા ત્યાં જાગે ! કથની કયાં એ કથાતી !—

નહિ હુને વાણીઓહ સુષ્ણાતી !
ધર્ઢં હું કલ્યુ સપ્રેમતથાપી !

નિરાધારતા હે શુરૂ હેવા ! તુમ વિરહ સુને અર્પી !
નથી શોધ રોક્યો રોકાતો ! અશ્રુધાર રહી સરતી !

ના સમરણ કુલાયે મનથી
ભક્તિ બની આપની અર્થી.

‘ ભુદ્રિસાગર ’ તુમ ગજીન ! સંગિત સૂર આવાપે !
નથી સુર એ નથી નીર એ, મૌન ભયાનક વ્યાપે—

હૈસુહા, જગે વિરહ પરિતાપે.
ધીરજ હુને ધરવી કોણું પ્રતાપે ?

ગોરધનબાઈ વીરચંડ.

શિનાર.

૧૪૮

**મહાનજૈનાચાર્ય શ્રીમહુ બુદ્ધીસાગર સુરીશરણના
સ્વર્ગવાસની દીક્ષારોની સુંભદ્રની જન પ્રજાની
અહેર સભા.**

ગતું જેઠ વર્ષી ૮ ને તાં ૧૪-૬-૨૫ ને રવીવારના રોજે સવારના (સુંં ૩૧૦) ૮ વાગે લાયખલા આતેના શેડ મોતીશાના આદીશર હાદાના દેરાશરણના ઉપાશ્રયમાં પન્યાસાલુ મહારાજ લલીતવીજ્યાણના પ્રસુઅપણું નીચે ઉપદી સલામણી હતી. હેઠાં શ્રોતાઓથી ચીકાર ભરાઈ ગયા હતો. શ્રીમહુ બુદ્ધીસાગર સુરીશરણના એ હોટાઓએ એ ખાનુ ટેબલ ઉપર ચોઠવવામાં આવ્યા હતા. આ વખતે હાજર રહેનારાઓમાં નીચસા ગૃહસ્થો સુખનું હતા:— શેડ કુષ્ણાચંદ રતનચંદ પીમચંદ, શેડ દેવકરણ સુળા, શેડ મોહનલાલ હેમચંદ, શેડ મણીલાલ મોતીલાલ સુળા, શેડ મોતીચંદ ગી. કાપડીયા, શેડ હીરલાલ બહેરદાસ. શેડ ઓતમચંદ હીરણી પેઢી તરફથી શેડ લાધાલાઈ કરશનાલુ, તથા શેડ કલ્યાણચંદ ખુશાલચંદ, કોટના ચાહવાળા શેડ અમથાલાલ નગીનદાસ, શેડ લખમાલ કેશાલુ, શેડ પરતાપલુ વીગરે.

શાકમાં પન્યાસાલુ મહારાજ લલીત વીજ્યાણાચરણ કથ્યો આહ તેમણે સ્વ.જૈનાચાર્યને માટે બોલતાં જણાંયું કે તેઓ એક ઉંચ ડેટીના સાધુ પુરુષ હતા. તેમણે મુંઅઈર્માં ચોમાસું કચું હતું તે વખતે તેમણે અનેક શાસનોપચોળી કથોં કથોં હતાં. તેમણે આચાર્ય શ્રી.આત્મારામણી પેડે ઘણાં પુસ્તકે રચ્યાં છે. તેમણે અનાવેલ લજનો ઘણાં બોક્ઝીય થયાં છે. તેમનો ને મહારો સમાગમ પ્રથમ શેડ મોતીલાલ સુળાના સંઘમાં પાલીતાણું થયો હતો, બાદ પેથાપુર ને મેસાણું થયો હતો. મેસાણું ત્યાંના સુખા ગોળીંદાં હાથીલાધની સાથે શ્રીમહુ ચર્ચા કરતા હતા ત્યારે તેમની અદ્ભુત શક્તિનું મને લાન થયું. તેઓ જઈનેતર વિક્રાન્ને જૈનધર્મના ઉંડારહસ્યનું જ્ઞાન ઘણ્ણીજ સાફી લાખામાં પણ સચોદ

૧૩૬

રીતે આપતા હતા. તેમનાં રચેતાં પુસ્તકો શ્રીમંતુસરહાર ગાયકવાડની શાળાઓમાં તથા લાયએરીમાં ચાલે છે. તેમના શુરૂ શ્રી સુખસાગરજી તથા તેમના શુરૂ શ્રી રવીસાગરજી વીજેરે ચુસ્ત કીયાપાત્ર હતા, તેમજ ઉંચ ચારીત્વવાનું હતા. શ્રીમહે પણ તેમનાં પગલે ચાલી, ઉત્તમ ચારીત્ર પાણ્યું હતું. તેમનું ચારીત્ર નિષ્કળં હતું. વળી તેઓ આદ્યાત્મિક હતા. તેમાંજ મસ્ત રહેતા હતા, તેમના ચારીત્રથી અત્રી થાય છે કે તેઓ પોતાના “તારણુહાર” અન્યા હતા. બાદ તેમણે શ્રીમહના પવીત્ર આત્માની શાંતી છાંધ હતી.

શેઠ મોતીચંહ ગીત કાપડીયાએ જખુાંયું કે શ્રીમહના સમાગમમાં હું ધાર્ષી વખત આવ્યો છું, તેઓ ગુજરાતના નૈનકવિ હતા. આદ્યાત્મિક જ્ઞાનમાંજ આનંહ માનતા હતા. તેમણે સંસ્કૃત નો ઉંચા અભ્યાસ કર્યો હતો. શ્રીમહે હમણું “ઉપનિષદ” ઉપર ટીકા લખી બહાર પાડી છે. આ પુસ્તકને માટે લાવનગરના નાંદીવાન શ્રી. પટની સાહેબ ડેઝો, વિદ્ધાનું છે, તેમણે મને જખુાંયું કે ખરેખર નૈન સાધું “ઉપનિષદ” ઉપર ટીકા લખે છે તે પુસ્તક સર્વમાન્ય ગણ્યાય, તે એમની ઉત્તમ શક્તિ પુરવાર કરે છે.

બાદ નીચેનો ઠરાવ તેમણે સુધ્યે હતો.

ઠરાવ.

મુંબાઈની શ્રી જઈન શ્વેતાંભર ભાઈઓની આ સલા પુન્યપાદ યોગનીએ શાલ્વીશારદ જઈનાચારય શ્રીમહ બુધીસાગર સુરીશ્વરજી “કાળ ધરમ” પાચયા તેને માટે પોતાના હૃદ્યની ઉદ્દી દીકરણી જહેર કરે છે.

શ્રીમહ ઉત્તમ ચારીત્વવાન, શાન્તગુણી, કવી, વક્તા તથા આદ્યાત્મિક પુરુષ હતા. તેમણે ઉત્તમોત્તમ ધાર્ણાં પુસ્તકો સ્વરચીત બહાર પાડ્યાં છે. તેમનાં અજનો આખાલ વૃદ્ધ ધણ્યાજ પ્રેમથી

૧૪૦

ગાય છે, તેમની શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડે પણ સુકૃત ઠુઠે પ્રશંસા કરી છે. તેવા આપણુંમાં મહાન् ગણ્યતા આચારોમાંના એક મહાનું આચાર્યના કાળ ધરમ પામવાથી આપણુંને મોટી ઓટ પડી છે. આશા છે કે તેમનો શીષ્ય સમુદ્ધાર શ્રીમહદ્દના પગલે ચાલશે.

છેવટમાં તે પવીત્ર આત્માને “પુરણું શાન્તિ” મહોદેવાનું આ સભા અંતઃકરણ પુરવઠ ધંઢે છે.

ઉપરના ઠરાવને ટેકો આપતાં શેડ લહેડ્યંડ ચુનીલાલ ફોટ-વાહે જણ્ણાંણું કે શ્રીમહદ્દની ત્યાગવૃત્તિ અપુર્વ હતી. તેઓ બાળ પ્રાણચારી હતા. તેમને શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડે લક્ષ્મીવીલાસ ચેલેસમાં બોલાવી તેમનો ઉપહેશ સાંભળ્યો હતો. ને તેમના વચના-મૃતથી ઝુશ થયા હતા.

સ્વયંસેવક મોહનલાલ ચુનીલાલ મહેતાએ છેવટમાં તેમના પવીત્ર આત્માને પુરણું શાન્તિ મહોદેવાનું તેવું ધંઢી ઠરાવને અતુમોહન આપ્યું હતું.

મુખુખીએ જણ્ણાંણું કે મંગળાચરણુંમાં કહેવામાં આવે છે. કે “આચારો શાસનની ઉન્નતી કરુનારા છે.” શ્રી હિરવીજય સૂર્ય-શરણ તથા શ્રીમહુ હેમચંદ્રાચાર્યાંજીએ શાસનની ઉન્નતીના ઘણ્ણા કામો કર્યાં છે. આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુ આત્મારામણ મહારાજે પંલાખમાં જૈનશાસન ઉન્નતી કરી છે. તે કેદથી અજ્ઞાત નથી તેવીજ શીતે શ્રીમહે અનેક શાસનોપગોળી કાયો કર્યાં છે. છેવટે આ ઠરાવમાં સર્વની સંમતી માપું જું. આહ ઘણ્ણિજ ગમગીની વચ્ચે ઉપરનો ઠરાવ સર્વાનુમતે પાસ કરવામાં આવ્યો હતો.

ભી. અમૃતલાલ વાહીલાલ શાહે નીચેનો ઠરાવ સુકૃતો હતોઃ—

ઉપરના ઠરાવની એક નકલ તેમના સંધારાના આચાર્ય મહારાજ શ્રી અલૃતસાગર સૂરીખરણ ઉપર મોટલી આપવાની તથા સભાનો ડેવાલ તથા ઠરાવ જાહેર પત્રોને મોકલબાની સત્તા સભા એલાવનાર કાર્યવાહંકેને આપવામાં આવે છે.

ઉપરનો ઠરાવ સર્વાનુમતે પાસ થયો હતો.

૧૪૯

શ્રીમહિના ભાનમાં લુવહયાની રીપ કરવામાં આવી હતી કેમાં
કૃ. ૨૭૧ ના આથરે તે વખતે લારાઈ ગયા હતા, તે ઝીપીયામાંથી
જીવો છોડાવવાતું કામ મી. ડાદાભાઈને સૌંપવામાં આઠગું
હતું. અપોરે “ ઝીપી મંઠળની પુણ ” ઘન્યાસળ લલીત વિજ-
યાળુની હાજરીમાં લાણ્યાવવામાં આવી હતી કેમાં પ્રભાવના પણ
થઈ હતી. રાત્રે આંગી પુણ તથા ભાવના બીજી હતી, જેનો હનારો
માણ્યસોએ હર્ષનનો લાલ દીધો હતો.

સાંજવર્ત્તમાન.

શ્રીમહૃ પુદ્ધિસાગરાલ સુરીશ્વરનો લુલન સંદેશ.

આમદાવામાં જંગી બહેર સલા.

શૈઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ પ્રમુખસ્થાને

આમહાવાહનો અમારો ખણ્ણરપત્રો જણ્ણાવે છે કે ગઈ
તા. ૯-૯-૨૫ રવીવારે સવારે ૮ કલાકે અવેરીવાડાના ઉપાશ્રયના
વીશાળ હોલમાં જાણ્ણીતા વક્તા અને કંવી રા. મધ્યીલાલ મી. પાઠ-
કરતું ‘ શ્રીમહૃ પુદ્ધિસાગર સુરીશ્વરનો લુલન સંદેશ ’ એ
વીષયપર બહેર વ્યાખાન હોવાથી સલાનો ગંબલવર હોલ સવાર-
થીજ અનુ પુછ્યોથી ઉલારાઈ રહ્યો હતો. ઉચ્ચાસનપર શ્રીમહિનો
વિત્તપટ તથા શ્રીમહિની કૃતીના ૧૦૮ અંધોનો સમુહ શોલી રહ્યો
હતો.

શ્રીમાન અવેરી વક્તરાટીની હરખાસ્ત અને શૈઠ શક્રચંદ હોરા-
થાંદના ટેકાથી વહી ધારાસલાના સલાસંદ અને અત્રેના જાણ્ણીતા
આગેબાન મીલમાલેક અને શહેરી શૈઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ હલ-
પતકાઈ (તે ગત નૈન કેનવેનેશનના પ્રમુખ) એ પ્રમુખસ્થાન
સ્વીકારયા બાછ જાણ્ણીતા સંગીતાચાર્ય શ્રી પ્રાણસુખભાઈને રા.
પાઠરાઈર કૃત “ પ્રાન રટ શુદ્ધવર કે શુનગાન ” એ હીંદી આચાની

૧૪૨

તરજનું ગીત વાળું તો સાથે સુલલીત કરે ગાધી સંભળાવતાં સલા-
જનો શુરૂ લક્તીરસમાં તરણોળ અની રહ્યા હતા. આ પછી શોઠાણી
ગંગાબાઈ ડન્યાશાળાની ખાળાઓએ “ લક્તીપુષ્પાંજળી ”
નામની કવી રા. પાદરાકર કૃત ગંડેજ સોહીની ગાધી સંભળાવ્યા બાદ
પ્રમુખ સાહેબે પોતાનું વક્તવ્ય થારુ કરતાં જાણુવિશું કે આજનું
પ્રમુખસ્થાન તો કોઈ વીકાનેજ શોલે, પણ શુરૂલાક્તીથી પ્રેરાઇ
તે સ્વીકારવા મેં હીમત ધરી છે. આચાર્ય શ્રીમહુ શુરૂ મહારાજ
ખુદ્દિ સાગરલુના શુણોનું વર્ણન અને માપ કોઈ વીરલોજ કરી
શકે તેમ છે. ધર્મના સંસ્કાર ખાળ વચ્ચમાં જે પડે છે તેની અસર
ઉંડી અને ઘણેલાગે ચીરસ્થાચી રહે છે. આચાર્ય મહારાજ શ્રી
ખુદ્દિસાગરલુ આ રહુસ્ય ધણીજ સરસ રીતે સમજલ્યા હતા અને
તેમનો ઉપરેશ પુષ્ત ઉમરના માણુસોમાં ફેલાયો હતો. તેથી પણ
વધુ પ્રમાણુમાં બાળક અને ચુવાન વર્ગને સચોટ અસર કરી રહ્યો
હતો. બાળકોનો એવો તો પ્રેમ તેમણે સંપાદન કર્યો હતો કે તેઓ
શ્રીને બાળકોના એ મહારાજ કહેવામાં આવતા. એ તો આપ
દહેને સમજુ શકશો કે નાની ઉમરમાં ધર્મના સીક્ષાંતોનું જે
ધીજ રૈપવામાં આવે તો મતુષ્યને પોતાની લુંધગીમાં તે એક દીપ-
કરૂપી અવળે રહ્યે જતાં અટકાવે છે, અને આપણે આશા રાખીશું
કે મહારાજશ્રીના મુખ્ય શીષ્ય અણુતસાગરલુ મહારાજ ખાળ
વર્ગને બોધીત કરવામાં કટિબદ્ધ થશેજ. શ્રીમહુ આચાર્ય
મહારાજ સાગરગચ્છના શીરોમણી શ્રીમહુ રવીસાગરલુ મહારાજના
શિષ્ય હતા, અને પોતાના તિત્ર જ્ઞાન તપ અને અધ્યાત્મમળ
વડે તે ગંધુને દીપાંદ્રો છે. તેઓએ ધર્મના સીક્ષાંતોનો ઉંડા
અભ્યાસ કર્યો હતો અને સામાન્ય વર્ગ સમજુ શકે તે સારુ સરળ
લાખામાં ૧૦૮ પુસ્તકો રચી બહાર પાડ્યાં છે. પોતે હુરઅંદેશી
હોઈ જઈને બાળકો વ્યવહરવારીક તેમજ ધારમીક ડેણવણી પ્રાપ્ત
કરે તે સારુ એરડીંગ અને શુરૂકુળ સ્થયાવવામાં ઉત્સાહપુર્વક ઉપ-
રેશ કરતા અને તેમનેજ આધારે આજ આપણે અને જૈન ચૈતીન
એરડીંગ અને સીધ્યક્ષેત્ર જૈન શુરૂકુળ સારા ઘોરણુપર સ્થયાચેલને

૧૪૩

ચાલતાં નેહ શકીએ છીએ. આવા સમર્થું વીક્ષાન् ચોગવીધાવી-
બુધીત મહાત્માના સાચા સમારક માટે તેઓ પાછળ સુકેવા જ્ઞાનનો
પ્રચાર કરવો ઘટે. તેમના આત્માને શાંતિ ભણો.

પ્રમુખ સાહેના બોલ્યા પઢી સુખ્ય વક્તા રા. પાહ્રાકરે
મંગળાચરણ કર્યા આહ શ્રીમદ્દના ત્યાં સુક્વામાં આવેલા ૧૦૮
સંસ્કૃત પ્રાકૃત હીની તથા ગુજરાતી લાખાના ગંધપદમાં ચોગ
આદ્યાત્મવીધયા તત્ત્વજ્ઞાન, ધર્મ તથા રામાનું સુધ્યારણા પુરના મહા
અંથ્યા તરફ સહિતું લક્ષ જેણી આવા સહા સમર્થું વીરલ. વીક્ષાન્
ત્યાગીના જીવનચરિત્ર શ્રવણુંથી આપણા જીવન ઉંચ અને છે તેઓ સહિ
એક ચીતે અવણું કર્યો. તથા કદાચ પોતે સદગત પ્રતીના લક્તી-
ભાવથી પ્રેરાઈ શ્રીમદ્દના જીવન કથનમાં સહેરાધાત કરે તેઓ રોકવા
વીનંતી કરી હતી. શ્રીમદ્દને જન્મ ૧૯૩૦ ના મહા સુદ ૧૪ શીવ-
રાત્રીએ થયો હતો. તેમજ વીજાપુર નીવાસી માતા અંધા તથા શીવ-
દાસ પીતાના કણુણી કુદુંણમાં જન્મેયા પઢીથી આત્મવયમાંથી તેમને
તીવ્ર તથ ત્યાગ વિરાસ્ત જ્ઞાનવીકાસ તથા સંસાર તરફ અરૂચીથી
માંયી, આત્મવયમાં અઠી વર્ષની વયસાં તેમના માતુશ્રી તેમને ટોપ-
લામાં જેતરમાં લઈ જઈ ટોપલો સુકી પાણી લેવા ગયાં ને પાછાં
આવી જેતાં તે ટોપલાની આસપાસ ભયાંકર નાગ કેમ વીઠણાઈ
શ્રીમદ્દ પર ઇણું કરી રહ્યો તથા એક જેગળીએ શ્રીમદ્દ ભાવીમાં
મહાપુરુષ થવાની આગાહી આપી. વિગેરે જણુણી તેમણે કરેલો
જ્ઞાનાભ્યાસ, માતા પીતાની હૃદાતોમાં દીક્ષા ન લેવાની પ્રતીજ્ઞા તથા
પાતનપુરમાં હાથીને જ્યોધે ચદી લીધેલી દીક્ષા તથા તે પણી સરસ્વતી
મંત્ર આરાધી મેળવેલ મહુ અંધાત્મ તથા યોગ વિદ્યાનું ઉલ્કૃષ્ટ
જ્ઞાન તથા મેળવેલો આત્માનુભવ તેમજ તેજ આત્માનુભવે જગત્તના
શ્રોય માટે ધણું પરીશ્રમે પુસ્તક ઇંગે ૧૦૮ મહાઅંથ્યા રચી જગતને
કરેલું તેનું અર્પણ તથા મૃત્યુ આગાઉ એ હીવસ સુધી અંથ લેખન
તથા શાસન સેવાનું ચાલુ રાખેલ કાર્ય, પોતાના લાખ રૂપીઆથી
વધુ કીમતના જ્ઞાન મંહીરનું વીજાપુર શ્રી સંઘને સ્મર્પણ, તે પણી
પોતાનું મૃત્યુ જાણી પખવાડીયા આગાઉ પોતાના ભક્તોને પોતાના

૧૪૪

મૃત્યુની આપેલી ચૈતવણી, પોતે પરવારી જઈ મૃત્યુ માટે કરેલી તેચારી, મૃત્યુ પહેલાં એ કલાકે સાખરમતી તીરે મધુપુરીથી વીળપુર આંદ્યા પછી આત્મધ્યાન તથા સ્વફ્નપ્રમાં લીન રહી હસ્તે મુખડે કરેલો મૃત્યુનો સત્કાર, તેમના ભક્તોને અંતોમ ઉપદેશ તથા એકજ ક્ષણ્યમાં હાસ્ય લાવે થયેલું સ્વર્ગિગમન. મૃત્યુ પછી ૨૪ કલાક સુધી મુખ્યપર વીલસી રહેલ હિન્દુપ્રકાશ. હસહનાર માણ્યસે હીંડુ મુસલમાનો તથા અઠારે ડોમના મતુષ્યોએ લીધેલો સમશાન ચાન્ત્રામાં ભાગ તથા તેમનો છાતીકાટ વીલાપ. મુસલમાનો, ખાલણ્યોએ પણ શ્રીમહના મૃત્યુને શીલીકાને ખાંધ આપી તથા અંત્યજ વર્ગે કરેલાં ભજનો તથા તેમાં લીધેલો ભાગ તે પછી શ્રીમહના મૃત્યુ પછી તુરતજ ઘંટાકરણ મહાનીરનો મધુપુરીમાં બંધ આરણે વાગેલો ઘંટ તથા પોતે સ્વર્ગિમન પછી સહેલ કેટલાકાને હશેન હથ આપેલો પરચો, આ સૌ વિસ્તારપૂર્વક પોતાની હુમેશની રસીલી જુસ્સાહાર શૈલીમાં લગભગ હોઠ એ કલાક સુધી સંભળાની હુદે તેમના પછી તેમણે વારસામાં મુકૈલ આખુટ જ્ઞાન બંડારને સાચવી તેનો પ્રચાર કરવો તે કામ ઉપાડી લેવાં સોને જણાંયું હતું.

સુંખાઈ સમાચાર તા. ૨૪ જુન ૨૫

મહાનુ આચાર્ય શ્રી યુદ્ધીસાગર સુરીલ.

તેમના અવસાન બાદ દીલંગીરી જાહેર કરવા સાણંદ જાહેર સભા.

સાણુંદનો એક અભરપત્રી પોતાના ગઈ તાં ૧૬ મીના પત્રમાં લખી જણ્યાવે છે કે ગઈ તાં ૧૪ ના દૌજ અનેના શ્રી પહમ પ્રખુ મહારાજના હેરાસરના વીથાળ ચોકમાં અનેના તમામ શહેરીઓની એક ગંગાવર જાહેર સભાં ના. ઢાકોરશી જયવંતસીંહલનાં પ્રસુખ-પણ્ણા નીચે લરવામાં આવી હતી. શહેરાતમાં શુરુનેહાંજલી એ નામનું રા. પાદરાકર કૃત સુંહર રસમય ક્રાંય સલા આગળ ગાઈ સંભળાવવામાં આંયું હતું.

૧૪૫

અતેના ઠાકેરશ્રીએ તે બાદ ઉલા થઈ તીવે પ્રમાણે દીકળી-રીને ઠરાવ રણુ કથો હતો. તેમજ શાંતી માટે ચોગ્ય શણદો સલા પાસે રણુ કથો હતા. જે ઠરાવ સલાએ ઉલા થઈને સુકથો હતો જે સવાંનુભતે પસ્તાર થચો હતો. તે નીવે સુજખ હતો.

ઠરાવ.

પરમ પવીત્ર ખાતખાસ્યારી શાખવીશારહ જૈનાચાર્ય ચોગ-નીજ અધ્યાત્મજ્ઞાની ઠવીરતન શ્રીમહ બુદ્ધિસાગર સુરીશરળ મહારાજશ્રી શ્રી વીજાપુરમાં સંવત ૧૯૮૧ ના કેઠ વહ તને મંગળ-વારના દોજ ચડતા પહેંદે કાળધર્મ પામ્યા તેને માટે સાણુંદના શહેરીઓની આ જહેર સલા અંતઃકરણ પૂર્વક દીલગરી જહેર ઠરે છે અને તેમના પવીત્ર આત્માની શાંતી માટે પરમ કૃપાળુ પ્રભુ પ્રત્યે પ્રાર્થના કરે છે.

ઠરાવના ટેકામાં ઠાકેરશ્રીએ મહારાજશ્રીના જીવનપરત્વે ઘ-લુંજ જાણુવા ચોગ્ય અને અનુભવગ્ય વીવેચન કરતાં જાણુંયું કે આપણે તેમના પગદે ચાલવું જોઈએ. તેમનું જીવન ઘણુંજ ઉચ્ચ અને સર્વેને પ્રેમ ઉપજે તેવું હતું. તેમને અને હમારે પરી ચય થતાંની શરૂઆતમાં કેટલાંક પુસ્તકો આચ્યાં હતાં. તેમાં સાખરમતીગુણુશીકષ્ય કે જે સાખરમતી જેવી જડ વસ્તુમાંથી પણ અનેક બોધક જુહાં જુહાં પાત્ર રસથી ગોઠવી કાંયરસથી અલ-કૃત કરી ઠાંચે રચ્યાં છે, તેથી અનેક રીતે બોધ થહવા ચોગ્ય છે. તેમજ તેઓશ્રીમાં એક એવી અજખ શકૃતી હતી કે તેમના સમાનમ ભાત્રથી હરકોઈ મનુષ્ય પોતાતું લુંવન સુધારી શકે. આપણે સારાં સારાં કાર્યો ઠરીએ અને તેમના કહેવા પ્રમાણે વરતીએ તોજ તેમનો આત્મા આપણાપર પ્રસન્ન રહે એમ જાણુવી પોતાતું લાખાણુ પુરું કથું હતું.

વેદ વાસુદેવ ગણુપતરામે જાણુંયું કે મહારાજશ્રી બુદ્ધી-સાગરળ પોતાના ઘને વંશમાં ચંદ્રમાદ્વા ઉજાવળ કીરતી સંપાદન કરી ગયા. આપણે તો તેમને માટે શું બાદી શકીએ? પરંતુ

૧૪૬

તेमनीજ પ્રસાદીરૂપ લક્જનો ગાઈ આનંદ ઝાન મેળવીએ અને તેમના ઉહેશાનુસાર વરતવા ધર્યાયે એજ સારામાં સારો ભારગ છે. મહારાજશ્રી પોતાના આત્મામાં સહા આનંદથીજ રહેતા હતા જેથી તેમને તો કિંદું પદ શીવાય ધીજી હશા હોયજ નહીં અને તેમના આત્માની વૃત્તીએ પણ ધર્યર સાથે તાહાતમ્ય હોઈ તેમનો અમર આત્મા અમર ધામમાં ચાલ્યો ગયો. અને શરીરજ કેવળ કાળ ધરમને પાંચ્યું છે. મહારાજશ્રીને સર્વ ધર્મ પ્રત્યે સમદૃષ્ટિ જ હતી.

બટશ્રી મહીલાલ બોગીલાલ ભાઇએ જણ્ણાંયું કે મહારાજશ્રી સર્વને યોગ્યતાનુસાર ઉપહેશ આપતા તેમજ તેમનો જાહેર ઉપહેશ સરળ અને સર્વ માન્ય હતો. તેમના સમાગમમાં આવેલ માણ્યસને એમજ થાય કે આપણે કરીથી સાગરજીનો લાલ લઈએ તોજ ઢીક અને આચાર્યના સર્વ ગુણો તેમનામાં હતા.

છેવટમાં બોગીલાલ મગનલાલે જણ્ણાંયું કે મહારાજશ્રી પોતે આળકે. તથા વૃદ્ધ મનુષ્યો સાથે પ્રેમથી વરતતા હતા. તેમનો સાણ્ણં અને ગોધાવીપર ધણ્ણાંજ ઉપકાર છે. તેઓ સાચા સુધારક હતા, તેમ તેઓ ન્યાયનો ઉચ્ચા અભ્યાસને કરીને પ્રવીષુ બનેલા હતા. તેમના અવસાનથી એક પ્રલાવક આચાર્યની જોટ પડેલા છે. બાદ વીસરજન થઈ હતી.

મુંખાઈ સમાચાર.

સચ. જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગર સુરીશ્વરજી.

મહેસાણુમાં શોક પ્રદર્શિક ગંજલવર સલા.

એક અધરપત્રી લખી જણ્ણાવે છે કે આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહુદી બુદ્ધિસાગર સુરીશ્વરજીના સ્વર્ગિગમનના શોક ની મિતે મહેસાણુમાં જેઠ વદ ૧૧ ને બુધવારે સવારે આઠ વગે શ્રી સંધ તથા નાં જજ સાહેબ તથા ગામના બીજા આગેવાનો વીગેરેની હાજરીમાં નૈન ઉપાશ્રયમાં એક જાહેર સલા મળી હતી. એક ઉંચી પાટ ઉપર સફ્ફગતું આચાર્ય શ્રીતું મોટું સુંહર ચીત્ર શેડ લાંખરીયા તરફથી સુક્રવામાં આંયું

૧૪૭

હતું. બહાર ગામથી શ્રી પાહરાકર તથા શેઠ વેળ્ણીચંદ સુરચંદ તથા ગવૈયા પ્રાણુસુખ તેમજ છીલ મંડળી આવી પહોંચ્યા હતી. જેઓ નહીં આવી શક્યા તેમના દીલસાના તાર આવી પહોંચ્યા હતા. આ આ સલામાં ખાસ ભાગ કેવા સુનીમહારાજ શ્રીમહી મોતીવિજયજી પોતાના શીખે સાથે તથા વીજપુરથી પંન્યાસ મહેન્દ્રસાગરણ ગણું. તમાં શ્રીમાનું કીરતીસાગરજી તથા શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી વીજેરે આવ્યા હતા.

ગવૈયા પ્રાણુસુખે રા. પાહરાકરકૃત “શ્રી બુદ્ધિસાગર સુરી ગયા” એ નામનું નીવાપાંજલીવાળું ગીત ગાઈ બતાવતાં સમય સલા શોકમાં હુણી ગાઈ હતી.

શ્રીમહી મોતીવિજયજી મહારાજે ઉચ્ચીત વિવેચન સાથે મંગળાચરણ ગાઈ સંભળાંયું હતું. શેઠ કુલચંદસાધિએ સલાનો હેતુ કહી સંભળાંયા બાહ પાં શ્રીમહેન્દ્રસાગરજીએ સંસ્કૃત કંવાલી સુંદર રીતે ગાઈ સંભળાંયા બાહ માસ્તર હુલ્લબદ્ધાસે રાઠ પાદરાકર કૃત “શ્રી બુદ્ધિસાગરસ્થૂરિ કયાં ગયાં” એ ગીત ઘણી સુંદર રીતે ગાઈ સંભળાવતાં તે ગીત આખી સલાએ ઉપાડી લીધું હતું, અને સર્વત્ર શોક છવાઈ રહ્યો હતો. કઢી પ્રાંતનાં મેળ જજજ તાવડેકર સાહેભે સદ્ગતનાં અંગત પરીચયમાં આવેલા હોવાથી તેમના અદ્ભુત શુણો. આધ્યાત્મિક શક્તિ, અદ્ભુત ચોગખળ અને તપ્ય ત્યાગ ઉપર લંબાણુ વીવેચન કરતાં તેઓ શ્રી દેવ કે પ્રભુ હતા અને આપણુને છોડી ગયા છે, એ આપણું હુલ્લાંય છે, વીજેરે કહી એસતાં રા. પાહરાકર શ્રીમહેનું જીવન ચરીત્ર લંબાણુ દોંઠ કલાક સુંધી અસરકારક લાખામાં કહી સંભળાંયું હતું.

શ્રી કીરતીસાગરજી મહારાજે સદ્ગતના શુણો ચમત્કારો અને ઉચ્ચ તરત્વજ્ઞાન આદી ઉપર બોલતાં તેમનો કઠ ઇંધાઈ આંધો. હતો, અને વધુ બોલી શક્યા નુહિ હતા.

માસ્તર હુલ્લબદ્ધાસે સદ્ગતની અદ્ભુત શક્તિ અપુર્વ જ્ઞાન નિદ્યુહપણું આહારવિહારમાં નીરમોહીપણું, અદ્ભુત અંથ બેખનશક્તા આવી શુણો ઉપર વીવેચન કણું” હતું.

૧૪૮

પટવા અંભાલાલ લદ્ધિલાઈએ ગુરુશ્રીનાં શુણુગાન ઠરી ક્ષેત્રાં અતેની સેવા સમાજના પ્રમુખ પટેલ રામદાસલાઈએ શ્રી ગુરુદેવ પટેલ હોઠ પટેલ કોમનું જોરવ વધાયું છે, માટે અલીમાન બેતાં ચેતાની સમય કોમ તરફથી રાતે એક મહાસલા ભરવાનું તથા તેમાં સૌને પધારવાનું આમંત્રયું કર્યો બાદ સલા વિસર્જન થઈ હતી.

સાંજવર્ત્તમાન.

મહેસાણામાં પાટીદાર ભાડુની શોકદર્શિક પ્રચંડ સલા.

ગઈ રાતે અતેના પાટીદારવાડામાં વિશાળ શોકમાં શ્રીમહૃ જુદ્ધિસાગરજી મહારાજના મરણું માટે શોક હર્થોવવા એક ગંભીર ચખા મળી હતી. કેમાં લગભગ પાંચ હજાર ક્રી પુરુષોએ હાજરી આપી હતી.

ધૂપ દીપ સાથે ઉચ્ચાસને શ્રી ગુરુદેવનો મોટો ચિત્રપટ બિરાજમાન કર્યો હતો.

શરૂઆતમાં મંગળાચયરણું થના બાદ જુદ્ધા જુદ્ધા બજ્જાઓનાં દિલસ્પર્ધી વ્યાપ્તયાનો થયાં હતાં જ્યાં રા. પાદરાકર લગભગ હોઠ કલાક એલ્યા હતા તથા રા. દુર્લ્લભદાસ કાળીદાસ મહેતાએ લંબાણું વિવેચન કર્યો બાદ સેવાસમાજવાળા પટેલ રામદાસિએ એટલું અધું લંબાણું ને હૃદયલેટ વર્ણિન કર્યું હતું કે સલા સ્તરધ્ય થઈ હતી. મોડી રાતે સલા વિભરાઈ હતી.

પાદરામાં જંગી શોક પ્રદર્શિક સલા.

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહૃ જુદ્ધિસાગરજી મહારાજે સ્વર્ગંગમન કરવાના સમાચાર મળતાંજ અતે દેચાસરજીના વિશાળ આરસના વ્યાપ્તયાન હોતમાં રાતે એક ગંભીર સલા ભરવામાં આવી હતી. ક્રી પુરુષોની પ્રચંડ હાજરી હતી.

પ્રારંભમાં હામેનિયમ સાથે મહારાજ શ્રીના શુણુનુંચાહીની રા. પાદરાકર હૃત સ્મરણુંજલિ ગવાતાં સલામાં કર્દાણું છાંય છવાઈ

૧૪૬

ગાઈ હો, આ પછી રા. પાહરાકરે શુરૂદ્વિના જીવનપર વિવેચન કરતાં લગભગ એ કલાક સુધી જુસસાહાર રૈલીમાં એલાતાં હેઠું બરાઈ આવતાં રોધ પહ્યા હતા અને સલા પણ રોધ પડી હતી. તેઓ બેસવા પછી અતેના વયોવૃદ્ધ શુરૂલક્ષત વક્તીલલ મોહનલાલ છીમચંદ નેઓ શુરૂદ્વિને અભિનાહ કર્યા પછી પાછા ફર્યો હતા અને શુરૂવીરહ આધાતથી સખત માંગળીમાં હતા તેઓથી ઉલા નહી રહી શકવાથી ખુરસી પર એસી રેતાં રેતાં ઘણું લંખણું વિવેચન કરી ગોતાના શ્રીમહ માટેના અતુલનો કહી સંભળાયા હતા. તે પછી મોડી રાત્રે સલા વિખરાઈ હતી.

સુંબાઈ સમાચાર

પ્રાંતીજમાં પ્રચંડ જાહેર સલા.

આચાર્ય શ્રીમહ અજીતસાગરજી પ્રમુખસ્થાને.
રથ. આચાર્ય શ્રીમહ જુદ્ધિસાગર સુરીનું જીવનવૃત્તાંત.
રા. પાહરાકરનું જાહેર લાપણ.

ગાઈ તા. ૧૦-૮-૨૫ સોમવારે સવારે ૬ વાગે પ્રાંતીજમાં “શ્રીમહ જુદ્ધિસાગરજી સુરીના જીવનવૃત્તાંત” ઉપર જાણીતા કરી અને પ્રસીદ્ધ વક્તા રા. મંણીલાલ મોહનલાલ પાહરાકરનું જાહેર ભાષણ હોવાથી સલાસ્થાન દેખા, વાચા, તોરણ, કમાનોથી શાલું-ગારવામાં આઠું હતું. સવારમાં વહેલાંથીજ સલાસ્થાન એટા શ્રી ખુરૂપ તથા સાધુસમુદ્દાયથી ઉલસાઈ રહ્યું હતું.

પ્રારંભમાં હારમોનીયમ સહીત શુરૂગુણુગાન-સંગીત થવા બાદ આચાર્ય શ્રીના મંગળાચરણ પછી આજના સુખ્ય વક્તા રા. પાહરાકરે પોતાનું બ્યાખ્યાન શરૂ કરતાં શુરૂ હેઠના સમરણું મંગલકાંય ગાઈ, સ્વર્ગસ્થ શુરૂ હેઠન વીનાના આ શુન્ય સ્થાન તથા ગામમાં આવતાં પોતાને થયેલ હુંઅ વર્ણાવતાં શ્રીમહના સમરણુથી સલામાં પ્રમુખથી માંદી સર્વ આખાળ વહ્ય શ્રી ખુરૂપેનાં નેત્રોમાં શાવણ

१५०

ભાડરવા જેવાં અશારુ ઉલટયાં હતાં. વક્તા પોતે પણ રૂદ્ધન થઈ આવતાં એલવા અશક્ત થવા પછી ધીરે ધીરે તેમનો વાણીઓત આગળ વધતાં તેમણે જણ્ણાંયું કે, તમો તો શ્રીમહદના એટલા બધા સહિવાસમાં હતા અને શ્રીમહદનો તમો અને તમારા ગામ પ્રતી એટલો બધો હ્યાલાલ હતો કે એટલો લાલ અમને કે હમારા ગામને મળયો નથી. છતાંચે તેમના લુલનની વીશીજીતા તમને સંભળાવીશ, એમ કહી શ્રીમહદના લુલનના ભારોકમાં ભારીક પ્રસંગો વરણુવી, શ્રીમહ કહી સમસ્ત લુલનમાં અઢેલી એઠા નથી, દીવસે નીર્દ્રા લીધી નથી. ઓ જન સાથે પત્ર વ્યવહાર કરી કર્યો નથી. ઉપાશ્રયમાં વ્યાખ્યાન શીવાયના વખતે ઊજનનો પ્રવેશ થવા દીધો નથી. સુખવાસ પાનસોપારી વીજેરે લુલનલરમાં વાપર્યાં નથી કીમતી કામળો આદી વાલો વાપર્યાં નથી અને મૃત્યુના સમય પર્યંત માત્ર લેખન, વાંચન અને ધર્મધ્યાધન શીવાય અન્ય કાર્યો કર્યાં નથી. જાતી, સંધ કે અન્ય જ્ઞાનાચોમાં કરી પડ્યા નથી. તેમનો વ્યવહાર માત્ર પરહીતાર્થી, જાત આરાધના અર્થેજ હતો. વીજેરે જણ્ણાવી તેમનાં લખેલાં પુસ્તકો, તેમની વ્યાખ્યાન શર્દીલી, તીવ્ર વર્ધરાય, ત્યાગ તપશ્ચર્યા, આદ્યાત્મજ્ઞાનવિલાસ, મસ્તક્ષીરી, સર્વ ધર્મના માણસો સાથે અદ્ભુત કુરુણુલરચ્ચે। [પ્રેમ; સમાનરથી આદી ગુણોપર વીવેચન કરી, તેમના શીષ્ય રલન શ્રીમહ આર્યાંશી અલૃતસાગર સુરીળમાં પોતાની જ્ઞાન આશાઓનું સ્થાન બતાવી તેમને પગવે તેમને ચાલવા તથા પોતાના ગુરુની પાટ સંભળવા વીનંતી કરી. આવા મહાનું શુદ્ધકીના પાછળ સુકેલા અમોધરતનરાશી સમાન વારસાનું રસ્થાય કરવા જણ્ણાવી, તેમનું લુલંતસમારક શી રીતે રહે તે સુચવતાં તેમના જે અંથો નથી મલી શકતા (Out of print) તેનો તથા તેમણે પાછળ સુકેલા સાહીત્યનો પુનઃ ઉદ્ધાર અને પ્રચાર કરવા કટીબદ્ધ થઈ તેમના આત્માને જ્ઞાન શાંતી આપવા જણ્ણાવી શ્રી અદ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળો (પાદરા) તૈયાર કરેલી તથા સુંબદ્ધ, અમદાવાહ આદી સ્થળોના નેતાઓએ સ્વીકારેલી લુલંત સમારક યોજના ઉપાડી લેવા તથા તેમાં જોડાવાની અપીલ કરતાં

૧૫૨

મુખ્ય શેઠ સાહેબ તેમાં જેડાતાં ઘણુંક લાઇએ તથા એનોએ
પેત્રનો તથા લાઈક્સ મેળવ્યારો તરીકે જેડાઈ પોતાના નામી નોંધાવ્યાં
હતાં તે પછી સર્વો આમાર માની રા. પાદરાકર એસ્ટાઈજ પ્રસુઅ-
શીએ બુલદ અવાજે પોતાના ગુરુદ્વિનાં સુકૃત કંઈ ગુણુગાવન કરતાં
જણાવ્યું હે રા. મહીલાઇએ આપણુને પ્રથમથીજ રોવરાવ્યા છે.
ગુરુદ્વેવના શા ગુણો ગાઇએ ને શા બાકી રાખીએ ? આ પછી
લંબાણુ વિવેચન કર્યું હતું.

સાંજવર્તમાન

આચાર્ય મહારાજ શ્રોમહ બુદ્ધોસાગરજીનો પર્યુષણુનો સંદેશ.

સુરતમાં રા. પાદરાકરનું ભાષણ.

ગયા રવીવારે સવારે ૬ કલાકે ગોપીપુરા શ્રીમહ મોહનલા-
ળજી મહારાજના ગંભીર ઉપાશ્રયમાં શ્રીમહ પં. પદમુનીજી
મહારાજના પ્રસુખપણું નીચે સ્વી પુરુષોના ગંભીર સમુદ્દ્રાય સમક્ષ
નાણીતા કલિ રા. પાદરાકરે “ સહગત શ્રી બુદ્ધોસાગરજી સ્તુરિધરજી
નો પર્યુષણુનો સંદેશ ” એ વિષય ઉપર એક સુંદર વ્યાખ્યાન
પોતાની હમેશની રસભર પણ જુસ્સાદાર ભાષા શૈલીમાં આપ્યું
હતું.

ઉચ્ચાસને શ્રીમહની કૃતિના ૧૦૮ મહાબ્રથીએ તથા મોટો
ચીત્રપટ સર્વતું લક્ષ એંચી રહ્યા હતા.

પ્રાંલમાં વિશ્વવંદ્ય પ્રભરવકૃતા, મહાપંદીત, કવીશ્રેષ્ઠ ભાળ
અદ્ધાચારી ૧૦૮ મહા અંથીના કૈખીક શાસ્ત્રવિશારદ ચોગનિષ
નૈનાચાર્ય શ્રીમહ બુદ્ધોસાગરજી સ્તુરિધરજીના જનમથી માંડી
તેમનું ચોગમાર્ગનું, આધ્યાત્મિક માર્ગનું તત્ત્વજ્ઞાની વીચારક
પાંડીત્ય માર્ગનું તથા સ્વાનુલબ માર્ગનું, ત્યાગ, તપ, સંયમ,
વૈરાગ્ય માર્ગનું, આમ લીન લીન માર્ગનાં જીવન ઉપર મોક્ષાં
રા. પાદરાકરે લંબાણુ વિવેચન કરતાં શ્રીમહે પોતાના જીવન પર્યા-

૧૪૨

તના સ્વાતુલબના લુંબતા ઉઠગારો તથા વિચારો પુસ્તકો મારફૂતે સુક્ષમા છે. આવાં પુસ્તકો નેમાં અદ્યાત્મગ્યોગ, કર્મગ્યોગ, ઉપનીષદ, આધ્યાત્મજ્ઞાન ભજનો, જમાજ સુધારણા આદી વીજ્યોપર સંકૃત શુજરાતી, હીંદી, લાખામાં ગંધપદમાં ૧૫૦ અંશો છે.

તે કંઈ બતાવી એકત્તા શ્રીપદમુનિજી મહારાજે શ્રીમહનાં સુક્તા કંઈ બખાણ કરતાં ચોગ્ય વિવેચન કર્યો ભાડ સલા વિસરણ અછ હતી.

હિન્દુસ્થાન

પુનામાં જાહેર વ્યાખ્યાનો.

સાંજવત્ર્માન.

શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી લુંબંત સ્મારક માટે પુના ગયેલ ઉપ્યુટેશન

શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી લુંબંત સ્મારકની ચોજનાના પ્રચાર માટેનું એક ડેપ્યુટેશન સુંબદ્ધિથી ઉપરી પુના તા.૦ ૨૨-૪-૨૫ ના સવારમાં આવી પહોંચ્યું હતું.

પ્રારંભમાં શ્રી દશાશીમાળીના ગંબાવર ઉપાક્ષયમાં જાહીતા આચાર્ય શ્રી જ્યસુરીજી તથા તેમના વીજ્વાન શીખ શ્રી પ્રતાપ સુનીલુના સમક્ષ, શ્રી પુરુષોના વીશાળ સમુદ્ધાય સમક્ષ ડેપ્યુટેશન તરફથી રા. પાદરાકરે આચાર્ય મહારાજ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના જન્મથી માંદી સ્ર્વગગમન સુધીનો તથા તેમના સાહીત્ય નો તેમજ તેમના ચોગ તથા આધ્યત્મીક સ્વાતુલબી લુંબન પર પ્રકાશ પાડતાં બુદ્ધસાહાર રસભર શાંખલીમાં લંબાણ વીવેચન કરતાં શ્રીમહરો નોંધાવવા થડું થયા હતા હલ નોંધાય છે.

તે પછી શૈઠ મેતીચંદ લગવાનની ધર્મશાળામાં તથા ઓસવાળ હેરાસર એ એ ડેકાણું જાહેર વ્યાખ્યાનો આપવામાં આવ્યાં હતાં. જ્યાં શ્રી તીલકવીજયજી વીજેરે મહારાજે હાજર હતા.

શ્રી પ્રતાપ સુનીલ તથા શ્રી તીલક વીજયજીએ સહગત આચાર્ય મહારાજ માટે ઘણીજ લાગણીથી સુકૃત કંઈ તેમના

૧૫૩

આતમજાન, સ્વાતુભવ, તપ, ત્યાગ, ઉદારતા તેમજ જૈન સાહિત્ય, માટે ભગીરથ પ્રયત્ન તથા પ્રખર વીકૃતા, પાંડીત્ય તથા કૃતીત્વ માટે પ્રસંગા કરતાં સહિતે પોતાની લક્ષ્મીનો સહિપથોગ કરી ઉદ્ઘૃત સંસ્થાને તન મન ધનથી મહદ કરવા માટે ખાસ લક્ષ આપવા ચુચ્ચયના કરી હતી.

પુના નીવાસીઓએ આ ડેચ્યુટેશનનો સારો સંતકાર કર્યો હતો.

શ્રીમહૃ બુધ્ધીસાગર સુરીશ્વરનાં પુષ્ટય સમરણો.

લાલખાગમાં રાઠ પાદરાકરનું ભાષણ.

શ્રી મુખ્યે માંગરોળ જૈન સભા તરફથી ગઠ કાઢે જાણીતા વક્તા અને કવી રા. મણીલાલ મોહનલાલ પાદરાકરનું “શ્રીમહૃ બુધ્ધીસાગર સુરીશ્વરલુનાં પુષ્ટય સમરણો” ઉપર જહેર વ્યાખ્યાન હોવાથી હોલ શ્રીપુરુષોથી ઉલ્લાસ રહ્યો હતો. પરમપુરુષ પંઠ મહારાજ શ્રીમહૃ લલાતવીજયજી મહારાજ પ્રમુખ સ્થાને બીરાજયા હતા. અને ખાનુંએ સહિત ચોગીશ્વરલુ શ્રીમહૃ બુધ્ધીસાગરલુનાં રંગીન ચીત્રપટો શોલી રહ્યાં હનાં તથા તેમની કૃતીના ૧૦૮ મહાથંગાનો થોડું કોડેનું ધ્યાન એંચી રહ્યો હતો.

સભામાં હાજર રહેલાઓમાં સુખય નીચેનાંએ હતાઃ—શ્રી દેવકરણ સુળજુ, મોતીચંદ કાપડીએ સોલીસીટર, શેઠ રણુછોડભાઈ રાયચંદ મોતીચંદ, ચુનીલાલ વીરચંદ, નવીનચંદ હેમચંદ, અમરચંદ, વીઠલદાસ ઠાકેરદાસ, લલખુલાઈ કરમચંદ હલાલ, વીરચંદ કરૂઢુલ, લાંખરીએ અમથાલાલ તથા મોહનલાલ. ઠાણાભાઈ વેલાભાઈ, ભગુભાઈ હરલુલનદાસ, વીરચંદ કેવળદાસ, વાડીલાલ સાઠળચંદ, વાડીલાલ રાધવજુ, મગનલાલ નાનચંદ, પુનમચંદ મોહનલાલ ગાંધી વીગેરે.

શરૂઆતમાં શેઠ લલખુલાઈ કરમચંદ હલાલના પ્રારંભ પછી કવી લોગીલાલે રા. પાદરાકરની બનાવેલી તથા છાંધી વહેંચાયલી

१४४

“ भुद्धिसागरसूरि गया । ” नामनी सेहिनी गजल गाया थाह आजना वडता रा पाहराकरे पोतानी जुस्साहार पछ रसलरी शैवीमां श्रीमहेनुं संस्कृत मंगणाचरणु करी जखुआ०युं के सहगतनो पुष्टपरीचय आपतां आपने तेमना लुवनना जुहा जुहा प्रसंगो हडेवा पठेये । ते पछी श्रीमहेनी बाल्यवस्था, वैराज्य, तीव्र तप त्याग पछी सामान्य कण्ठुशीजन्मी श्रीमह दवीसागरल महाराजना समागम तथा आशीर्वादनी प्राप्ती, पोते लीघेली दीक्षा तथा ते पछी तेषुषे आरलेली साहीत्य सेवा, धर्म, देश, आत्मा तथा श्री महावीर प्रभुनी सेवा तथा ते पछी महा पंडितोंचे तेमने आ-पेळी शास्त्रवीशारद नैनाचार्यनी पढी तथा ते पढी पछी ते केवी रीते दीपावी, तथा पोते आजुं लुवन योगध्यान अध्यात्म तथा आत्मतत्त्वज्ञान प्राप्ती तेनो प्रचार तथा आत्माराधनमां वीता-वेदुं लुवन अने तेज महागृह गंलीर विषये । उपर पोते १०८ महाअर्थ देवी रीते रच्या तथा तेमध्ये १७ वर्षपर स्थापेला श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडणे (पाहरा) ते मुस्तके पडतरथीचे ओळी कीमते वेचवानुं प्रचार करवानुं कार्य करी श्रीमहेना आ आध्यात्म ज्ञानना भंडाराने केवी रीते विश्वमां हेलाव्या ते जखु-वतां श्रीमहेना समस्त लुवननुं कार्य वर्ष्णवी खतावी छेवला वर्ष्णमां ओळ सामटां २७ अंद्या । केम ग्रेसमां गया तथा महाराजश्रीचे केटलां ग्रयासे तेनां मुहै वीगेरे तपासी प्रकट कराव्या । तेमज-स्वर्गिगमन पडेलां मात्र चारज दीवल अगाउ सुधी मुस्तक लभ-वानुं कार्य चालु रह्युं हंतुं । ते जखुआ०युं हंतुं ।

तेमना भ्रिय शिष्य वृद्धिसागरलना स्वर्गिगमन समये श्री इंद्र पोतानुं भृत्यु नलुक जाण्डी परवारी सौने ते जखुवी चुक्या हंता । तेमज तेवा समाचारना पत्रे पछ लभी नांग्या हंता । छतां तेमना परना अडतीभावे केाई ते मानतुं नहीं, सारी तणीयतमां भृत्यु पडेलां ऐज दीवसे वीजपुरना संघे पोताना त्यां पधारवा आमंत्रणु करतां महाराजे ते कंधुली भृत्यु पुर्वे मात्र ऐज क्लाइ

૧૫૫

પહેલાં વીજપુર ગુરુશ્રીનું પદ્મારથું તથા પુણું સમાધીમાં આત્મોપ
ચોગમાંજ હસ્તે મુખડે પોતાના શીષ્ય સમૃદ્ધાય વચ્ચે કેવી રીતે સ્વર્ગ-
વાસ પામે છે. તેમજ તેમના સ્વર્ગંગમન પછી ૧૦ હજાર માણુસો
અધારે વર્ષના કેવી રીતે આંદં કરી રહ્યાં હતાં તે તથા મુસ્કલમાનો
પારીદારો, પ્રાણ્યાણો તથા અધારે વર્ષના માણુસોએ તેમના શખને
ખાંધે લઈ મુખ્ય વીગેરથી આવેલા મોટા સમુહ વચ્ચે ચંદનાંથી
કાણેની ચીતામાં તેમને અગ્નિસંકાર કર્યો ત્યાં સુંધી શ્રીમહદના
મૃત હેઠના સુખપરતું તેજ હાસ્યાદી તથા તેમના સ્વર્ગ-
ગમન પછી મહુદીમાં ધંટાકરણ મંહીરમાં બંધ આરણે વાગેલો
ધંટ તથા પોતે મૃત્યુ પછી તરતજ લોકાને સહેઠે આપેલાં દર્શન
વીગેર વરણુંતાં સલામાં ગમગીની તથા અશુક્ષાવ થયો હતો.
આમ શ્રીમહદના જીવનના જન્મથી માંડી સ્વર્ગંગમન તથા તે પછીના
તેમના ચમતકારો વરણુંની એસતાં રાત્ર લલુભાઈ કરમચંદ દ્વારે
શ્રીમહદના સમારક માટે વીગતે ઓલતાંને ચોજના શ્રી અધ્યાતમજ્ઞાન
પ્રસારક મંહાલે તૈયાર કરી છે તે કહી બતાવતાં રાત્ર ચોતિચંદભાઈ
ગીરધરલાઈ કાપડીઓ સોલીસીટર ચોજય શખ્ફોમાં શ્રીમહ માટે
વીવેચન કરતાં સુંદર શેલીમાં પોતાનું વ્યાખ્યાન કરતાં આ ચોજનાને
ઉપાડી લેવા જણ્ણાવતાં પોતે ચેટનમાં નોધાવતાં સલામાં હાજર
રહેલા જેન ડોમના બુધશુસમા શેઠ હેવકરણુલાઈ સુલજુ, શેઠ હીરાલાલ
બફોરહાસ, શેઠ રણુછોડભાઈ રાયચંદ વીગેર સંખ્યાબંધ શેઠીયાઓ
પેત્રનો તથા લાઈક્સ મેન્ઝરો થયેલા જાહેર થયા હતા.

તે પછી પ્રમુખ શ્રીમહ પંડીત લલીતવીજયજી મહારાજે
ઉપસંહાર કરતાં પોતે પ્રથમ ભાયખલામાં કરેલી મીઠીંગનું સ્મરણુ
કરાવી આજના વકતા માટે પ્રશંસા કરતાં હીંદીમાં બોલ્યા કે
વકતા ભાઈ મણીલાલકી વ્યાખ્યાન શેલીકી રસમયતા તથા વીવેચન
શક્તિ ઓ઱ હુસરોકો છાપ પાડનેવાલી પ્રલાવીક શક્તિ સુઝે બહેત
જારી લગતી હુય. પહેલે દશ વર્ષ્યાંપર શાખી હાથીશંકરલુકા ઓસાજ
સુલલીત વ્યાખ્યાન સુન કર સુઝે બહેત આનંદ હુઅા થા. ઈસ

૧૫૬

લાઈ ભડા સુંહર એર ગંલીર અર્થભાવશુકૃત વ્યાખ્યાન હેતા હુય
ઓર શુરૂભકૃતીકા કોચલી પ્રસંશનીય કરતા હુય.

શ્રી સુરીશરણ મહારાજ ડે બારેમે જે કુચ્છ જોલા ગયા
હુસ બારે મેં મેં ભાયખલાકી સભામાં અહેત કુચ્છ કર ચુક્છ હું.
અણ એં મહાત્માકા સમારકકી જે યોજના પેશ કી ગઈ હું ઈસ કે
બારે મેં આપ સબ વથાશકૃતી પ્રવૃત્તી કીલુયેગા. એ અપના
કર્તાંય હુય કિટ્યાદી. ”

આ પછી મોડું થિં જવાથી સભા અરખાસ્ત થિં હતી.

સાંજ વર્તમાન તા. ૨૪-૭-૨૫.

કોટમાં જહેર સભા.

મુંબાં સમાચાર તા. ૨૪-૭-૨૫.

શ્રી કોટ નૈન મીત્ર સભા તરફથી તા. ૨૧ મી અંગ-
ભાવારે સચારે ૮ વાગે ઉપાશ્રયમાં એક જહેર સભા જોલાબ-
વામાં આવી હતી. હાલ શ્રીપુરુષોથી શોલી રહ્યો હતો. ઉચ્ચી
પાઠપર શ્રીમહ્દ ભુધ્ધિસાગરણ મહારાજના એ મોટા હોટા તથા
તેમનાં ઢગલાબંધ પુસ્તકો ગોડવવામાં આવ્યાં હતા.

“ સદ્ગત શ્રીમહ્દ ભુદ્ધિસાગરણનો વીચસંહેશ ” એ
વીષયપર જાહેરાતાકચી. રા. પાદરાકર લંબાખુ ભાષણુ આપનાર હતા.

શરૂઆતમાં આમંત્રણ વંચાયા પછી વક્તાએ “ ભુધ્ધિસાગર
સુરી કયાં ગયા ” એ સ્વરચીત કવીતા ગાઈ સંભળાંયા બાંદ
શ્રીમહ્દનો વીચ સંહેશ કેમ અને નૈન સંહેશ થતો શાવક સંહેશ
કેમ નહીં ? તે ઉપર જોલતાં જણાંયું કે શ્રીમહ્દ નૈનોનાજ એકલા
સાધુ નહતા પણ તેઓ હીંહ સુસલમાન પારસી ડોળી બારીઆ
પાટીદાર તથા અન્તયનેના પણ આરાંય હેવતા હતા તથા વીચ
સંહેશ કહેનારના જીવનની બાંધી કરાવવી ઉચ્ચીત હોલાથી સદ્ગત

૧૫૭

ના જન્મથી માંત્રિને અભ્યાસ, અપુર્વ ત્યાગ વૈરાગ્ય, તથા સહાચા-
રવાળું આલાલુવન તથા ગુઙુશ્રી મળયા પડેલાં લગ્ન કરવાની માતા
પીતાને પાડેલી ચોણી ના તથા તે પછી દીક્ષા લઈ સમસ્ત જીવન
જીબન ચોગ સમાધી ક્યાન ધરમઉપહેશ ત્યાગ પરોપકાર અંથ-
દ્વૈખનમાં કેવી રીતે વીતાંયું તથા પોતે આત્માનો સાક્ષાત્કાર કેવી
રીતે કર્યો તથા તે પછી ચોગની સીધ્ધીએ મેળવી, જગતમાં હેવા
ઉપકારો કર્યો. એક બેહસ્થ જેએ વૈશનવ હોઈ જવેરીનો ધર્યો
કરનાર રા. ભયુરહાસ છગનલાલ (કાલકાઢેવી મોરારજી કોકલહાસ
ચાલી ફ. નં. ૩૬) જેએ હાલ મોઝુહ છે તેએ અંધ
થયા પછી સુખાર્થ મીરજના ડાક્ટરોની સારવાર છતાં અંગે ન
ખુલ્લી તે શ્રીમહે અંગળી અદકાડી કેમ હેખતો કર્યો તથા બીજી
ઓવા અનેક ચમતકારો વણ્ણી ચોણીએ જીતે ચમતકાર ઇપ છે તે
સાધીત કરી તેમણે સ્વર્ગિયમન સુધી કરેલી ધર્મ સમાજ હેશ અને
આત્માની સેવા તથા તે કારા મનુષ્ય માત્રને પુર્વ જન્મના સંસ્કારો
લઈ બીજે જન્મ મળતો હોવાથી ઉત્તમ કર્માવાંગું જીવન ગાળવાનો
ત્યાગનો વૈરાગ્યનો દ્વારાનો, ધર્મ પ્રચારનો સ્વહેશપ્રેમનો તથા
સત્તાનગ્રાન્તી વડે આત્મા પરમાત્માની એકતાનો વીશ્વનો
સંહેશ કેવો આપ્યો છે તે પર લંઘાણ વીવેચન કરી મહૂર્મે જીદ-
ગીમાં સુખવાસ પાનસોપારી ચાખ્યાં નથી, નીરસ આહારજ વાપરો
છે, લીજે કે ટેક હેડેલીને કદી એડા નથી, દીવસે કદીપણું ઉધ્યા નથી
એકજ ટ'ક જમ્યા છે, કીમતી વસ્તુ કદી વાપર્યું નથી તેમજ સીએ
સાથે કદીપણું પત્ર વ્યવહાર કર્યો નથી. આહાર માટે જે સમયે જે
ઓરાક હાથમાં આવતો તે હાસુક ઓરાક વાપરી આત્મચીનિતનમાં કેમ
લીન થઈ જતા તથા ગુંજા હુંગર કોતરમાં આત્મચોગ સાધવા એસી
જતા તે વીજેરે જણ્ણાવી ઉપસંહારમાં આવા મહાન् કર્મ ચોણીએ
જેને કોમમાં પાડો એ ભાવનાની સાથે એસતાં રા. વાહીલાલ
રાધનજી ગાંધીએ શ્રીમહુના ચમતકારીક જીવનપર મોદાતાં
ગોધાવીના પોપટ ગરાસીઅને શ્રીમહે લાંખેલું લવિષ્ય કેમ લોગ
વતું પડયું વીજેરે જણ્ણાવતાં તેમના જીવનનો પરિચય આપતાં

૧૫૮

તेमना લુબન્ત રમારકની થોજના સમજવતાં કંઈ લોળીલાલે કવિ-
તામાં આ કાર્ય માટે સૌને વિનંતી કરતાં પ્રમુખશ્રીએ પોતાનું
નામ પેટ્રનમાં નેંધાવતાં પેત્રનો તથા લાઇફ મેંબરો નેંધાયા હતા.
શેડ વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાજીના પ્રસંગાતુસાર વિવેચન પછી પ્રમુખ
શ્રીએ મહુંમના ઉત્તમ શુણ્ણોપર વિવેચન કરી તેમના આદર્શો
આપણા લુબનમાં ડારવા સૌને જવામણું કરી, રણું થયેલી ઉપ-
થોળી થોજનાનો લાલ લેવા વિનંતી કરી એસતાં સૌ શ્રીમહની
અતુપમ કૃતિનાં ત્યા સુંકેલા સેંકડો થંથો જેવા મંડી ગયાં હતા.
મારેથી સલા નિમરાઈ હતી.

હાજર રહેલાઓમાં સ્થો વર્ગ ઉપરાંત શેડો સુંહરાલ, ઉત્તમચંહ
હીરલુ, કલ્યાણુચંહ ઝુશાલ, પ્રેમજી નાગરહાસ, કેશવલુલાઈ, દ્વિનાથ
શુળચંહલાઈ, ગોવીંહલુ માધવલુ, હરખજી મકનલુ, લાંખરીયા
માહનલાલ તથા અમથાલાઈ, વીરચંહ કૃષ્ણાજી, રાયચંહ કચરા
લાઈ, અગુલાઈ હરલુવનદાસ, વાધીલાલ રાધવલુ, વાધીલાલ
મગનલાલ, મોતીચંહલાઈ વિઝેરે સુખય હતા.

આદર્શ સાધુ !

મહાન સાહિત્યાચાર્ય !

થોળનિષ્ઠ, આધ્યાત્મશાનગણનહિનમણી, કવિરતન, પંડિત-
પ્રદર, શાસ્ત્રવિશારદ, ૧૦૮ મહુંઅંથપ્રણેતા, આચાર્ય
લગ્નવત ૧૦૦૮ શ્રીમહું ઝુદ્ધિસાગરલની લુબનણાંયા !

(લેખક-તત્પાદરેણુ-પાદરાકર.)

“ તેઓ સાચા સાધુ છે. આવા થોડા વધુ સાધુઓ હોય તો
ભારતવર્ષનો ઉદ્ઘાર હાથમાં છે. ” શ્રીમંત સયાજ વિ ગાયકવાડ

The most brilliant jewel of learning has been
snatched from the Jains. ”

— Bhaiyalal Jain H. M. B.
Municipal Commissioner Katni.

૧૭૫

“ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી ! એ તો ખરેખર સાગર હતો । એવા સાંધુ સંઘને પચાસે વર્ષોએ મળે તો સંઘનાં સહભાગ્ય ! એ તો સાચો સન્યાસી હતો.....આનંદધનજી પછી આવા અવધૂત થોડાજ થયા હશે....એમની લખ સુર્તિં એમના આત્મસ્વરકૃપ જેવીજ લખ હતી....ઇ.

—મહાકબિ નહાનાલાલ દલપતરામ એમ. એ.

શ્રી બુદ્ધિસાગરજીના સ્વર્ગવાસથી શુજરાતને...મોટી ચોટ પણ હેઠળ
—સાહિત્ય માસિક.

“ The death of Acharya Shree Budhisagarjee Maharaj has caused an irreparable loss to the Jain Community. ”

The Bombay Chronical. 21 June 25,

“ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ એટલેજ સાહિત્યની સરીતા,
ચોગની પ્રેરણું અને નિરપેક્ષણુનો નિવાસ છું

—જૈન પત્ર. ૧૪ જુન ૨૫.

શાર્દુલવિકીડીત.

આત્માનંદવિલાસની સુપ્રતિમા, અદ્યાત્મજાને લયો !
પૂરા સ્વાતુભવી, નિષ્ઠાત્મરસના લોણી, સું સાંધુ ખરા !
ત્યાણી પૂર્ણ વિરાગને અદ્વિતીયની સુર્તિં હતા એ નયો !
નગેમાં અભિસાગરો પળપળો હૈવિ દ્વારાના જ્યાં !
આચુ વિશ્વ સમસ્ત જ્ઞાનરસુની ગંગા વિષે જે તચ્યો !
આદેખ્યા અદ્ભૂત અંથ ગરવો અગણિત તત્ત્વે લયો !
દ્રષ્ટિ હિન્દુ વિશાળ, શાશનરથી, હા ! હા ! દ્વારા સાગરા !
ચાલ્યા સ્વર્ગ પથે ‘મણ્ણુમય’ અહા ! બુધ્યાણિધ સૂરિશ્વરા !!!

૧૬૦

સરસર હંસ ન હોત, ગવે ગવે મૌહિતક નહિં !
ખુદ્ગિસાગર ઓત, ચાંદન સમ ઠર ઠર નરહિં !

ખુદ્ગિસાગરળું ! કથો સંસ્કારી જીવાત્માએ પ્રચંડ, પ્રભાવીઠ,
આત્મધારી, મહાન् સાહિત્યાચાર્યો, અવધૂત, જ્ઞાની મહાપુરુષને
નથી પિછાનતો ? સાગરનાં પિછાન ? જવલંત જ્યોતનાં હર્શની !
ઉજ્વળ ચારિયવાન અફુલુત ચોગીશ્વરની અદાખ ધૂનના પરિ-
ચય ! સાચા આદર્શો સાધુના સેણુલાંના સાક્ષાત્કાર ? મહાનું કર્મ-
ચોગી મસ્ત ત્યાગીના પ્રભુ પ્રેમના તનમનાટ કરતા હૃદય તારના
રણુકારનાં શુંજનનાં અવણુ ? કોણુ અનાણુ છે એનાથી ? એ સૌથી ?

એ તો માત્ર જૈનોનાજ સાધુ ન હતા, હતા સમસ્ત વિશ્વના !
અઠારે કોમના ! એમનો ઉપદેશ ઉપાશ્રય માટે જ નહતો નિર્માંયો.
વિશ્વનાચોકમાં એનો આહુકેક ગજરો, છવાયો ! -ને હજુયે એના પઢવા
તો વિરચ્યાનથી. એમનાં સત્ય-આત્મજ્ઞાન-સ્વાતુભવ-ને પ્રભુ સાક્ષા-
ત્કારનાં અનેરાં ચેતન લયો જીવન એતો ભારતવર્ષનો-યુગયુગનો
અનેરો ઉલ્લાસભયો-નવચેતન લયો આદર્શ ! એનાં ગાંધિર પણ
ઉંડા તત્ત્વ જ્ઞાનની ભિમાંસાથી ઉલ્લાસાં વચન પુણ્યો ! તો સાધુઓના
અંતરદ્વારે પણ સુરલિ પ્રસારવનાર મહારસાચણુ ! એનાં મસ્ત
લખ અદાખની એંધાણુ આપતાં-પડે પડે અમૃત સાગર ઉછાળતાં-
પ્રભુને ચે ઘડિલર પોતાની વચ્ચે એલાવતાં, કોઈ હેવજીત-ક્રિસ્તાની
પુંડી સમાન મહાકાળ્યો, જ્ઞાન સાહિત્ય અને સ્વાતુભવી મણિધરોને
ઝાલાવવા સુરલીની ગરજ સારતાં ! અરે એની ભય સુર્તિ મસ્ત
આનંદધનળુ, ચીદાનંદળુ, દેવચંદ્રજીનેયે ભૂતકાળમાંથી સ્તુતિપટે
તારવી હેતી ! એનાં ગૂઢ પણ વિશાળ અંથાલેખન ! સવાસો મહા
અંથાના આલેખન ! મહાનું ચોગીશ્વી ચશોવિજયજીનો ચે સાક્ષાત્કાર
કરતાં ! કહો ! કહો ! શું લખીયે ! કેટલું લખીયે ! એ મહાનું
આદર્શના અવતારને માટે ? ઓવા મહાનું શાશન-ધર્મ-કોમ-સા-
હિત્ય અને સ્વહેશભક્તની કીતિંની ઉભ્યા સૂર્યનીએ પેણે પાર જાય
તો આશ્ર્ય શું ? એનાં યશ ઝૌરબ-કીતિં કિરણો-મહાનું કાયોના

१६९

પ્રચંડ સ્થુત્યેપ્રકાશથી પામર-અજાન-કુપમંડુકોનાં નેત્રો આંભય !
પરખુણે હુઃખી ધૂકખાલોનાં નેત્રો મીયાય તો શું આશ્ર્યે ?

વડોદરા । શ્રીમંત સયાળુરાવ ગાયકવાડનું વડોદરા રાજ્ય !
કવિ પ્રેમાનંદ વડોદરામાં. કવિ હ્યારામ તથા શ્રીમદ્ કવિરાજ યશો-
વિજયજી (ડાબોધન) વડોદરામાં તથા કવિરાજ શ્રી ભુદ્ધિસાગરજી
વિલપુર તા. વડોદરામાં થયા. આમ વડોદરા ખરેજ કવિરલોની
આખું બદલાણીજ ગણ્યાય.

એ હ્યાસાગરે પોતાના જન્મથી વડોદરા રાજ્યનાં વિદ્યાપુર
નગરને એક કષુણી કુદુંખને સં. ૧૮૩૦ ના શિવરાત્રીના રોજ
અજવાણું હતું. જન્મહિવિસ પણ શિવરાત્રી । પિતા પણ શિવજી !
માતા આંખા ! જન્મ ભૂમિ વિદ્યાપુર ? ન પોતે ભુદ્ધિસાગર ! એ
શિવ-નિવીણ-પામેજ ! એમાં શું નવાઢ ?

આદ્યાવચ્છથાથીજ મહાન થવા સન્નિધીલા એમણે પરખી સંસા-
રમાં અખોડાળાવા સાઝ નાજ પાડી. પોતાના ઠરાવમાં મજૂમ રહ્યા.
આદ્યાવચ્છથાચારી રહ્યું. હા સુમતી સહુણીને વયો હતા. મુક્તિ ઓને
છેવટે પારયા ? અં

એ વર્ષનીજ વયમાં એતરમાં નાગઙ્ગણુંને છત્ર કરાયલા એ
મહાન પુરુષ થશે એવી તો આગાહી કુદરતેય આપેલી. તે સત્ય નીવદી.
વર્ષમાન ઠણે વિચ્છરતા તમામ સાહુવચોના વડીલો એકઠણે
જેમના પ્રતિ અહુમાન અને પૂજ્યકાવ ધરાવતા એવા મહાન,
પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી રવિસાગરજી તથા શ્રી સુખસાગરજી ઇથી વૈરાય
સાગરમાં શ્રીમદ્ સ્નાન કરવા લાભશાળી બનેલા અને એજ સ્નાનના
પરિષ્ઠમે એઓ સંસાર ત્યાગી બહેચરલાદિને ખદ્દે ભુદ્ધિસાગર
સં. ૧૯૫૭ માં પાલણુપુર સુકામે થયા.

૧ વડોદરા । શ્રીમંત સયાળુરાવ મહારાજનું વડોદરા ! કવિરલોની
ભૂમિ ! કવિ પ્રેમાનંદ વડોદરામાં ! કવિ હ્યારામ તથા શ્રીમદ્ યશોવિજ-
પજી (હણરો ગ્રંથ અનાવતાર) ડાબોધ-(વડોદરા) ના. તથા કવિરાજ
શ્રી ભુદ્ધિસાગરજી વિલપુર (વડોદરા) ના. આમ ખરેજ વડોદરા રાજ્ય
કવિરલોની આખું બદલાણી ગણ્યાય.

૧૬૨

સાધુધર્મનું પ્રતિપાલન ? તેમાંથે મહાન् કઠીન આચારવાળા સાગરગઢ્હમાં ? મહાન् કિશોરકારક શ્રી રવિસાગરલું મહારાજ અને શ્રીસુખસાગરલું મહારાજના શિષ્ય તરીકે રહેવું એ કઠીન હતું. છતાં આચાર પ્રતિપાલન, સદ્ગ્રાહ દ્વારા લેણ્ય જીવોને પ્રતિગ્રાધવા, અધ્યયન ચોગસાધના સ્વાતુલવનાં પુસ્તકોનાં આદેખન ! આ સૌ કરનાર આ આદર્શ સાધુને પૈથાપુરના શ્રી સંગ્રહ કાશી અનારસ વડોદરા મુંગઈ આહિ સ્થળોના મહાપંહિતો સમક્ષ ૧૯૭૦ માં આચાર્ય પદ્ધી આપી.

પોતાની લવિળવને પ્રતિગ્રાધવાની શક્તિ, વિશાળ દષ્ટિ તથા સમાન દષ્ટિ, પાંડિત્ય, પ્રખર વક્તૃત્વ, ગ્રંથ ઉત્ત્વશક્તિ નિરપૂરીપણું તથા વિશ્વવ્યાપી પ્રેમ કથાં છુપ્યા હુંકે ? એમણે તો સ્થાનકવાસીમાં લાંબા સમયના હિક્ષિત અભીધરલુ (હાલ આચાર્ય શ્રી અન્જિતસાગરલુ મહારાજ, શ્રીમદ્દના પદૃશિષ્ય) આહિ કેટલાયે સાધુઓને પોતાના પ્રેમથી એચ્યા ને તેઓ. શ્રીમદ્દને હાથેજ તથી.

આખા જીવનમાં જ્ઞાનચર્ચા-અંથાલેખન, ચોગસાધન ધર્મો-પડેશ ! શાસ્ત્ર પઢન પાઠન, તથા વિશ્વોપકાર આ.સિવાય અન્ય કાર્યમાં લક્ષજ નથી આપ્યું. કદીયે અઢેલીને એઠા નથી. હિવસે દ્વારા લીધી નથી. મુખ રાસ વાપચો નથી. કોઈનાયે અઘડામાં કદીયે પડ્યા નથી. નિજાતનું ભુલી પરમાં માથું માથું નથી.

શ્રી ગાંધીજી, લાલા લભપત્રાય, શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર, શેડ લાલભાઈ હલપત્રસાઈ, મહાન આચાર્યો ઈંગ્રેઝ મહાન પુરુષો સાથે ગુણ ચર્ચાઓ ચલ વનાર, છતાં બાલક સાથે બાલક સમાનિહોષ ! નહીનાળાં ડોટર કે શુક્ર હુંગરાને જોતાજ તે તરફ હોડી જરૂર ધ્યાનમાં એસી જનાર ! સાડાચાર માણું વજનવાળા બાળઘર્હાં ચ રી ચોગીશ્વરના હેઠનાં હર્થન કરનાંજ એ ચોગીને પીછાની શકે ?

માત્ર ચોગીસજ વર્ષમાં લગભગ સવાસો ઉપરાંત મહાઅંથોનાં હેઅન ! તે પણ કર્મચોગ આનંદધનપહ્લાવાર્થ, અથીયાર લજનસંથ્રણા લાગો, જેવા અંથો લાખી નાંખનારની શક્તિનાં શાં વર્ષનું ?

૧૬૩

ઉત્કૃષ્ટ કવિત્વશક્તિ હું વાતવાતમાં સરસર વહેતી ગંગાના
નિરંકુશ સ્વોત સમી હારે ઠડીએનાં કાય, લજનો સ્તવનો જે
સુખમાંથી, કલમમાંથી સરીજ પડે । તેમાં વિદ્વાનો પણ સુખ અમેં !
એમાં આધ્યાત્મજ્ઞાનનાજ પરિમલ હોએ ? એ કવિત્વ શક્તિ ।

પ્રભર વકૃતૃત્વ ! જે વકૃતૃત્વે શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકારને
પણ મુખ ફર્યા ! એકજ ક્રોકપર આઠ આઠ માસ સુંખાઈ લાલા-
આગમાં વિવેચન કરવા છતાં તે અપૂર્ણ રહે ? એ વકૃતૃત્વના આતા-
ઓનેજ એની ઘથર ?

તેમના ભક્તા દશા ! તેમના અંગોમાં જળકે છે તેવીજ
તેમના લુલનમાં જળકી છે.

વૈરાગ્ય ભાવા અધ્યાત્મ દશા ! મસ્તદશા ! પ્રેમદશા ! વૈરાગ્ય
દશા ! મસ્તદશા ! ચોગ-ધ્યાન-દશા ! કર્મચોગની દશા ! કર્મ-
વીરની દશા ! પ્રભુલરહ દશા ! સ્વદેશલક્ત તરીકેની દશા ! શુરૂ-
લક્ત તરીકેની દશા ! આનંદમૂર્તી તથા જગૃતસંત તરીકેની
દશાની અલોકિક્તા માટે આવડા નહાનાશા લેખમાં કાંઈ ન લખી
શકાય ! એને માટે તો પુસ્તકોનાં પુસ્તકો લરવાં પડે ને તે લાશોજ.

એમનાં અંથાલેખન માટે, એમની સાહિત્ય સેવા માટે
એમની શુરૂભક્તિ માટે, શું ગુજરાતી અજ્ઞાન છે ? ના, લાલતવર્ણના
ઉદ્ધાર માટેની તલખ્યાળા લુગરમાં પોતાના આત્મના ઉદ્ધારની
તેમની ધગશ જેવા જેવી હતી.

નૈનધર્મ એ વિશ્વધર્મ છે. એજ ધર્મનો જાતા પુરુષોના ચૂં-
ચણુ પાસે એસી વિશ્વે એકવાર ધર્મનું શિક્ષણ લીધું હતું. તેજ
સમય પુનઃપ્રકટાવવા એ લુણ્યા ત્યાં સુધી મથ્યા ને ડેઠ મૃત્યુ સુધી
એજ આરાધન આરાધ્યાં ને એમાંજ અપ્યા.

એમને માનવ ડેમ કદ્યા જય ? જે મૃત્યુ પહેલાં, મહીનાએ
પૂર્વે, પોતાના મૃત્યુનો સમય નિર્હીંષ કરી જય છે. ને તેજ પ્રમાણે
ઇન્દ્રીય મૃત્યુ પ્રાપુ કરી શકે છે. જેએ લુલાંચે ચયતાર રૂપ હતા.
લુલન વિસર્જન થતાં અનેક થમતકારો વડે વિશ્વને સુખ કરે છે.
આચે ડેઝનેચે ન લાખેલું એવું પરમ શાંતિ સમાધિ જાન આત્મા-

૧૧૪

સાધન પૂર્વકનું-સુરજન પરિવાર સમક્ષ સવ જન્મ ભૂમિમાંજ બરોથર
કરેલે સમયે-ચઢતે ખેડારે-મૃત્યુ પામી-અદારે વર્ષના પૂર્ણ સત્કાર
સહિત-શિલ્પિકામાં થીરાળુ-ચંહન ચિત્તામાં પોઢી-નિવોષુને પામે
એવાં મૃત્યુ કયા મહાપુરુષે મેળાયાં છે ? વિશ્વ !

એનના સાદાંત લુવન માટે તો જનતાએ થોડી ધીરજ ભરવી
જ રહી. આ તો ' લુવન છાયા ' એમાં શું સમાય ?

આવા મહાન् શાશનોધારક-મહાજાની આચાર્ય અગવંતો
અમારા ભારત વર્ષમાં અનેક પ્રકટો, એ શિવાય અન્ય શું ઈચ્છાય ?
ગુરૂદેવ તમારે ચરણે ડાટિકાટિ વંહન ?

સાચા સાધુ.

ધર્માસ્તે ભુષિ પરમાર્થ નિશ્ચિતેહાઃ

શોષાસ્તુ બ્રમનિલયે પરિભ્રમનિત ॥

દેવાંશી આ ક્ષણિક હિસતો, ડેહતો આપણો છે:
સંસારે આ ક્ષણિક હિસતો, સ્વર્ગ શો આપણો છે:
એ સંસારે સુરજન તણો વાસ ને વાટિકા છે,
એમાં આવી નિશદિન ન શું હેવ પૂજા ધટે છે ?
જન્મે ત્યાંથી પરહિત કરે, સ્વાક્ષરે શીખી સહેવા.
જીવા તેવા રહી લુલિતને આમ ઉલણનારા
એવાને તો સુર પદ ધટે ને ધટે હેવ પૂજા ! લલિત

ચોગનિષ્ઠ પરમ જાની સાધુવર્ય શ્રીમહ ખુદ્ગિસાગરજી
સ્તૂરીશ્વર વર્તમાન સમયમાં સાચા સાધુએના એક ઉમદા ઉદાહરણ
કૃપ થધ ગયા છે. એમના ઉન્નત લુવનતું સર્વપાસથી અવલોકન
કરતા ધણું શીખવાનું મળે તેમ છે અને તેમનાં સમરણમાં જે જે
ક્ષેખાંજલિયો અર્પણ થશે તે સમયથી તેમના લુવનની જુહી જુહી
ભૂમિકાએનું દર્શાન થશે તે ધણું બન્ય સુંહર-અાકર્ષણ અને એધમણ

૧૬૫

થશે; એમાં શાંશય નથી. એ સદ્ગતુ મહાત્માશીનો અમને અદ્ભુત
પરિચય થએલો. તે પણ અમને સાનન્દ સંતોષ ઉપજવનાર થયો
હતો. તેમનાં પુરુષો દ્વારા તેગના સૂક્ષ્મ સાધુ જીવનનો સહેવાસ
અને તબજ્જન્ય આનંદ નિત્ય નિરંતર અનુભવાય છે અને એ અનુ-
ભવ આ દુંડો બેખ લખવામાં પ્રેરક હતું છે. વેષ માત્રમાં કે તમો-
ગુણી કર્મ શૂન્યતામાં કે રનેશુણી બોલમૂલક ક્ષુદ્ર અહુંલાવ
પ્રેરિત સક્રામ પ્રવૃત્તિયોમાં સાધુતા રહેલી નથી. તેમજ વાતોમાં
વ્યાખ્યાનમાં, ભાષણમાં, અન્યો ગુંથવામાં કુશળતા પણ કૃતિમાં
મૂઠતા, વૃત્તિમાં શૂન્યતા ! આવી કુશળતામાં નથી પંડિતાધ કે નથી
વિક્રતા; એ તેમના જીવનનો ઉત્તમ યોગ્ય છે. તેમનામાં વિક્રતા અને
સૌજન્ય, જ્ઞાન, પાંડિત્ય અને સચ્ચારિત્રનો વિરલ સંચોઙ હતો.
તેમનો શુંઢ વેરાજ તેમની નિરહંકાર નિર્વાસન નિષ્કામ સત્ત્રમૃ-
ત્તિયો, તેમની જ્ઞાનનિષ્ઠા. તેમનું યોગાતુષ્ટાન અને ચિહ્નાનંદ ભજ-
નની મસ્તી, તેમનો સમભાવ અને સત્ત્વગુણ, તેમની નિમોહી શૂન્ય
બુદ્ધિ અને તેમની પાછળ પ્રકાશનું એમનું વિશુદ્ધ નિષ્કલંક હૃદય ! આ
ખંધાંના સરવાળાદ્ય તેમનું આદર્શ સાધુ જીવન તેમના ચારિત્ર બેખ
કને સખળ અને સુનંદર સામનીઓ પુરી પાડે તેવાં છે.
સાંપ્રદાયિક દુંડી દ્રષ્ટિ, રાગદ્રેષ અને તબજ્જન્ય ઘટપટ પ્રયાંચ પ્રતા-
રણ્ણા, આડંભર આહિ અનર્થકારક અંગો. તેમનામાં જોવામાં
આંદ્રા નથી. થીજા વિષયો કરતાં એમણે આત્મજ્ઞાનનો પ્રચાર
કરવા ઉપર અને વીસરાઈ ગયેલી યોગવિદાને સુનક્ષદાર કરવા
ઉપર ખાસ વિશેષ લક્ષ્ય આપ્યું છે અને યોગાતુષ્ટાન તથા આત્મ-
જ્ઞાનનિષ્ઠા એ સિવાય એક સાચા સાધુની બુદ્ધિનાં વિહારસ્થાનમાં
થીજું શું હોઢ શકે ? તેમણે પોતાના આત્મપ્રદીપ નામના
અન્થમાં જણ્ણાંયું છે કે:—

સાર્થકયં નન્મનો વિદ્ધિ સૂરજાસ્તે પુસ્તમતમ

આત્મતર્વં સમારાધ્યં પૈકાલિક્રમનશ્વરાશ્ય ॥ ૬૬ ॥

પરિત્યજ્યાન્યકાર્યાણિ ચિદાનન્દં ભજસ્વભો

ઇષાવાસ્ત્રિયં મુક્તિ રૂપાદેયં સદુત્તમમ ॥ ૭૭ ॥

૧૬૬

તૈકાલિક નિત્ય આત્મતત્ત્વનું અમરાધન અને અન્યકાર્યના પરિત્યાગ પૂર્વીક સચિદાનન્દનું ભજન એ જન્મણું સાર્થક છે એમ તેઓ ઉપદેશો છે. તે કેટલું વથાર્થ છે. આંયાત્રિમણ ઉન્નતિ એજ ખરી ઉન્નતિ છે. તે વિનાની બીજી ઉન્નતિ માટેનો પ્રયાસ એતો કાર્યમાં ઘૃત હેમવા જેવો નિષ્ઠળ પ્રયાસ છે. હાલમાં આધિક્લૌટિક હુખમાત્રનું મૂલ અધ્યાત્મ અવનતિ છે. આ અવનતિના જમાનામાં પ્રણ સમજ્ઞ આત્મજ્ઞાતિને પ્રકટાવવાનારા વિરલ મહાત્માઓ નીકળી આવે છે અને પ્રણની મોહ મહિરાથી ઉન્મત બની ગયેલી દૃષ્ટિ ને તે તરફ જાય અને તેને વથાર્થ દૃપમાં ઓળખે તો તે ઉન્નતિના પંથે ચડે એ નિઃશાસય છે.

તેઓ ગયા તેને શોકાદ્ગારથી લેખાંજલિ અર્પનાર લેખક વર્ગ પણ અસુક કાળે જશે અને આ લેખનો વાંચનાર વર્ગ પણ જવાનોજ ના? ત્યારે શોક કેને માટે કરવો, જાનરાષ્ટ્રિયે મહાત્મા શ્રી લુલન્સુકતજ હતા. સ્થુલ દેહેજ સુકત જેવા હતા. બાકી ને સ્થુલ દેહનાં સાધનો. વડે એમના અવિનાશી આત્માએ સ્વધર્મની અને સ્વધર્મિયાની સેવા કરી છે અને હજુ અધિકાધિક પરૈપઢારનો પ્રવાહ વદ્ધા કરવાની આશા રહેતી હતી, તે દેહનો વિલય થઈ જવાથી ઊતા સેવા અટકી પડી અને આશાએ અળપાય ગઈ, તેથી આપણી વૃત્તિમાં આધાતું થાય અને તેના પરિષ્વામાં હૃદય. માંથી સ્વાભાવિક શોકાદ્ગાર નીકળે. તેમનો સ્થુલ દેહ છીનવાઈ ગયેા છે પણ તેમનો સાક્ષર દેહ-તેમનાં પુસ્તકો ચિરંલુંવી છે અને તેની પૂજા અચીહ કરવાનું બની શકે તેવું છે. તેમનાં પુસ્તકોનું વાંચન મનન તેમના ઉપદેશોનું અનુચિન્તન અનુસરણ થઈ શકે તેવું છે. અને તેમ કરતું એ પ્રત્યેક જૈન મતાવલંખીજનતું કર્તૃભ્ય છે.

એમના જેવા સાચા સાધુઓ જૈન સંપ્રદાયમાં ઉત્પન્ન થતા રહેલા અને આત્મતત્ત્વનું સમજાધન તથા ચિદાનંદ ભજન એમાંજ લુલનું સાધ્યક સમજુ એ રસ્તે સમાજ વહે એવી વીરપ્રભુ પાસે પ્રાર્થનાં કરતાં વૃત્તિ નિરામ પામે છે.

૧૬૭

મહુડીમાં મારો મેળાપ.

(લેઠ સુનિરાજ શ્રી સિદ્ધિસાગરજી સું વીજાપુર)

આચાર્ય શ્રીમાન યુદ્ધિસાગરજી ગયા । કે નામદિપથી મને ઘણીવાર મેળાપ થયો અને હરવખત રહેણે તેમના પ્રેમામૃતતું પાન કર્યું તેનાં વિપ્રેણી અસુલ્ય સ્મરણો મારા ઉરે સદ્ગાનાં સ્થાધિકરી તેઓ સદ્ગાને માટે ગયા. અત્યારે હું તેમાંનું કલ્યાં સંસ્મરણ આદેખું ? અધાં સંસ્મરણોમાંએ અપૂર્વ પ્રેમ, મિત્રતા ને મીઠાયા. એકાદ પ્રસંગે મને તેમનામાં અવિશ્વસનીયતા જણાઈ, પણ મહુડીના અંતીમ મેળાપે મને અસત્ય ઠેરયો; આજ કારણથી મારું મહુડીના મેળાપતું સંસ્મરણ સર્વોત્કૃષ્ટ બનન્યું.

તારંગાથી છલેલ તરફ વિચરતો હું મહુડી તરફ આવ્યો. શ્રીમાનની માંદગી સાંલળી, વર્તમાનપત્રોમાં વાંચી, દર્શનાર્થે આગમન થયું. અંતિમ મેળાપને માટે મહુડી જાઉં છું એવી કલ્પના રહેલી નહીંતી, પણ મેળાપ થયા પછી કાંઈક તેવું અનુમાન થયું. શ્રીમાને દર્શાવેલી કેટલીક હકીકત ઉપરથીજ એ અનુમાન કાઢવાને કારણો મળ્યાં. મૈં મહુડીના ઉપાશ્રયમાં પગ મૂક્યો કે તરતજ આચાર્ય શ્રી મહુડારાજ યુદ્ધિસાગરજી પ્રોલ્યા કે અહુ સારું થયું. હું વાટ જોતો હતો કે તમે આવશોજ. જાણું તેઓશ્રી પરવારીનેજ એકા હોય તેવા લાવે આ કથન હતું. આ વખતે તેઓ ઉપાશ્રયની પાશ્રમ હિંદુ તરફની આરી આગળ પડેલી પાટપર આડા પડ્યા હતા. હું પાટની સમીપ રહેંચ્યો કે તેઓ એક થયા અને મને ઉત્તરવાની જગ્યાનો, આસન રાખવાની જગ્યાનો નિર્દેશ કર્યો. અત્યારે લગભગ સાડાનવ વાગ્યા હતા. કંઈક સુદી પંચમીનો આ દિવસ એટલે કચારનોએ તાપ શરૂ થઈ ચુક્યો હતો. આચાર્ય શ્રીના મન વચ્ચનમાં સ્થિરતા જણ્ણાતી હતી, પણ ઉણ્ણુતાના ચોગે શરીરમાં અસ્વસ્થતા વધતી જણ્ણાતી હતી. હું ઉપરિ અદ્વસ્થિત કરી તેમની પાસે આવ્યો અને તેઓ પ્રેમ દર્શાવતાં

૧૬૮

વथનોથી “ આહો પેલી ઓસરીમાં હું તમને જોઈ બહુ ઝુશી થયો ” વિગેરે વિગેરથી વાત કરતા મને હવાવાળી પૂર્વિ દિશાં તરફની ડોટીમાં બેઈ ગયા. મેં તેમનો પ્રેમ ધણીવાર જેયો હતો. ધણીવાર તેમના મોંની મીઠાશ અનુભવી હતી. પણ મને આ વેળાની વિરલતા જણ્ણાધ. ફરી મળવાની આશાન હોતાં, છેલ્લ છેલ્લી સલામ કરનાર સનેહીએનો સનેહ નિઃસ્તાય અંતરથી ઉલસાય તેવું હાઈ મને આ બુદ્ધિના સાગરમાં જણ્ણાયું. માઈ હૃદય નિઃશાસ્ન પ્રેલી જણ્ણું, શું આ બુદ્ધિનો સાગર તેવોજ પ્રેમનો. પણ સાગર રીતે તેમના પ્રેમભય વાતાવરણમાં તેમની પાછળ જતો હું એવો ફરી કયાંથી બની શકું ?

ડોટીમાં જઈ આચાર્ય શ્રી પાટપર આડા થયા. હું તેમની સૂચનાથી તેમના પગ આગળ બેઠો. આંતરે આંતરે શાંતિથી અમારી વાતચીત થતી હતી. તેમના પ્રત્યેક શાખામાં આત્મિક ગાઠ શ્રદ્ધા અને ધાર્મિક દાજ તરબરતી હતી. વ્યાધિની વેહનાના અનુભવક્ષળે પણ જગતુના હિતનો પ્રશ્ન તેમના હૃદયમાં રમી રહેલો. જેવામાં આવતો હતો. આત્મા અને પુદ્ગલનો વિવેક એક ક્ષણીવાર પણ અણગો થતો મેં ન જેયો. વૈાકહિતની ધર્મધમાટ ભરી ચર્ચાએ અને તેમાંથી કઢાતા નવનવા નિષ્ઠાયો અત્યારે પૂર્વની જેમ મારા સાંસ્કારિકવામાં ન આવતા હતા પણ નિશ્ચયાત્મક સિદ્ધાંતો એક પછી એક હું અવણું કરી રહ્યો હતો. મારા પ્રશ્નોના નિખાલસલાર્યા અતિ સ્પષ્ટ હુંકા ઉત્તરે મને ધણ્ણોજ સંતોષ આપતા હતા. આવી રીતે મેં અહીં ચાર દિવસ પસાર કર્યો. અને તેમાં તેમના મુખથી ધણ્ણ ધણ્ણ અવણું કર્યું આ વખતે મેં તેમનામાં પુરેપુરી મહત્ત્વા જોઈ.

મારે સ્પષ્ટ કહેલું જોઈએ કે અમે અને નિરંતર એક વિચારના ન હતા. અમે પ્રત્યક્ષ અને પત્રકારા ધણ્ણી વખત મળ્યા, વિચિત્ર મતાલોફ સાથે મળ્યા, ઉઠ્યા; પણ આ વેળા મતાલોફ ન હતો. તેમની હરેક અપેક્ષાએનો તેમણે નિખાલસતાથી સહેઠ કર્યો. તેઓને બાલકનું લુવન બહુજ પસંદ હતું. અત્યારે તેઓ બાળક અની સ્પષ્ટ થયા.

૧૬૬

મતલેણ રહેતાં છતાં આજીવન ગાઢ મિત્રતા કાયમ હતી. અત્યારે તેને ડિંય ઇપ મહિયાં પણ હું અસુક અંશે માનની નજરે જોતો હતો, અત્યારે પૂજયાયુદ્ધએ મારા હૃદયમાં રથાન કર્યું.

પાદરા વડોદરામાં હું અને તેઓ એકજ ઉપાશ્રયમાં એ ભાગ સાથે રવા હતા ત્યાકે જાળ્યો ડિવસ અને રાતનો મોટો ભાગ હું તેમની સાથે જ એસરો, ઉડતો અને ફરતો તથા વિવિધ વાતોલાપ થતો. અહીં મહુદીમાં તેથી ઓછા સમય પણ લગભગ આપો ડિવસ તેમની સમીપેજ ગાળતો તથા શરીરની અનુકૂળતાએ વાતો કરતો. શરીરની અસ્વસ્થતા છતાં પણ તેમનો ઉપયોગ ભારે હતો. જગતુહીના અને જૈન કોમના એક એક સવારો તેઓ ગંભીરતાથી જોતા હતા. જરાક સ્વસ્થતા મળી કે છપાતાં પુસ્તકનું મુકુ હાથમાં હે, રપાલ વાંચો, એકાદું આવેલું માસિક કે અઠવાંડિક ઉથલાવે, પ્રશ્નકર્તાને જવાબ આપે અથવા તેવી કાંઈ પ્રવૃત્તિ થતીજ હોય. નિઃસંગઝાવે શરીરની દરકાર રાખ્યા વિના પ્રભુ-પ્રીત્યર્થે, આપણા શાફ્દોમાં આત્મહિતાર્થે કરાવાતી પ્રવૃત્તિનો આદર્શ અહીં મને જેવા મળ્યો. અસ્વસ્થતામાં અને અંતિમ આત્મ-ગંભીરતામાં પણ તેમની તરફથી તેમના ઓતાઓને, અનેકમાર્ગી ભક્તોને અપૂર્વનું રસ મળી રહ્યો હતો. એનું કહિ પણ ભૂલી શકીશ નહિ. મૂનિરાજ શ્રી કીર્તિસાગરજી અને માણુસાવાળા ચંહુલાલ તલ્લહસ્સીનો આદ્યાત્મિક ચર્ચાત્મક વિનોદ કરાવાય અને તેમાં મારો એકાદ પ્રશ્નનો ઉત્તર કણાવવાનો સુંદર હેતું રખાવય એ તેમની સિદ્ધહણાનું સંસ્મરણ કેમ ચૂકી જવાય? ભૂલ્યું પણ કેમ ભૂલાય? મહુદીના શાવકોએ આચાર્યશ્રીની બહુજ બહિત સાચવી. બહાર ગામના શાવકોમાં ચુડીશીના પરમ ભક્ત વચ્ચેનું વહીતણું મોહલાલાલાઈ. મેસાણુસાવાળા સાચા ભક્ત મોહનલાલ ભાંખરિયા અને દેરાલ વાળા મોતીલાલ નાનચંદ એ ચુડેસેવામાં હાજર રહેનારાઓમાં સુખ્ય ગણ્ય.

તેમના પ્રતિ આચાર્યશ્રી મધુરવાણીનો ઉપયોગ કરે એમાં કાંઈ

૧૭૦

નવીન નહિ. તેમાં જગત મહત્વ માને નહિ. પણ જે કોઈ દર્શાનાથે યા ચોમાસાની વિનંતીના માટે આંથું તેના પ્રતિ પણ એજ લાવ ! પણ પક્ષીના પ્રતિ પણ તેને ધર્મનો લાલ થવાની સહાની ઉદાર આશા ! હાલ પણ પૂર્વના જેવીજ હુચાત. ઈર્ષાળું જીવોના મન એ કદાચ હાંસી જેવું લાગે, કેમકે મહત્વ સત્ય જીર્વતું એ સર્વને માટે અશક્ય છે. પણ એમાં હાંસી જેવું આ અવસરે મને ન લાગ્યું. અંત્યજ સુસલમાન, કોણી વાધરી વગેરે ક્ષુદ્રવણો પર્યાત આચાર્યશ્રીની જેમ ઉદારતા અને વિશાળતા જેએએ ન ધારણું કરી હોય તેવા પામરો ઈપણું ઉમદા આશયને ન સમજે. તેમનામાં કોઈપણ જાતની નખળાંડ કે ભૂત નજ હતી એમ એચોશ્રી માનતા ન હતા. આપણે પણ તેમ નજ માનીએ. તો પછી તેઓ ઉલ્લેખ હું કયાંથી કરં ? પણ એટલું તેં હું ફળીશ કે આ અવસરે તેમનામાં ઘણી વાતે સરળતા અને શુદ્ધિનેવામાં આવતી હતી. એકાદ દાંટાં ટાંકું ? જુઓ તેમનો ઉદારાશય અને સાધુતા અને તીર્થ સેવાની મહત્તમાનો ખ્યાલ !

તેમની આગળ આચાર્ય શ્રીવિજયનેમિસૂરિલુની માંદળીના જમાચારની વાત થક. કોઈએ તે વિષે ઘસાતો વિચાર જણ્યાંથે. કે તરતજ તેઓ બોલી ઉઠ્યા. “ જૈન સાધુ કયાંથી ? તેઓ ઘણું જીવા અને તીર્થ સેવા કરેલા. તેઓનું આરામ થાય એમ હું ઈચ્છું છું ”

અમદાવાહમાં શેઠ હડીભાઈની વાડીમાં આચાર્ય શ્રી નેમિસૂરિલુની આગળ વાતચીતમાં કદા પ્રમાણે એકસે આડ અન્યો પુરા કરી શ્રીમાન શુદ્ધિસાગરજી પરલોક જવાની રૂપર્થામાં આગળ વધ્યા છે. પણ કેવી રીતે ? કેટલા ઉદાર હૃદયથી ! સર્વ સાધુઓની સાધુતાપર તેમને આહર અને રાગ હતો. તે સિવાય અત્યારની વાતચીતમાં કાંઈ વિશેષતા તેમના સહિત સીને તો નહિજ લાગવાની. પણ ઉદારાશયનું આ સુસમરણું આજકાલ વધારે નોંધવા જેવું નથી ? નવદીક્ષિત સાધુના પ્રતિપણ નિરભિમાનીપણે પ્રેમ અને કાગળી દર્શાવી તેને વિશ્રાંલ આપવો એ તેમની જીવની મહાન ધડા કોણ ન લે ?

૧૭૧

શ્રીમાન ખુદ્ગસાગરજીની સાથેના આ બહુજ થોડા હિવસોના સમાગમમાં પણ મને અનેક ખ્યાતો સંસ્કરણીય થઈ પડી છે. સાતમના ખર્ચોરે ત્રણુવાગતાં હું તેમના સંથારાપર હાથ મૂકૃતાં બોલ્યો કે સંથારા બહુજ આછો છે. તેમાં અન્ય કભલાદિ નાખવાં જોઈએ. તેઓ સ્પષ્ટ ન સાંભળે તેમ હું ધીરથી બોલ્યો હતો. મારાથી ખોલાઈ જવાયું હતું. પણ તેઓએ તે સાંભળી લીધું અને ખોલ્યા કેમ સિદ્ધિસુનિલુ તમે જાણ્યતા નથી કે હું એક આસનપરજ નિરંતર પડ્યો. રહેનારો હું કે અત્યારે આટલાયે હુચા બીજાઓએ. ઘાલી દીધા છે. શરીરની શી શુશુધા ? ” સાધુઓએ ભક્તિથી થોડાં ઘણુંપડ સંથારકમાં વધારો તેચે આવી માંહળીની સ્થિતિમાં। છતાં અથુગમતાં ! તેમણે કયારેય શરીર અને વખની સંક્ષાઈમાં લક્ષ્ય આપ્યું જ નહું. એ ટેચ અત્યારે પણ તેવીજ કાયમ હતી. તેમના વીરીયામાં કયારે એકાઢું પણ સારું વજ નજ હોય ! એ તેમનો પરિચયી વર્ણ સારી રીતે જણું છે. એટલે આ વાતમાં હું શું લખ્યું ?

આ સંથારા વિશેની વાત થયા પછી હું પડિલેહવાની કિયો કરવા મારા આસને ગયો. ત્યારે ડાં માધવલાલે આચાર્ય શ્રીને શરીર તપાસતાં પૂછ્યું “ આપનું આ હક્ક હું લેઇ શકું એમ હોઈ રીતે અને અહું કે ? ” તરતજ આચાર્ય શ્રીએ મને બોલાયો. અને કહ્યું “ માધવલાલ પૂછે છે તેનું સમાધાન કરો ” મેં માધવલાલને જવાબ આપ્યો. અને પ્રશ્ન સંબંધી ખુદ્ગયાજુસાર ખુલાસો કર્યો. તેમના મસ્તકે ગર્ભીનો વેગ ચઢેલો હતો; તેથી આ કામ મને સોંપ્યું. તો પણ હું ખુલાસો કરું છું તે તેમના લક્ષ્ય બઢાર નહેતું. મારા ખુલાસાથી ડાક્ટરને સંતોષ થયો. કે નહિ એ જાણુવા તેમણે અંતે પ્રશ્ન કર્યો “ કેમ તમારો ખુલાસો થઈ ગયો ને ? ” પ્રશ્ન કરતારને સંતોષ થાય એવું વાસ્તવિક સમાધાન કરતું. પણ ઉડતો જવાબ આપી તેને સમાધાન ન થયું હોય છંતાં સમાધાન થયાનું મનાવવું નહિ એ તેમની આહત હતી. તે અત્યારે પણ સાચવી. લખવામાં અત્યાંત વ્યથ હોય ત્યારે પણ “ કાંઈ પૂછવું છે ! ” એમ કહ્યા

૧૭૨.

સ્વિવાય નજ રહે અને પૂછનારને સમાધાન પણ આપેજ. એ તેમની મશહૂર હિતખુદ્દિ આ માંગળીના સમયમાં પણ સહા જાતે હતી એક વાર સવારમાં મેં પૂછ્યું તમે વધારે સમય આ સંસારમાં હયાત રહો તો શું મહત્ત્માર્થ કરો? અથવા જે હયાત ન રહી શકો એમ તમને કાગે તો તમારી હચ્છાને અનુસરનારા રખ્યાને તમે શું કરવાનું કહો? તેઓએ રૂપી રહ્યું, હું હવે જાણો સમય કાઢીશ નહિં, પણ માનો કે હું વધારે જીવું તો આ મહુફી પ્રદેશમાં એક ખૂબઃ લ માટે પ્રતન કર્દે કે જેમાંથી સમર્થ જૈનો બનેએવા પિતાએ તૈયાર થાય અને સમર્થ આચાર્યો બને એવા નિરપૂર્હીએ નિવડે. તથા નેતાએ થવાને કોગ આપનારા પણ પાકે. આ કાર્ય હું ન કરી શક્યું તો અલૃતસાગર સૂર્યિનું અને તમે તે કરો એમ હું કચ્છું હું, આકી માર્દ વેખન કાર્ય તો મારી જીવની અંત સુધી લગભગ ચાલ્યું રહેશે. ખરેખર તેમણે લગભગ મરણ્યાંત સુધી તે કાર્ય કર્યો કર્યો છે. પાલીતાણુના શુદ્ધકુલને વધારે સારી સ્થિતિમાં લાવવા અને મહુફીના પ્રદેશમાં એક આદર્થ શુદ્ધકુલ સ્થાપવા તેમની લાવના હતી. તે મનમાંજ રાખીને અહીંથી ચાલ્યા ગયા છે આ પ્રદેશમાંની આદારે વલ્લ અને મુખ્યીમ પ્રણની આંખમાં અશુષ્ટ વહેતાં કરી તેઓ પોતાનો કાર્યભાગ જાનતો પુરો કરી અનાદિના પંચે પહ્યા છે. મારે અથવા જૈન શાસનનું હિત ચાહનારા અન્ય કાઇએ હવે તે વાતો સ્મરવાની રહી. એટલુંજ નહિં પણ તેવાં સંસ્મરણોથી કાંઈ અનતું કરવાનું પણ રહ્યું. મારા માટે કાઈ બાલી થકે તેનું કરવીને શાસનહેવતા મને જોઈતું બળ આપે અને શાસનને અનુકૂળ સદ્ગુર્દ્દિ સહા કાયમ રહી પુરુષાર્થ કરવાની પ્રેરણું કરે એજ.

શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

૧૭૩

હતો એ સારચ્યો સન્તમણિ!

તા. હ મો જુન ૧૬૨૫ અહારા લુવનમાં કાયમી સુરમરણ તિથિ હશે. એ ભૂંસી ભૂંસાય તેમ નથી. વિસારી વિસરાય તેમ નથી. વિદ્યાર્થી તરીકે હું ધરિહોસના ટોઠ પણ અગત્યના બનાવની પણ સાંસ યાહ રાખવાનો રસિક ને હતો. સાંસ યાહ રાખવી એ અહારા સ્વભાવમાંજ નથી. સ્વભાવમાં નથી ત્યારે હ મી જુન ૧૬૨૫ કેમ યાહ રહેશે ? કે પ્રસંગ યાને બનોવ આપણું લુવન સાથે સીધો સંબંધ ધરાવતો નથી તેનું સુરમરણ ન રહે એ સ્વા બાનિક છે. પોતાના સ્વજનનો યા તો પુન્યજનનો કે હિવસ શાખત વિદ્યોગ કરાવે છે તે હિવસ યાને પળ હરકોઈ મરુષ્યને સહજ યાહ રહે છે. આ નેસર્જિંહ નિયમ છે અને અને હરકોઈ આધીન છે, તો પછી હું કાં ન હોઉં ? તા. હ મી જુન ! અહો ! એ કારમો હિવસ ! જુદ્યો કેમ ભૂતાય ? વિસારો કેમ વિસરે ! ! કારણ ? અહારા લુવનમાં અસુધ અંગે સત્ય પ્રાણી પાડનારનો, મારા લુવનને સત્યહિશામાં દોરેવાના સંચચ્ચો સલાહડાર અને ઉપદેશકનો, જેમને હું અન્યધર્મી હોના છતાં પ્રેમસ્વરઙ્ગ, ધર્મ-નિષ્ઠ, નેષિક ધ્રદ્યારી, અને સાચા વિરલ સમર્પ્ણ સન્ત માનતો એવા પુન્યજનનો તા. હ મી જુને આ ક્રાની આલંમમાંથી કાયમી અન્ત આણ્યો ! એ પ્રેમસ્વરઙ્ગ બાળાત્મા તે કોણું ? એ વાચક તું તુરતજ શમળ શક્યો હોઈશ અને કદાચ ન કળી શક્યો હોય તો બણ એ બાળાત્મા તે સન્તમણિ પૂજ્યપાદ શામદ્દ યુદ્ધ સાગરસૂરિણ ! !

હું અન્યધર્મી હોવા છતાં એઓશ્રીના સત્સંગનો લાલ શી રીતે પાણ્યો ! અહારા કેટવાંક મિત્રો લૈનધર્મી છે અને તેઓ એઓ શ્રીના ચુસ્ત અતુયાથીઓ છે. તેમની દારો હું એઓશ્રીનો પરિયય પાણ્યો : જન ૧૬૨૦નું એમાનું એઓશ્રીની વિજાપુર કરેહું ત્યારે હું એમના દર્શનાથેં પ્રથમજ ગયો. મહેં હંડવતુ પ્રણામ અહારી રીતિ મુજબ કથો કે તુરતજ મહને હાડાં નામ વિગેર પૂછી લીધું. મારા

૧૭૮

નામથી એચ્છો પરિચિત હતા. કારણ મહરો એચ્છા મિત્રોએ
એમને આપેલી હતી. પોતાનું બધું જ કામ બાળુપર મૂકી રહારી
સાથે જીવનની વાતો કરવી શરૂ કરી. વાતોલાપ પરથીજ રહારાસ્વ
ભાવમાં પરમાત્મ પ્રાણ માટે કચો શુષુ પ્રાધાન્યપણું લોગવે છે એ
એમણે જેઈ લીધું. બસ ખલાસ ? મારી સ્વભાવ જાણી લીધા બાદ
મહુને કથી રીતે ઉપયોગી થબું અને જીવનની સાચી ચાવી જતાવવી,
એજ જાવના એચ્છાના મનપ્રદેશમાં રમ્યા કરતી. આ જાવના મહારા.
એકલા પ્રત્યેજ એચ્છાશ્રીએ જતાવી છે એમ નથી પરન્તુ હરકોઈ જ્ઞાન
અને મુસુકું બન્ધુને એચ્છાશ્રીને સહરસ્તે દોરવાની તિવ્ર અભનાહતી.
પોતાનામાં જે જ્ઞાન અનુભવસિદ્ધજ્ઞાન હતું તે જ્ઞાનને રસ, પોતાને
પરિચિત તેમજ અપરિચિત એવા સર્વે બન્ધુએ પીતાથાય એ એમનો
ખાસ મહામંત્ર હતો. હુનિયાની અસારતા, હુનિયાના વૈલયોની
કુલ્લકતા, અને માયાની જળમાંથી પાછા હડી આત્મપરાયણ થતા
સંસારીજીવેને કરવાનાં અનેક વ્યાખ્યાનો, પત્રો, એધારથનો, ભજનો
અને અન્યો એચ્છાશ્રીના લખેલા છે. આ બધું જતાવી આપે છે કે
એમનું લક્ષ્ય આત્માભિમુખી હતું. એ આત્મરસનું પાન કરવાનું
વ્યસન એચ્છાને એટલું બધું સજાડ હતું કે જ્યારે જ્યારે પેતે
પોતાની પ્રવૃત્તિમાંથી ફારેક થતા કે તુરસ્તજ ધ્યાનમાં ક્ષેસી જતાં
અને એકજ આસને લાંબા સમય સુધીં એ અન્યાની આત્મરસની
લહેજાત લેતા. એચ્છાનો સહા આનંદી સ્વભાવ, સતતૂ પ્રવૃત્તિમય
જીવન, એમના ત્યાગની જવલંત ધગશ, એમની ધ્રદ્ધયર્થ પ્રીતિ,
એમનું વિશાળ અનુભવસિદ્ધ જ્ઞાન અને આત્મરમણુતા વિગેર
અનેક સદગુણોથી એમના પરિચયમાં આવેલી ભાગ્યેજ કોઈ વ્યક્તિ
અજ્ઞાત હશે. અમર રહેણે એ ભવ્યાત્મા. અ ॥

ધર્મની વિશાળ ભાવના એચ્છાશ્રીની એટલા એંશે હતી કે
પોતાની પાસે અંત્યને, સુસલમાનભાઈઓ, ઇકીરો, અન્ય સંપ્રદા-
યના સાધુએ અનુયાયીએં બહુ છુટથી જીવતા અને પોતાની
પાસે આથી હંમેશાં લારે મેહની એ બધા બાધાએચ્છાની જમતી.

૧૭૧

ધર્મના અને આત્મા પરમાત્માના વિવાહો ખુલ્લે રસલંઘી અને યથાશાસ્ક થતા. આ વિવાહોમાં પોતે એટલા અધા તહીન થઈ જતા હે પોતાને પોતાની સાંપ્રદાયિક વિધિ કરવાના સમયનું પણ સમરણ ન રહેતું. આત્મા-પરમાત્મા સંબંધી શાનદાર વિવરણ પોતે એવી અજખ શૈલીથી કરતા કે અન્યધર્મનિ કદિ એમ ન જણ્યાય કે એચ્છા. પોતે એ વિવરણ જૈન દિદિએ કરે છે. આત્મા-પરમાત્માને હરકાઈ નામથી સંબોધવામાં પોતે જરા પણ વિરાધ માન્યો. નથી. પોતાના બજનોમાં વિશુદ્ધાત્મા-પરમાત્માને રામ, કૃષ્ણ, અદ્દા એવાં અનેક નામીથી સંબોધ્યા છે. નામ અનેક હેઠા છતાં વસ્તુ એક છે એવી સાચી અને અનુભવી સહમજ પોતાની હતી રહુને પોતાને એચ્છા. શ્રીએ જૈનધર્મનું સ્વરૂપ પ્રથમ સુલાક્ષણે જ દર્શિએ સહમજાંથું તે દિદિ રહેં અગાઉ કોઈ જૈન બન્ધુ પાસેથી સાંભળી ન હતી. રહે, જ્યારે એ મિમાંસા સાંભળી ત્યારે રહારી ઘણા અશે ધર્મની બેદાલેદ દિદિ એછી થઈ અને અને હું જૈનધર્મનો પૂજારી બન્યો.

રહારા પરના એક ઉપકારની ખાસ જોંધ આ પ્રસંગે જે હું ન લઈ તો રહારી એઓશ્રી પ્રત્યેની આ રનેહાંજલી અપૂર્ણ લેખાય. એઓશ્રીનો અધાપિ સુધીનો અપ્રસિક અંથ નામે “ શ્રેષ્ઠનીતા ” કે તહેન અંદ્રુતમાં જ પોતે લખ્યો. છે અને પોતાના વિશ્વાસું અનુયાયીએ હે કે એ અન્થ વાંચવાની, વિચારવાની અને યથાશક્તિ આચરવાની લાયકાતવાળા હતા. તેઓને જ ક્રીકત એ અંથ વાંચવા વિચારવા અપાયો હતો. તે અન્થ એઓશ્રીએ રહુને અત્યાર્ત પ્રેમ પૂર્વક અથથી તે ઈતિ લખ્યાયો. અને વિચારાયો. રહેં એ અન્થ એ ચોમાસામાં પુરો કથો પ્રેમનું એટલું વિશાળ સત્ય અને શુદ્ધ સ્વરૂપનું એ અંથમાં વર્ણન કરાયું છે કે રહુને બણાવતી વર્ખતે રહ્યો અને પોતાનું સ્વભાન ભૂલી ક્રીકત પ્રેમ લહરીએ જ નાણે. નુભવતા હેઠળે એવું લાન થતું એ અન્થનું ગુજરાતીમાં ટીકાસ્ક ભાષાન્તર રહુને પોતાની પાસે રાખી રહારી પાસે કરવવાની એમની ખાસ છંઢા હોય; પણ હું એવકુદે ! રહારી કર્મવશાત્તુ

૧૭૬

પ્રવૃત્તિમાંથી આજ હિન સુધી હારેગ ન થયો અને એ કાર્ય નિર્માણ શુદ્ધ અપૂર્વ જ રહ્યું છું. એએઓશ્રીની ધર્માને માન નથી આપી શક્યો. એને માટે હું ખરેખર એએઓશ્રીને અપરાધી છું, પરન્તુ એ હયાનાંસાગર, પ્રેમમૂર્તિ મહને જ્યાં હશે ત્યાંથી ક્ષમા આપણે એવી અદ્ધા રાખી હું મહારૂં સમાધાન કરી લઉં છું. આ અંથ કેટલો અફુલત છે તેતો અનિધિમાં જ્યારે એ પ્રસિદ્ધ થશે ત્યારે અવિષ્ય જ બોલશે. એ અંથ મહરા મન્ત્રય પ્રમાણે ફૂકત જૈન સમાજને જ નહિ પરન્તુ સમસ્ત વિશ્વાસ પ્રેમી આલામને અજબ વારસાડ્ય જણાશે. એએઓશ્રીના અન્થો પ્રસિદ્ધ કરતું “શ્રી આધ્યાત્મ-જ્ઞાનપ્રસારક મંહળ ” એની પ્રસિદ્ધ સત્ત્વર કરે એજ આ સેવકતું નમ્ર સૂચન અને વિનિતિ આ પ્રસંગે છે.

આવા અનેક શુદ્ધુરતનોથી ભરેલા સાચા સન્ત અને ઇકીરતું નિવોષ ફૂકત જૈન આલામને નહિ પરન્તુ એમના સત્ત્સંગના લાભ પામેલા ફરકોઈ અન્યધર્મીને પણ લારે એટાંતું કારણું બન્યો છે । । આ એટ ફોએથીયે ન પૂરાય એ બહુ જ સ્પષ્ટ છે, પરન્તુ કર્મનો શાખત નિયમ તદ્દન પ્રમાણિક છે એવું જાણુનાર આપણું સર્વને આ અસદ્ય પ્રસંગ કર્મના એ ગહન નિયમને વધુ દઠતાસહે સહમજવાની અને અતુલવવાની શક્તિ અને બળ આપનારે નિવડો. અસ્તુ, અંતમાં ભગવાન્ વીર પોતાના એ સાચા પૂજારીને શાખત શાન્તિ આપો એજ હૃહયની અત્યંત પ્રેમ અને ભક્તિભાવે અક્ષરથના સહ છ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ

૨૭-૭-૨૫ નર્મદા. આશ્રમ. {
શુદ્ધુરતીર્થી }

શુદ્ધુરતીર્થ.

૧૭૭

સાહગત શાસ્ક્રવિશારદ ચોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રીમહા બુદ્ધિસાગર-
સુરિંધરલુના ચારિત્રની રૂપરેખા તથા

તેમનો સંદેશ.

અધર્મસ્ય વિનાશાય, ધર્મ સ્થાપન હેતવે ।
આત્મજ્ઞાનિ મુનીક્રાણા, મદ્ધતારા મહીતલે ॥
અજ્ઞાનાદિ વિનાશોન, લદગુણાના પ્રકાશનાત ।
ધર્મો ધારક યોગીન્દ્રા, ગીયન્તે ઇશ્વરા જનેઃ ॥

શખાર્થી: અધર્મ વિનાશાર્થી અને ધર્મ સંસ્પનાર્થી આ
વિશ્વમાં આત્મજ્ઞાની મુનીન્દ્રોના અવતારે થાય છે. અજ્ઞાન, નાસ્તિ
ક્ય આહિ આસુરી સંપત્તીના નાશ વડે અને જ્ઞાન દર્શનાદિ સદગુ-
ણ્ણોનો. વિશ્વમાં પ્રકાશ કરેવાથી વિશ્વજ્ઞનો વડે તે ધર્મોધારક ચોગી-
ન્દ્રો ઈશ્વરે ગવાય છે, સેવાય છે. —કર્મચોગ.

જે સત્ય તે મહારાજ સહા માનીપડે સત્યને,
તે ધર્મના ગુરુઓ ભલા ધન્ય ધન્ય તેના કૃત્યને.

(ભારત સહકાર શિક્ષણ કાંય.)

આંગલ તત્ત્વજ્ઞાને “ Man is a rational animal,”
“ મનુષ્ય બુદ્ધિવાળું પ્રાણી છે, ” એ વાખ્યા કરી મનુષ્ય અને અન્ય
પ્રાણીઓમાંનો કેદ વ્યક્ત કર્યો છે. પીલાં સર્વ પ્રાણીઓંની સરખા-
મણીમાં મનુષ્ય પોતાની બુદ્ધિની શક્તિએ કરી એ સર્વથી જુડો
પડી જાય છે. જેટલે અંશે મનુષ્ય આ શક્તિને અનુસરીને વતે તેટલે
અશે તે મનુષ્ય ધર્મ પાળે છે એમ કહી શકાય. ઇક્તા પચીસ વર્ષના
જીવાનીયા બહેરહાસે જ્યારે સા. ૧૯૫૬ની સાલમાં એટલે આજથી
પચીસ વર્ષ-પૂર્વે દિક્ષા દીધી ત્યારે તેમના પ્રાતઃસમરણીય ગુરુભી
સ્વામ્યસાગરલું મહારાજાનું ખરેખર જેથુંજ હશે કે એમનામાં આ

૧૭૮

શક્તિ અગાધ હતી અને તેથીજ એમણે “ બુદ્ધસાગર ” કહ્યા, અને આ ઘડલ સંપૂર્ખ ગુરુકિતથી “ શ્રી સુખસાગર ગુરુજીતા ” લખનાર સરદગતે પોતાના પુનય ગુરુવર્ય આપેલું નામ ઉદ્વલાં પચીસ વર્ષમાં સંપૂર્ખ રીતે શોકાંખ્ય છે એ નિઃશાસય વાત છે. એમનું નૈષિક અદ્વયય અને આક્ષેપ રહીત લુધન, બાળવયથીજ આઢાર પ્રત્યેની નિઃપૂહતા, અદ્વિનદ્રા લેવાની ટેવ, અને નિર્ભય સ્વભાવ એજ બતાવે છે કે એઓશ્રી એક હૈલી-પુરુષ હના. Super-man હતા. એમનું શરીર મતુષ્યનું હતું પરતુ તેમાં રહેલો આત્મા હિન્દુ કાટીનો હતો. એઓ એક અવતારી પુરુષ હતા, એવી તો એમના જીવતાંજ ઘણ્યાની ચોકકસ માન્યતા થઈ ગઈ હતી.

x

x

x

ગુરુવર્યે કવિ, વૈખક, વક્તા અને તત્વજ્ઞ તરીકે એ અદ્વિતીય નામના મેળવી છે તેજ બતાવે છે કે એમના પર હેવી સરસવતીના ચારે હાથ હતા. તેઓશ્રી ગુજરાતી તેમજ સંસ્કૃત ભાષાના શીખ કવિ હોઈ, લખવું હોય કે બોલવું હોય તો એમને ભાગ્યેજ પ્રથમથી વિચાર કરવો પડતો. હર્થનાર્થી આવેલા ભાવિક લક્ષ્યો સાથે ઘણ્યાંખડું વતો કરતાં કરતાંજ એમણે એમને પોતાને થચેલા વરોનાં સ્વાતુભવનાં ૧૦૮ થકી પણ અધિક પુસ્તકો લખ્યાં છે. ભાષણું કરતી વખતે તો એમના વિચારાની જરૂર અને એમની વાણી વચ્ચે જણે સ્પર્ધા ચાલતી હોય એવું હેખાતું. એમના વાંચન અને વિચારની વિશાળતા તેમજ વૈવિધ્યને લીધે, લિન્ન લિન્ન મતના વિદ્ધાનો, મહાત્માઓ તેમજ અવધૂતોના સંખ્યાંને લીધે, તેમજ યોગનિષ્પત્તાઓ કરી એમનું તત્વજ્ઞાન ઘણ્યાજ ઉંચ કાટીતું અને મધ્યસ્થ ભાવના બદ્ધું હતું. “ ગરે તે વેષ વા આચારધારક મતુષ્ય હોય પણ તે સમતા-ભાવના ઉપાયોનું અવલંબન કરીને સુક્રિત સુખની પ્રાપ્ત કરે છે એમાં અંશ માત્ર શાસ્ત્ર નથી. સમતા ભાવ આવ્યા વિના પરાધ્રાપદની, મોક્ષપહની પ્રાસિ થઈ શકતી નથી. ” આ લખનાર મહાત્મા માત્ર-કૈન ધર્માચાર્યજ નહોના, પરંતુ વિશ્વધર્માચાર્ય હતા. એમ

૧૭૮

‘કહેતું’ અતિશચેાકિત બરેલું જણાતું નથી. કારણું કે જેમ સરોવર માં ઉત્પન્ન થઈ નિકળેલું સુંદર કમળ માત્ર તે સરોવરના જળનેજ શોકા આપતું નથી પરંતુ જળથી ઉંચું સુખ રાખી જગત સમસ્ત ને પણ સ્વરૂપ તેમજ સુવાસથી આનંદ આપે છે. તેમ તેમણે પણ જૈનધર્મની ઉન્નતિ માટેજ પ્રયાસો કર્યો નથી, પણ તેમનો સંદેશ પૃથ્વીની સર્વ ગ્રલ તેમજ ધર્મ-ધર્માતુયાયીએ મારે છે. તેમના અંથેનો મોટો લાગ એવા તો સર્વદેશિય વિચારથી ભરેલો છે કે વાંચક ચાહે તે ધર્મનો અતુયાયિ હશે તો પણ તેને એ અંથેના વાંચનમાં અવશ્ય રસ પડશેજ.

x x x

“ ગુરુએ સાતમા માળપર ચઢેલા હોય છે તો પણ તેએ ભક્ત શિષ્યોના પૂર્ણ પ્રેમથી પહેલા બીજા સુધી અને છેવટ જરૂરિના તળીયા સુધી હેઠા ઉત્તરીને પોતાની કુરજ બનાવેછે. અને શિષ્યોનો, ભક્તોનો ઉંદ્રાર કર છે.”

આપણ યુવાન કે વૃદ્ધ, ત્યાળી કે ગૃહસ્થ, ઝી કે પુરુષ, સુશિક્ષિત કે અસિક્ષિત, સૌને પ્રત્યેકની અવર્થા તેમજ શક્તિ અતુસાર સચોટ રીતે અસરકારક ઉપહેશ આપવાની તેમની શક્તિ અનુભૂત તેમજ પ્રશંસની હતી. ઇક્તા એક વારજ ને મનુષ્ય તેમના પ્રેમથી ઉપહેશામૃતતું પાન કરતો, તેને તેમના પ્રતિમાન અને સદ્ગુરુદ્વિ ઉપન થયા શિવાય રહેતી નહીં. દોષાંદના નાના નાના દુક્કડા કેમ લોહ ચુંબકથી એંચાય તેમ, એએ જ્યાં જ્યાં વિહાર કરતા ત્યાં ત્યાં ગામ તેમજ પરગામના લુણાસુ તેમજ અધિકારી શિષ્યોની ઠડ એમને કુરતી રહેતીજ. આ ઉપરાંત એમણે હમેશ પત્રો લખીને પણ ભાનિક શિષ્યવર્ગને તેમજ લુણાસુ વૈનેતરોને ઉપહેશ કરવામાં મણ્યા રાખી નથી. સ્વરૂપ દ્વારા પણ ઉપહેશ કરવાની એ મહાત્માની શક્તિ હતી. એમના યુક્તિપૂર્વક ઉપહેશથી ઘણ્યા નાસ્તિકો આસ્તિક થયા છે. તેમજ પિતા અને પુત્ર લાઇ અને લાઇ, પતિ અને પતિન મિત્ર અને મિત્ર, ડોમ વચ્ચેના નાના અને

૧૮૦

મોટા અણુભનાવો શામી ગયા છે. કે કે જેનોને ડે કેનેતરેને એમના સામિથનો થાડો પણ લાલ મખ્યો છે તે સર્વને એમની ઉપદેશગંગામાં મારેલા એકાદ પણ દુષ્પણાંતું સમરણું સવળું બનમાં એ મહાત્માના એક સમૃતિચિનહું, ¹ alio, એલું રહેશેજ એ નિર્વિવાદ છે.

“ પંચનિદ્રિય વિષય મોહ વિનાનો રાગ, તે પ્રેમ છે. ”

સદગુરુના ચારિત્રની ઉત્તમતા સૌથી વિશેષ ઝળકી ઉઠે છે, તેનું કારણ એજ કે, એચ્ચો કવિ, લેખક, વક્તા, તત્ત્વજ્ઞ તેમજ પ્રભર ઉપદેશક હતા, એટલું જ નહીં પણ સાથે સાથે હિંદ્ય પ્રેમ એમને ઇંવે ઇંવેશી સ્કુરતો હતો. અહલુત ત્યાગની સારી એમનામાં અહલુત રસિકતા હતી. ‘ રસ ’ એટલે શુ ? એનો ખ્યાત એમને ઘણોજ અલોકીક હતો. “ પ્રેમ ” ને એચ્ચોશી એક મોટો ચોગજ માનતા હતા. અને “ પ્રેમી ” ને “ માતા ” ના નામથી સંઘોધતા. પ્રેમમાં અહલુત અદ્યાત્મ-ભળતું અસતિત્વ છે, એવો એમનો દ્રદ વિશ્વાસ હતો. વર્ષોની ચોગસાધના તેમજ તપક્ષયોથી એમની લાગણ્ણીયો શુન્ય નહિ થઈ જતાં, તીવ્રતર થઈ ગઈ હતી; તે અધિકારી શિષ્યવર્ગથી અનાશ્ચયું નથી. પોતાના પ્રિય શિષ્યને સહેજ પણ ઊદ્ઘાસ જોઇ એમનું હૃદય દ્રવી પડતું, તેમજ શિષ્યના સહજ આનંદથી એમનું હૃદય એલું તો ઉલ્લાસપૂર્ણ થઈ જતું કે એમના નીખાલસ હાસ્યથી ઉપાશ્રય ગાળું ઉઠેલો. સ્વશિષ્ય ઉપરાંત સર્વી મતુષ્ય તેમજ અન્ય પ્રાણીવર્ગી ઉપરની એમની મમતા જુલાય એવી નથી. ઠઢ્યે (મળવિસર્જનાર્થે) જતાં પણ પ્રત્યેક સન્સુખ આવતા મતુષ્યને “ ધર્મલાલ ” ના આશ્રિત મળતા, તેમજ સ્નેહભરી રીતે તેમની ખખર અંતર પુછતી. ઉપાશ્રયમાં આવતું કુતર્ણ પણ એમના નિર્મણ સ્નેહતું પાત્ર બનતું. કુઠમાં કુદરત લયલાના એચ્ચો એક ભસ્ત મજનુન હતા. વનરપતિ પણ, પજી, હે માનવ, જરૂર કે એતન સકળ કુદરત પરનો જ્યાર એમના હાવ લાવમાં પ્રત્યક્ષ થતો અને એ જ્યાર એમના અસુલ્ય પુસ્તકોની થાપણુમાં એમણું એવો તો એાતપ્રોત કરી સુફ્યો છે કે, હરકોઈ હૃદયવાળો વાંચક, પુસ્તકોના સહજ વાંચનથી જોઇ શકશો, સમજ શકશો.

૧૮૯

વળી સદગત એક અટલ રાષ્ટ્રપ્રેમી હતા તે વિશે, હાલનો રાજ્યિક
પ્રવૃત્તિનો કાળ જેક સહેજ લખ્યા શિવાય ચાલતું નથી. હિંદ એક
રાષ્ટ્ર બને નહી ત્યાં સુધી હાલની પરત ત્રામાંથી તેનો ઉદ્ઘાર નથી
એવી એમની આસ માન્યતા હતી અને એક રાષ્ટ્ર બને તે માટે
હિંદમાં વસ્તી સર્વ ધર્મિય પ્રલાભો વચ્ચે પ્રેમનો નાતો, સંહકાર,
ઉપના થવાની આસ જરૂર છે, એવો એમનો દ્રઢ વિશ્વાસ હતો.

એમ કરકંઈણ જેવા આરસીની જરૂર નથી તેમ સહગત એક
મહાન ચોગી હતા, તે લખવાની પણ કાંઈ જરૂર નથી. જે જીવાસું
ગ્રિઝ્યોછે, લક્તોએ એમનું સામિય સેંચ્યું છે તેઓનેજ આ
બાબતનો ચોક્સ અનુભવ છે. આ ઉપરાંત એચો મંત્ર સાધના-
દિમાં પણ ધ્યાન આગળ વધેલા હતા ચોગી પુરુષો પોતે કચ્ચી
ભૂગીકાપર છે. પોતામાં કઈ કઈ શક્તિએ ખીલી નીકળી છે, ઈત્યાદી
બાબતો કોઈને કહેતા નથી. પરંતુ પ્રસંગેયાત, અંધકારમાં વિજ
થમકે તેમ, એમની મહત્ત્વા જગડી ઉઠે છે અને તે પરથી એમની
ઉચ્ચ સ્થિતિની કલ્પનામાત્ર જનસમાજ કરી શકે છે.

નેપિટિક પ્રક્ષયર્થ તેમજ શુવાવસ્થામાં કરેલી હઠચોગની
કઠણું તપશ્ચયોથી તથા વ્યાયામથી શુરૂશ્રીનું શરીર ભાય તેમજ
સુખ તેજસ્વી લાગતું હતું. મૂળ અલમસ્ત શરીર, તેમજ યુદ્ધનો
પારો મુજબુત હોવાથી ચોગણે એમનો વિહંગ ઉડતાં એમની
કલમને ઓર ઉતેજન મળ્યું અને જેમ જેમ ઉચ્ચ સ્થિતિ થતી
ગઈ તેમ તેમ પુરતકના ટગલા લખાવા લાગ્યા, અને પાને
આદ્યાત્મરસ જરવા લાગ્યો. મહોત્માનો વીકાસ જેમ જેમ થવા
લાગ્યો તેમ તેમ જબતવિકાસના ગ્રયસો આરંભ્યા.

દેશ Space, નો પ્રતિબાધ એમને માટે રહ્યો ન હોતો. કચ્ચાં
શું થાય છે તે એચો સહજ-સહજ હેખી, સાંલળી તેમજ જાણ્યી
શકતા.. અમૃક, હિવસે વાંદવા આવનાર છે ઈત્યાહિ વાતો કોઈ કોઈ
વાર સુખમાંથી નીકળી પડતી, અને બનતું પણ તેમજ, વળી વચ્ચન-
સિદ્ધીની લખધી એમને પ્રાપ્ત થઈ હતી. એચો આશીષ આપતા
તે ફળતીજ અને એમના સંકલ્પમાત્રથી ધીજનાં ફૂથ ટળતાં.

૧૮૨

પાશ્રાત્ય મેસમેરીજમ, હીએનોટીઝમ, ફ્લેર વોયન્સ (હુરની સ્થિતિ જોવી) ફ્લેર આંગ્રેઝન્સ (હુરની વાતો સાંભળવી) થોટ રીડીંગ (વિચાર પારખવા) થોટ ટાસ્કરન્સ (વિચારના આંડોલન મેફલવાં) હંત્યાદી પ્રયોગો એમને મન “થોણ્ડપ સુર્યના કિરણું કેવાં” લાગતાં અને તેથી એવાં કિરણુંમાં મોહી રહેલાને એથી પર સુર્યનો સાક્ષાત્કાર કરવા માટે, વૃત્તિઓનો નિર્દાધ કરી, મન, વાણી, અને કર્મનો ચોણ, ગ્રથમ સાધવા, એઓ હંમેશ પ્રેરતા.

* * * *

“ કર્મ જન્મ ને મૃત્યુ છે.”

નેમ નેમ ગુરુવર્યનો ઉચ્ચતર અંતરાત્માઓામાં. પ્રવેશ થતો ગયો તેમ તેમ, પરિશ્રમ લેવો ને તેવો ચાલુ રહેવા છતાં, શરીર પ્રત્યેની એમની કાળજી તદ્દન એછી થતી ચાલી, અને તેથી એમની પહેલવાન નેવી શરીર પ્રકૃતિ લબ્ધી. છેલ્લા નષ્ટ ચાર વર્ષાંથી એમનો ઉઠેલો આત્મવિહંગ, હેઠપિંજરમાંથી “ ઉડુ ઉડુ ” કરી રહ્યો હતો. જુના વચ્ચે પરથી નેસ સાધારણ મનુષ્યનું મન ઉઠી નાય તેમ અમને શરીર સંબંધમાં થતું. લાંખી સુસાફરીએ નીકળનાર મનુષ્ય નેમ પ્રવાસને લગતી તૈથારીએ કરવા માંડે છે તેમ છેલ્લા હોઢ એ વર્ષથી ચાલતું હતું. જનહિતનાં કાયો એમણે જપાટાથી આટોપવા માંડયા અને વિક્રાન ડેકટરેનો છ માસમાં એમને ડેઢ તજવો પહોંચે એવો અભિપ્રાય આપ્યાં છતાં લગભગ હોઢ વર્ષ નેટલો સમય, એમણે સંકલ્પ બળથી લુન ટકાવી રાખ્યું. એમણે ધાર્યું હોત તો સર્વ પ્રવૃત્તિ બાળુપુર સુકી નિવૃત ચિત્તે કેટલીક ચોણ કીયાએથી શરીરને પુનઃ અસલ સ્થિતિપર લાવી સુફલવા એ સમર્થ હતા અને આ બાખત જ્યારે કેટલાક શિષ્યો તરફ્ફી એમને પ્રાર્થના થઇ ત્યારે એકજ ઉત્તર મળ્યો. “ કર્મના લોાગ લોાગવી લેવાથીજ આત્મોનનતિ થાય છે. રોગ ઉત્પન્ન થવાનું કારણ માંડાં કર્મનો ઉદ્ઘય છે: અને સારાં માઠાં કર્મનો ઉદ્ઘય દાખી હેવાથી સુકિતથી હૂર ને હૂર જવાય છે.” આ અને

૧૮૩

એવી ઉદાસ ભાવનાવાળા ધીજા પ્રસંગો સાંભરતાં હૃદય લરાડ
આવે છે. ધ્યાન ! આ ભાવના.

* * * *

“ The love which survives the tomb is one of the noblest attributes of the soul. If it has its woes, it has likewise its delights. ” Washington Irving.

“ મૃત્યુ પછી પણ ટકી રહે તો પ્રેમ એ આત્માનો એક ઉમાભાઈં ઉમા ગુણું છે. જેમ તેનાથી ફુલ થાય છે તેમ તેમાં આનંદ પણ સમાયવો છે. ”

વેર્શિંગટન ક્રરવીંગ.

લેમ એક મધ્યમાખી અનેક સુવાસ ભયોં પુણો પર બેસી તેમાંતું મધ્ય ચુલ્લી લઈ મધ્યપુઠામાં સીંચે છે તેમ આ મહાત્માજી જિન્ન લિન્ન ધર્મોના અનેક પુસ્તકોનું અદ્યયન કરી, દ્યાના દિચી તેમાંના રહણસ્થેનો અનુભવ કરી, તે અમૃત્ય તત્ત્વોનો પોતાના અથ્યામાં સમાવેશ કર્યો છે. એટલુંજ નહીં પરંતુ પોતાના જીવન તેમજ ચારિત્રને સ્વપુસ્તકને ધાને ધાને જોતાંત્રોત કરી દીધાં છે. પોતાના ભાવીક શિષ્યોંને તેમજ લક્ષ્ણોનેજ નહિં, પરંતુ સમસ્ત જગતને એમણે એ પુસ્તકોમાં ઉપદેશ દીધો છે. એજ એમનો જીવન સંદેશ છે.

‘શુદ્ધવય’ હવે નથી. એમનો દેહ પડ્યો છે ઈત્યારી વિચારોથી ખરેખર એમના ભાવિક શિષ્યોને ફુલ થયા વિના રહેતું નથી. પરંતુ લે પ્રેમથી વિરહાવસ્થા ઉત્પન્ન થાય છે તેજ પ્રેમથી આનંદાવસ્થા પણ ઉત્પન્ન થાય છે, વિરહમાં ફુલ છે, પરંતુ સમાગમમાં આનંદ છે. સહગતનું શરીર પડલાં હવે એમના લક્ષ્ણોને એમના અથ્યામાં સમાયલા ઉપદેશનાં મનન, તેમજ તદ્દનુસાર મન, વાણી, અને કર્મથી આચારણ એ શિવાય અન્ય શું હાઇ રાકે ?

૧૮૪

દુંકામાં એમનો સંદેશ એમના પોતાના જ શ્રીડાશાળદેવામાં લખી વીરમીશુણઃ—“ છેવટે સાર ઇપ વિક્ષા કરવામાં આવે છે કે હે મનુષ્ય !! ! હે આત્મન !! ! સર્વ કર્મથી સુકૃત થવા અને અનંતં સુખ પ્રાપ્ત કરવા માટે પુણ્ય શ્રદ્ધા વડે ધર્મ ચોગ્ય કર્તાંય કાર્યો કરવાથી અંતે પરમ શાન્તિ પ્રાપ્ત થવાની છે એમ નિશ્ચય કર. ધર્મ ચોગ્ય કર્તાંય—કર્મો કરવાથી જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેહનીય, આયુષ્ય, નામ, ગોત્ર, અને અન્તરાય, એ અષ્ટ કર્મોનો નાશ થાય છે. કર્મભાં પ્રવૃત્ત થયા વિના કદાચી કર્મચોગથી સુકૃત થઈ શકાય તેમ નથી અદ્ધારોએ, ક્ષત્રી-ચોએ, વૈશ્યોએ, અને શુદ્ધોએ, શુણ કર્માનુસાર કર્મોનો ય્યવસ્થિત સંબંધ ન સાચયેંદ્રા તથા ધાર્મિક કર્મોનો ય્યવસ્થિત સંબંધ ન સાચયેંદ્રા તેથી ચારે વર્ષની પડતી થઈ, તથા ત્યાંગી મહાત્માઓએ ધાર્મિક કર્તાંય—કાર્યોનો પ્રવૃત્તિ સંબંધ જે સ્વાધિકારે હતો. તે ન સાચયેંદ્રા તેથી વિશ્વમાં સુખ શાન્તિની ય્યવસ્થા અસ્તિંયસ્ત થઈ. આયોનો પુનઃ ઉહ્ય ઇપ સુચંનો ઉહ્ય થાએ. વિશ્વવર્તિ સર્વ મનુષ્યો અનંત સુખમય પ્રબુમય લુલનની પ્રાપ્તિ કરે, અનન્ત સુખમય પ્રબુમય લુલન કરવાને સ્વાધિકારે કાર્યો કર્યો કરે. કથની કરવાથી કેંદ્ર વળવાનું નથી.હવે તો જાગૃત થઈ કાર્યો કરે. આત્મમાં સર્વ અને આત્મમાં સુકૃત છે. આત્મસ્વાતંશ્ય ને પ્રાપ્ત કર. શ્રી પરમાત્મા મહાવીર દેવની આજાનુસારે સ્વાધિકારે કર્તાંય કર, જેથી સર્વ પ્રકારના મંગલોનો તું સ્વામી બની શકે. સર્વ પ્રકારના ધર્મોનો સાર એ છે કે કર્તાંય કર્મો કરીને આત્માની શુદ્ધતા પ્રાપ્ત કરની. કર્મચોગની દશા પુણ્ય થયા પશ્ચાત સમતાચોગની પ્રાપ્તિ છેવટે થાય છે માટે ચરમ દશાની પ્રાપ્તિ—ચોગ્ય કર્મોને છેવટે કરવાં ચોગ્ય છે. વિશ્વવર્તિ સર્વ મનુષ્યો આત્માની અનંત જ્ઞાન—દર્શન—ચારિત્રની પ્રાપ્તિ કરે.”

“ Lives of great men all remind us,
We can make our lives sublime ”

१८५

“ महा पुरुषोना ज्ञवन चित्रिथी आपणे पण आपणां ज्ञवन
हिंच्य भनावी शकीले एवुं आपणुने लान थाय छे. ”

ॐ शांतिः शांतिः शांतिः

वडोदरा. } ग्रन्थिलाल एवाच्छिवलाल महेता,
भी. ए. एल. एल. भी.

मस्त योगीराज !

जे महापुरुषना हेह विक्रय माटे शोळ प्रदर्शित करवा आपणे
अेकत्रित थया छीले तेना ज्ञवननो चथाशक्तिपरिचय आपवा हुं
उद्युक्त थयो छुं. महापुरुषना ज्ञवननो परिचय महापुरुषोज आपी
शके. धतर जननी शक्तित अहारनुं ते काम छे. पांच ईद्रियमां रस-
नेंद्रिय ज्ञतवी धखीज मुश्केत छे अने ए ईद्रिय उपर जे काणु
मेणवी शक्येऽहाय तेनी णील ईद्रियेऽपेतानुं सामर्थ्य भतावी
शक्ती नथी. ए महात्मा माटे धधुआओ जेखुं छे, तेम तेओ सरस
आहारने नीरस करीने वापरता हुता. आथी तेओानी विरक्तहस्या
सम्म शकाय छे. हुनिया ५० वर्ष पाच्छा छे. तेने पेताना समका
लीन महापुरुषोनी कहर नथी. कारण्यु कै ज्ञानी अने जगत्ने पेता-
पेताना व्यवहारने अंगे कशा मेण आवतो नथी. जगत् महान्
पुरुषने पेतानां (यम) वक्षुओ जुच्ये छे. ज्यारे ते महान् पुरुष
जगत्ने पेतानां (ज्ञान) वक्षुओ जुच्ये छे. योगीराज आनंद-
धनल्लनी कहर तेमना समकालीन मनुष्योने यावी हुती.

जग जाणु उन्मत्त एो, एो जाणु जग अंध;

ज्ञानीकुं जगमें ईस्यो, चूं नहि कैष संभंध.

ज्ञानी अने जगत्ने आवेज व्यवहार हेय छे, छतां आ
महात्माने जगते वडेला पिछानी लीधा हुता अने तेमना समाग-

* मेसाल्यामां पाठीदारोनी सद्युर भाटेनी शोळ प्रदर्शक प्रयंड सभामां
आपेलुं भाषणु.

૧૬૬

મનો લાલ લીધા કરતા હતા, એમની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ ઘણી હતી.
 ૧૦૮ અન્થે ૩૦ પૂજાઓ અને ભજનપદ સંખેના ૧૧ લાગે વગેરે
 દળ રણ વર્ષના દીક્ષાપર્યાયમાં ઘણું કહેવાચ. તેમનાં ભજનો ઉચ્ચ-
 આવવાહી છે અને તે વિવિધ વિષયો વળાં છે. ગુર્જર ભૂમિ,
 સ્વહેઠી ચીને; આદી વાપરવા માટેનાં કાંચો વિશિષ્ટતા ધરાવે છે
 (અને વક્તાએ તેમનાં કાંચોના કેટલાક નસુનાઓ રણું ઠર્યો હતા.)
 તેઓનું મગજ રહેટે ભાગેનવી નવી રચનાઓમાં રેકાયેલું જણ્ણાતું
 હતું, બહિર્ભૂમિથી સ્થાને આવવાની સાથેજ લખના એસી જતા
 હતા. ખાવાની પણ પરવા એછી હતી. ગોચરી વખતે ઉત્તાપણી
 ધ્યાન વગર કે તે વાપરો બેતા હતા. આ ઉપરથી તેમની માનસિક
 છિયા કચે રસ્તે અલતી હતી તે સ્પષ્ટ સમાન શકાય છે. આવી
 બ્યક્ઝિસ સ્વાધ્યાયને અંગે નિર્જરા વધારે કરી શકે. નરસિંહ મહે-
 તાને બેરથી કોઈ ચીજ લેવા મોકલે એટબે રસ્તે લક્ત ભજનમંડ-
 ણીમાં લળી લય અને ચીજ મંગાવનાર્દ રાહ લેછ રહે. ‘નેને નેમાં
 હેઠ વાગી તેને તે વિના ખીણું નહિ ગમે’ એ કથન આવી વિભૂતિ
 શાળી બ્યક્ઝિસને અક્ષરશઃ લાગુ પડે છે. એએ હેઠથી ગયા છે.
 અનક્ષર હેઠ આત્મસ્વરૂપે હૃદયાત છે. પણ આપણું દિનિગોચર
 થવાના નથી. આપણે એમના જીવનનું યથાશક્તિ અનુસરણ કરીછો
 તો તે આપણે માટે ઘણું હિતાવહ છે અને આપણે એકત્રિત થયા
 તેની ખર્ચીકરા છે. મહાપુરુષોના જનમભૂમિ કુદરતનો ખાસ સંકેત હોય
 છે, જગતમાં કે આખતમાં ઉલ્લિંઘ હોય તે પૂરવા માટે તેમનો જનમ હોય
 છે. રામાવતાર વગેરેમાં જૈનતરો એવોજ સંકેત માને છે. મહાવીરનો
 જનમ અહિંસાની સ્થાપના અર્થી હતો. સફગત સૂરજિનો જનમ
 પાટીદાર કોમભાં થયેલો છે તે માટે અલઘત એ કોમ ગૌરવ બેદ્ધ
 શકે. એ કોમની ઝરણ છે કે તેમની સ્વર્ગિગમન તિથિએ તેએ
 સર્વ કાર્ય અંધ કરે અને તેમની છણી આગળ એસી ભજન કરે,
 ગુણ્ણાતકીર્તન કરે. એમના જીવનના અવશેષ અંશો અન્યને પોલવા
 માટે રહેવા દર્ઢ હું માર્ગ પોલણું સમાપ્ત કરે છું.

આસ્તરે હુલલદાસ કાલીદાસ.

૧૮૭

શ્રીમહ આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી સૂરખરજીને ચરણે.

શ્રીમહ આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી સૂરખરજીના સ્વર્ગવાથી આજે જૈન સમાજનું ધાર્મિક અંગ અપંગ થયું છે. તેઓશ્રીના લુલની યથાર્થ સમાલોચના તો જેણે જ્ઞાન ગંગાને ધુંટડે ધુંટડે પીઠી હોય તેજ કરી શકે, છતાં પણ જ્ઞાન ગંગાને કાંકે બેસી ચંચું પાત કરનાર તેમના પવિત્ર લુલનું આજું પણ ચિત્ર હોરવા અયન કરે તો તે અસ્થાને નહિ ગણ્ય.

હીરાઓ પૃથ્વીના અબેદ પડોમાં શુદ્ધ રીતે પાકે છે. મહા-પુરુષોની ભાલલીલાનાં ચરિત્રોની કથની પણ કંઈક એવાજ પ્રકારની હોય છે. જગતના મહાન ધર્મનેતાઓ, ચોદ્ધાઓ, કવિઓ, તત્ત્વજ્ઞાનોની લુલન કથા ધણે ભાગે ઝુંપહીથીજ શરૂ થાય છે. આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી બાદ્યલુલન પણ વિજાપુરની એક ગરીબ ઝુંપહીમાં વીત્યું હતું. તેમના પિતાશ્રી કે જેમતું નામ શિવદાસ હતું તે તે એક સાધારણ ઐડુત હતા. વસુહેત અને નંદ કેવાઓ પણ માયાની ભુલલણીમાં શુંચવાઈ જઈ શ્રી કૃષ્ણચંદ્રના ચરિત્રને ન સમજી શક્યા તો આ મહાત્માશ્રીના અભણુ પિતા પોતાના ભાલપુત્રમાં શુદ્ધતપણે રહેલી જ્ઞાનપિપાસાને ન કળી શકે એ સ્વાભાવિકજ છે. તેમનો અભ્યાસ માત્ર શુદ્ધરાતી છુંડી ધોરણું સુધીનોઝ હતો. પરંતુ જેને સ્વયંભૂ સૂક્ષ્મજ્ઞાનનો સાક્ષાત્કાર થયો છે તેમનાં લુલનનાં ઉડાણ સ્થુળ અભ્યાસના માપથી શ્રી રીતે મપાય ? આ વાતની સાક્ષી જેમનો સ્થુળ દેહ બંગાળમાં હતો પણ જેનો સૂક્ષ્મહેહ સર્વબ્યાપી હતો એવા પરમહંસું શ્રી રામકૃષ્ણજીનું પવિત્ર લુલન સારી રીતે પૂરે છે. ગામઠી નિશાળમાં અભ્યાસ છુંતાં મહાન ધુરંધર પંડિતોની તીવ્ર બુદ્ધિથી પણ અગમ્ય એવા સ્વયંભૂ આત્મજ્ઞાનની રસ ગંગામાં તેઓશ્રી નિરંતર રસપોળ રહેતા. આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીનું સમસ્ત લુલનવૃત્તાંત એજ વાતાંનું સાક્ષીભૂત છે.

બાદ્યાવસ્થાના વહેવા સાથે જ્ઞાનપિપાસા પણ વધતી ચાલી.

૧૮૮

એક જૈન ગૃહસ્� નથુભાઈ મંછારામના સખાધમાં તેચોશી આવ્યા. આ ગૃહસ્થને મહારાજશ્રીની જ્ઞાનપિપાસાના તનમનાટનો અનુભવ થયો. જાનવૃક્ષના અંકુરોને મહારાજશ્રીમાં તદ્વાબાસ થતાં તેમણે જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના પુસ્તકો વાંચવાનો તथા આગળ સંસ્કૃતનો અંક્યાસ કરવાની જોઈતી સગવડતા કરી આપી. સોનામાં સુગંધ લળી. વૃત્તિને અનુકૂળતા મળી. માયાનો પડહો ધીમે ધીમે ઉપડવા લાગ્યો. એ પડહાની પાછળ ડોકીયું કરતાં આત્માનુભવની જાંખી થઈ. સ્થુળ જગતનું દુંદ્રપણું સૂક્ષ્મજ્ઞાનની ચિનનગરીથી બળી લસ્ય થયું. આત્માનુભવના સુખદ્વારી સંવેદનોનો આસ્ત્રાદ વધારે ને વધારે ચાખ્યો. દીક્રવાયથ્યાંના ઝળ જેવા આ બહારથી સુંદર હેખાતા પણ અંદરથી કડવા એવા જગતું ઉપર ધીમે ધીમે ઉદાસીનતા આવતી ગઈ. આખરે આ નેષ્ટિક અઘ્નાયારીએ આત્મચોગનાં પ્રત ધારણું કર્યાં. દિક્ષા લીધી ત્યારે તેચોશીની ઉમર રજ વર્ષની હતી બસ પછીતો પૂછતું જશ્યું? જાનાઓ બલૂકી ઉઠ્યો. જ્ઞાનપિપુલ ધરાઈ ધરાઈને પીધાં. જાનમાં તરફોળ થયા.

પણ મહારાજશ્રી એકદેશી ન હતા. તેમ સ્વાર્થી પણ ન હતા. તેચોશીને તો વહાણું જેવા ગુરુભનનું હતું. પોતે તરીને ખીજાને તારવાની જ્ઞાસા હતી. નિષ્કામ કર્મચોગ એ એમના જીવનનો હેતુ હતો. તેચોશીની પાસે જનાર સુસુક્ષુચોને પણ નિષ્કામકર્મ-ચોગનો પાડ લાણાવતા. વિચારમાં તેચોશી બહુદેશી હતા. તેચોશીની વિચાર સુચિંદ્રધણી વિશાળ હતી. ધર્મના અગડાયોમાં તેચો લાગ ન લેતા. ધર્મના વાડાયોના એંધનોથી તેચો મુક્ત હતા. જાનામૃતનાં જેમણે પાન કર્યાં છે તેચો તો સકલ સુધિને આત્મવતું જુઓ છે, તેચો જાણે છે કે બધા ધર્મના હેતુ આત્મસાક્ષાત્કાર કરવાના છે. જુદા જુદા પણ એ તો જુદા જુદા રસ્તાએ છે. જૂદી જૂદી નહીંએનાં વહેણું અંતે તો સસુદ્રમાંજ બળે છે, તેવી રીતે જૂદા જૂદા ધર્મોનો હેતુ આત્માના કલ્યાણ માટે છે.

વિજનપુરમાં તેચોશીએ એક જાન માંહિર સ્થાપણું છે. જાન-

૧૮૬

મંહિર એટલે અગત્યનાં તત્ત્વજ્ઞાનનાં અણુસુલ પુસ્તકોનો ભાંડાર. આ ઉપરાંત તેઓશ્રીની ખધી ગ્રવૃત્તિઓ જગતના કલ્યાણ માટેજ હતી. પોતાના જીવનની પળેપળ તેઓશ્રીએ જગત હીતાર્થે અરચીછે. ગમે ત્યારે તમે તેઓશ્રીનાં દર્શનાર્થે જાઓ. પણ તેઓશ્રી તો કંઈને કંઈ લખતા હોય, જ્ઞાનગોધિ કરતા હોય કે સુસુલુઓને જ્ઞાન પંચે ચઠાવતા હોય. તેઓશ્રીનું વાંચન ઘણું વિશાળ હતું. તેઓશ્રીએ લગભગ ત્રીજું હન્દર પુરતકો વાંચ્યાં હતાં. અહોળા વાંચનને પરિણામે તેઓશ્રી એક ઘણું અસરકારક ઉપહેઠા બન્યા હતા. સરળ વાણીમાં ઘરગથ્થું દૃષ્ટાતોથી આત્મજ્ઞાન જેવા કઠણું વિષયનું પણ તેઓશ્રી સામાન્ય બુદ્ધિયાદ નિરૂપણું કરી શકતા. તેઓશ્રીએ લગભગ ૧૦૮ પુસ્તકો લખ્યાં છે. આટલા ઉપરથી તેઓશ્રીના જ્ઞાનની વિશાળતાનો ખ્યાલ આવી શકશે.

આવા મહાત્માઓ ને જનસમાજમાં ઉત્પન્ન થાય છે તેને ધ્યાન છે. પણ તેની સાથે કઠેણું જોકાએ હે આવા મહાત્માઓ કંઈ હર વખત નથી ઉત્પન્ન થતા. સિંહનાં ટોળાં નથી હોતાં. ખરા વન-કેસરીઓ તો જવલ્લબેજ મળે છે. તેવું જ જ્ઞાનકેસરીનું સમજણું. જનસમાજની ફરજ છે કે તેમને પગલે પગલે ચાલવું. તેમના ઉપરથને જીવનમાં રગેરગે ઉતારવો અને એ રીતે તેમના તરફનું ઝણું અદા કરવું. શ્રીમહ આચાર્ય શ્રીના આત્માને પૂર્ણ શાન્તિ મળે.

॥ શાન્તિ.

શાન્તિ.

શાન્તિ.

ચુનીલાલ દુર્લભદાસ.
પુના લો કોવેજ.

૧૬૦

૩૫

વचन सिद्धि.

વचनसिद्धि એ સંત પુરુષોની લખિથ યા પ્રાસારી છે. કેચો ધ્યાનના અભ્યાસી છે અને પોતાના મનની સાથે પ્રત્યવેક્ષણ કરી સદા કાયિક, વાચિક અને માનસિક કર્મો પરિશુદ્ધ કરે છે; તેમજ જે કામવિહાર, દ્રેષ્ટિક્ષિ, આળસ, અસ્વહથતા અને સંશયનો ઉચ્છેદ કરનાર છે અને આત્માંતિક ચિત્ત નિમુક્તિથી અસ્ત છે તેમનેજ વચનસિદ્ધિ વરમાળા સમર્પણ કરે છે. બાકી શુદ્ધ વૈરાગ્ય અને સહદ્દાન વિના તેતું અવતરણ મહાશુદ્ધમાં થતું નથી. ચંહનાં વૃક્ષ જેમ અદ્ય હોય છે, તેવી રીતે આ જગતની સપારી ઉપર આવા ચોગીઓ મહર્ષિઓ પણ વિરલ હોય છે. જેઓ શુદ્ધ ચારિગ્યવાન હોય છે, જેઓનું ચિત્ત હંમેશાં શાંતિ પ્રજ્ઞાસંબોધ અને નિર્બાધુમાં રક્ત હોય છે તેમનાજ વચનની અસરો વીજળીની માંકણ જગતના એક છેડેથી એને છેડે પહોંચે છે. બાકી તો જેમ પુટ્ઠો ઢાલ વાગે નહીં. તેવી રીતે જેઓનું શુદ્ધ ચારિત્ર હોતું નથી તેઓના બ્રાહ્મણો હવામાં ડડી જાય છે, તેમ તેમની અસરો પણ ફુલાત્મક થતી નથી. આટહું પ્રાસ્તાવીક કણી હોય હું વાચકનું દ્ય આપણા પરમ પૂજન્ય શાસનના ધોરી સહગત “શાન વિશારદ ચોગનિષ્ઠ શ્રીમહ આચાર્ય બુદ્ધસાગરલુસ્રિલ” પરત્વે એંચુછું. તેઓના હૃદયની નિખાલસતા, હાર્દિક પ્રેમ, નિમોહી, નિર્દોષી નિષ્કામી અને નિર્માનીપણું, શુદ્ધ વૈરાગ્ય રંગ, વિશુદ્ધજ્ઞાન અને શાસન પ્રત્યે અચલ અને અદૌરીકિક શરૂઆતાના બણે તેઓ મહાત્મામાં “વચનસિદ્ધિ” નો પ્રાહુદીપ હતો. જેનો મને રવતાસિદ્ધ અનુભવ છે. જે નીચેના હાખલા ઉપરથી સ્પષ્ટ સમજશે.

આજથી દ્યાકા ઉપર હું તેઓ મહાત્મનું પાસે એકો હતો. તે વખતે અમૃત સાંસારિક આત્માંતિક ઉપાધિથી મારું ચિત્ત ચિન્તામાં રક્ત હતું અને સાથે અનિષ્ટ સૂચક ડાખા ચક્ષુનું સ્પુરણ થતું હતું. આથી સહગત મહર્ષિઓ મારી સાસું જોઈને મને કણું કે તમારા દિલમાં હોઈ મહાન ચિન્તાનો ઉપદ્રવ હોય તેમ લાગે છે. ” ગેં કણું સાહેબ આપે શી રીતે જાણ્યું ? ત્યારે તેઓ મહાત્માને કણું

૧૭૧

કે તમારા મગજની અસપાસ પીળી ઓરાએ “ પિતકેશ્યાનાં પરમાણું એં ” હું જોઈ છું; તેથી મને લાગે છે.

મહારી ચાલુ ચિન્તા બહલ મેં કંધું કે સંસારી જનોને તે સ્વાભાવિક છે. રહારે તેમને ગુરુશિષ્યનો સંબંધ હતો. તેમનો હાર્દિક પ્રેમ પણ મહારા ઉપર હતો. જેથી તેઓ મહાત્મને કંધું કે એવી તે શી ચિન્તા છે તે મને કહેા. હું કંઈ આવ્યો નહીં. પરતુ છેવટ તેમના અતુપમ ધર્મસ્નેહને લીધે મેં મહારી વાતનો ખુલાસો કર્યો. તેજ વખતે તેઓ મહર્ષિએ કંધું કે “ જા જા બધું સાડ થશે ” તેમાં કાંધ ક્રીકર નથી. “ અમૃત ગણ્યન્યો ” આ કહેવાની સાથેજ રહાણ અનિષ્ટ સૂચક આંખનું ઢાખા અંગતું સ્કુરણ બંધ થયું અને બીજા દિવસે વેરથી તારમાં શુલ સમાચાર મળ્યા, મહારા હુદયને શાન્તિ થઈ

આ ઉપરથી વાચક બંધુએને આત્મી થશે કે તેઓ મહાત્મને જે “ શાખવિશારદ અને ચોગનિષ્ઠ ” નું અતુપમ બીજીક હતું તે ચોગયજ હતું. આવા વિરલ રતનો આ વસુંધરામાં બહુ અદ્ય હોય છે. આપણેજ કમનશીખ છીએ કે વસ્તુ સ્થિતિ જાણ્યા છતાં અતુલન્યા છતાં પણ તેનો જોઈએ તેટલો. લાલ ઉઠાવી શકતા નથી. તેઓ મહર્ષિ અને કેટલીક વખત કહેતા કે “ હિંદુએ વાર પૂલુઅા છે ” અર્થાત તેઓ ચોગીઓની ડૈયાતીમાં જોઈએ તેવો લાલ ઉઠાવી શકતા. નથી. તેમ તેમની કિંમત પણ આંકી શકતા નથી. પરંતુ તેમના મરણ બાદ તેમના ગુણું સંલારી ઝેણે છે અને તેમનું દ્વિનશત રટન કરે છે, તેમજ તેમના વશોગાન ગાય છે.

કહેવાનો કલીતાર્થ અને તાત્પર્ય એ છે કે હમેશાં ચોગીઓને, જાનીઓને, ચારિત્રવાનને વ્યાળખતાં શિખબું જોઈએ, અને તેનો થથાશહિત લાલ ઉઠાવવો જોઈએ. હજારો દિવસની મહેનતના પરિ. શ્રમે જે વસ્તુ પ્રાણી કરવી સુરક્ષાલ હોય છે, તે ચોગીઓ પાસેથી દર્દેને ગ્રાસ કરી શકાય છે. માટે હમેશાં સંતસમાગમ સેવવો અને તેના સહાયરણોપાસક થનું એજ આ કેઅની ઉપસ્થિતિનો હેતુ છે.

ધ્યાનમ्

શાંકરલાલ જાણ્યાભાઈ કાપડીઆ.
સુપ્રીન્ટેન્ટ જૈન ગુરુકુલ.

૧૬૨

**સાહિત્યરત્નાકર ચોગનિષ્ઠાધ્યાત્મજ્ઞાનદિવાકર
શ્રીમહ ખુદ્દિસાગરસૂરિશરનાં જીવનદર્શયો.**

જારતવર્ષની અધ્યાત્મજ્ઞાના ભસ્ત ચોગી શ્રીમહ ખુદ્દિસાગર સૂરિશરલુએ સંવત ૧૯૮૧ ના જેઠ વહી ઉં ના સવારે સવાઅઠ, વાગે વિનાપુરમાં શાસીર હૃપી વાહનનો ત્યાગ કરી આત્માના શુદ્ધોપચોગમાં નિર્લય થયા. આ પરમપુરુષે સંસારનો ત્યાગ કરી આત્મકલ્યાણનો માર્ગ આપ્યા રહ્યો. ત્યારે ડોચું જાણતું હતું કે તેઓએ ૧૦૮ મહાઅધ્યાના પ્રાણીતા જગહુદ્વારક સાહિત્યરત્નાકર ચોગનિષ્ઠ ખુદ્દિસાગરસૂરિ થશે? ચોગીશ્વરની કૃપા અને દ્વારા ચોડા વર્ષમાટે નીકટ પરિચીત અની કર્મચોગીની પ્રવૃત્તિનો અલગ્ય લાલ મને પ્રાપ્ત થયો. તેમાંનો ચોડા નીચે મુજબ—

સં. ૧૯૮૦ માં જ્યારે ડો. કુપરે ગુરુદ્વારે હેઠ દુંક સમય માટે છે એમ જલ્લાંઝ્યાં ત્યારે ગુરુદ્વારે મહેને પત્રથી લખ્યું. “ મારા શરીર માટે ડો. કુપરનો મત જાણ્યો. મહેને તો કચારનો શરીરનો બદંસો નથી. જેટલું ચેતાય છે તેટલું ચેતીએ છીએ. આવતી કાલે મૃત્યુ આવે ત૱દ્દીએ આત્મા અને મૃત્યુનું સ્વરૂપ જાણુવાથી નિર્લય હશા વર્તે છે. આત્મશાંતિ વર્તે છે. હું તો પરવારી કચારનો એડા છું. વિશેષ લાગે કર્મચોગીની પ્રવૃત્તિ સેવાય છે.” આ ઉપરથી શ્રીમહની અધ્યાત્મમહશા તથા તીવ્ર વૈરાગ્યનો જ્યાદ આવી શકે છે. શ્રીમહ મહેચોગી ધ્યાની તેમજ ભસ્ત કવિરાજ હતા. હંમેશા સવારે તથા સાંજે મલ વિસર્જનાર્થે જતાં એકાંત સ્થાનમાં, મહીદો કેાતરો, ગુરુદ્વારો, વીગેરમાં ધ્યાન ધરતા. કેટલીક વખતે મહુદી (મધુપુર) ના કેાતરોમાં ધ્યાન ધરતા હોય ત્યારે વાધ, દીપડા આદિ કુર પ્રાણીએ પાસેથી ચાલી જતાં. એક સમયે હું તથા ગુરુદ્વાર મહુદીમાં ઘંટા-કર્ણાવીર પાસે રાત્રિના સમયે ધ્યાન ધરતા તેવામાં અચાનક છ થી સાત પુટનો કાળો નાગ પાસે આવતો જેયો. મેં શ્રીમહને

साहित्याचार्य मस्तकविराज

श्रीमद् बुद्धिसागर सूरिश्वरजी।

૧૬૩

વિનંતિ કરી, કૃપાનાથ ! નજીકમાં સર્વ છે, એમ કણી ઉભો થયો. તરત જ મહાયોગીરાજે મારી સામી ફળિ કરી કલું નીર્માણ્ય ! એકષું ! શા માટે ઉરે છે. તે તો સંત મહાત્માઓ પાસે આનંદ હરે છે. “પછી તરતજ સેકન્ડમા સર્વ અદ્રશ્ય થયો.

નાના બાળકોને પ્રભુનું પીળાન કરાવવા તેઓશી પ્રસંગે પ્રસંગે આનંદ કરાવી શિક્ષણું આપતા. એક પ્રસંગે મહેસાણ્યામાં મારો-ભાઈ ચોપટ શુદ્ધવર્ય પાસે રાત્રીના સમયે પ્રભુના સવાલો પુછતો કે પ્રભુ કેવા હોય, પ્રભુ કયારે થઇએ ? પ્રભુ શું કરે છે મને પ્રભુ મળે કે કેમ ? શુરૂદેવે નિર્દોષ બાળકનું સમાધાન કરવા તરતજ તેનાં ચક્ષુ પર અંગુઠો સુડી આત્મસ્વરઙ્ગપની જ્યોતીનો ચંદ્રમા જેવો પ્રકાશ હેખાડ્યો.

આ બાળઅળ્યાચારી મહાયો કાન્તિવાન ઢેઢ છુતાયે કુંગર ક્રોતર કે શુદ્ધાચોમાં થેક્તા આઠમણુ વજનવાળા વેણુ શ્રીમહને જેવા હશે તેનેજ અખર છે કે કલાકોના કલાક હક્કોગમાં મસ્ત ઘનતા અને આખી રાત્રી સુધી જ્ઞાનચર્ચામાં લીન ખની જધ સવાર થતાં દીનચર્ચામાં પ્રવંતતા. મહાનું યોગીશ્વરનો અંત સમય નજીક જણાયો. ત્યારે પત્રથી સૂચયું કે ” મારી શરીર પ્રકૃતિ હવે નરમ રહે છે તેનો ઉપયોગ રાખો. વીજાપુરથી એક વે હિવસમાં મહુવી જર્દિશ ” મુને સમાચાર મળતાં સ્ફુરિશ્વરના દર્શને ગયો. પરંતુ તે સમયે વીજાપુરના સંઘને વ્યાખ્યાનમાં શ્રીમહ ઉપહેશ તથા દરેક લાક્તો સાથે આત્મિક હિસાબ ચુકાવી ક્ષમાપના કરતા હતા. વીજાપુરના સંઘને જ્ઞાનમંહિર હસ્ત લખાણુથી અર્પણ કર્યું. આ અંતિમ જ્ઞાનારો હરેકના હૃહયને વીધી નાંખતા હતા. તેઓશી મહુવીમા પ્રવેશ કરી અધુરુ લેખન કાર્ય પૂર્ણ કરવા મસ્ત રહેતા. આ સમયે મુને આત્માની રમણીતા, દરેક કાર્ય નિબેધ અવસ્થામાં કરવું, જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ વીજેરેનો ઉપહેશ અપતા. પરમ પુરુષનો ઢેઢ છુટવા અગાઉ વિનંતિ કરી. કૃપાનાથ ! કપડા તથા પાગોણી અર્ણ (હાટી) થયાં છે. શુરૂભીએ હસ્તે સુખડે કલું ! મોહન લે છેવટનો વાસ્કેપ ! પંદર હિવસ પછી નવાં કપડા પહેલીશું. તેમજ બનયું. પરંતુ પ્રેમ તથા,

• १४४

બક્તીમાં અંધ થયેલાને ઉપર ના શાખદો સત્ય ના લાગ્યા (છેવટના એ માસ શ્રીમહિની સાથે લેખકની હાજરી હતી) વધારેમાં પાદરાવાસી મોહનલાલ વક્તીલલ તથા મારી સાથે જેઠ વહી ર ના ખ્રોદ ક્ષમાપના કરી. કેણું જાણુંતું હતું કે આવતી ટાલે સવારે આડ વાગે શ્રીમહિનાં દેહ ઇપી વખ્યાભદ્રલાશો ! વચ્ચનસિદ્ધ અનેક સીદ્ધીઓભર્યો ચોગના અનેક ચમત્કારોવાળા તથા મહાજાની હોવા છતાં પણ જાણું તે ખાયત પોતે જાણુંતા નથી એવું અજ્ઞાત જીવન જીવતાં તેમને તેમના સત્ય ર્વકૃપમાં ફોણું પિછાને ? જ્યાં મહાપુરૂષો જાતેજ ચમત્કાર ઇપ ત્યાં શી વાત !

એ મહિના અગાઉ પોતાના દેહ ને ભર્તમ કરવાની જગ્યા મુક્તર કર્વી, પખવાડીયા પહેલાં પોતાના ચીર પ્રવાસ માટે સૂચના એંબા આપી સૌ સાથેના આત્મિક હિસાયો ચુક્તે કરી શીષ્યપરિવારને સૂચનાએંબા આપી પોતાનું અહભૂત જ્ઞાનમંહિર સંઘને સમર્પી દઈ અમર લોક યાત્રાએ તૈયાર કેઢેલા તેમને જેઠ લક્તીવશે તે નહિં માનનારા હું પણ આ મહાયોગી પરમ પુરુષને એણાખી ના શક્યો.

મહાપુરૂષના પીઠાંત તો મૃત્યુજ કરાવે !

મોહનલાલ નગીનદાસ ભાખરીઆ.

સાચા સૂરિશ્વરણ !

હાલના કળીકાળમાં સહગત આચાર્ય મહાઃજ શ્રીમહ બુદ્ધિ સાગર સૂરિશ્વરણ નૈન ધર્મના એક રથંલ ઇપ હતા. તેમના સંબંધી કાંઈ પણ લખવું, તે લેખકની શક્તિની બહાર છે. શ્રીમહિના જાન; અદ્યાત્મ અને ચોગમાર્ગ સંબંધી કાંઈ પણ વીશેષતા ઇપે હું લખું તે લેખક સોનાને ગીલીટ ચઠાવવા જેવું માને છે. તેમણે સમસ્ત હેશને એવો એક મહાચમત્કારી મંત્ર શીખુંદો હતો. કે, જે મહા-મંત્રના પ્રભાવથી તેમને સર્વ ધર્મના અતુથાયિયો પોતપોતાના ધિષ્ટ માનવા લાગ્યા, એમનો વિશ્વિના તમામ ધર્મ પ્રત્યે શુદ્ધ પ્રેમ હતૈ,

૧૬૫

નેથી તેમની પાસે તમામ મતવાદી ચર્ચા કરવાને આવતા અને તેમની સાથે હમેસા આનંદથી ને નેને પ્રીય લાગે તેવી રીતની તેમની રહેણીથી જૈનદ્રષ્ટિએ વાહીવાહ કરી આત્માની પીછાન કરાવતા. તેમને સરસ્વતિહેવી વરેલી હતી. એમ કહેવામાં હું કાંઈ પણ અતીશયોક્તી જેતો નથી. આવા મહાપરાપકારી શાસન-રક્ષક વ્યવહારે જૈનાચાર્ય મહારાજશ્રીના સ્વર્ગગમનથી સમસ્ત વીધને ઓટ પડી છે. જૈન સમાજે પોતાના હાથમાં આવેદો ડોહીનુર હુરો શુમાર્યો છે. સમાજ તેમનો જીવતા લાલ લઈ શકી નથી, એને મારે બેખ્ક દીલગીર છે. પણ સમાજ પોતાની દ્રષ્ટ આચાર્ય મહારાજશ્રીએ અથાગ શ્રમ લઈ આત્મજાનથી, વેરાણ્ય-આદી મહા વિષયોના જ્ઞાનના અરા વહાવી ને મહાન् ૧૦૮ અંશી રચી; આપણું ઉપર મહાન્ ઉપકાર કરીને ને મૂકી ગયા છે તેના તરફ હેંકશે અને તે રચેલાં પુસ્નકેને હમેશા ઉત્સાહથી વધાવી લઈ જ્ઞાનનો સારો હેલાવો કરી સમસ્ત વિધને સારો લાલ આપશે એમ બેખ્ક ધર્છે છે. બેખ્ક માને છે કે સમાજ જેમ પૂનીચાયો શ્રીહીરવી. જ્યસૂરી, શ્રીહેમચંદ્રાચાર્ય, શ્રીસિદ્ધસેન હિવાકરસૂરી, શ્રીયશોવીજ્યલુ શ્રીઆનંદધનાજ નેવા મહાપુરુષેને યાહ કરી આંસુ લુછે છે, તેજ દશા, આપણે થોડા સમય પછી અનુભવવાની છે. માટે સમાજ પ્રત્યે બેખ્કની નાચ વીનંતી છે કે ડોધપણ વ્યક્તિ સમાજમાં ઘર કરી રહેલ ધર્ષાને અંગે આપને કાંઈપણ કહે તો તે વ્યક્તિને તેમની સમક્ષ તેમના મહાન્ રચેલા અંશને હાજર કરી, ન્યાયથી આ મહાન્ આચાર્યની જ્ઞાનશક્તિની તુલના કરવા તે વ્યક્તિને વિનવશે, અને સમાજ મારુ તે સાહુ, એ દ્રષ્ટિને હુર કરીને સારુ તે મારુ એ નીતિ આદરશે. તથાસ્તુ.

લી. વાડીલાલ રાધવળ.

૧૫૬

મહાન् સાહિત્યાચાર્ય!

ચોગનિષ્ઠ આચાર્ય શ્રીમહુ ખુદ્વિસાગરજી જેચોના લુચનની કિંમત વર્ત્માન કાળની પ્રણ કરતાં લવિષ્યકાળની પ્રણ વિશેષ આંકવાની છે, પીછાનવાની છે, તેમના મહાન અંથોની કિંમત પણ લવિષ્યમાંજ થશે. વર્ત્માન પ્રણએ પણ લાલ તો અસાધારણ લીધેલ છે. તેઓશીના બનાવેલા ૧૨૫ અંથોમાંથી માત્ર આજે શોધ કરતાં થાડા અંથો જે વર્ત્માન કાળે મળે છે તે હવે પછી મળશે કે કેમ તે એક સવાલ છે. કારણ કે આપણી કોમ નિર્ણયી છે એ લખવામાં કે કહેવામાં જોટું નથી. કંઈ કંઈ મહારાજેનાં સ્મારકો થયાં અને પરી ભાંઝ્યાં છે. જેને વર્ત્માન કાળે પત્તો લાગતો નથી. ઉક્ત મહારાજશીના બાક્તો શિષ્યો પૂજનારાયો સારા લાગણી વાળા છે. ખારે તો મહારાજશીની કૃતિના અમૂલ્ય અંથો એકજ સાઈઝમાં નસુનાડુપ આપી શકે તેવા છે. તેવી વર્ત્માન કાળે તેમની ભાવના છે. લવિષ્યમાં તે અમરતા ને પામે એવી મારી પરમાત્માને વિનાંતિ છે મહારાજશીએ મારા ઉપર અથાગ ઉપકાર કરેલ છે અને મારા પ્રચ્ય જે લાગણી ક્ષમાપનાની ખુકમાં ખતાવી છે, તે જેઠિને હું તો આલોજ અની ગયો કે એક જૈનકોમના આચાર્યશ્રી તે હું પામરની કળજી લોગવે અને ક્ષમાપનાની ખુક અર્પણ કરે એ તેમના ઉદ્ઘાર લુચનની શાકી નહિ તો ખીંચુ શું હોઈ શકે? મહારાજશીના માટે હું મનથી કે ધનથી જેટલા લોગ આપું તેટલા એછા છે, છતાં તેઓશીની લાગણી જૈન કોમમાંથી અજ્ઞાનતા હુર કરવાની હતી અને તે માટે તેઓએ હિક્ષા લીધી તે હિવસથી તે સ્વર્ગે ગયા ત્યાં સૂધી પોતાની કલમ ચાહુને ચાહુ રાખી. તેમના આત્માને શાંતિ મળે.

શાહ મેધાલુ હીરલુ. સુંખાઠ.

૧૬૭

શ્રી શુરૂ હેઠને ચરણે !

હું બેખુફ નથી, છતાંથે શુરૂ હેવનો લક્ષ્ય તો છુંજ. મારો શુરૂ હેવ સાથે વર્ષોનો પરિચય હતો. મને ખરા આત્મધર્મના માર્ગે હરનાર એજ હતા. મને તો જ્ઞાન કરતાંએ એમની અકિંત કરવાતું ગમતું. ને મૈં તે ચથાશક્તિ કરી. અવસાનકાળે તેમને વિજાપુર લાવવામાં હું અને વકીલ મોહનલાલકાઈજ નીમસ હતા. તેમના જેવા સુસાધુ આ દુશ્શમ કાળમાં થવા જણ્ણાતા નથી. એમનાં શા શુષ્ણ જાન કરું ? લખવામાં જે ન આવી શકે, બોલવામાં આવી ન જ શકાય, તેનું શુ કરું ? હું તો એ મહાયોગીના શ્રી ચરણે મારુ હેણું ખરી તેમના આત્માની શાંતિજ કંચ્છુ છું.

શુરૂઆત.
જવેરી મોતીલાલ નહાનચંદ.
વીજાપુરવાળા.

સહૃંગત શુરૂ હેવતનું હુંક અવનચરિત્ર.

મુજય શુરૂ શીનો જન્મ શહેર વીજાપુરમાં સં. ૧૬૩૦ ના મહાવરી ૧૪ (શીવરાત્રી) ના રોજે પટેલ શીવાલકાઈને ત્યાં અંધાધાધની કુણે થયો હતો. ચોણ્ય ઉમરે જારો અદ્યાત્મ કરી ખાર્મિક જ્ઞાન મેળવી સં. ૧૬૫૭ ના માગસર શુદ્ધ દ ના દીને શહેર પાલણુરમાં હાથીના હોદે ઘણ્ણા આડંબરસુકત મરહુમ કિયાયોગી, શ્રીમહ સુખસાગરજ મહારાજ પાસે શ્રીમહે હીક્ષા અંગીકાર કરી હતી. ક્ષયોપસમના બળથી થોડાજ સમયમાં ન્યાય, દ્વારા અનુભૂતિ, કાંચ અલંકાર, અને પણ્ણેનાં જ્ઞાન તેમણે અહુ સારુ પ્રાપ્ત કર્યું હતું. આધ્યાત્મિકજ્ઞાનમાં તો તેમની અરોળરી કરનાર અન્ય કોઈ જણ્ણાતું નથી. સીદ્ધાંતના વીજયમાં તેમની તીક્ષ્ણાભૂજી હતી. હૃદયની વિશાળભાવના, સવ' લુચો ઉપર સમાન ભાવ અને પ્રેમ લરી દ્વારી તેમજ મહાન્ સમર્થ' મુર્ઝ હોવા છતાં,

૨૬૬

વળી અનેક શ્રીમતો અને રાજ મહારાજાઓના માનીતા હોવા છતાં,
 તેમનું સાહુ લુચન અને સાતી રહેણીકરણી કોઈનાથી અનાદ્યાં નથી.
 આવા આચાર્યા સાહુ, ડાંડે ત્યાગી મહાત્માઓ, આ જમાનામાં અહુજ
 વીરલ પ્રાસ થાય છે ભાગુસશ્ર ની લીલા દિલ્લી તેમની દેખનીથી
 લખાએલા ૧૦૮ ઉપરાંત થયેલા અનલોકવાથી જણુઈ આવે છે, કે
 આ મહાત્માએ પચીસ વર્ષની દીક્ષામાં અલ્યાસ કયારે કર્યો, અને
 પુસ્તકો કયારે લખયાં ? તેઓએ અરેખર લુખ કરીને આધું નથી,
 અને ઉંઘ કરીને ઉંઘયા નથી. જથારે જથારે જુઓ ત્યારે દેખીની
 અને કાગળો તેમની પાસે હોય અને કંઈ ને કંઈ લખતાજ હોય.
 કંઈ જુના મહાત્માઓને તેઓએ ઉદ્દાર લાવે જહેરતમાં લઈ
 આવ્યા છે. મરણુના અગાઉ અઠી હીવસ પહેલાં તેમણે પોતાનું
 લખવાતું તથા સુધારવાતું કામ પોતાના હાથેજ કર્યું છે. તેઓ
 વારંવાર કહેતા કે “ મારા શરીરમાં એક પણ દોહીનું ટીપું જ્યાં
 સુધી હોય ત્યાં સુધી હું મારી ઝરજ અન્યાનું કરવાનો.” અરે
 ઓ ! ભારત માતા ! જે તારા ઉપર આવા પદ્ધ્યીસ સંતો એક
 સાથે પેઢા થાય તો જરૂર તને શોલાને, પણ હુઠ હૈવને એ ગમે
 શાહુ ? જુદ્ધિનોસાગર ગયો ! અરે ! સફાને માટે તે ગયો ! તેની
 ઓટ પુરાવી અશક્ય છે. અરેખર હીંહવાસી જનો સુદ્ધાને પુજનારા
 છે, તે જીવાતાને જાણી શકતા નથી. તેમજ મરહુમ મહાત્માને
 અરેખરી રીતે ઓળખનારા ઘણું થોડા જ જનો હતા. તથાપી
 તેમના વચ્ચો યાદ આવતાં રહેશે, અને તેની કીમત થશે,
 અને સમાજને પણ પરસ્તાવો થશે કે આપણું હુથમાં ચીંતામળી
 આવ્યો હતો પરંતુ આપણી અજ્ઞાનતાથી તેને જાણી શક્યા નહીં,
 મરહુમશ્રીને સં. ૧૯૭૦ ની સાલમાં પેથાપુર આચાર્ય-
 પહ આપવાની પેથાપુરના સ દે ધર્માલ જહેર કરતાં અમહાવાડ
 વીગેરે ઘણું ગામેલા અને શહેરના સંધ સમક્ષ આચાર્યાંપહ આપણું
 હતું. તેઓ શ્રીના બોધથી તીથોદ્ધાર, નવીન લુનાલય, ઉપાશ્રો.
 મારડીંગો, ગુરુકૃણ, પાઠશાળાઓ, શાનમંહીરો, આગમસુધારણુ,
 લાયખેરોઓ વીગેરે ઘણું સારાં સારાં જીમાજસુધારણાનાં કામેલ.

૧૫૬

અનેક સ્થળો થયાં છે. તેનો વીગતવાર ડેવાલ થોડાજ વખતમાં જનસમાજના હાથમાં આવશે. તેમના લખેલા ઓફસો ને આઠ થણ્ઠા છે. શીખસમુદ્દાય પંહરનો છે. સાધવી સમુદ્દાય બહોળો છે. તેઓ સરવે મરહુમને પગલે ચાલે અને તેમના સાહીત્યનો હૃતાનો કરે, તેમજ તેમની મેળવેલી ઘ્યાતિમાં વધારો કરે, તેમ છંચ્છી મહુમના આત્માને પુર્ણ શાંતી આપ્ત થાઓ. એમ છંચ્છું છું.

લદ્ધિસાઈ કરમચંહ દલાલ.

યોગનિષ્ટ આદ્યાત્મજ્ઞાન દ્વિવાકર જૈનાચાર્ય શ્રીમહુ આચાર્ય

શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂર્યિનું ચમતકારીક જીવન

જૈન શાસનમાં જે અનેક સાધુ મુનિરતનો પ્રગટ થયાં છે, તેમાં પુલ્યપાદ પ્રાતઃસમરણિય અખંડ અદ્ભુતારી શાસ્ત્રવિશારઢ જૈનાચાર્ય યોગનિષ્ટ જ્ઞાનદ્વિવાકર શ્રીમહુ શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂર્યિનું ઉચ્ચ પદ લોગવે છે, એમ કદ્યા વગર છુટકે નથી. સુંબાધમાં તેઓએ જે વખતે ચાતુર્માસ કર્ખું હતું તે વખતે જ હું તેમના પ્રથમ જાંબધમાં આવવા ભાગ્યશાળી થયો હતો. અને અન્ય સાંસારિક ઝરણેના કારણે ને કે હું તેમના અતિ ગાઢ પરિચયમાં આવ્યો નહોતો, તોપણું તેમની વૈરાગ્યવૃત્તિ અને ઉત્કૃષ્ટ હ્યાણું હૃદય પગલે પગલે નિહાળવાના પ્રસંગે મને પ્રાપ્ત થયા હતા ખરા. તે આદ મને તે ભહાત્માના હર્ષનનો લાલ મહ્યો નથી, પણ તેમના વખતો વખત પ્રગટ થતાં લાણો અને પુસ્તકોએ મને તેમના તરફ એંચી રાખ્યો હતો. અને મને લાગ્યું હતું કે આવા અનેક જૈનાચાર્યો અને મુનિરજેની જૈનશાસનમાં જરૂર છે. શ્રીમહ વિજયાનંદ સૂર્યિને આખા પંજામાં અને તે બાદ ગુજરાત અને બુરોપમાં જૈનશાસનનો ઇંડા વગાડ્યો હતો. તેમ શ્રીમહ વિજયધર્મસૂર્યિને

२००

પાણીત્ય દેશોમાં અને વિકાનોમાં જૈનહર્થનની ઉત્ત્તતા પ્રસિદ્ધ હતી:

સહગત સ્ફુરિંધરણ પણ દેશોમાં હરી રાજ્ય સત્તાખિયો, અમલદાર વર્ગ અને રાણ્ય અને રાજ્યીઓ ઉપરાંત અશ્રદ્ધાળું થતા જૈનોને જૈન ધર્મની ઉત્કૃષ્ટતા સમજની રદ્દા હતા, અને ઉદાર વિચારણી જરૂર સાથે દેશોમાં વસ્તા અન્ય હર્થનીઓ સાથે મૈત્રી રાખવાથી ધર્મને લાભજ થાય છે તે પ્રત્યક્ષ રીતે ડેખાડી રદ્દા હતા અને પોતાની હેઠાતી દરમિયાન, એ બીના સાધીત કરી રદ્દા હતા કે આ સંસાર છે, સંસારમાં જે સાચ્ચા સાચી ખરેખરો હોય તો તે ધર્મ છે-ક્ષી મહાવીર છે-ક્ષીમહાવીરની વાણી છે-અને તનના અને ધનના ફરીદા જ હુનીયામાં સર્વત્ર મોટો ઉપકાર કરી શકે છે. તેઓએ પોતાના જીવન દરમિયાન, મતુધ્ય પ્રાણીઓને યુગ્ઘાવવાને પ્રયત્ન કરતાં કેટલીક રાજ્યોએ અને મહારાજોને જ યુગ્ઘાંયા હતા. એટલું જ વહી પણ અનેક વૈષ્ણવ પિંડતો, શિવમાર્ગી પંડિતો પારસીઓ અને સુસંહારોનોને પણ જૈન ધર્મની ઉત્કૃષ્ટતા તરફ પોતાના ઉપરેશથી તેમજ ઉંચ આચારથી ઘેરચા હતા. અને અંદિંસં અનાંયા હતા. તેઓ દેશવિરતિ ધર્મનો ઉપરેશ પોતાના સંખામાં આવતા હરેક મતુધ્યને કરતા લતા અને કોઈને એક વતની, કોઈને એ વૃતની કોઈને પાંચ મહાવૃતની તો કોઈને આવહોના બાર વૃતની બાધા આપી તે પાળવા તરફ તેમને હમેશ પ્રેરણું કરતા. તેમના જીવન વિષે હું બહુ સંખાંમાં નહિં આંદો હોલાથી વધુ લખી શકું એમ નથી. તે છતાં કે જે મૈં હુરથી અવહોન કર્યું છે અને સંભળ્યું છે તે ઉપરથી મારાથી સહસરાજ લખાઈ લય છે કે તેઓ સંસારમાં રહેવા હતાં ચોણી હતા તેઓ આત્માનુરાગી હતા, તેઓ આત્માની રમણુતામાં હમેશા રોકાંદ રહેતા હતા-ક્ષી મહાવીરપરની શ્રદ્ધા તેમની રઘેરગમાં પ્રસરી રહી હતી અને પુસ્તકો મારકુંતે જૈન ધર્મની સેવા કરવામાં તેમનો કોઈપણ હરીઝ આ કાળમાં તો પાકચો નથી. મરણુના એ વધુ દિવસ અગાઉ સુધી તેઓના હાથ જૈન ધર્મની સેવામાં કંઈક લખવાને રોકાયલા

૨૦૯

હતા અને અત્યાર સુખિમાં તેઓએ લગભગ ૧૫૦ અંથે વધ્યા છે.
જેમાંના કેટલાક અંથે તો એક હળવ પૃષ્ઠો કરતાં વધુ પૃષ્ઠોના છે.

તેમનું અધ્યાત્મિક લુચન શ્રીમહ આનંદધનાલુ મહારાજ, શ્રીમહ ડેવચંદ્રાલુ મહારાજ, શ્રીમહ મણિચંદ્રાલુ મહારાજ વિગેરે આત્મગગનમાં નિહાર કરતા પવિત્રતમાઓનીજચાહ આપેછે. તેઓ મોટે લાગે એકાંત સેવતાં, સીઓથી ગૃહસ્થ અવસ્થામાં પણ દૂર રહ્યા હતા અને સાધુ અવસ્થામાં પણ તેમના દર્શને આવતી સીઓને વ્યાખ્યાન પ્રસંગે દર્શનનો જોગ મળે, તેટલોજ સંબંધ તેઓએ સીઓ સાથે રાખ્યો હતો. એટલે કે તેઓ સીઓ આથે વાતચિત કે કાગળ પત્રનો વ્યવહાર કરી પણ રાખતા નહતા. જ્યારે પણ તેમને વખત મળતો ત્યારે તેઓ આપણું તિથોના પહોડની શુદ્ધાચ્છામાં; અને જીન ગામમાં એકાંત જગ્યાઓમાં પ્રલું ચિંતન કરવા ચાલ્યા જતા હતા. અને ધણીક વખત તો ધણુઓને તેમને શોધી કાઢવામાં સુસ્કેલી નહતી. આવા એક ઉત્કૃષ્ટ લુચનમાના અવસાનથી આ કાળના જૈનોને મોટી ખોટ પડી છે, જે કહિ પણ પૂરાય એમ નથી. તેમના જેવા જૈન ધર્મોતુરાણી પ્રલું સેવકોની ઘરું જરૂર આ કાળમાં છે એમ મને પળે પળે લાગે છે. તેઓ જૈન સાહિત્યના સૂર્ય દ્વારા હતા, ચોગના મહાન् ઉપાસક હતા, અને સંસાર તરફ વિરાગ હશા ધરાવનાર એક ઉત્કૃષ્ટ આત્મા હતા. એવા એક ઉત્કૃષ્ટ લુચના લુચન સાથે અનેક અમતકારિક આપ્યાયિકાઓ જોડાયલી છે, જેમાંની કેટલીક મેં સાંલળી છે તે હું નીચે આપું છું:—

એક અંધ અન્યદર્શનીને દેખતો કથો.

શ્રીનદ બુદ્ધિસાગરસ્કુરિલુનું અદ્ધાર્યે ધણુંજ ઉત્કૃષ્ટ હતું અને તેના પ્રભાવે તેઓનો પ્રભાવ જેમ જનો તેમ અન્ય દર્શનીઓ ઉપર પણ પડતો. આ કારણથી કેટલાક વૈષ્ણવો, શીવમાર્ગીઓ ક્વામીનારાયણ ધર્મોતુથાયીઓ અને મુસ્લિમાનો પણ તેમના

૧૦૨

તરફ શક્તિભાવ ધરાવતા હતા. એક વખત ઓલું અન્યું કે માણુસાના રહીશ અને હાલ કાલકાડેની, મોરારજી ગોઠળાસ ચાલમાં ઉદ્દનારની ઇમમાં રહેતા વીસાનગર વેશિયુન્ જાતના જેવેરીનો ધ્રુવી કરનાર ગૃહસ્થે શેડ મથુરદાંસ છગનલાલ જેવેરીની આંખો મેટ્રીકનો અદ્યાસ કરતાં અંધ થઈ ગઈ અને તેઓ અંધ થઈ ગયા. તેઓ પોતાની આંખો ઉધારી શકતા ન હતા અને મુંબાકના અને જીરજના આહેથ હાકતરૈની સહાય લેવા છતાં અને કાંકરા માછક પેસા અચ્ચાંબા છતાં તેમની આંખ મહીનાંઓ સુધી ઉધડી નહી અને તેઓ અંધ રદ્યા. તેઓ માણુસાના રહીશ હોવાથી અને મહારાજ સાહેબની શક્તિ વિષે શાલું સંબલયું હોવાથી મહારાજના પરમભક્ત શ્રી માણુસા ઠાકોરની સહાયથી શ્રીમહુ પાસે ગયા અને પોતાનું હુખ કલ્યું. મહારાજ શ્રીએ તેમને જોતાંજ કલ્યું કે તમારી આંખો કાંકપણ હવાથી ઉધડી શકશે નહિ, પણ હોઠ મહિના પછી વગર હવાએ ઉધડશે. પેલા હુખી ભાંધો મહારાજશ્રીને, પોતાનું હુખ કંણી અતિ આશ્રણ કરતાં મહારાજશ્રીએ તેમને કલ્યું કે જે તમારે આ ણીનાની ખાત્રીજ જોઈતી હોય તો જુઓ. હું હમાણુંજ આંખો ઉધાડું છું પણ તે હંમેશ માટે ઉધડવાને તો હોઠ મહિનાનો વિલંબ જ છે. એ બાદ મહારાજશ્રીએ તેમની આંખ પર ચોતાનો અંગુઠો અડાડશે. અને આંખો ઉધડી ગઈ. મહારાજશ્રીએ આંખ એમ નશુ હિંસ માટે ઉધારી રાખી, તેમને દેખતા કર્યા. આદ તેમને કલ્યું કે જે છિંટદેવને તમે જગતા હો તે છિંટદેવ તમને દેખાશે અને તમારે તેમને તમારી આંખો ઉધડવા માટેનો. ઉપાય પુછવો. તેઓ જે કંઈ કંઠે તે પ્રમાણે કરનો. શ્રી મથુરદાસે તે બાદ પોતાના છિંટદેવને સંભાયો અને તેમણું હાજર થઈ હોઠ મહિનાની સુફત આપી, અસુક વિધિ પ્રમાણે કરવા કલ્યું. તે પ્રમાણે શ્રી મથુરદાસે કરતાં હોઠ મહિને તેમની આંખ સંપૂલું ઉધડતી થઈ અને તેઓ દેખતા થયા. હલું પણ આ ભાઈ હેઠાત છે અને શ્રી કૃષ્ણના પરમ ભક્ત છે. તેઓને આ લેખ લખવા અગાઉ એક કલાક મહેલાંજ હું મહયો હતો અને તેઓએ મહારાજ શ્રી તરફ પૂર્ણ

૨૬૩

ભક્તિબાવ હથીની ઉપલી થીના મને કહી હતી રેખો શ્રીમહાના રવર્ગંગમનથી ઘરું હિંગાર થયા છે.

પૂર્વજનમ જાણુવાનું જ્ઞાન.

એજ અહતે જણ્ણાંયું હતું કે મહારાજ શ્રી પૂર્વજનમનું ઉંચુ જ્ઞાત ધરાવતા હતા અને મારા પોતાના પૂર્વ જનમની જ્ઞાનિ પણ કહી હતી. એ થીનાની સાચેતી માંગતાં હું જેવા દસ્ખત લખું છું, તેવા મારા પોતાના જેવાજ દસ્કત લખીને તે મારા પોતાનાજ દસ્કત હતા કે નહિ તે પુછ્યું હતું અને મને તે દસ્ખત મારા જેવા જાણુવાં આચાર્ય થયું હતું. આવી રીતે દસ્ખતની સાચેતી રેખો પૂર્વજનમ વિષે આપતા હતા.

સ્તોંહ, વાદ વગેરેનું જર્ણ.

મહુદીમાં રહેતા અને આચાર્ય મહારાજશી સાચે સંખ્યમાં આવેલા કેટવાક ગૃહસ્થો તરફથી મને અખર મળી છે કે મહારાજશી તરફ સિંહ, વાદ, સર્પ વગેરે કુર અને જેરી જનનવરો પણ સંપૂર્ણ માનથી વર્તતાં અને એ જનનવરો તેમની પાસેથી શાંતિથી પસ્થર થઈ જતાં હતાં.. મહારાજશી કેટલીઠ વખત શુદ્ધામાં ધ્યાન પૂરતા ત્યારે સિંહ અને વાદ જેવાં જનનવરો, ગુદ્ધાને દરવાજે એશી રહેતાં અને સારો તો શાંતિથી ધ્યાન ધરતા હોય એમ જાણુવાનું હતું. આ ચમત્કારો જાણ અહતોએ જેવા છે. મહારાજશીની પ્રેરણથી તૈયાર થવેલા શ્રી ધ'ટા કરણના મહિસાં દર્થને એક કુતરો દરરોજ આવતો હતો, જે એવો તો વૃતધારી હતો કે તિથિના હિંબસે ધાણીક વખત લોજન કરતો નહિ અને રાત્રે પણ આતો હતો નહિ.

ભવિષ્ય જાણુવાની શક્તિ.

એમ પણ કહેવાય છે કે મહારાજ શ્રી ભવિષ્ય જાણુવાની આપું શક્તિ ધરાવતા હતા અને ધથા સુશ્રાવકો તેમના વેણુ માત્રથી લક્ષ્મીવાન અને ધર્મશીળથયા હતા. તેઓએ પોતાના શિષ્ય વૃદ્ધિસાગરાનોને મૃતહેઠ સમથાનમાં જાળતો હતો. ત્યારે પોતાનું મૃત્યુ નજદીક હતું તેનું ભવિષ્ય ભાણ્યું હતું. અને પોતાની લાસ કઢ જગ્યાએ ખાળવામાં આવશે તે પણ જણ્ણાંયું હતું. વળી ચૈત્ર વહિ

૨૦૪

ત્રોજના હિવસે તેમીએ પોતાના લક્ષ્યને પોતાના નજીફીક આવતા અવસાનની અખર આપી કે કંઈ લાભ દેવો હોય તે લઈ જવા જ-શુંધું હતું. વળી મૃત્યુ રાજયોગમાં < વાગ્યે થનાર હોવાથી તેમીએ મહુદીથી વીજાપૂર હેઠાંચવા માટેના સમય તરીકે ૬ વાગ્યાનો વખત નિર્ણિત કર્યો હતો.

મૃત્યુ પછીના ચમતકારે.

આચાર્ય મહારાજના મરણ બાદ ઘણ્યા ચમતકારે થવાની વાત બહાર આવી છે. તેમાંનો સુખ્ય ચમતકારએ છે કે કે સમયે મહારાજે કાળ કર્યો તે વખતે વિજાપૂરથી ત્રણ માધીલ હુર આવેલા મહુદી ગામના ધારાકરણ મંહિરનાં દ્વાર બંધ છતાં ગામારાનો ધાર વાગવા માંડયો હતો. અને તેમ કેટલોક વખત સુધી ચાહુ રહ્યું હતું. વળી તેજ વખતે નજીફિકની નોભત બંધ બારણે વાગી હતી અને હજી પણ કેટલીક વખત વાગે છે. તેમના કાળધર્મ પામવાના સમયે મહુદીમાં વસ્તા ઘણ્યા માણુસોએ મહારાજશ્રી ને સાધુવેષમાં વિહાર કરતા જેયા હતા એમ પણ કહેવાય છે. વળી મૃત્યુ પછીના થીજા દીવસે તેમના મૃત્યુહેઠની રોધ ધારાકરણના મંહિર નજીફિક એક ઘણામાં રાખવામાં આવી હતી તેમાંથી માટી જોગતિ ઝીકળતી કેટલાકોએ જોઇ હતી એમ પણ કહેવાય છે.

મહારાજશ્રી પ્રકાશ આપે છે.

છાતમાં પણ ઘણ્યાનું સંજજનોને મહારાજશ્રી ડેખા હે છે, એવી થીના પણ સાંભળી છે. એમ ડેખા હેતાં મહારાજશ્રીએ કેટલાકને પોતાના જત અને નયમો બરોબર પાળવા, ધર્મસ્નેહ જણવા અને આપ્રગટ મુસ્તકો પ્રગટ કરવા માટેનો પ્રકાશ આપ્યો હતો. અને કેટલીક વખત તો અસુધ થયો કયાં છે તે પણ ડેખાડયું હતું.

આવા ચમતકારી આચાર્ય મહારાજના અવસાનથી જૈન પ્રજને માટી ઓટ ગાઈ છે એ નિસ્શય છે.

સાકુરચંદ માણુકચંદ ઘડીઆળી
સુંધા.

૨૦૫

એ દ્વારું શુરૂહેવ !

....આ સ્થળે શુરૂહેવની પ્રકૃતી અવસ્થા હોવા છતાં પણ લાગાયું,
ઉપરેશ, ચર્ચાઓ વિ. માં શ્રીમદ્ સતતું પરિશ્રમ લેતા હોવાથી
અમેાંએ તે એછાં કરવા કહેતાં, જગદુપકારી શુરૂહેવે જણાયું કે
“ જ્યાં સુધી આ હેહમાં ખાસોખાસ ચાલે છે, ત્યાં સુધી તો કોઈ
પણ કાર્ય કરતાં પરિશ્રમ નહિ ગણ્યાં. આ લુલનને જગતના ઉપ-
કરાર્થી વાપરવામાં કેમ નિર્ણયાત્રા ધરવી ? ”....

શ્રી કીર્તિસાગરજી.

x x x x

....શુરૂહેવની હાર્દિક પરૈપકારની છાંયા તેઓશ્રી સ્વર્ગસ્થ
થયા છતાં પણ અભિલ વિશ્વમાં પ્રતિદ્બનીત થઈ રહી છે, તેનું સુધ્ય
કારણું એજ કે દ્વારું શુરૂહેવે પોતાના નીખાલસ આત્મકાવથી
સમસ્ત જગતની નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવારૂપ તાત્ત્વિક સમય - ૧૦૮
મહાથાંશ નિર્માણું કરી જન સમાજને અધ્યયપાત્ર રૂપે આપ્યા
છે.....!

૫૦ શ્રી અહેન્ડ્રસાગર ગણ્ય.

x x x x

....અધ્યાત્મવિદ્યાને સંપૂર્ણ ખીલવનાર એક મહામસ્ત ચોણી-
રાજ વિશ્વમાંથી વિદ્યાય થયા. x x તેઓશ્રી મહાજાની હતા.
દ્રોયાતુંયોગ, નય, નિક્ષેપ અને ચોગના વિષયમાં તો એમનુસ્થાન ધાર્યા
ઉચ્ચું હતું x x શુરૂશ્રી મહા આનંદી હતા. તેઓનું સુખ સહાએ
આનંદી અને હસ્તુંજ હેખાતું..., ચચી કરતાં થાકતા પણ ન હતા.
આહાર કરવાનું પણ ભૂલી જતા, સુસુક્ષુંયોગા ઉદ્ધારને લગતી,
નૈન શાકનની, નૈનધર્મ વિશ્વદ્યાપક ધર્મ અને ને નૈનો
બાહુદૂર અને એજ ભાવના એમની રગેરગે નિતરતી હતી. “બાહુદૂર

૨૦૬

અને કાયરતા દુર કરે। ” એ એમની કાયમની હાકલ હતી....શુદ્ધ
મળો તો ભવોભવમાં એવાજ મળજો.....

શ્રી ઉત્તમસાગરાલુ.

x x x x

....પોતે વિલખુરના રહીથ અને પાટીદાર હતા અને બાલ
અંશચારી હતા. તેમનું ચાચિન ઉત્તમ હતું, ને નવાઈ જેવું તો
એક ભાગીઓ, બારોટ, ચારેણુ, ભાવસાર હે હરકોઈ કોમના માણુસ
સાથે તેમનો પ્રેમ કોઈ પણ શ્રીમંત જૈન કરતાં એછો નહતો. મોટા
હે નાના, શ્રીમંત કે ગરીબ સૌને સરખા ધર્મની દાખિયે જોતા.....
વકીલ નગીનદાસ સાંકળયંદ.

x x x x

....પરમપૂજ્યશ્રી એક વિદ્ધાન નૈનાચાર્ય હોઈ તમામ ધર્મોપર
સદ્ગ્રાવ રાખતા. શ્રીમદ્ એક અલોકીક મહાત્મા નીબઠયા હતા. આ
જમાનામાં આવા સંપૂર્ણ સદ્ગુણી મહાત્મા જવહેલો થશે.....
તેમના સુખની આનુભાવુ સુર્યેનાં કિરણો જેવાં, કિરણો સ્પુરી
રહેતાં....

હેસાઈલાઇ લુલાભાઇ પટેલ.

નૈન જેનેતર તમામપર તેમનો વિશુદ્ધ પ્રેમ હતો, ને અનેક
માણુસો તેમની અમૃતવાણીનો લાભ હેતા. હરેકને તેઓશી આત્મ
સ્વરૂપ ધારતા. પત્ર લાખતા ત્યારે ઉપદેશકને અર્થસૂચકજ લાખતા.
તેમનો ઉપદેશ ધાર્મિક તેમજ વ્યવહારીક પણ હતોજ. જેનો નિર્માલ્ય
ન હોવા જોઈએ, ઉન્નતદ્યાવાળાં હોવા જોઈએ, એ લાવના તેમનામાં
વિલસી રહેતી હતી. વિલખુરે એક મહાન, પુરુષ એથો છે. આખા
દેશને તેમની એટ પડી છે....

ધાયાલાઇ નશુલાઇ દેશાઇ.

x x x

૨૦૭

....શ્રીમહિનું ચોજલુવન પરમાહશ્યે છે. શ્રીમહિનાં આક્ષ્યાત્મ-
લુવન, પ્રેમ લુવન, પાંડિત લુવન, સાધુ લુવન, મસ્તા ક્રીઠીલુવન
વિગેરે ઉંચ દર્શામાં વર્તતાં હતાં.....અતિ પરિશ્રમે સ્વાતુલાલે
શ્રીમહે ચોગેંદ્રપણું પ્રાસ કર્યું હતું.....

આસ્તર શ્રીમનલાલ સાંકળાચંહ પિથાપુર.

x x x x

....ગુઝેવે મને મતુષ્યત્વ આપ્યું. લુવનની ઉત્તમોત્તમ સ્થિતિ
અને આહશ્ય તેમણે મને શિખ્યાં. આત્મસ્વકૃપની પિછાન કરાવી.
તેમના આખુષ્યની છેલ્લી ક્ષણ સુધીની તેમની મેં કરેલી સેવા મને
હમેશાં સંતોષ આપ્યો. એમણે મને શું નથી આપ્યું ? આત્માની
અનંતી રિદ્ધિ મેળવવાની ચાવી આપ્યા પછી શું આપ્યું બાકી રહ્યું ?
એમનો બદલો શે વળે ? જેમના લુવનની પ્રત્યેક કિયા-ક્ષણ ને વચન,
આહશ્ય તત્ત્વજ્ઞાનનાં લુવતાં સૂત્રોજ જણે હોય ત્યાં તેમની સેવામાં
રહેણાર ચોઅય હોય તો ન્યાદ કેમ ન થાય ? એવા હાનેશ્વરીના ચ-
રણે તો નમનજ.

(બાળુ)

રતીલાલ મોહનલાલ હૃમચંહ
પાદરા.

x x x x

....શ્રીમહિને સવાહો કરીએ તો આપણે શું કહેવા માંગીએ
છીએ તે શ્રીમહ તુર્ત સમજ જતા, અને તેનો જવાબ સુદૂસર
અને સંતોષકારકજ આપતા. આવા પ્રસંગોએ અન્યાદશ્યનોના
તત્ત્વજ્ઞાનની તેઓની માહેતી આક્ષ્યાકારક હતી. જેમણે પૂર્વ અને
પશ્ચિમના તત્ત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરો હોય, તેજ અન્યાદશ્યનોની
સરખામણીમાં નૈન ધર્મ કેવી રીતે ઉત્તમ છે તે સમજની શકે.....

x x x x x

x x x x

૨૦૮

.... શુરૂથી એક ભાગથ્રષ્ટાચારી, ચોગનિષ્ઠ . અદ્ભુત ચોણી હતા. તેમનાં લંજનોના અળીઆર ભાગો, જૈનો, વેશનો, સુસલમાનો, ડાકોડો, વિગેર અકિતથી ગાય છે. તેઓશ્રી ૧૦૮ પુસ્તકો સ્વહસ્તે લખી વિશ્વને માટે અમૂલ્ય જીવન લંડાર સુકી ગયા છે. તેઓ તો ચોતાનો હેરો સંકળ કરી ગયા છે.....

... જીવેરી મોહનલાલ ચુનીલાલ મહેતા.
ઉપ. પ્રમુખ જૈન સ્વયંસેવક મંડળ મુંબઈ.

x x x x

.... દરેક ચુલ્હક શુરૂથી પાસે બહુજ ખુટથી વાતચીત કરી શકતો. આધુનીક સમયે કેટલાક સુનિ મહારાજાઓ, ઇન્દી પ્રમાણે વસ્તુસ્વરૂપ સમજાયા વિના બાધાઓ, આપવાનો, કદાચિહ રાપે છે, તેવો ભય શુરૂથી પાસે જતાં નહુંતો. તેઓ તો હૃતેશાં જાન સાથે આત્મસ્વરૂપ સમજાવતા, વિષભાચર્યાંતા ને અંતે ધાર્યુ કરતા.

x x x રતીલાલ કેશવલાલ. પ્રાંતીજ.

x x x x

.... શ્રીમહનામાં મહાન શુષ્ટુ એ હતો કે ગમે તેવામાંનો સફુષ્ટુ પોતે અપનાવી લેતા. તેઓશ્રી ઉચ્ચ ચાન્ત્રિવાન મહાપુરુષોના બાક્ત અની જતા. તે પછી સાધુ, બાવો, ફકીર કે ગમે તે હોય, જેના અવનમાંથી શુષ્ટુ મળે તેને તેઓશ્રી કદીએ બુલતા નહીં.

૩૧૦ મણીલાલ હૃતાચંદ પથાપુર.

x x x x

૨૦૮

ગુરુહેવનાં સ્વર્ગિયમન સ્મરણો.

પ્રાંતીજ—હડતાળ પાડી હતી. સ્કુલોમાં રજા પાડી હતી. ગરીયાને અનાજ વહેચ્છું હતું. સ્મારકહેઠમાં રૂ. ૧૫૦૦ લયી હતા. અહૃદિ મહેત્સવ શાંતિસનાત્ર વરધોડો અને શ્રીમહની પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા ૧૬૮૨ ના માગશર શુદ્ધ થ ના રોજ શ્રી અભિજનસાગર-સુરિણા હાથે કરવામાં આવી હતી.

વરસેઠાડા—હડતાળ, અહૃદિ મહેત્સવ, વરધોડો, સ્વામિ વાત્સદ્ય, ગાયોને ધાસ નાંખવા આહિ કાગેં થયાં હતાં.

વાધપુર—હડતાળ પાડી, પૂજા લખુાવી, મહુડી આતે સમાધિ મંહિરમાં રૂ. ૬૦૦૦ મોંકદી આપ્યા.

દીકર—પાણી પૂજા લખુાવવામાં આવી હતી.

પ્રાંતીજ—સ્વર્ગવાસના અખર મળતાં પાણી પાણીને ગરીએને અનાજ તથા જાનવરોને પાલ નાંખવામાં આવ્યો હતો. ધખું સી પુરુષો અંતિમ દર્શાન માટે વિજાપુર ઉપરી ગચ્છાં હતાં. ગામે દીલગીરી જાહેર કરી હતી.

વડાદી—પાણી પણવા ઉપરાંત પૂજા લખુાવી હતી.

પાલણુપુર—જાહેર સલા મળી દીલગીરીને દરાવ કર્યો અને પૂજાઓ લખુાવી હતી.

ઉંઝા—પાણી પાણી, પૂજા લખુાવી તથા આંગી બાવના થયાં હતાં.

કુકરવાડા—પાણી પાણી પૂજા લખુાવી હતી.

પાનકસર—અખર મળતાં તે વખતે ત્યાં આવેલા ચાકી-કાયે દીલગીર જાહેર કરીને સહગતના પુષ્યાર્થી ત્રણ હિવસ પૂજા-આંગી આડી મહેત્સવ કર્યો હતો,

૨૧૦

એડા—ગામમાં હડતાલ પાણી અને દેરાસરમાં પૂજા ભષ્યાવી હતી.

પાટણુ—પાખી પાણી ગાયોને ધાસ નાખવામાં આંથું હતું.

તલેગામ-દાબડા—(હખણુ) માં દેવવંદન કર્યાં તથા મુનિશ્રી પ્રેમસુજિત્રલુના પ્રસુખપણું નીચે જહેર સલા ભરીને દ્વિલગીરીનો ઠરાવ પસાર કર્યો હતો.

વીજપુર—સદ્ગતના પુષ્યાર્થી અઠાઈ મહોત્સવ કરી પુષ્યા-હૃતિમાં અશાક સુ. ઉના આચાર્ય શ્રી અલૃતસાગર સૂર્યિકરળની હાજરી નીચે શાંતિસ્નાત્ર લષ્ણાંથું હતું. અહારગામથી પણ ધષ્ણા લાધક્રો આવેલા.

અમદાવાહ—માં જૈન શેઠો મૂર્તીપૂજાક એડીંગના ગૃહ-પતિઓ તથા વિદ્યાર્થીમંડળની એક સલા તા. ૨૩ મીધે નાગોરી-સરાહના બોડીંગના મકાને મળીને દ્વિલસેલુનો ઠરાવ કર્યો તથા એ બોડીંગ એ સદ્ગતના ઉપદેશતુંજ ફળ છે તેમ જણાંથું હતું. તથા મહુંમના પુષ્યાર્થી પૂજા ભષ્યાવી હતી.

સાદરા—માં પાખી પાણી મુનિશ્રી શુણુવિજયજી સાથે સંઘે દેવવંદન કર્યું હતું. આ પ્રસંગે શા ટોલાલાઈ લલુભાધક્રો શ્રીદીળ વહેંચ્યાં હતાં અને શા. કાળીદાસ દેવચંદ કરક્ષથી પૂજા ભષ્યાઈ હતી. તથા જીવદ્યા પાછળ સારી રકમ અરચનામાં આવી હતી.

પુના—(લશ્કર)માં આ. શ્રી. યુ. કાળ કર્યોના અખર મળતાં બધાં અજર અંધ રાણી, જૈન બંધુસમાજ તરફથી શોઠ મનસુખલાલ નગીનદાસના પ્રસુખપણું નીચે દીલગીરી હર્થાવવા જહેર સલા મળતાં તેમાં શોઠ પોપટલાલ, વીરજુલાઈ, કેશવલાલ તથા યોલાલાલ વળેરે લાધક્રોએ મહુંમનો પરિચય ઠરાવવા પણી દીલગીરીનો ઠરાવ પસાર કર્યો હતો.

કુંઝા—સંઘમાં પાખી પાણી દેવવંદન કર્યાં હતાં. તથા વહ પાંચમે સદ્ગતના પુષ્યાર્થી પૂજા ભષ્યાવી હતી તથા રાતે જૈનસંગીત-પ્રકાશમંડળના સુકામમાં દીલગીરીહર્શક સલા મળી હતી,

૨૧૧

ગા'લીરા—માં પાખી પૂજા ભણુવવામાં આવી હતી.

રામપુરા— (બંકોડા) માં જેઠ વર્ષી પ પાખી પાખી હોરાસું રમાં પૂજા ભણુવીને આંગી રચાવી હતી.

સુરત—આ. શ્રી. ખુ. કાળધર્મ પાખ્યાના અંદર મળતાં શ્રી મોહનલાલજી મહારાજને ઉપાશ્રેણે હેવવંદન થયું હતું તથા ઓચ્છબ શરૂ થયો છે. તેમજ વડાચૌટાના શ્રી જૈનનિદાર્થી આશ્રમની મળેલી સલામાં ફીલગીરી દર્શક ઠરાવ કરી તેમના પદ્ધતિ શિષ્ય આચાર્ય શ્રી અણુતસાગરને મોહલવામાં આવ્યો હતો.

પેથાપુર—માં જેઠ વર્ષી ૭ ના રોજ એક મિટીંગ ભરવામાં આવતાં તેમાં સદ્ગતના સમરણ્યાં સમારકદેંડ ભરવાને શરૂ કર્યું છે. અને તેમાં પેથાપુરના બહારગામ વસતા લાધગેને ચોણ્ય ક્રાણો આપવા અપીલ કરી છે તથા જેઠ વ. ૧૧ થી સદ્ગતના પુષ્યાં અફૂદી મહેત્સવ શરૂ થયો છે.

માંગરોણ—માં હેવવંદન કરી જેઠ વ. ૮ શેઠ મહનજી કાનજી તરફથી પૂજા ભણુવવામાં આવી હતી તથા આંગી કરી હતી.

વિનાપુર—શુક્રશ્રીને સવારે સવા આઠ કલાકે ધર્મ ધ્યાનમાં સ્વર્ગવાસ થતાં ગામમાં હીંહ સુસલમાન સર્વ જનેમાં ભારે હિંસગીરી હેલાઈ હતી. ધર્માકામ અંધ કરી સર્વ કિયા ઠરવા પછી જેઠ શુ. ૪ લોમબારે અભિનિતસંકાર કરવામાં આવ્યો હતો. મહીકાંદમાં પેથાપુર વગેરે ગામેમાં તેમજ અમહાવાહ સાણું દાઢથી પણ સંખ્યાબંધ નૈનો અંતિમ દર્શાનનો લાલ લેવા ઉતરી પડ્યા હતા. પાદખી ઉપાહવા, જીવહયા, તથા છુટક ધર્મ કાર્યોમાં પુષ્ટળ દ્રોધ વેરાણું હતું. સદ્ગતના માનમાં અને ધર્મ કાર્યો સારાં થવાની તૈયારી થઈ રહી છે. સમારકદેંડ પણ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે.

ભાવનગર—અતે શ્રી સંઘના નામે તેમજ જૈન મોશીસમાં આચાર્યશ્રી ખુદ્દિસાગરજીના સ્વર્ગવાસનો તાર આવતાં પરિચીત

૨૦૨

જોમાં દીકણીરી ફેલાઈ હતી અને આત્માનાંહ સભા વગેરે તરફથી દીકસોળુના તાર તથા પત્રો રાખવામાં આવ્યા હતા.

લીચ—આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિજી કાળધર્મ પાખ્યાના અખર મળતાં પાખી પાળવામાં આવી હતી.

અમદાવાદ—આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશરણના સ્વર્ગ-ગમનના અખર તારથી મળતાં શેઠ જગાભાઈ ફેલપતલાઈ, ભગત વીરચંહલાઈ વગેરે બસો માણુસોનું સરધસ તેમની સમશાનચાત્રામાં ભાગ લેવા ઉપરી ગયું હતું. ચંદું તથા પાલખીનો સામાન અતેથી લઈ ગયા હતા. અને સફગતના માનમાં અતેના બજારો બંધ રાખવામાં આવ્યા હતાં.

સુંબદી—આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના સ્વર્ગવાસના અખર ફરી વળતાં શુરૂવારે માંગરોળ જૈન કન્યાશાળા, બાંધુ પન્નાલાલ હાઈકુલ, ડેન્ફરન્સ ઓસ્પ્રીસ, જૈન શુરૂકુળ ઓસ્પ્રીસ, એજલ્યુકેશનલ ઝાર્ડ, જૈન ઓસેલીઓથેન ઓફ ઈન્ડીઓ વગેરે સંસ્થાઓ. તેમજ ખાંડ બજાર, સુતર બજાર, તાંખા પીતળ બજાર, છવેરી બજાર, મારવાડી બજાર, ધર્માંડા કાંટો, ચોકશી બજાર તથા કોટાનાં કેટલાંક બજારો અથ રાખી પાળવામાં આવી હતી.

પાલીતાણું—આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશરણના રેવલેઝ પાખ્યાના સમાચાર મળતાં શ્રી યશોવિજયજી જૈન શુરૂકુલ-વિદ્યાલય બંધ રાખવામાં આવ્યું હતું તથા જૈન સમાજમાં પડેલી અસાધારણ ઓફ માટે દીકણીરીનો તાર તેમના શિષ્ય આચાર્યશ્રી અલૃતસાગરજીને કરવામાં આવ્યો હતો. તથા તેમના અવસાનની દીકણીરી મહર્શિત કરવા શુરૂકુલમાં મીઠીંગ ભરવામાં આવી હતી.

સાણુંદ—સાગરગઢાધિપતિ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના ડેહેન્સર્સની અખર સંખમાં મળતાં કેઠ વહિ છના રોજ લુહાર, કણુખી, પટેલ, ગરાશીઓ વિગેરે બધી કોમમાં પાખી પાળવામાં આવી હતી; તેમજ ગાયોને ઘાસ નિરવામાં આવેલ હતું અને

૨૧૩

હેરાસરે ત્રણ હિવસ પુન ભણ્યાવવામાં આવેલ હતી. અતેથી શુકૃશીના અજિનસ-સ્કારની કિયામાં લાગ લેવાને ત્રીસ માણુસો ગયાં હતાં. જેએઓએ શુકૃશીની પાલખી ઉપાડવામાં તેમજ સ્મારક ફુંડમાં બાંધિસે. દૂધિયા લયો હતા. થોડા વખતમાં શોઠ પ્રદર્શિત કરવા માટે અતે સમય શહેરની જાહેર સલા ભરવામાં આવનાર છે, તેમજ એ-ચિંહ પણ શરૂ થનાર છે.

પાદરા—આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીલુના સ્વર્ગવાસનો તાર ફરો વળતાં અતે હિંહુ સુસ્કીમ સર્વ પ્રજામાં હીલગીરી હેલાધ જતાં ગામે હડતાળ પાડી, ઢારેને ધાસ તથા ગરીયાને એચાક વહેંચવામાં આંદો હતો. હેવવંદન કિયા કરી અન્ને હેરાસરમાં મહેંસાવ શરૂ કરેલ છે. અતે દુંક સમયમાં શોકદર્શક સલા મળનાર છે.

આકોલા—આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિના સ્વર્ગિગમનના તારથી અતે હીલગીરી થઈ. સંઘે હેવવંદન કર્યું તથા પુન આંંગી થયાં હતાં.

એશ્વર—આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરલુ કાળધમું પામવાના અખર મળતાં, મુનિ શ્રી રંગવિજયલુએ અનિત્ય લાવનાનો એધ કર્યો. ગામે પાખી પાળી હતી.

શુકૃશીની ચરણુપાહુકાની પ્રતિષ્ઠાએ.

પ્રાંતીજ—આચાર્ય શ્રીમહૃ અજિતસાગરસૂરિસ્થરલુના સમક્ષ પ્રાંતીજ સંઘે પ્રાંતીજમાં શ્રીમહૃની પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા કરી છે. આ પ્રસંગે મહાન મહેતસવો થયા હતા.

ચેથાપુર—શ્રીમહૃની પાહુકાની પ્રતિષ્ઠા માટે શુકૃ મંહિર બંધાવવાનું આત સુહુત્તે વકીલ નગરીનદાસ સાંકળચંદને હાથે કરવામાં આંદું હતું.

વિનાપુર—શ્રીમહૃના દેહને અજિન સંસ્કાર કર્યો તેજ સ્થળે મોટા અર્થે એક શુકૃ સમાધિમંહિર તૈયાર થઈ ગયું છે. અને

૨૧૪

આગામી ક્રાંતિગુન શુષ્ઠિલ વ્રતીયાના દોજ તેમાં જયપુરથી મોટા અથે' મંગાવવાચેલી આરસની સુંદર બંધુ ગુરુમુર્તિની પ્રતિષ્ઠા ભારે મહેતસવ પૂર્વક કરવાની તૈયારી ચાલી રહી છે.

પાહુકાની સ્થાપના—મહેન્દ્રસાગરસ્તુરિની ચરણ્યપાહુકાની પ્રતિષ્ઠા અશાડ શુદ્ધ ઉ ખુખ્ખવારે સવારના ટા વાગતે શોઠ ભાંખરીયાના સુપુત્રેના હાથે થઈ હતી. આ પ્રસંગે પાટથુ, અમદાવાઢ, પાલથુપુર, ઊંઝા, પાઠરા, વડોઢરા સાણુંદ, પેથાપુર, માણુસા વગેરે શહેરો અને આસપાસના ગામદાં-માંથી મોટી સંખ્યામાં મેહની આવી મળી હતી. બપોરના શાંતિસ્નાત્ર ભણ્યાંયું. અને સાંજના ભાંખરીયા નગીનદાસ રાયથંડ તરફથી નોકારશી થઈ હતી.

આ પ્રસંગે પં. શ્રી મહેન્દ્રસાગરલુના સફળપદેશથી મેસાણ્યામાં શ્રીમદ યુદ્ધસાગરલુ નૈન યુવક મંડળ તથા બાળમિત્ર મંડળની સ્થાપના થઈ હતી.

પાહુકાની પ્રતિષ્ઠાને અંગે અઠાઈ મહેતસવ થયેદો તેમાં જેઠ વહ(૦) થી ગુંદિશીના હોટા સાથે ફણહથા લર્યા' સરધસો ફરેલાં. અશાડ શુદ્ધ ૧ ના દોજ રથયાત્રાને વરધોડો ચઠતાં તેમાં આગળ આચાર્યશ્રીને ચિત્રપટ સહબહસ્ત્યો સ્વયં સેવકો ઊંઘકીને ચાલતા હતા, વરધોડો શ્રીમદ રવિસાગરલુ મહારાજની હેરીયે ગયો હતો. એજને હિવસે નવબ્રહુ પૂજન હતું, હમેલાં વિવિધ પૂજાઓ લણ્યાવ વામાં આવતી હતી.

પાહુકા મહેતસવ—અમદાવાઢમાં શ્રી સંભવનાથલુના મંહિરે રજ હિવસને મહેતસવ શરૂ થયો હતો. અશાડ શુ. ૧૨ સહગત આચાર્ય શ્રી યુદ્ધસાગરસ્તુરિના પગલાંની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. એને અદ્ભુત મહેતસવ મહુમના પુણ્યાશે' જગવદલભપાશ્રી-નાથ લુના હેરાસરે પણ થયો હતો.

શિવાય અન્ય સ્થળોના સમાચારો આવેજ બય છે.

૨૧૫

**શ્રીમહુ ખુદ્ગિસાગરજી સૂર્યિશ્વરજીના સ્મરણાથી
જૈન સેનિટેરીઅમ.**

**મહેસાણુનિવાસી સુપ્રસિદ્ધ શેડ ઠાણાભાઈ ઘેલાભાઈએ ધણું
મોટા ખર્ચે સુંખાઈ નશ્છક સારી
હવાવાળા વીલેપારલે ગામમાં
બરોખાયર ર્ટેશન સામેજ એક ઉ-**

**તામ સવડવાળું જૈન સેનિટેરીઅમ
ગુહશ્રીના સ્મરણુમાં એક મોટા
મેલાવડા અને પરમપૂજય પં.
લલિતવિજયજી મહારાજ સમજ
સ્થાપી ખુલ્લુ સુકૃતું છે. આ વખતે
સુંખાઈથી મોટા ધનાઢ્યો તથા
આગોવાનો તેમજ શ્રી સંધના કાઈ
બહેનોવાનો મોટો સસુદ્ધાય મળ્યો
હતો.**

**શેડ ઠાણાભાઈ ઘેલાભાઈ
મહેસાણુનિવાલા.**

ઘેલાભાઈ કરમચંદનું સુખારક નામ નેડયું છે.

ઓણી હવા-સગવડવાલા સુંખાઈ તથા અન્ય સ્થળોના જૈન
કાઈઓની તંહરસ્તી મારે આ સંસ્થા ઘેલાભાઈએ આવી છે. તેમાં
કલગભગ ૧૦ કુદુંઘે સુખસવડ પુર્વક રહી શકે તેવી સવડ છે.
જેમને દરેકને અદીસો અદીસો વાપરવાની ચીજે શેડ પુરી પાડી છે.

આ પ્રસંગે ગવેચાએ સાથે પુલાએ અણુનવામાં આવી હતી.
રાજ સ્વામિવાત્સલય કરવામાં આવ્યાં હતાં.

**સેનિટેરીઅમ ખુલ્લુ સુકૃતા એક મોટી સભા પં. લલિતવિજ-
યજીના પ્રસૂખપણી હેઠળ મળી હતી. મંદપ દેવન વાવટાથી શલ્ય-
ગાંધી હતે તથા એન્ડ હાજર્ડ હતું. બી પુરુષોની મેહની અપૂર્વ હતી,**

૨૧૬

આ પ્રસંગે શોઠ મોતીચંહ કાપડીએ, રા. પાહરાકર, વલ્લા-
ભદ્રાસ ત્રી. ગાંધી વિગેરે વક્તાઓનાં ભાષણો થયાં હતાં. છેવટ શોઠ
ડાદ્યાભાઇએ નીચે પ્રમાણે ભાષણું કર્યા બાદ અપોરે મેળાવડો વિખ-
રાયો હતો.

સેનિટેરીયમ ખુલ્લું સુકતી વખતે તેમના સુપુત્ર
શોઠ ડાદ્યાભાઇ ઘેલાભાઇ કરમચંહે આપેલું ભાષણ.
પૂજય મહારાજાનું સાહેયો; પધારેલા બંધુએ અને બહેનો.

મારા આમંત્રણુને માન આપી અતે પધારવા માટે આપ
સૌનો આભાર માતું છું, આજે મારા હર્ષનો પાર નથી. મહારા
શુક્રહેવ સદગત પૂજય કી ખુદ્દિસાગર સુરીશુરતું નામ અત્યારે
મારા હર્ષમાં વધારો કરે છે. સં. ૧૯૭૮ ના શ્રાવણ માસમાં મહારી
ભયંકર માંદગી વખતે મેં શુક્રશ્રીને વિનાપુર પત્ર લખાવી મારી
આપાર અવસ્થા જણાવતાં, તેઓશ્રીએ ધ્યાન ધરી મને જણાવ્યું કે
તમો જરૂર સારા થરોજ પણ સારા થયા પણી તમારે યાત્રા વિગેરે
કરવાં, અને અજબ જેવી રીતે મને આસમ થયો. ત્યારથાં હું
વિનાપુર શુક્રશ્રીના દર્શન ગયો, ત્યા તેઓશ્રીએ મને લક્ષ્મીનો
સદ્ગુર્યોગ સત્તવ કરવા કર્યું, ત્યારેજ મેં આ સત્કાર્યનો ચંકદ્ય
કરેલો. આજે શુક્રહેવતું નામ મારા પિતાશ્રીના નામ રાયે સેનેટેની
યમને લેદી કૃતાર્થ થાઉં છું.

હરમીયાન પણ શ્રીમહૃ લલિતબિજયાજી મહારાજ મહારા
સદ્ગુર્યો અતે પધાર્યા અને તેઓશ્રીની હાજરીમાંજ તેમના વરદ
હરતેજ આ કાર્ય કરવા મને ઉમંગ થઈ જાવતાથી આ કાર્ય આજે
ઝીલીભૂત થાય છે તે માટે તેમનો તથા ભીજ પ્રેરક સ્નેહિયોના આ
સ્થળે ઉપકાર માતું છું.

આ સેનિટેરીઅમનું ચિત્રપટ આ આંકમાં આપવાગાં જ્ઞાનયું છે.

શ્રી બ્રહ્મા મુગાડ દેવી પ્રમાણ
મને માનાયા તો કોણ દ્વારા કર્માન્વિત હતું અને આપણાની જીવની સ્તુતિ

૧૦૨ સેનિટેડિયામ.

વિલે પારથે અંધા

૨૧૭

શ્રી ગુરૂ સમાધિમંહિર અને શ્રીમહ પુરુષસાગર- સુરિ સમારકદંડ.

શ્રીમહ સદગુરુદેવના સ્વર્ગગમન સમયે તેમના સમાધિસ્થાન
માં એક સમાધિ મંહિર બાંધાવવા આપે એક દમારકદંડ કરવામાં
આંચું હતું. જેમાં જામેગામના શુદ્ધલક્ષોએ સાચા અગ્રરથી નીચે
પ્રમાણે ફૂળો આપ્યો હતો.

શ્રી સદગુરુદેવનું સમાધિમંહિર વિનાપુરમાં દેશનથી શહેર
માં જમણા હાથ પર, શેઠ કંદુચંડ મૂળચંહની પટ બાંધવાની
વિશાળ ખુલ્લી જગ્યા કે જ્યાં શુદ્ધશ્રીના દેહને અભિનસંદેહાર
કરેલો, તેજ જગ્યાપર બાંધાઈ રેખાર થધ ગયું છે. આ સમાધિ-
મંહિર મોટા અચેં સુંદર તેમજ આઠ્યંક અનયું છે. તેમાં શ્રીમહ
શુરૂશ્રીની આરસની અંય મુર્તિની પ્રતિષ્ઠા ઝાગણું શુદ્ધ કીજના રૈજ
અઠે પણોરે કરવામાં આવનાર છે. આ પ્રસંગે શાંતિનાન, અહૃત
મહેતસ્વ સ્વામિવાત્સદ્વાહિ વિગેરે ઘણ્ણા ઠાકમાઠ થશે.

વિનાપુર	રૂ ૪૭૪૮	અમદાવાદ	રૂ ૫૭૮
માણુસા	રૂ ૧૬૩૧	માંતીજ	રૂ ૧૩૪૫
મેસાણુા	રૂ ૧૧૩૧	પાટણ	રૂ ૬૨૫
સાણુંડ	રૂ ૨૧૦૮	રણાસણુા	રૂ ૧૪૬
ચેથાપુર.	રૂ ૭૨૨	ગવાડા	રૂ ૩૦૨
પામેલ	રૂ ૨૩૫	પુંખરા	રૂ ૩૪૨
મહુડી	રૂ ૨૬૮	લોદરા	રૂ ૪૮૧
અંગેલ	રૂ ૧૮૫	વાધપુર	રૂ ૨૧૨
રીહરેલ	રૂ ૧૧૪	ધ્યાંલ	રૂ ૨૫
સંગેલ	રૂ ૩૫	પૌલવાઈ	રૂ ૩૭
આમણવા	રૂ ૨૬	કોલવાડા	રૂ ૨૫
મારાડા	રૂ ૫	ઇટાહરા	રૂ ૫
જાંત્રાલ	રૂ ૧૦	લાણી	રૂ ૧૦
આગલેલ	રૂ ૩૬	અંકલારા	રૂ ૧૦
શીલીમોરા	રૂ ૧૦૧	વેરાવળા	રૂ ૭૫
વલસાડ	રૂ ૧૦૧	ઇન્દ્રાલકરંજ	રૂ ૨
પરચુરણ	રૂ ૪૬૧૧		
	૧૬૦૫૦૨		

२७८

**पादितप्रवर साहित्याचार्य कविरत्न आत्मशानग्रंथी सहगत
शुद्धेवे भाग पर्याश वर्षांश नीचे ग्रन्थाणि
अथा अनाव्या छ.**

अंकांक.	पृष्ठ	टिकट
* १ अध्यात्म व्याख्यानमाणा।	२०६	०-४-०
* २ भजनसंग्रह भाग २ नो.	३३६	०-८-०
* ३ भजनसंग्रह भाग ३ नो.	२२५	०-८-०
* ४ समाविश्वतक्षम्.	६१२	०-८-०
* ५ अनुमतप्रियर्थी।	२४८	०-८-०
* ६ आत्मप्रधीप.	३१५	०-८-०
* ७ भजनसंग्रह भाग ४ था. ८ परमतमहर्षीन.	३०४ ४००	०-८-० ०-१२-०
* ८ परमात्मनयोगीति.	५००	०-१२-०
* ९० तत्त्वालिङ्गु.	२३०	०-४-०
* ११ शुद्धातुरग (आवृत्ति भीळ)	२४	०-१-०
* १२-१३ भजनसंग्रह भाग ५ मो। तथा गानहीपिका। १००	१००	०-६-०
* १४ तीर्थयात्रानु विमान (आवृत्ति भीळ)	६४	०-२-०
* १५ अध्यात्म भजनसंग्रह.	१६०	०-६-०
* १६ शुद्धात्म (आवृत्ति भीळ)	२५०	०-८-०
* १७ तरतासानहीपिका	१२४	०-६-०
* १८ गङ्गालीसंग्रह भाग १.	११२	०-३-०
* १८-२० श्रावकधर्मस्वरूप भाग १-२	४०-४०	०-१-०
* २१ भजनप्रहसंग्रह भाग ६ टो.	२०८	०-१२-०
* २२ वयनामृत.	८४०	०-१४-०
२३ शागदीपक,	८०८	०-१४-०
२४ जैन ऐतिहासिक ग्रासमाणा.	३०८	१-०-०
* २५ आनन्दधनपद (१०८) संग्रह.	८०८	१-०-०
* २६ अध्यात्मसान्ति (आवृत्ति भीळ)	१३२	०-३-०
२७ काव्यसंग्रह भाग ७ मो.	१६६	०-८-०
* २८ कैतक्यर्थनी ग्रामीन अने अवांशीन रिथिति.	८६	०-२-०
* २९ कुमारपाल (हिंदी)	२८७	०-६-०

૨૧૬

* ૩૦ થી ૩૪ સુખસાગર યુરેગીતા.	૩૦૦	૦- ૪-૦
* ૩૫ પદ્મોદ્વિષટ.	૨૪૦	૦- ૪-૦
* ૩૬ વિજાપુરવિતાંત.	૮૦	૦- ૪-૦
૩૭ સાખરમતી યુજુલિક્ષણ કાચ્ય	૧૪૨	૦- ૬-૦
૩૮ પ્રતિશાપાલન.	૧૧૦	૦- ૫-૦
* ૩૯-૪૦-૪૧ જૈનગચ્છમતપદ્માંદ્ય, સંધ્યપ્રગતિ, જૈનગીતા.	૩૦૪	૧-૦- ૦
૪૨ જૈનધાતુપ્રતિમા બેખસંઘ, ભાગ ૧.		૧-૦- ૦
૪૩ ભિત્તિનીતા.	૧૭૦	૦- ૮-૦
* ૪૪ કિષ્ણાપનિષદ્ધ.	૪૮	૦- ૨-૦
૪૫ જૈનોપનિષદ્ધ.	૪૮	૦-૨- ૦
૪૬-૪૭ ધાર્મિકઅધસંઘ તથા સહૃપડેશ ભાગ ૧. ૪૭૫		૩- ૦-૦
૪૮ ભજનસંઘ ભાગ ૮.	૬૭૬	૩- ૦-૦
* ૪૯ શ્રીમહ દેવચંદ્ર ભાગ ૧.	૧૦૨૮	૨- ૦-૦
૫૦ કથીયોગ.	૧૦૧૨	૩- ૨-૦
* ૫૧ આત્મતત્ત્વહર્ષન.	૧૧૨	૦-૧૦-૦
૫૨ ભારત સહકાર ગિલ્ફાણ કાચ્ય.	૧૬૮	૦-૧૦-૦
* ૫૩ શ્રીમહ દેવચંદ્ર ભાગ ૨.	૧૨૭૦	૩- ૮-૦
૫૪ ગઢુંલી સંઘ ભાગ ૨.	૧૨૦	૦- ૪-૦
* ૫૫ કથીપ્રકૃતિટીકા ભાવાંતર.	૮૦૦	૩- ૦-૦
૫૬ યુરેગીત ગઢુંલીસંઘ.	૧૬૦	૦-૧૨-૧
૫૭-૫૮ આગમસાર અને અધ્યાત્મમગીતા.	૪૯૦	૦- ૬-૦
૫૯ દેવવંદન સ્તરન સંઘ.	૧૭૬	૦- ૪-૦
૬૦ પૂજાસંઘ ભાગ ૧ લો.	૪૧૬	૧- ૦-૦
૬૧ ભજનપદ સંઘ ભાગ ૮	૫૮૦	૧- ૮-૦
૬૨ ભજનપદ સંઘ ભાગ ૧૦.	૨૦૦	૧- ૦-૦
૬૩ પત્રસહૃપદેશ ભાગ ૨.	૫૭૬	૧- ૮-૦
૬૪ ધાતુપ્રતિમા બેખસંઘ ભાગ ૨.	૧૮૦	૧- ૦-૦
૬૫ જૈન દશ્ઠિયેષાવાસ્યોપનિષદ્ધ ભાવાર્થનિવેદન. ૩૬૦		૧- ૦-૦
૬૬ પૂજાસંઘ ભાગ ૧-૨.	૪૧૬	૨- ૦-૦
૬૭ સ્તાત્ર પૂજા.		૦- ૨-૦
૬૮ શ્રીમહ દેવચંદ્ર અને તેમનું લુચનયરિન.		૦- ૪-૦
૬૯-૭૨ શુદ્ધોપથોગ વિ. સંસ્કૃત ગંથ ૪	૧૮૦	૦-૧૨-૧

૨૨૦

૭૩-૭૭ સંખ્યક્તાંધ્ર વિ. "	" "	૫	૧૬૮	૦-૧૨-૦
૭૮ લાલા લજુપત્રાચ અને જૈનધર્મ.			૧૦૦	૦- ૪-૦
૭૯ ચિન-વામણી.			૧૨૦	૦- ૪-૦
૮૦-૮૧ જૈનધર્મ અને ખિસ્તી ધર્મનો મુશ્કાલો.				
તથા જૈન ખિસ્તી સંવાદ.			૨૨૦	૧- ૦-૦
૮૨ સત્ત્વસ્વરૂપ.			૨૦૦	૦- ૬-૦
૮૩ આનાવિચાર.			૮૪	૦- ૬-૦
૮૪ આત્મશક્તિ પ્રકાશ.			૧૪૦	૦- ૪-૦
૮૫ સાંવત્સરિક ક્ષમાપના.			૮૦	૦- ૩-૦
૮૬ આત્મહર્ષન (મધ્યીયદળકૃત સંગ્રહીણ) તુ.				
વિવેચન.			૧૫૦	૦- ૪-૦
૮૭ જૈનધાર્મિક શાંકસમાધાન.			૫૫	૦- ૨-
૮૮ કુન્વાવિક્ષય નિરેખ.			૨૦૦	૦- ૬-
૮૯ આત્મશિક્ષા સાવનાપ્રકાશ.			૧૧૫	૦- ૫-
૯૦ આત્મપ્રકાશ.			૫૬૫	૧- ૬-૧
૯૧ શૈક્ષિકનાશક અંથ.			૮૦	૦- ૨-૦
૯૨ તત્ત્વવિચાર.			૧૨૫	૦- ૬
૯૩-૯૭ અધ્યાત્મમણીતા વિ. સંસ્કૃત અંથ.			૨૦૫	૧- ૦
૯૮ જૈન સુખમાં મૂર્તિપુળ.			૮૫	૦- ૬
૯૯ શ્રી યશોવિજયજી નિષ્પથ.			૨૧૦	૦- ૬
૧૦૦ અજનપદસંઘ ભાગ ૧૧.			૨૨૦	૦-૧૨-૫
૧૦૧ " * ભાગ ૧ ભા. ૪ થી			૨૦૦	૦- ૮-૧
૧૦૨ ગુજરાત બૃહ્દ વિનાપુર વૃત્તાંત.			૨૭૮	૧- ૪-૦
૧૦૩-૪ શ્રીમદ્ હેવચંડળ વિસ્તૃત અવનચરિત તથા				
દેવવિલાસ.			૨૪૦	૦-૧૨
૧૦૫ મુદ્રિત જૈન સ્વે. અંબગાઠક.				
૧૦૬ કછાલણી-કુષ્ણોધ.			૪૬૦	૧- ૪-
૧૦૭ સ્તવનસંભબ (દેવવિલાસ સહિત)			૨૭૫	૦-૧૦-૧
૧૦૮ પત્ર સહુપ્રેષ ભાગ ૩.				

* આ નિશાનીવાણ અંથો શિલકમાં નથી.

x આ અંથો ખિસ્તી કેળવણી આતાએ મંજુર કરેલા છે.

÷ આ અંથો કીમિત ભાગકારાડ સરકારના કેળવણી આતાએ મંજુર કરેલા છે.

શ્રી સદગુર મંગલાષ્ટક.

અનાશારાગ.

ગિરુઆ શુરુવરની અલિહારી
વંદન વાર હજરી. ગિરુઆ.

પરમ પવિત્ર સમુજ્જવચ જાની, પંચમહાવૃત ધારી.
પૂર્વ સ્વપુરજાતા હિતકારી, નિનિતમગગનવિહારી. ગિરુઆ.
દિવ્ય આત્મણણ રયાહવાદની, શૈલીના અનુસારી,
અહિબુત સાધુ કર્મચોળી, મહામસ્ત વિરલ અવતારી. ગિરુઆ.
જાતાદ્ય કર્મનાટયના, આંખલકી અવિકારી,
સુત્રધાર શાંયમશાળાના, રસસંયેગવિહારી. ગિરુઆ.
દિવ્ય દિવાડર જાનધ્યાનના, કર્મચોળી મહાબારી.
ચોગનિષ્ઠ અવિરલમસ્તિના, અનહં આનંદધારી. ગિરુઆ.
અનંતગુણધારક શુરુવેલા, શુણુપર્યાય વિચારી,
નથ નિક્ષેપ પ્રમાણ પક્ષ, શુણુસ્થાનક ગણુના સારી. ગિરુઆ.
ભારતગગન અનેડ તારલા, ચંદ્રસમોવઠ ભારી,
બુદ્ધ મહાભણ જાન પ્રકાશે, ઉજવળ આલમ સારી. ગિરુઆ.
સક્લ સંધ શિષ્યો લક્ષેને, વિશ્વને મંગલકારી,
અમરધામથી મંગલદ્રાષ્ટ, છરથો દેવ તમારી. ગિરુઆ.
સૂરિસમાટ તપાગચુમેડ, ચોળી સમર્થ અપારી,
બુદ્ધિસાગર સદગુર હેલા, લ્યો મળિ નમન સ્વીકારી. ગિરુઆ.

પાદરાકુર.